ΒΙΒΛΟΣ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΥΧΗΣ

Καὶ Τελέσεως

ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

ΘΕΣΜΩΝ

ΚΑΙ

ΤΕΛΕΤΩΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Κατὰ τὸ ἔθος τῆς

ΑΓΓΛΙΚΑΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Πρὸς ἣ τέτοις

ΤΥΠΟΣ ϗ ΤΡΟΠΟΣ

Τῆς

Καταςάσεως, Χειροτονίας, καὶ

Καθιερώσεως

ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ, ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ,

ϗ

ΔΙΑΚΟΝΩΝ.

c

Ἐν τῇ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑ,
Ἐξετυπώθη παρ' ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΙΕΛΔΟΥ,
τῦ τῆς Ἀκαδημίας Τυπογράφυ. Ἔτει
Ἀπὸ τ Θεογονίας ἀχξ.

CXIC

MVSEVM BRITANNICVM

Τὰ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ περιεχόμενα.

Προοίμιον.
Περὶ τῆς Λειτουργίας τ' Ἐκκλησιαστικῆς.
Περὶ τῆς Τελετῆς.
Τάξις τῆς τῶ Ψαλτηρίε αναγνώσεως.
Τάξις τῆς τῆς λοιπῶν ἁγίων Γραφῶν ἀναγνώσεως.
Πίναξ τῆς ἰδίων Ἀναγνωσμάτων κ) Ψαλμῶν.
Καλανδάριον μ) τῶ Πίνακ) τῆς Ἀναγνωσμάτων.
Πίνακες περὶ Κανόνες περὶ τῆς τε Ἑορτῆς κ) Νηστειῶν δι' ἐτῶς.
Τὰ Τυπικὰ τῆς Ἑωθινῶν Εὐχῶν.
Τὰ Τυπικὰ τῆς Ἑσπερινῶν Εὐχῶν.
Σύμβολον τῶ ἁγίε Ἀθανασίε.
Λιτανεία.
Προσδυχαὶ κ) Εὐχαριστίαι μ) τοῦ παραπίπτοντας χαιρὰς.
Σωτηρίαι, Ἐπιτολαὶ, κ) Εὐαγγέλια, ὅις χρηςέον ἐν τῇ ἁγία Σωτῆρ ἡμ ἔτῶς.
Τύπ) τῆς Λειτουργίας τῆς ἁγίας Σωτῆρος.
Τάξις Παιδοβαπτισμῦ Δημοσίᾳ τε κ) Ἰδίᾳ.
Τάξις τῶ Βαπτισμῦ τῆς ἐν ἡλικίᾳ ὄντων.
Κατήχησις.
Τάξις τῆς Βεβαιώσεως.
Τύπ) τῆς τῶ Γάμ τελέσεως.
Ἐπίσκεψις τῆς Καμνόντων.
Σωτῆρια τῆς Καμνόντων.
Τάξις ταφῆς τῆς Νεκρῶν.
Εὐχαριστία τῆς Γυναικῶν μ) λοχείαν.
Ἀπειλή.
Τύπ) τῆς Ἐπιδαλαπίε Προσδυχῆς.
Τύπ) τῆς Προσδυχῆς κ) Εὐχαριστίας ἐν τῇ ς' τῆς ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.
Τύπ) Προσδυχῆς ἐν τῇ λ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.
Τύπ) Προσδυχῆς ἐν τῇ κθ' ΜΑΙΟΥ.
Τύπ) Χειροτονίας Ἐπισκόπων, Πρισδυτέρων, κ) Διακόνων.

Τῷ Αἰδεσιμωτάτῳ ἐν Χριστῷ Πατρὶ καὶ Τιμαλφεστάτῳ Κυρίῳ, ΓΙΛΒΕΡΤΩ, Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Καντουαρίας, τῷ τῆς ὅλης Ἀγγλίας Πρωτεύοντι καὶ Μητροπολίτῃ, τῷ νέῳ παύτῳ τῆς Ἀγγλικανῆς Λειτουργίας νεωστὶ ἐπιδιασκευασθείσης Μεταφράσαντι Ἑλληνικῶς, τῆς πρὸς αὐτὸν αἰδοῦς, τιμῆς, καὶ εὐχαριστίας Μνημόσυνον καὶ Τεκμήριον οἷς δήποτε, ταπεινοφρονέστατα προσφέρει καὶ προσφωνεῖ τῆς μὲν Πετροπόλεως Ἀρχιπρεσβύτερος, πάντων δὲ τῶν Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας Πρεσβυτέρων ἐλαχιστότερος,

I. Δ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἀγλικὴ Ἐκκλησία ἀφ' ἧς πρῶτον τὴν Δη-
μοσίαν αὐτῆς Λειτουργίαν συνεστάσατο, φρε-
Ἡ νίμως ἀεὶ προνενόηται, ὅπως τὸ μέσον διαφυ-
λάττῃ μεταξὺ τῆς δύο ἄκρων, τό τε ἄγαν δυσκο-
λίας ἐν τῷ παραιτεῖσθαι, καὶ τὸ ἄγαν ὀλιγοστείας
ἐν τῷ προΐεσθαι ὁποιανοῦν αὐτῆς μεταβολήν. Ὥσπερ γὰρ
καθ' ἓν μέρος εἰπεῖν, ἡ κοινὴ ἐμπειρία φανερὸν ποιεῖ, ὅτι
τῆς τῆδε ἐκκεκμήψεως καθεστώτων πραγμάτων μεταβολῆς γε-
νομένης (μηδεμιᾶς προδήλου ἀνάγκης ἀπαιτούσης) πολ-
λὰ συμβέβηκε τὰ ἀσύμφορα, καὶ ταῦτα συχνάκις πλείω
καὶ μείζω τῆς κακῶν, ἂν ὀρθὴ διόρθωσις διὰ ταύτης μεταβο-
λῆς προσῆκεν γίνεσθαι· Οὕτω καὶ τὸνικαῦτα, τῆς καθέκα-
στα Τρόπων καὶ Τύπων τῶν Θεῖα Λατρείας, Θεσμῶν τε καὶ
Τελετῆς ἐν αὐτῇ διατεταγμένων καὶ εἰσηγμένων, τῇ φύσει
γε ἀδιαφόρων, καὶ ἀλλοιωτῆς ὁμολογουμένως ὄντων· ἔνλογον
ἂν εἴη, διὰ τὰ βαρέα ἄττα καὶ ἀπείρατα συμβεβηκότα, ἃς
ἂν ὁι τε καιροὶ, καὶ αἱ αἰτίαι ἄλλως καὶ ἄλλας ἀναιτῶσι, τοι-
αύτας μεταβολὰς καὶ ἀλλοιώσεις ἐν αὐτοῖς γίνεσθαι, ὅταν
τοῖς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἢ ἀναγκαῖα, ἢ συμφέρουσαν ἄλλοτε καὶ
ἄλλοτε δοκεῖν ἂν. Ἴσμεν δ' ὅτι σαφῶς τοῦτ', ὅτι ἐσ' Αὐ-
τοκρατόρων τινῶν (ὧν μακαρία ἡ μνήμη) παρ' ἡμῖν Βα-
σιλευόντων ἐξ ἧς ἡ Διόρθωσις πρῶτον ἐγίνετο, ἡ Ἐκκλησία
διὰ τὰς δικαίας καὶ ἐξειλογυς προφάσεις, καὶ αἰτίας, αἵ-
περ ἐν εἰς αὐτὸ συρρυτρέπτο, εἰς τοσοῦτον ἦλθε τ' συγκατα-
βάσεως, ὥστε συγχωρεῖν τοιαύτας ἔν τισι τῆς καθέκαστα
ποιεῖσθαι μεταβολὰς, ὅταν τοῖς ἐκείνων καιροῖς συμφέρειν
ἐνομίσθησ· πλὴν γε, ὅτι τὸ καθόλε σῶμα, καὶ τὰ Οὐσιώ-
δη αὐτῆς (εἴτε τὰ κυριώτατα μέση τ' ὕλης ἐξ ἧς συνέστη-
κεν, εἴτε τῷ κατασκευῷ, καὶ τάξει αὐτῆς σκοπῷ) τὰ
αὐτὰ διέμειναν ἄχρι τ' σήμερον ἡμέρας, καὶ δι' ἃ εἰσέτι βέ-
βαια καὶ ἀπαράβατα διατελοῦσιν ὄντα, μηδὲν τοῦτ' γε κωλυ-
όντων πάντων ἐκείνων τ' ματαίων μηχανημάτων καὶ ὑποτεί-
νημάτων γενομένων κατ' αὐτῆς ὑπὸ τοιούτων τῆς ἀνθρώ-
πων, οἳ καινοτομίας ἐρασταὶ ὄντες, φανερὸν ἀεὶ πεποίηκα-
σιν, ὅτι ταῖς ἰδίαις αὐτῶν φαντασίαις τε καὶ ὠφελείαις μᾶλ-
λον προσήκοντα, ἢ τῇ κοινῇ συμφέροντι, καὶ πλείονα λό-
γον αὐτῶν ἔχοντα, ἢ τῷ τὰ δέοντα προφέρειν.

Ὡς ἀθεμίτοις μεθοδείαις, καὶ διὰ ποίας τίνας μοχθηρὰς
ὑποθέσεις τῶν τῆς Λειτουργίας χρῆσιν (καίτοιγε διὰ τῆς
ἐγχωρίων Νόμων πρυσαχθείσαν, καὶ τῆς Νόμων ἐκείνων
μηδέπω ἀνωφρδέντων) ἐν τοῖς ἀταιτίοις τισὶ γενομένας ἀκαταστασίας, διωλεῖφθαι καὶ ἀπειδάσαι συμ-

ἓξη, ἄγαν τε ἔυσημον τοῦτο φανὲν πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ ἐκ βελομένοις ἡμῖν ὅταν ἐνταυθοῖ ἀναμιμνήσκεσθαι. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ, μὴ τῷ μακαριοτάτῳ τῆς Μεγαλειότητος Βασιλικῆς εἰς τὰ ἀρχαῖον Ἀποκατάστασιν, εἴπερ ἄλλῳ, ὡς καὶ τἄλλα τὰ δίκαια, ἅτω καὶ τῷ τῆς Λειτουργίας χρῆσιν ῥᾳδίως, διὰ φιλεῖ γλυκάζειν ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐπανιέναι μέλλειν (ἅτε μηδέποτε νομίμως ἀφαιρεθέσαν) εἰ μὴ ἐν καιρῷ ἀποδοθείη· ἐκεῖνοί γε οἱ ἄνδρωποι, οἷς ἀπὸ τοῦ πρώτου Τυραννησάντων φρέαρ ἀπόπατον ἐδόκει εἶναι, κακόνοον αὐτῇ καταστήσαι τὸν λαὸν, ἐάσαιεν ἂν μάλιστα προσκρούειν αὐτοῖς, ὅσον γε πρὸς τὸ ἔυφημον, καὶ τὸ λυσιτελὲς, (πλὴν εἴγε μὴ ἀποφασίσοιντο ἂν πλημμελήσαντες ὁμολογεῖν, πρὸς ὃ τοιοῖδε οἱ ἄνδρωποι πάνυ δυσπειθῆ ἔχουσι) τῷ ἀποκαταστῆναι αὐτῆς, ὅσῃ δύναμις, παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ ἐμποδίζειν. Ἐφ' ὃ πολλὰ Συγγράμματα ἐξεδόθη καὶ τῆς Βίβλου τοῦ Δημοσίας Εὐχῆς, καὶ ὁσονοῦν εἰς μάχλω σωματάχθησαν αἱ ἔαλοι καὶ ἀρχαῖαι Ἁπλοτητες καὶ Ἐνστάσεις, αἷς προστεθῆσαν τινες ἄλλαι καὶ νέαι καὶ πλείους ἢ αἱ πρότερον φερόμεναι, πρὸς τὸ αὐξῆσαι καὶ ἐξογκῶσαι τὸν ἀριθμόν. Τέλος δὲ, πολλαὶ αὐτήσεις ἐπαμῶς καὶ ἐντόνως ἐπεποίηντο πρὸς τὴν Μεγαλειότητα Βασιλικὴν, ὅπως τῆς προειρημένης Βίβλου νέα ἐξυπαρχῆς Ἐπισκευὴς εἴη, τοιαῦτα ἢ καὶ Ἀλλοιώσεις ἐν αὐτῇ, καὶ Περαθέσεις αὐτῇ γλοιντο, αἳ συμφέρειν νομισθεῖεν ἂν τῇ ἡσυχίᾳ τῆς ἀδένων καὶ ἀπαλῶν συνειδήσεων. Ὅπερ ἂν ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ ὑστερεστάτῃ αὐτοῦ προθυμίᾳ τὸ ἱκανὸν δοῦναι (ἐφ' ὅσον ὅτιόν τ' ἦν ἄλογος προσδόκιμον ἔη) πᾶσι τοῖς ἀρχομένοις αὐτοῦ, ὅσας δήποτε δόξας ἔχουσιν, ἐυμαρέστατα συγκατατίθετο.

Καὶ ἐν ταύτῃ γε τῇ Ἐπισκέψει ἀσχόλιον ποιήσασθαι, τῇ αὐτῇ χρείᾳ μετεούσῃ, ἵν' καὶ εἰδοποιῆσαι ὅτερον τῆς προφυλάκτων παραπλησίως ἐχόντων ἐν τοῖς περὶ τὰ χρήματα. Διὸ τῆς πολλῶν καὶ διαφόρων Ἀλλοιώσεων ἡμῖν προτεθειμένων, ἐκείνας πάσας παρητήμεθα, αἵπερ ἢ πάνυ ὀλιγάνδρωποι ἦσαν (ἅτε λαθραίως προσκρούσασαι εἴτε τῇ Διαλεκτικῇ διαπονηθεῖσαν, εἴτε τῇ ἐπαινετῇ Περιέξει τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας, κάλλον δ', τῷ ὄντι, ὅλης τῆς Καθολικῆς τῶν Χριστῶν Ἐκκλησίας) ἢ μηδενὸς λόγου ἄξιαι, ἔλως δ' φλύαροι, καὶ μάταιοι. Ὅσαι δ' τῆς Ἀλλοιώσεων ἡμῖν προσπεφέρητο (ὑφ' ἁπάντων ὅσων τῆς ἀνθρώπων, ἐξ' ὅτιοῦν δήποτε προφάσεων, ἢ ἅτῳ ὅτου ἕνεκα ἅτου προσφερόμεθα) ἃς ὁπωσοῦν ἐπιδεεῖς καὶ συμφερόντας ὑπειλήφαμεν ἔη), ταύτας ἐθελοντὶ καὶ αὐτοπροαιρέτως συγκατατεθείμεθα· ἀμφοῖν καταξιωθέντες τῇ σωτηρίᾳ τοῦ λόγου πάνυ. Διελέγχοντός γε ἡμῶν ὡς ἀναγκαῖον ἦν τοιαύτας ποιεῖσθαι τὰς μεταβολάς· Ἀκριβῶς γὰρ πεπείσμεθα, καὶ ἅτῳ πάνυ τ' γνώμης ἔχομεν (ὅπερ καὶ ἐνταυθοῖ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμεθα) ὅτι ἡ Βίβλος ὡς πρότερον τῇ Νόμῳ κυ-

ρωθεῖσα, ἢ πεμίχῃ τι ἐαυτῆ ἐναντίον τῷ Λόγῳ τῆς Θεί-
ᾳ ἢ τῇ ὑγιαινούσῃ Διδασκαλίᾳ, ἢ ᾧ δυσεβὴς ἄνθρωπος οὐ
μὴ χρήσθαι, εἰδ' ὑπείκειν οἰῶαι' ἀν μετ' ἀγωνίας σωει-
σθήσεως, ἢ ὃ μὴ διαπολόγητον ἀν εἴη καθ' ὑπνοσῦν αὐτῷ
ἀνπλέγοντι· ἐάν γε τ' δικαίας ἢ συγγνώμου ἱλαμιείας
τυχεῖν ἀξιωθῇ, ἧς δηλαδὴ κῃ τῷ κοινῷ ὀφείκειαν ἀξιω-
θῆναι δεῖ πάσας τὰς Ἀνδρώπινας Γεαφὰς, μάλιστα ᾗ τὰς
τῇ ἁγῇ Ἀρχόντων ἐξουσία ἐνδοθείσας, ἀλλά γε κ τὰς αἰεί-
σας Μεταφράσεις αὐτῆς τ' ἁγίας Γεαφῆς.

Ὁ μὲ ὅλων καθόλε σκοπὸς ἡμῖν ἐν τῷ ἐγχειρεῖν τῷτο
τῷ ἔργῳ ἐσὶ λῶ, μὴ τοῖς ἢ τοῖς χαρίζεσθαι τὰ ἄλογα ἄπα
αὐτῆς αἰτήματα, ἀλλὰ τό γε μόνον ποιεῖν, ὃ (ὅσον ἐφ' ἡμῖν
τῷ νῷ καταλαβεῖν) μάλις' ἀφόμεθα τείνειν πρὸς τὸ τιμᾶ
Ἐκκλησίαν κ Ἑνότητα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διασώζειν, τιμᾶ
Ἀιδῶ πλείειν, τιμᾶ τε Εὐσέβειαν, κ Ἐυλάβειαν ἐν τῇ
Δημοσίᾳ τῆς Θεῖς Λατρείᾳ διεγείρειν, κ ἐπισκόπειν τιμᾶ ἀ-
φορμιμᾶ τῆς θελόντων ἀφορμιμᾶ τὸ ὀπισκόπειν ἢ μιμφεσθαι
τιμᾶ τ' Ἐκκλησίας Λειτεργίαν. Καὶ ὅσον γε πρὸς τὰς ποι-
δε πινας τ' Βίβλε ταύτας πρὸς τιμᾶ πρότεραν διαφωνίας κ
διαφορὰς, εἴτε διὰ Προθέσεως, εἴτε δι' Ἀλλοιώσεως, ἢ ἄλ-
λας ὁπωσῦν γινομένας, τετονὶ τ' καθόλε λόγον δοῦναι ἀπο-
χρήσῃ· Ὅτι μήτε τῆς Ἀλλοιώσεως τὸ πλεῖον μέρ ἐγέ-
νετο, ἢ τὸ πρῶτον πρὸς τὸ βέλτιον ὁδηγεῖν, κ ἀνομίζειν
ἔδ' μέλλοντας λειτεργεῖν ἐν ᾧπινι ὅλων μέρ τ' Δημοσίας
τῆ Θεῆ Λατρείας, ὁ κ μάλιστα γίνεται ἐν τοῖς Καλανδικοῖ-
οις, εἴτιν Μιωλογίοις, κ ἐν ταῖς κοινῶς λεγομέναις Ῥω-
βείναις, ἤγεν τοῖς Καιόσιν· Ἢ τὸ δεύτερον, πρὸς τὸ τὰς
λέξεις, κ φράσεις πινὰς παλαι ἐκδισμένας κυριώτερον κ
ἐκφαίνεσθαι διὰ τῆς ῥημάτων τῆ παρόντ-
χρόνε ἰδιώματα μᾶλλον σωιοδῶν, πρὸς τε τὸ σαφέσ-
τερον ἐξηγεῖσθαι ἄλλας πινὰς λέξεις κ φράσεις, αἳ ἢ ἀμφί-
βολοί γε ἦσαν τιμᾶ σημασίαν, ἢ ἄλλως ὁπωσῦν τῆς πα-
ρεμιμβείας δεκλικαί· Ἢ τὸ τέλεον, πρὸς τὸ ἀκριβέσερον ἐρ-
μιωθῆναι τὰ τ' ἁγίας Γεαφῆς μόρια, τὰ τῇ Λειτεργίᾳ πα-
ρεμβληθέντα, ἅπερ μάλιστά γε ἐν τ' Ἐπιςολαῖς, κ τοῖς Ἐυ-
αγελίοις, ἴσ ᾗ κ ἄλλοθι πολλαχῆ, νῦν ἀναγνωσθῆναι
διατάτλαι χρὴ τῷ τελυτάῳ Μετάφρασιν· Καὶ ὅτι λυ-
σιτελῶν ἔδοξε Προσδυκᾶς πινας κ Εὐχαριςίας τ' ἰδίαις τι-
σὶν ὑποθέσεσιν ἁρμοσθῆναι τ' ἄλλαις ἐν τοῖς προσήκουσι τό-
τοις προστεθεῖ· καθήκαζον ᾗ εἰπεῖν, ὑπὲ τ' Θαλαπίων,
ἴσ ᾗ κ' Ἀκολυθίαν τῆ Βαπίσμαῖ τ' ἐν ἡλικίᾳ ὄντων· ἢ
μὲ ἂν εἰ κ μὴ ἔτω γε ἀναγκαία ἔσα ὅτε ἡ προτέρα Βίβλ
συνετάκτο. ὅμως ᾗ διὰ τῆς τῆ Ἀναβαπισμᾶ προκοπῆς,
τῆ παρεισδύνσης ἐν ἡμῖν τῇ ἀδείᾳ τ' χρόνων νεωτί παρε-
γμιμβάνων, ἀναγκαία νῦν γίνε), κ πάντοτε χρήσιμ ἂν εἴη
πρὸς τ' Βαπισμὸν τ' ἐν ταῖς ἡμῶν Κολωνίαις Ἐπιχωρίων,
κ ἄλλων εἰς τιμᾶ Πίςιν ὅπως ἐκφέντων. Ἐάν δέ πς προσέτι

ὅπ δυμῶν

ὅπου μᾶλλον καθήκασα λόγε τ' Ἀλλοιώσιαν ἐν ἁπαγίαν τ' Λειτυργίας μέρ᾽ γινομένων, τὼ παρέσαν Βίβλον τῇ προτέρᾳ συμβάλλειν ἀξιώσῃ, πάνυ γε ἀναμφιβόλως πεπείσμεθα, ὅπ φανερὸν αὐτῷ ἔσῃ, ἓ ἕνεκεν ἐγχέιρη ἡ Μεταβολή.

Καὶ ἔτω γε ασφαλίσαντες τὸ ἔργον ἡμῖν ἓν ὅπ τελεῖν, κ᾽ τὸ προσῆκον ἡμῖν ποιεῖν ἐν βαρεῖ τάτῳ τῶν προσάγματι, ὡς ἐυάρεσον τῷ Θεῷ κ᾽ τῶν εἰλικρίνειαν ἡμῖν σωιζεῖν (ὅσον ἐφ᾽ ἡμῖν) πρὸς πᾶς συνειδησιν ἀνθρώπων· εἰ κ᾽ ὁυδαμῶ ἀδύνατον ἔῃ) (ἐν τοιᾷδε διαφορᾷ τ' καταλήψεων, διαθέσεων, κ᾽ ἀφελειῶν ἁπανταχῆ τ' γῆς ἐσῶν) πᾶσιν ἀρέσκειν· ἐδὲ προσδόκιμον ἡμῖν ἂν εἴη, ἓδ᾽ χσιωπικὲς, ἀυθαδείας, κ᾽ σκολιὲς τ' ἀνθρώπων ἀγαπᾶν θέλειν ἢ ἐπαναπαυέσθ᾽ τισὶ δὴ τινι ὀπωσῶν προφάσεσι δυναμένω ὑφ᾽ ἄλλων τινῶν πλέω εἰ μὴ ὑφ᾽ ἑαυτῷ· ἀλλ᾽ ἓν ἀγαθὸν γε ἐλπίδα ἔχομεν, ὅτι τὸ ὧδε παρεσταμένων, κ᾽ ὑπὸ τ' Σωσόδων τ' ἀμφοτέρων Ἐπαρχιῶν μεγάλη ασφάλη ἐξεταθεν κ᾽ δοκιμασθεν, κ᾽ ὑπὸ τε τ' πάντων σωφρόναν, εἰρηνικῶν, κ᾽ πᾶ ὄντ ἓυ τ' σωσεσθέσας ἐχόντων τῆς Ἀγλικανῆς Ἐκκλησίας τέκναν προσδεχθήσεται, κ᾽ δοκιμασθήσε).

Περὶ τῆς Λειτυργίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς.

Ὑδὲν τοπαράπαν τῇ ἀνθρωπίνῃ ὀπτοία ἐδ᾽ ἔτω καλῶς ἐφηυρητο, ἐδ᾽ ἀσφαλῶς ἐβεβαίωτο, ὥστε προείπτ τῷ χρόνῳ ἐ μὴ ἐνδέχεσθ διεφθαρμένον ἔῃ. Ὅπερ (ὡς τἄλλα ἐᾶν) φανερῶς ἰδεῖν ὅτιν ἐκ τῆς δημοσίαν τ' Ἐκκλησίας Ἐυχῶν, ἃς τὼ Θείαν Λατρείαν κοινῶς ὀνομάζομεν. Ἥε δὴ τὼ προφτὼ γλώσσῃ τε κ᾽ ὑπάθεσιν εἴ τις ἐθέλοι ἐκ τῆς ἀρχαίων Πατέρων ἐξερευνῆσαι, ἐ πάνυ διαπαντὸς εὑρήσῃ αὐτὼ, εἰ μὴ δι᾽ ἔυλογον αἰτίαν, κ᾽ μεγάλω τῆς ὁυσεβείας προκοπῶ. Ὅυτω γὰ ὑπ᾽ αὐτῆς τὰ προσάγματα καθίςηκεν, ὥστ ὅλα τὰ Βιβλία ἢ τὸ μέιζόν γε αὐτῆς μέρ ἅπαξ κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἀναγνωθῆναι. Τάτε γε ἕνεκα, ἐφ᾽ ᾧ ὁ Κλῆρ, μάλιστα ἦ ὁι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἱερατεύοντες (ἐν τῇ πλεοναζις ἀναγνῶναι κ᾽ μελετῆσαι τὸ ῥῆμα τ Θεῦ) αὐτοί τε πρὸς τὼ δυσεβεῖσθαι παρορμηθῶσι, κ᾽ ἱκανώτεροι γένωνται πρὸς τὸ παρακαλεῖν ἐδ᾽ ἄλλες τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ, κ᾽ ἐδ᾽ τῇ ἀληθείᾳ ἐναντιμένες ἐλέγχειν. Ἔτ ὅ, ἵνα κ᾽ ὁ λαὸς (ἐκ τῶν τὰς ἁγίας Γραφὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁσημέραι ἀναγνωσμένας ἀκόσας) ἐκάστοτε μᾶλλον κ᾽ μᾶλλον ἐν τῇ γνώσῃ τῶ Θεῦ προκόψῃ, κ᾽ τῶ τῆς ἀληθείας αὐτῆ Θρησκείας ἔρωτι σφοδρότερον διαπρήθ).

Ὁυ μὴν ἀλλ᾽ ἐν τοῖς πολλοῖς ἔτεσι τέτοις ἤδη παρωχημένοις, ἡ δυσεβὴς αὕτη κ᾽ ἀυτοκρατὴς τῆς ἀρχαίας Πατέρων

διάταξις

διάταξις (διὰ τὸ ἐμφυτεῦσαι αὐτῇ τὰ ἄδηλα τῶν Ἱστοριῶν καὶ Λεγενδῶν, καὶ πολλαπλάσια τὰ Ἀντίφωνα, Σπληάρια, Βαπτολογήματα, Δίπτυχα, καὶ Σιωδικὰ) ὅπως ἠλλοιάθη, διερρήχθη, καὶ ὠλιγωρήθη, ὥστε τοπλεῖστον ἐπεὶ Βίβλῳ τις τῆς ἁγίας Γραφῆς ἤρξατο ἤδη ἀναγινασκομένη, μὴ τὸ ἀναγνωθὲν μὲ τὰ τέσσαρα κεφάλαια, τὰ λοιπὰ πάντα παρελείφθη. Τὰ τὸν ἢ τὸ πρόσπον ἤρξατο ἡ μὲ βίβλος Ἡσαΐας ἢ Περοφήτης ἐν τῇ Παρασκευῇ, ἡ ἢ Γενέσεως ἐν τῇ Ἑξαημερῳ ἤρξατο ἢ μόνον, ἐν ἐδὲ ποτε διόλε ἐξανεγνώσθη. Τὰυτο ἢ ἔπαθον καὶ αἱ ἅγιαι τῶν ἱερῶν Γραφῶν βίβλοι. Προσέτι ἢ, ὅπαγε ὁ ἅγιος Παῦλος τοιαῦτη τῇ γλώττῃ ἠξίωσε λαλεῖν πρὸς τὸ λαὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥστε νοῆσαι αὐτοὺς, καὶ διὰ τῦ ἀκούειν ὠφελεῖσθαι αὐτούς. Ἡ Λειτουργία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ Ἀγγλικανῇ πολὺ ἤδη πρὸ τῦ χρόνου Λατινιστὴ τὸν λαὸν ἀνέγναφε, ἀδόπον τῆς γλώττης ἐκείνης συνείπτι· ὥστε πῖς ἀσὶ μόνον ἤκουε, ἀλλὰ τῇ καρδίαν, πνεῦμα, καὶ νᾶν, ἐδαμῶς ὠκοδομεῖτο. Πρὸς ἢ τύτοις, καίτοι γε οἱ ἀρχαῖοι Πατέρες τὸν Ψάλμὸν εἰς ἐπὶ μερίδας διείλοντο, ἕν ἐκάστη ἡ Νυκτερινὴ ἐκαλεῖτο, ἔναγχος ὀλίγοι μὲν τινες αὐτῶν ὀσημέραι ἐλέγοντο, οἱ ἢ λοιποὶ παντελῶς παρελείποντο. Τέλος ἢ, τί τὸ πλῆθος καὶ τὸ συνόντον τῶν Κανόνων κοινῇ λεγομένων τῆς Πίκης, καὶ πολὺ τὸ μεγαλεῖον τῆς Λειτουργίας ἄπιον ἦν, ἅτ ὂν τοσῦτον ἐργῶδες καὶ ἄπορον τὸ πρᾶγμα ἦν, ἀνατυλίξαι μόνον τὸν Βίβλον, ὡς ἂν ὀλιγάκις συχερέστερον ἐχρῶντο τὸ ἀναγνωσθησόμενον ἐξευρεῖν, ἢ τὸ ἐξευρημένον ἀναγνῶναι.

Τύτων ἓν τὸ ἀπόπον ἀκριβῶς ἐνενοημένων, τοιαύτη ἡ Τάξις, δι' ἧς ἐπανορθοῦτο ἂν αὐτὸ, ἐπαυδοῖ ἐξεδόθη. Ἅμα ἢ καὶ ἐφ' ᾧ περόχθαι ἦν τὰ ἐνθάδε διατεταγμένα, τὸ Κεφαλάριον ἤτοι Μιλωλόγιον, σαφές γε αὐτὸ καὶ δικαταλήπτον· ἐν ᾧ (ἐφ' ὅσον οἶόν τε) ἡ τῆς ἁγίας Γραφῆς ἀνάγνωσις ἅπω προτιθῆ, ὥστε πάντα γίνεσθαι κατ' τάξιν, ἁρμόνις τε καὶ ἀδιαπτώτως συνάπτεσθαι. Διὸ καὶ παρελείφθη τὰ Ἀνθήματα, Ἀντίφωνα, Ποσκλητικὰ, καὶ τὰ ὅμοια, τὰ τὴν σωτερὰ ἐπομηλίαν τῆς ἡμῶν ἱερῶν Γραφῶν ἀναγνώσεως διακόποντα.

Ὅμως ἢ ἐπειδὴ ἀνάγκη τινὰς ὁμολογῆσαι Κανόνας εἶναι (ἃ γὰρ ὅσον τ' ἄλλως ἔχειν) ἐνταῦθα τέτοιν παραδίδοται Κανόνες τινὲς, ὀλίγοι τε τὸ ἀριθμὸν, ἔτι ἢ καὶ σαφεῖς ὄντες καὶ δικαταλήπτοι. Ἐνθάδε μὲ ἂν ἔχετε τὸν Τόπον τῆς Προσευχῆς, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Γραφῶν ἀναγνώσεως, τῇ τε τῶν παλαιῶν Πατέρων διανοίᾳ καὶ γνώμῃ σωμῳδὸν, καὶ πολὺ ὠφελιμώτερον καὶ ὅπη πδεπότερον τὰ πρόσθεν εἰωθόμενα. Ὠφελιμώτερον μὲν, ὅτι ἂν ὀλίγα ἐνταυθοῖ παρελειφθῇ, ἂν τὰ μὲ ψευδῆ, τὰ ἢ ἄδηλα, τὰ ἢ μέτεια, καὶ δεισιδαίμονα· καὶ ἐδὲν τὸ παράπαν ἀναγνωσθὲν διεταράχθη πλὴν εἰλικρινὴς καὶ ἀδόλῳ Θεᾶ Λόγος, δηλονότι αἱ ἅγιαι Γραφαὶ, ἢ τὸ πάνυ σύμφωνον αὐτοῖς τοιαδὶ γλώττῃ καὶ τάξει, ἢ τῷ σῷ τε ἀναγνωσῶν καὶ ἀκροατῶν νοῒ ῥᾴδιον καὶ σαφεστάτη ὅσα τυγχάνῃ. Ἐπιτηδεύ-

ὅπερα

ὁπερον ᾖ, διά τε τὸ σώφρονον αὐτοῦ, καὶ τὸ τῆς τάξεως δύκρινὲς, καὶ διὰ τὸ ὀλίγας τε καὶ ῥᾳδίας τοῦ Κανόνας ἔχ.

Καὶ ὅπως γε τὸ πρεσβύτερον ἐν τῇ τοῦ Βασιλείας ταύτης Ἐκκλησίαις πολὺ διεζώσας ἰῶ ἐυρεῖν τάς τε τῦ λέγειν καὶ ᾄδειν σωνηθείας· ὁι μὲν ἐμιμῆντο ἔθος τὸ κατὰ Σαρεμ, ὁι δὲ κατὰ Ἐρεφορδίαν, ὁι δὲ κατὰ Βαζιώραν, ὁι δὲ κατ' Ἐξόεαχον, ὁι δὲ κατὰ Λιγκολνίαν· τῶν τοῦτων ἤδη πάσης τῆς Βασιλείας μία ἴσχυ ἡ σωνήθεια.

Ἐπειδὴ δὲ ἁδὲν ἅπω τραχεῶς καὶ σαφῶς ἐκδοθῆναι δύναιτ' ἄν, ὥστε ἀνένδεκτον ἔχ ἀπορίας πινὰς συμβῆναι ἐν τῇ χρήσει καὶ ῥᾳδίᾳ αὐτοῦ· πρὸς τὸ καταπαῦσαι πάσαν τοιαύτην (εἰ γε ποτὲ εἴη) διαφορὰν, καὶ πρὸς τὴν λύσιν πάντων τῶν ἀμφισβητημάτων, ἀεὶ τῦ πῶς νοητέον, προσηκόντων, ὃ ὀφειλέτω τὰ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ προειρημένα, οἱ ἅπως ἀμφισβητοῦντες, ἢ ἀεὶ τινὰ διαφερόμενοι καὶ διαφανοῦντες ἀλλήλοις, προσίωσιν ἐπὶ τὰς τῆς Διοικήσεως Ἐπισκόπους, ὃ ὀφείλει ἔχειν χρὴ τὸ φρόνιμον αὐτοῦ διατάξαι ὅπως ἂν ἄριστα ῥεμωθεῖη καὶ καταπαυθείη τοιαύτη ἡ διαφορά· ἅπω ᾖ, ὥστε μὴ ἐναντιῶδες τῶν διάταξιν ἐκείνων ᾧ πνιοῦν τῶν ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ προειρημένων. Ἐὰν ᾖ ὁ τῆς Διοικήσεως Ἐπίσκοπος ἐν χρείᾳ ᾖ, δύναιτ' ἂν λύσιν αὐτῆς αἰτεῖδαι παρὰ τῦ Ἀρχιεπισκόπου.

¶ ΕΙ καὶ διατέταχται, ὅτι πάντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγνωδισκεσθαι καὶ ἀδεσθαι τῇ Ἀγγλικανῇ γλώττῃ, ἐφ' ᾧ ἐντεῦθεν οἰκοδομηθῆναι τὸν Λαόν· ὅμ' ἔν ἔχ ἅπω γε νοητέον, ὡς μὴ ἐξὸν τινὶ τῶν Ἐαδινλῶ ἢ Ἐασιεινλῶ Προσδυχλῶ ἰδίᾳ λέγειν, ἢ πνι ἓν γλώττῃ χρῆδαι τῇ αὐτοῖς νοητῇ.

Χρὴ δὲ πάντας τοῦ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ τῶν Ἐαδινλῶ καὶ Ἐασιεινλῶ Προσδυχλῶ λέγειν, ἐὰν μὴ ἡ ἀῤῥαιστία, ἢ ἄλλη τις ἀξιόλογος αἰτία αὐτοῖς ἐμποδίζῃ.

Καὶ ὁ Κληρικὸς ἐν Παροικικῇ τινὶ Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν Ναϊδίῳ τινὶ λειτυργῶν, ἐὰν οἶκοι ᾖ, καὶ μὴ δι' ὑλόγου τινὶ αἰτίαν κωλυθῇ, ἐν τῇ Παροικικῇ Ἐκκλησίᾳ ἢ Ναϊδίῳ, ὅπως λειτυργεῖ, τῶν αὐτῶν λέξει, καὶ τὸν καθῆνα κρέδδαι ποιήσει ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ πρὸ τῦ ἀρχεδαι αὐτὸν, ὅπως ὁ λαὸς παρίληθῃ τῦ ἀκύειν τὸ ῥῆμα τῦ Θεῦ, καὶ σωὺ αὐτῷ ἴυχεδαι.

¶ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ, διὰ τί αἱ μὲν ἀκυρῶνται, αἱ δὲ κατέχονται.

ΤΩν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ νομιζομένων Τελετῶν, καὶ ἐν τῇ ἀνθρωπίνης διατάξεως ἀρχῇ εἰληφυῖαν, αἱ μὲν ἐξ ὑστεροῦς τῆς αἰτίας καὶ προσαιρίσεως τὸ πρῶτον μὴ ἐπινοήσασαι, τὸ πλουτεῖον ἢ εἰς πάναγτιον πρακχώρησαν, εἰς ματαιότητα δηλαδὴ καὶ δεισιδαιμονίαν περιπέμψαι· Αἱ δὲ δι' ἀνοήτα τινὸς δρησκείας, καὶ ζήλε γνώσιν ἐκ ἔχοντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσίδυσαν· καὶ τῇ καταρχῆς παροράσθαι, μᾶλλον ἐκάζετο παρεφθείροντο, καὶ εἰς τὸ χεῖρον προέκοψαν· αἱ μὲν μόνον διὰ τὸ ἀλυσιτελὲς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λίαν ἐκπυφλῶσαι αὐτὰς λαὸν, καὶ τὴν τῶ Θεῶ δόξαν ἀμαυρῶσαι, εἰκότως ἂν ἄξιαι εἶεν ἀποκόπτεσθαι καὶ πάντη πάντως ἀθετεῖσθαι. Ἄλλαι δέ εἰσιν, ὡς, καὶ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφευρημένας, ὅμως ἢ εἰσὶν κεκατεῖν πρέπουσαι ἔχειν δοκεῖ, διά τε τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δυταξίαν (ἐφ' ᾗ πρῶτον ἐξηύρηντο) καὶ διὰ τὸ πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ἀνῆκειν αὐτὰς, πρὸς ὃν δηλονότι πάντα τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γρώμενα (ὡς διδάσκει ὁ Ἀπόστολος) ἀποβλέπειν δεῖ.

Εἰ δὴ καὶ τὴν τελετὴν εἴτε φυλάττειν, εἴτε παραλείπειν, σμικρόν τι καθ' αὐτὸ τυγχάνῃ ὄν· ἀλλ' ὅμως ἥ γε αὐθάδης καὶ ὑβριστικὴ παράβασις καὶ λύσις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ πολιτείας, οὐ πάνυ μικρὸν παράπλημα ἁμάρτημα τῆς Θεᾶ. Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γρήσθω, εἶπεν ὁ ἅγιος Παῦλος· τὸ δὲ ταύτην τὴν τάξιν καταλύσαι, ἔργον ὁζὶν ἐκ τῆς ἰδιαταθύντων· ἀλλὰ μηδένα χρὴ ἐγχειρεῖν μηδὲ τολμᾶν τὴν δημοσίαν ἢ κοινὴν Τάξιν ἀνατιναοῦν ἐν τῇ τῆς Χριστῆ Ἐκκλησίᾳ καταξῆσαι ἢ ἀλλοιῶσαι, ἐὰν μὴ πρὸς αὐτὸ νομίμως κληθῇ, καὶ ἐξουσίας λάβῃ.

Καὶ ὅσα γε ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ ἅπτεται τῆ διανοίᾳ διίστασι καὶ διαφέρονται ἀλλήλων οἱ ἄνθρωποι, ὥστε οἱ μὴ ἠγνῆσθαι δεινόν τι πείσεσθαι τὸ συνειδὸς αὐτῆ, εἰ καὶ ἐν μέρει τ' ἐλαχίστης τελετῆς αὐτῆ πρέπειν (ἅπερ τοῖς ἀρχαίοις αὐτῆ ἔθεσι προστεθήκασιν) οἱ δὲ ἀνάπαλιν ὅλῃ τυσκτὸν τῆς καινοτομίας εἶσιν ἐραταὶ, ὥστε πάντα νεωτερίζειν θέλειν, καὶ ἅπερ τῆ ἀρχαίαν καταφρονῆσαι, ὥστε μηδὲν τὸ παράπαν αὐτοῖς ἀρέσκειν, πλὴν ὅ,τι ἂν νεοχμὸν ᾖ, καὶ χθὲς καὶ πρώην ἐξευρημένον· ἔδοξε μὴ τοσοῦτον λόγον ποιεῖσθαι τῶ ἀρέσκειν καὶ χαρίζεσθαι ἑκατέροις τούτων, ὡς τῶ ἀρέσκειν τῆ Θεῷ, καὶ συμφοτέρας ὠφελεῖν.

λεῖν. Ὀυμλὼ δὴ, ἵνα μή πε σκανδαλιωθῇ, ὃς τῷ ὀρθῷ λόγῳ πειθόμενος ἕτοιμος ἦ, ἓυλογοί τινες αἰτίαι ἐνδεδε κασθόδονται, δι' ἃς τὰ εἰσπεμφθέντα Τελετῶν αἱ μὲν ἀθετῆνται, αἱ δὲ κρατέχονται ἔτι, καὶ διατηρῆνται.

Καὶ ἀθετῆνται μὲν ἔνιαι καὶ ἀπορρῆπται, ὅτι ὁ μέγας ἀριθμὸς καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐν ταῖς ἐχάταις ταύταις ἡμέραις ἅπασι ἠυξήθη, ὥστε τὸ βάρος ἦδη ἀφόρητον εἶ· ὁ καὶ ἐμέμφετο ὁ Ἀυγκστῖνος ἐπ' αὐτῇ γλυφόμενον, ἅπερ δίκαια εἰς τὸ ἄγαν πλῆθος ἠυξῆσθαι αὐτάς, ὥστε κἀκεῖνό γε τὸ μέρος χεῖρον φέρεσθαι τὰ τῆς Χρισιανῶν ἢ τὰ τῆς Ἰουδαίων· καί γε σωεβάλλοιτο ἀφαιρεθῆναι τοιόνδε ζυγὸν καὶ φορτίον, ὡς ἂν καιρὸς ἦ μετ' ἡσυχίας τοῦτο κατεργασθῆναι. Τί δ' ἔλεγεν ἂν ὁ ἅγιος Ἀυγκστῖνος, ἰδὼν Τελετὰς τὰς παρὰ ἡμῖν εἰσπεμφθείσας, ἂν αἱ ἐπ' ἐκείνῃ νενομισμέναι τῷ ἀριθμῷ πολὺ ἐλείποντο; Τὸ γοῦν ἄλλον πλῆθος τῆς παρ' ἡμῖν Τελετῆς ἅπαξ εἰς μέγα ἠυξήθη, πολλαὶ δὲ αὐτῆς ἅπαξ σκοτειναὶ ἦσαν, ὥστε σωέχεαν μᾶλλον καὶ ἐπεσκόπησαν τὰς τῆς Χρισῆς πρὸς ἡμᾶς ὀυργείας, ἢ ἐδήλωσαν ὁπωσοῦν αὐτὰς καὶ κατήγειλαν. Πρὸς δὲ τούτοις, Εὐαγγέλιον τῆς Χρισῆς ὡς ἔστι Νόμος περὶ τῆς Τελετῶν (καθάπερ ὁ τῆς Μωϋσέως Νόμος ὧδε ἐκ πολλοῦ γε μέρους) ἀλλὰ Θρησκεία προστάξασα λατρεύειν τῇ Θεῷ, ὡς ἐν σκιᾷ τῇ τύπῳ ἢ τῆς σκιᾶς, δὴ ἐν ἐλευθερίᾳ τῇ Ρηθέντος· τοιαύτας δὴ μόνον ταῖς Τελεταῖς ἀρκεμβῆν, αἳ πρὸς ὀυταξίαν καὶ ὀυσεβῆ Πολιτείαν σωτείνουσιν· ἔτι δὲ καὶ τὸ βραδὺ τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας παρορμᾶν πεφύκασι, καὶ ἐξεγείρειν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν πῶς προσφέρεσθαι δεῖ ἄνθρωπον τῷ Θεῷ, διὰ τῆς ὁπτασίας τινὸς ὁιασοῦ καὶ ἐξαιρέτου σημασίας, ᾗ καὶ οἰκοδομεῖσθαι δύναιτ' ἄν. Προσέτι δὲ, τῶν ἀκυροῦσθαι εἰώθει τῆς Τελετῆς τοῦτο μάλισθ' γε αὐτὸν ἐχώρει, ὅτι ὁπὸ τοσούτου παρεφθείροντο· τοῦτο μὲν, διὰ τῆς τῶν σκαιῶν καὶ ἀπαιδεύτων ἀνθρώπων δεισιδαιμονίας καὶ τυφλότητος, τοῦτο δὲ, διὰ τῆς ἁπλήσης πλεονεξίας τῶν τὸ ἑαυτῶν κέρδος μᾶλλον ἢ Θεοῦ δόξαν ζητούντων· ὥστε ἀδιάτορον χρέος ἦν παραμένειν τῆς ἔτι τοιᾶδε φθόγματος, ἀφαιρεῖσθαι τὰς καταχρήσεις καὶ παραφθορᾶς.

Ὅσον δὲ πρὸς τοῦ ταχ' ἂν σκανδαλίζεσθαι μέλλοντας ὅτι τῷ ἔτι καὶ νῦν κρατεῖν ἐνίας τῶν παλαι Τελετῶν· οὗτοι ἐὰν μὴ σκοπῶνται πρὸς ἑαυτοὺς, ὡς οὐχ ὅσίόν τε ἄνδρ Τελετῶν ὁποιανῶν ἅπτεσθαι, ἀτ' ἐν ἡμερίᾳ τινὶ Πολιτείᾳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαφιλάττειν, ῥᾳδίως αἰσθήσονται τίνος ἕνεκα τῶν γνωρίμων αὐτῶν μᾶλ' εἰκότως ἂν διορθώσειαν. Ἢν δὲ δυσχεράινασι, τὸ διαμένειν ἔτι τινὰς τῶν ἀρχαίων, καὶ μάλλόν γε θέλασι καινοποιεῖσθαι πάσας καὶ ἐσχυρίζεσθαι· Ὀυ-

τοι ἄρα ὁμολογοῦντες ὡς συμφέρει τινὰς ποτε Τελε-
τὰς εἶναι, ὅπως ἐξὸν ταῖς παλαιαῖς ὀρθῶς χρῆσθαι, εἰ
μόνον διὰ τὸ παλαιὰς εἶ) μεμφοιντο αὐτῶν, ὡς δυλό-
γως δῆτα τοῦτο ποιήσουσι, μᾶλλον δὲ φαίεροὶ ἔσονται
παροφρονοῦντες. Καὶ γὰρ ἂν ταῦθ' ὕτως ἔχῃ, μᾶλλόν
γε δι' αἰδοῦς ἄγειν αὐτὰς ὀφείλουσι διὰ τὸ ἀρχαῖον, εἰ
ἄρα δηλώσουσι πλείω σεσωσμένοι περὶ τὴν ἁγό-
τητα καὶ ὁμόνοιαν, ἢ τὴν καινοτομίαν καὶ νεωτεροποιί-
αν, ἣν (ὅσον ὅιόν τε μετά γε τῆς ἀληθοῦς ἀναγκάλειν τὴν
τῆς Χριστοῦ Θρησκείαν) διαπαντὸς φθυκλίον. Ἔτι δὲ, ὡς
ἂν εἰκότως ἀυσῆ δυλόγως ἀγανακτοῖεν οἱ ἄνθρωποι ὅτι
ταῖς διαφυλαπομέναις Τελεταῖς. Καθάπερ γὰρ ἀφ-
ηρέθησαν αἱ μάλιστα παρεφθαρμέναι, καὶ τὸ συνειδὸς τῶν
ἀνθρώπων εἰκῆ καὶ μάτην ὀπτοιαρήσασαν· ὕτως αἱ σεσω-
λειπόμεναι διὰ τὴν Πολιτείαν καὶ Τάξιν κατέχονται,
αἳ κ' (ἐπ' δυλόγοις αἰτίαις) ἀλλοιοῦσθαι καὶ μεταβάλλεσθ'
ἀυσαιντ' ἂν, κ' τοίνυν ἀυδαμῶς ἐξίστ' τῷ Νόμῳ τῷ Θεοῦ
πιθεσθαι ἀξιώμεθα. Πρὸς ὃ τάτοις, ὅτι σκοτεινὰ, ὅτι κω-
φαὶ, ὅυτι ἄσημοι, ὅυτι ἀφανοὶ εἰσιν αὗται, αἱ Τελεταὶ,
ἀλλά γε ἄτω περιτεθειμέναι, ὥστε παντί τινι ἐυσύν-
οπτον εἶ τί ποτε ἂν σημαίνασι, κ' πρὸς τί Συμβάλ-
λεσιν. Ὅυκκν εἰκὸς παρεφθαρήσεσθαι εἰς ὕστερον αὐ-
τὰς, ὅπερ ταῖς γε ἄλλαις Συνέβη. Ταῦτα δὲ ποιῦν-
τες ἡμεῖς ὀυδένας τῶν ἄλλων Ἐθνῶν καταγινώσκομεν,
καὶ ὀυδ' ἐπῶ πλὴν εἰ μὴ τοῖς ἡμετέροις μόνον ὅπτάτ-
τομεν· εἰκὸς γὰρ ἡγούμεθα, μίαν ἐκφεύγειν χώραν τοιαύ-
ταις χρῆσθαι ταῖς Τελεταῖς, ὅσας μάλιστα συμφέρειν
ἂν νομίσειε πρὸς τὴν τε τῆς Θεοῦ τιμῆς κ' δόξης ἀπό-
δειξιν, καὶ τὴν τῶ λαῶ εἰς τὸν ὡς ἔνι μάλιστα τέ-
λειον καὶ ὀυσεβῆ βίον ἔξω τῆς πλάνης ἢ δεισιδαιμονί-
ας ἐπαναγωγήν· καὶ τ' ὄλμα ὀπτοιοπορεῖσθαι, ὅσα ἂν
ἀΐδηλα προϊόντος τοῦ χρόνου μάλιστα παρεφθαρῶσι, ὅσα
δηλαδὴ περὶ τὰς ἀνθρωπίνας διατάξεις ἄλλως ἐν ἄλ-
λαις χώραις φιλεῖ γίνεσθαι.

¶ ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ.

ΤΟ Ψαλτήριον ἅπαξ καὶ μῆνα ὅλον ἀναγινωσθήσεται, ὡς ἐκεῖ διατέτακται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τε καὶ Ἐπερεινὸν Λειτουργίαν. Ἀλλ' ἐν Φιδρικαρίῳ ἀναγινωσθήσεται μόνον μέχρι κα' ἢ κδ' ἡμέρας τοῦ μηνός.

Ἐπειδὴ ὁ Ἰανουάριος, Μάρτιος, Μάϊος, Ἰούλιος, Αὔγουστος, Ὀκτόβριός τε καὶ Δεκέμβριος ἕκαστος μίαν καὶ τεσσάκοντα ἔχουσιν ἡμέρας· διὸ διατέτακται τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ τῆς θεοφθόγγων μηνῶν ἀναγινωσθήσεως τοῦ ἁγίου Ψάλμου τοῦ καὶ τῇ δευτεραίᾳ ἀναγινωσθέντος· ἵνα τὸν δὲ τρόπον πάλιν ἄρχωμαι τὸ Ψαλτήριον τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἑπομένου μηνός.

Ἐπειδὴ ὁ ριθ' Ψαλμὸς εἰς δύο καὶ εἴκοσι μέρια διαιρεῖται, καί γε ὄντα μακρότερός ὄντων, ἢ ὥστε ἑβδόμῃ ἅπαξ ὅλον ἀναγινωσθῆναι· διατέτακται γάρ, ἵνα μὴ πλείω ἢ δ' ἢ ε' ἐν τῷ θεοφθόγγων μέρεσιν ἐν τῇ αὐτῇ χρόνῳ ἀναγινωσθῇ.

Καὶ τῇ τελευταίᾳ τῆς ἑκάστης Ψαλμῳδίας καὶ ἑκάστου τοιούτου μέρους τοῦ ριθ' Ψαλμοῦ θεοφθόγγου ἐπλεχθήσεται ὁ Ὕμνος οὗτος.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι·

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν ὅτε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σημειωσαι, ὅτι μεμερισμένον τὸ Ψαλτήριον καὶ τοῦ παρ' Ἑβραίοις νενομισμένου διαίρεσιν, ἑρμηνεύεται ἢ καὶ τοῦ Μεταφράσαντος τὰ μεγάλων Ἀγγλικανῶν Βιβλίων, ἐκδεδομένην καὶ νενομισμένην ὅτι τὰ Ἑβραϊκὰ τὰ ὀγδοήκοντα, καὶ Ἑβδομήκοντα τὰ ἑκατόν.

¶ ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ἁγίων Γραφῶν ἀναγνώσεως.

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη διακληρωθήσεται τοῖς θεοφόροις Ἀναγνώσμασιν ἐν τῇ τε Ἑωθινοῖς καὶ Ἑσπερινοῖς Εὐχαῖς· ὥστε τὸ μέσον αὐτῆς μέρος ἅπαξ καὶ ἐτοῦς ἀναγνωσθῆναι, ὡς ἐν τῷ Καλενδαρίῳ διατέτακται.

Ἡ Καινὴ Διαθήκη διανεμηθήσεται τοῖς δευτέροις Ἀναγνώσμασιν ἐν τῇ τε Ἑωθιναῖς καὶ Ἑσπερειναῖς Εὐχαῖς, καὶ τοῖς κατ' ἔτος ἐφεξῆς ἀναγνωσθησομένοις, τοῖς τε Ἐπισολαῖς καὶ τοῖς Εὐαγγελίοις πλὴν τῆς Ἀποκαλύψεως, ἐξ ἧς μόνον ἴδιά τινα Ἀναγνώσματα ἐπ' ἐνίαις τῶν Ἑορτῶν διατέτακται.

Ὅπως δ' εἰδῆς ποῖα Ἀναγνώσματα καθ' ἑκάστων ἀναγνῶναι δεῖ, ζήτει τὸν ἡμερανυκτὸν μῆνα ἐν τῷ ἐξῆς Καλενδαρίῳ, κἀκεῖ εὑρήσεις τὰ Κεφάλαια τὰ ἐν τῇ τε Ἑωθιναῖς καὶ Ἑσπερειναῖς Εὐχαῖς ἀναγνωσθῆναι προσταχθέντα· Πλὴν γε μόνων τῶν Κινητῶν Ἑορτῶν, ἃ τὰ ἐν τῷ Καλενδαρίῳ μὴ ἐσῶν,

καὶ τ' Ακινήτων, ὅπερ χάσμα λείπεται ἐν τῷ εἱρμῷ τ' Αναγνωσμάτων· ἐφ' αἷς πρὸν ἡμέρας ἀπάσας τὰ Αναγνώσματα ἐν τῷ τῷ ἰδίων Αναγνωσμάτων Πίνακι δύρεθείη ἄν.

Ἴσον ὃ, ὅπ ὁπλοίκα ποτ' ἂν οἱ ἴδιοι Ψάλμοὶ ἢ τὰ ἴδια Αναγνώσματα διατάπωνῦ, πλοικαῦτα Ψάλμοὶ καὶ Αναγνώσματα διὰ κοινῆς τάξεως ἐν τῷ Ψαλτηρίῳ καὶ Καλανδαρίῳ καθιζῶτα (εἴ γε διαφέρουσιν) ἐν τῷ τότε καιρῷ παραλειφθήσονῦ.

Ρητὸς ὃ τούτοις σημειώσαι, ὅπ Σωκάπῆ, Επτενολὴ, καὶ Ευαγγέλιον τ' Κυριακῆς, κἂν ἁρμόσειαν τῷ λοιπῷ τ' Εβδομάδ Θ, ὅσως γε μὴ ἄλλως ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ διατεταγμένον ὄζι.

¶ ΤΑ' ΙΔΙΑ 'ΑΝΑΓΝΩ'ΣΜΑΤΑ ἐν Ἑωθιναῖς τε καὶ Ἑσπερειναῖς Ευχαῖς ἐπὶ ταῖς Κυριακαῖς, καὶ ἄλλαις Εορτασίμοις ἡμέραις δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

¶ Τὰ ἴδια Αναγνώσματα ἐπὶ ταῖς Κυριακαῖς.

	Ἑωθιναί.	Ἑσπερειναί.
Κυριακὴ τ' Παρασίας.		
Πρώτη.	Ησαΐου α.	Ησαΐου β.
β.	θ.	κδ.
γ.	κε.	κς.
δ.	λ.	λβ.
Κυριακὴ μ' τὰ Γενέθλια τ' Κυρίου.		
α.	λζ.	λη.
β.	μα.	μγ.
Κυριακὴ μ' τὰ Επιφάνια.		
α.	μδ.	με.
β.	να.	νγ.
γ.	νθ.	νς.
δ.	νζ.	νη.
ε.	ξθ.	ξδ.
ς.	ξε.	ξς.
Εβδομηκοστή.	Γενέσεως α.	Γενέσεως β.
Εξηκοστή.	γ.	ς.
Πεντηκοστή.	θ. μέχρι κόμ. κ.	ιβ.
Τεσσαρακοστή.		
Πρώτη Κυριακ.	ιθ. μέχρι κόμ. λ.	κβ.
β.	κζ.	λδ.

Ἑωθι-

γ.
δ.
ε.
ς.
α Ἀνάγνωσμα.
β Ἀνάγνωσμα
Κυριακὴ τ̃ Πάσχα.
α Ἀνάγνωσμα.
β Ἀνάγνωσμα.
Κυριακὴ μ̃ τ̃ Πάσχα.
Πρώτη.
β.
γ.
δ.
ε.
Κυριακὴ μ̃ τ̃ν Ἀνδρασιν.
Πεντηκοστή.
α Ἀνάγνωσμα.
β Ἀνάγνωσμα.
Κυριακὴ τ̃ Τειάδος.
Κυριακὴ μ̃ τ̃ν Τειάδα.
Πρώτη.
β.
γ.
δ.
ε.
ς.
ζ.
η.
θ.
ι.
ια.
ιβ.
ιγ.
ιδ.
ιε.
ις.
ιζ.
ιη.
ιθ.

Ἐωθιναί.
λθ.
μγ.
Ἐξόδ. γ.
θ.
Ματθ. κς.
Ἐξόδ. ιβ.
Ῥωμ. ς.
Ἀριθμ̃ ις.
κγ, κδ.
Δευτερ. δ.
ς.
η.
ιβ.
(κόμ. ιη.
Δευτ. ις. μέχρι
Πρᾶξ. ι. μέχρι
κόμ. λδ.
Γενέσεως α.
Ματθ. γ.
Ἰησ̃ς Ναυή. ι.
Κριτ̃ν δ.
α Βασιλ. β.
ιβ.
ιε.
β Βασιλ. ιβ.
κα.
γ Βασιλ. ιγ.
ιη.
κα.
δ Βασιλ. ε.
ι
ιθ.
Ἱερεμίου θ.
λθ.
Ἰεζεκιήλ β.
ιδ.
κ.
Δανιήλ. γ.

Ἐσπεριναί.
μβ.
με.
Ἐξόδ. ε.
ι.
Ἐκ. ε. μίχ. κόμ.
ια.
Ἐξόδ. ιδ.
Πρᾶ. ϛ. κόμ. κϛ.
Ἀριθμ̃ κβ.
κθ.
Δευτερ. ε.
ζ.
θ.
ιγ.
Ἡσαΐου ια.
Πρᾶξ. ιθ. μέχρι
κόμ. κα.
Γενέσεως ιη.
α Ἰωάν. ε.
Ἰησ̃ς Ναυή κζ.
Κριτ̃ν θ.
α Βασιλ. γ.
ιγ.
ιζ.
β Βασιλ. ιθ.
κδ.
γ Βασιλ. ιζ.
ιθ.
κβ.
δ Βασιλ. θ.
ιη.
κγ.
Ἱερεμίου κβ.
λς.
Ἰεζεκιήλ. ιγ.
ιη.
κδ.
Δανιήλ. ς.
Ἐωθι-

	Ἑωθιναί.	Ἑσπεριναί.
κ.	Ἰαήλ. β.	Μιχαὴλ ς.
κα.	Ἀμβακκ. β.	Παροιμιῶν α.
κβ.	Παροιμιῶν β.	γ.
κγ.	ια.	ιβ.
κδ.	Παροιμιῶν ιγ.	Παροιμιῶν ιδ.
κε.	ιε.	ις.
κς.	ιζ.	ιθ.

¶ Ἴδια τῆς Ἑορτασίμων ἡμερῶν Ἀναγνώσματα.

	Ἑωθιναί.	Ἑσπεριναί.
Ἁγ. Ἀνδρέας.	Παροιμ. κ. κγ'.	Παροιμ. κα. κδ.
Ἁγ. Θωμᾶς ὁ Ἀποστόλ(ος).		
Γενέθλια τῆς Χριστ.		
α Ἀνάγν.	Ἡσαΐα θ. μέχρι κόμ. ν.	Ἡσα. ζ. κόμ. ι. μέχρι κόμ. ιζ.
β Ἀνάγν.	Λαμ. β. μέχρι κόμ. ιε.	Τίτ. γ. κόμ. δ. μέχρι θ.
Ἁγ. Στέφανος.		
α Ἀνάγν.	Παροιμιῶν κη.	Ἐκκλησ. δ.
β Ἀνάγν.	Πράξ. ς. κόμ. ν. κ᾽ κεφ. ζ. μέχρι κόμ. λ.	Πράξ. ζ. κόμ. λ. μέχρι κόμ. νβ.
Ἁγ. Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.		
α Ἀνάγν.	Ἐκκλησ. ε.	Ἐκκλησ. ς.
β Ἀνάγν.	Ἀποκαλ. α.	Ἀποκαλ. κϛ.
Ἁγ. τὰ Βρέφη.	Ἱερεμ. λα. μέχρι κόμ. ιη.	Σοφίας α.
Ἡ Περιτομή.		
α Ἀνάγν.	Γενέσ. ιζ.	Δευτ. ι. κόμ. ιβ.
β Ἀνάγν.	Ῥαμ. β.	Κολοσ. β.
Ἐπιφάνια.		
α Ἀνάγν.	Ἡσαΐα ξ.	Ἡσαΐα μθ.
β Ἀνάγν.	Λαμ. γ. μέχρι κόμ. κγ'.	Ἰωάν. β. μέχρι κόμ. ιβ.
Ἐπιστροφὴ τῆς Πανάγ.		
α Ἀνάγν.	Σοφίας θ.	Σοφίας ς.
β Ἀνάγν.	Πράξ. κβ. μέχρι κόμ. κβ.	Πράξ. κς.
Καθαρισμὸς Μαρίας τῆς Παρθένου.	Σοφίας θ.	Σοφίας ιβ.
Ἁγ. Ματθίας.	ιθ.	Σοφ. Σειρὰχ α.

Ἑωθι-

	Ἑωθιναί.	Ἑσπερινά.
Ἀναγνωσία τῆς Θεοτοκίας.	Σοφ. Σιρὰχ β.	γ.
Τετάρτῃ πρὸ τῆς Πάσχα.		
α Ἀνάγν.	Ὡσηὲ ιγ.	Ὡσηὲ ισ.
β Ἀνάγν.	Ἰωὴλ. ια. μέχρι κόμ. με	
Τρίτῃ πρὸ τῆς Πάσχα.		
α Ἀνάγν.	Δανιὴλ θ.	Ἱερεμ. λα.
β Ἀνάγν.	Ἰωὴλ. ιγ.	
Ἡμέρᾳ τῆς Πάσχα.		
β Ἀνάγν.	Γενέσ. κϛ. μέχρι κόμ. κ.	Ἡσαΐε ιγ. α Γέτ. β.
β Ἀνάγν.	Ἰωὴλ. ιη.	
Παρασκευὴ τῆς Πάσχα.		
α Ἀνάγν.	Ζαχαρ. θ.	Ἐξόδ. ιγ.
β Ἀνάγν.	Λευϊτ. κϛ. κόμ. ν.	Ἑβρ. σϛ.
Πρώτῃ μετὰ τὸ Πάσχα.		
α Ἀνάγν.	Ἐξόδ. ιϛ.	Ἐξόδ. ιζ.
β Ἀνάγν.	Ματθ. κη.	Παρ. ξ. γ.
Δευτέρᾳ μετὰ τὸ Πάσχα.		
α Ἀνάγν.	Ἐξόδ. κ.	Ἐξόδ. λβ.
β Ἀνάγν.	Λευϊτ. κδ. κόμ. ιγ.	α Κορ. ιε.
Ἅγ. Μαρκ. ὁ Εὐαγγελιστής.	Σοφ. Σειρὰχ δ.	Σοφ. Σειρὰχ ϛ.
Ἅγ. Φίλιππ. καὶ Ἰάκωβ.	ζ.	θ.
α Ἀνάγν.	Ἰωὴλ. α. κόμ. μϛ.	
β Ἀνάγν.		
Ἀνάβασις τοῦ Κυρίου.		
α Ἀνάγν.	Δευτ. ι.	δ Βασιλ. β.
β Ἀνάγν.	Λευϊτ. κδ. κόμ. μδ.	Ἔφεσ. δ. μέχρι κόμ. ιζ.
Πρώτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.		
α Ἀνάγν.	Γεν. ια. κόμ. ι.	Ἀριθ. ια. κόμ. ιϛ. μέχρι κόμ. λ.
β Ἀνάγν.	α Κορ. ιβ.	α Κορ. ιδ. κόμ. κϛ.
Δευτέρᾳ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.		
α Ἀνάγν.	α Βασ. ιθ. κόμ. ιη.	Δευτερ. λ.
β Ἀνάγν.	α Θεσ. ε. στίχ. ιβ. μέχρι κόμ. κδ.	σ' ωδ. δ. μέχρι κόμ. δ.

	Ἑωθιναί.	Ἑσπεριναί.
Ἅγ. Βαρναβᾶς.		
α Ἀνάγν.	Σοφ. Σειρὰχ ι.	Σοφ. Σειρὰχ. ιβ.
β Ἀνάγν.	Πρᾶξ. ιδ'.	Πρᾶξ. ις. κόμ. λς.
Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής.		
α Ἀνάγν.	Μιχαΐ. γ.	Μιχαΐ. δ.
β Ἀνάγν.	Ματθ. γ.	Ματθ. ιδ. μέχρι (κόμ. ιζ.
Ἅγ. Πέτρου.		
α Ἀνάγν.	Σοφ. Σειρὰχ ις.	Σοφ. Σειρὰχ ιθ.
β Ἀνάγν.	Πρᾶξ. γ.	Πρᾶξ. δ.
Ἅγ. Ἰάκωβου.	Σοφ. Σειρὰχ. κα. κδ.	Σοφ. Σιρὰχ κβ. κϑ.
Ἅγιος Βαρθολομαίου.		
Ἅγ. Ματθαῖος.	λϑ.	λϰ.
Ἅγ. Μιχαήλ.		
α Ἀνάγν.	Γεν. λβ.	Δαν. ι. κόμ. ε.
β Ἀνάγν.	Πρᾶξ. ιβ. κόμ. κ.	Ἰώδ. κόμ. ς. μέχ.
Ἅγ. Λουκᾶς.	Σοφ. Σειρὰχ να.	Ἰβ. α. (κόμ. ις. μβ.
Ἅγ. Σίμων καὶ Ἰούδας.	Ἰώβ. κδ. κϛ.	
Πάντες οἱ Ἅγιοι.		
α Ἀνάγν.	Σοφ. Γ. μέχ. κίμ. ι	Σοφ. ε. μέχρι κόμ. ιζ.
β Ἀνάγν.	Ἑβρ. ια. κόμ. λΓ. κϛ κέφ. ιβ. μέχρι κόμ. ζ.	Ἀποκϑ. ιϑ. μέχρι κόμ. ιζ.

Ἰδιόμελα, ἢ Ἴδιοι Ψαλμοὶ ἐπ' ἐσπέρας ἢ ἡμέρας.

Γενέθλια τῶ Κυρίε.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
Ψδγ. ιϑ.	πϑ.
με	ρι.
πε.	ρλβ.

Ἡμέρα τῶ Πάσχα.

Ἑνθιναί.	Ἑσπερ.
Ψδγλ. β.	ριγ.
νζ	ριδ.
ρια.	ριη.

Πρώτη τ' Νηστείας.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
ς.	ρβ.
λβ.	ρλ.
λϰ.	ρμγ.

Ἡμέρα τ' Ἀναβάσε.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
ν	κδ.
ιε	μζ.
κα.	ρν

Ἡμέρα τῶ Πάθους.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
Ψαλ. κβ.	ξϑ.
μ.	πη.
νδ.	

Ἡμέρα τ' Πεντηκος.

Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
μη.	ρδ.
ξη.	ρμϑ.

Τὸ Καλανδάριον μετὰ τῶν Πινακ-
ϑῶν Ἀναγνωσμάτων.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.		Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.	
		ι	β.	ι	β.
α	Περιτομὴ Κυρ.				
β		Γενέσ. α	Ματθ. α	Γενέσ. β	Ῥωμ. α
γ			β	δ	β
δ		ε	γ	ϛ	γ
ε		ζ	δ	ϗ	δ
ϛ	Ἐπιφ. τῶ Κυρίω				
ζ		ϑ	ε	ιβ	ε
η	Λαμπαν. Μάρτ.	ιγ	ϛ	ιδ	ϛ
ϑ		ιη	ζ	ιϛ	ζ
ι		ιζ	η	ιη	η
ια		ιϑ	ϑ	κ	ϑ
ιβ		κα	ι	κβ	ι
ιγ	Ἱλάριος Ἐπίσκ.	κγ	ια	κδ	ια
ιδ		κε	ιβ	κϛ	ιβ
ιε		κζ	ιγ	κη	ιγ
ιϛ		κϑ	ιδ	λ	ιδ
ιζ		λα	ιε	λβ	ιε
ιη	Πρίσκας Μάρτ.	λγ	ιϛ	λδ	ιϛ
ιϑ		λε	ιζ	λζ α Κορ.	α
κ	Φαβιαν. Ἐπίσκ.	λη	ιη	λϑ	β
κα	Ἄγνης Παρθ.	μ	ιϑ	μα	γ
κβ	Βιγκέντ. Μάρτ.	μβ	κ	μγ	δ
κγ		μδ	κα	με	ε
κδ		μϛ	κβ	μζ	ϛ
κε	Ἔμφρ. Παύλκ.				
κϛ		μη	κγ	μϑ	ζ
κζ		ν	κδ	Ἐξόδ. α	η
κη		Ἐξόδ. β	κε	γ	ϑ
κϑ		δ	κϛ	η	ι
λ	Κάρολος Βασιλ.	ϛ	κζ	ζ	ια
λα	ἡ Μάρτ.	η	κη	ϑ	ιβ

Σημείωσαι, ὅτι * Ἐξόδ. ϛ' ἀναγνωστέον μένον μέχρι κεφ. ιδ'.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ἔχει ἡμέρας κη.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α			Ἑσπερινὰὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.		β.
α	Νηστεία	Ἐξόδ. ι	Μαρκ.	α	Ἐξόδ. ιδ	α Κορ.	ιγ
β	Καθαρισ Μαρ.			β			ιδ
γ	Βλάσιος Ἐπισκ.	ιβ		γ	ιη		ιι
δ		ιδ		δ	ιι		ιε
ε	Ἀγάθα Παρ. Μ.	ιε		ε	ιζ	β Κορ.	α
ϛ		ιη		ϛ	ιθ		β
ζ		κ		ζ	κα		γ
η		κβ		η	κγ		δ
θ		κδ		θ	λβ		ε
ι		λγ		ι	λδ		ϛ
ια		Δθυτ. ιη		ια	Δθυτ. ιθ		ζ
ιβ		κ		ιβ	κϛ		η
ιγ		Ἀριθ. ιε		ιγ	Ἀριθ. ιβ		θ
ιδ	Ὀυαλεντῖνος Μ.	ιγ		ιδ	ιδ		ι
ιε		ιϛ		ιε	ιζ		ια
ιϛ		κ		ιϛ	κα		ιβ
ιζ		κβ	Λκ. ἡμ.	α	κγ		ιγ
ιη		κδ	ἡμισ.	α	κε	Γαλατ.	α
ιθ		κϛ		β	λ		β
κ		λα		γ	λβ		γ
κα		λε		δ	λϛ		δ
κβ		Δθυτ. ο		ε	Δθυτ. β		ε
κγ	Νηστεία	γ		ϛ	δ		ϛ
κδ	Ἁγ. Ματθίας Α.			ζ		Ἐφεσ.	α
κε		ε		η	ϛ		β
κϛ		ϛ		θ	η		γ
κζ		ζ		ι	ι		δ
κη		ιο		ια	ιϛ		ε
κθ		ιγ	Ματθ.	ζ	ιδ	Ῥωμ.	ιϛ

ΜΑΡ-

ΜΑΡΤΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀναγνωσμα α.	Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀναγνωσμα β.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀναγνωσμα α.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀναγνωσμα β.
α	Δαζὶδ Ἀρχιεπ.	Δθυτ. ιε.	Δαν. ιβ.	Δθυτ. ις.	Ἐφεσ. ς
β	Χαλδδος Ἐπίσκ.	ιζ	ιη	ιθ	Φιλιπ. α
γ		ιθ	ιδ	κ	β
δ		κα	ιε	κβ	γ
ε		κδ	ις	κς	δ
ς		κς	ιζ	κζ	Κολοσ. α
ζ	Πβπτιὰ Μάρ.	κη	ιη	κθ	β
η		λ	ιθ	λα	γ
θ		λβ	κ	λγ	δ
ι		λδ	κα	Ἰη. Να. α	α Θεσ. α
ια		Ἰη. Να. β	κς	γ	β
ιβ	Γρηγ. Ἐπίσκ Μ.	δ	κγ	ε	γ
ιγ		ς	κδ	ζ	δ
ιδ		η	Ἰωάν. α	θ	ε
ιε		ι	β	κγ	ς Θεσ. α
ις		κδ	γ	Κριτ. α	β
ιζ		Κριτ. β	δ	γ	γ
ιη	Ἐδόκφδ. Βασιλ.	δ	ε	ι	α Τιμ. α
ιθ		ς	ς	ζ	β, γ
κ		η	ζ	θ	δ
κα	Βενέδικτ. Ἀββ.	ι	η	ια	ε
κβ		ιβ	θ	ιγ	ς
κγ		ιδ	ι	ιε	β Τιμ. α
κδ	Νικηθα	ις	ια	ιζ	β
κε	Ἀναγνῶλ. Μαρ.		ιβ		γ
κς		ιη	ιγ	ιθ	δ
κζ		κ	ιδ	κα	Τίτ. α
κη		Ῥὲθ. α	ιε	Ῥὲθ. β	β, γ
κθ		γ	ις	δ	Φιλήμ.
λ		κ Βασ. α	ιζ	κ Βασ. β	Ἑβρ. α
λα		γ	ιη	δ	β

ΑΠΡΙΛ-

ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λ.

Η ΜΗΝΗ ἔχει κϑ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α		β	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α		β
α	Ῥιζαρδ. Ἐπ. Κ.	α Βασ. ε.		Ἰωάν. ιϑ	α βασ. ϛ		Ἑβρ. γ
β	Ἀμβρ. Ἐπ. Μιλ.	ζ		κ	κ		δ
γ		ϑ		κα	ι		ε
δ		ια	Παῤ	α	ιβ		ϛ
ε		ιγ		β	ιδ		ζ
ϛ		ιε		γ	ιϛ		η
ζ		ιζ		δ	ιη		ϑ
η		ιϑ		ε	κ		ι
ϑ		κα		ϛ	κβ		ια
ι		κγ		ζ	κδ		ιβ
ια		κε		η	κϛ		ιγ
ιβ		κζ		ϑ	κη	Ἰάκωβ.	α
ιγ		κϑ		ι	λ		β
ιδ		λα		ια	β Βασ.	α	γ
ιε		β Βασ.	β	ιβ	γ		δ
ιϛ		δ		ιγ	ε		ε
ιζ		ϛ		ιδ	ζ	α Πέτ.	α
ιη		η		ιε	ϑ		β
ιϑ	Ἁλφηγ. Α. Κ.	ι		ιϛ	ια		γ
κ		ιβ		ιζ	ιγ		δ
κα		ιδ		ιη	ιε		ε
κβ		ιϛ		ιϑ	ιζ	β Πέτ.	α
κγ	Γεώργιος Μάρτ.	κη		κ	ιϑ		β
κδ		κ		κα	κα		γ
κε	Μάρκιος Εὐαγγ.			κβ		α Ἰωάν.	α
κϛ		κβ		κγ	κγ		β
κζ		κδ		κδ	γ Βασ.	α	γ
κη		γ Βασ.	β	κε	γ		δ
κϑ		δ		κϛ	ε		ε
λ		ϛ		κζ	ζ	β, Γ. Ἰωά.	

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαὶ Ἀναγνώσμα. α	Ἑωθιναὶ Εὐχαὶ Ἀναγνώσμα. β	Ἑσπεριναὶ Εὐχαὶ. Ἀναγνώσμα. α	Ἑσπεριναὶ Εὐχαὶ. Ἀναγνώσμα. β
α	Φίλ. κ᾽ Ἰάκωβ.				Ἰούδ.
ϛ		γ Βασ. η.	Παρ. κη	γ Βασ. θ	Ῥαμ. α
γ	Εὕρεσις Σταυροῦ.	ι	Ματθ. α	ια	β
δ		ιβ	β	ιγ	γ
ε		ιδ	γ	ιε	δ
ϛ	Ἰακὼβ. Εὐαγ. ὁ πυλῶν Λατ.	ιϛ	δ	ιζ	ε
ζ		ιη	ε	ιθ	ϛ
η		κ	ϛ	κα	ζ
θ		κβ	ζ δ Βασ. α		η
ι		δ Βασ. β	η	γ	θ
ια		δ	θ	ε	
ιβ		ϛ	ι	ζ	ια
ιγ		η	ια	θ	ιβ
ιδ		ι	ιβ	κα	ιγ
ιε		ιβ	ιγ	ιγ	ιδ
ιϛ		ιδ	ιδ	ιε	ιε
ιζ		ιϛ	ιε	ιϛ	ιϛ
ιη		ιη	ιϛ	ιθ	α Κορ. α
ιθ	Δευτερ. Α. Κ.	κ	ιζ	κα	β
κ		κβ	ιη	κγ	γ
κα		κδ	ιθ	κε	δ
κβ		Εσρ. α	κ	Ἐσθ. γ	ε
κγ		δ	κα	ε	ϛ
κδ		ϛ	κβ	ζ	ζ
κε		ζ	κγ	Νεεμ. α	η
κϛ	Αὐγούϛ. πρ. Α. Κ.	Νεεμ. ϛ.	κδ	δ	θ
κζ	Βήδας Πρεσβ.	ε	κε	ϛ	ι
κη		η	κϛ	θ	ια
κθ	ΚΑΡΟΛΟΣ β. ἐτέχθη κ᾽ ἐπαυ- ῆλθε.	ι	κζ	ιγ	ιβ
		Ἐσθήρ. α	κη	Ἐσθήρ. β	ιγ
		γ	Μάρ. α	δ	ιδ

ΙΟΥΝΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λ.

Η ΜΗΝΗ ἔχει κϑ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα			Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα		
		α.	Ι	β.	α.	Ι	β.
α	Νικομ. Μάρτ.	Ἐωθ. ε	Μάρ.	β	Ἑσπ. ϛ	α Κορ.	ις
β		ζ		γ	ιη		ιϛ
γ		ϑ		δ	Ἰώβ.	α β Κορ.	α
δ		Ἰώβ. β		ε	γ		β
ε	Βονιφάκ. Μάρλ.	δ		ϛ	ε		γ
ϛ		ϛ		ζ	ζ		δ
ζ		η		η	ϑ		ε
η		ι		ϑ	κα		ϛ
ϑ		ιβ		ι	κγ		ζ
ι		ιδ		κα	κε		η
κα	Βαρναβ. Ἀπόϛ.						
κβ		ιϛ		κβ	κϛ, κη		ϑ
κγ		ιϑ		κγ	κ		ι
κδ		καα		κδ	κβ		κα
κε		κγ		κε	κδ, κϛ		κβ
κϛ		κϛ, κζ		κϛ	κη		κγ
κζ	Ἁγ. Ἀλϛάν. Μ.	κϑ	Λιτ.	α	λ	Γδγατ.	α
κη		λα		β	λβ		β
κϑ		λγ		γ	λδ		γ
λ	Μεταθ. Ἐδδρδ.	λε		δ	λϛ		δ
καα		λζ		ε	λη		ε
καβ		λϑ		ϛ	μ		ϛ
καγ	Νηϛεία	μα		ζ	μα	Ἐφεσ.	α
καδ	Γενέθ. Ἰωάν. Β.						
κε		Παροι. α		η	Παροι. β		β
κϛ		γ		ϑ	δ		γ
κζ		ε		ι	ϛ		δ
κη	Νηϛεία.	ζ		ια	η		ε
κϑ	Ἁγ. Πέτρος Ἀπ.						
λ		ϑ		ιβ	ε		ϛ

ΙΟΥΛΙΟΣ.

ΙΟΥΛΙΟΣ Ἔχει Ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ Ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Ἐυχαί. Ἀναγνώσματα. α.	1	β.	Ἑσπεριναὶ Ἐυχαί. Ἀναγνώσματα. α.	1	β.
α	Ἐπ. Παρ. Μαρ.	Παροι. ια	Λυχ. ιγ		Παροι. ιζ	Φιλιπ. α	
β		ιγ	ιδ		ιδ		β
γ		ιδ	ιε		ιε		γ
δ	Μεϊ. Μαρτί. Ἐπ.	ιζ	ιϛ		ιϛ		δ
ε		ιϑ	ιζ		κ	Κολ.	α
ϛ		κα	ιη		κβ		ϛ
ζ		κγ	ιϑ		κδ		γ
η		κε	κ		κϛ		δ
ϑ		κζ	κα		κη	α Θεσσ.	α
ι		κϑ	κβ		λα		β
ια		Ἐκκλ. α	κγ		Ἐκκλ. β		γ
ιβ		ζ	κδ		δ		δ
ιγ		ε	Ἰωάν. α		ϛ		ε
ιδ		ζ	β		η ζ	Θεσσ. α	
ιε	Σεί. Ἐσπ. Ὀυν.	ϑ	γ		ε		β
ιϛ		κα	δ		ιβ		γ
ιζ		Ἱερεμ. α	ε		Ἱερεμ. β α	Τιμ. α	
ιη		ζ	ϛ		δ		β, γ
ιϑ		ε	ζ		ϛ		δ
κ	Μαϊγαλίτ. Παρ.	ζ	η		η		ε
κα	Ἀϒ. Μαρ. Μαϒδ.	ϑ	ϑ		ε		ϛ
κβ		κα	ι		ιβ ζ	Τιμ. α	
κγ		κγ	ια		ιδ		β
κδ	Νησεία	κε	ιβ		ιϛ		γ
κε	Ἀϒ. Ἰωάχ. Ἀπόϛ.		ιγ				δ
κϛ	Ἄνν. μήτ. Μαρ.	κζ	ιδ		ιη	Τίτ.	α
κζ		κϑ	ιε		κ		β, γ
κη		λα	ιϛ		κβ	Φιλήμ.	
κϑ		κη	ιζ		κδ	Ἑβρ.	α
λ		κε	ιη		κϛ		β
λα		κζ	ιϑ		κη		γ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἐωθιναὶ Εὐχαί. Ἀναγνώσματα. α		β	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί. Ἀναγνώσματα. α		β
α	Λέμμ. ἡμέρα	Ιερ. κϑ	Ἰωάν. κ		Ἑβρ. λ	Ἐβρ.	δ
β		λα	κα		λβ		ε
γ		λγ	Πρᾶξ. α		λδ		ϛ
δ		λε	β		λϛ		ζ
ε		λζ	γ		λη		η
ϛ	Μεταμ. τῦ Κυρ.	λϑ	δ		μ		ϑ
ζ	Ὄνομα τῦ Ἰησ.	μα	ε		μβ		ι
η		μγ	ϛ		μδ		ια
ϑ		με, μϛ	ζ		μζ		ιβ
ι	Ἁγ. Λαυρ. Μάρ.	μη	η		μϑ		ιγ
ια		ν	ϑ		να	Ἰακ.	α
ιβ		νβ	ι	Θρήν. α			β
ιγ		Θρήν. β	ια		γ		γ
ιδ		δ	ιβ		ε		δ
ιε		Ἰεζεκ. β	ιγ	Ἰεζεκ. γ			ε
ιϛ		ϛ	ιδ		ζ	α Πέτ.	α
ιζ		ιγ	ιε		ιδ		β
ιη		ιη	ιϛ		λγ		γ
ιϑ		λδ	ιζ	Δαν. α			δ
κ		Δαν. β	ιη		γ		ε
κα		δ	ιϑ		ε	ϛ Πέτ.	α
κβ		ϛ	κ		ζ		β
κγ	Νηστεία	η	κα		ϑ		γ
κδ	Ἁγ. Βαρθολ. Ἀ.		κβ			α Ἰωάν.	α
κε		ι	κγ		ια		β
κϛ		ιβ	κδ	Ὡσηέ. α			γ
κζ		Ὡσηέ. β, Γ	κε		δ		ϑ
κη	Ἁγ. Αὐγ. Ἐπ.	ε, ϛ	κϛ		ε		ε
κϑ	Ἀποκεφαλ. Ἁγ.	η	κζ		ϑ	ϛ, Γ. Ἰακώβ	
λ	Ἰωάννε Βαπ.	ι	κη		ια	Ἰούδ.	
λα		ιβ	Ματ. α		ιγ	Ῥωμ.	α

ΣΕΠΤΕΜ-

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ἔχῃ ἡμέρας λ.
Η ΜΗΝΗ ἔχει κϑ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί.			Ἑσπεριναὶ Εὐχαί.		
		Ἀναγνωσμα			Ἀναγνωσμα		
		α	Ι	β	α	Ι	β
α	Ἁγιόϑ. Ἀϐϐᾶς	Ὡσηέ.	ιϑ	Ματθ. β	Ἰωήλ. α	Ρωμ.	β
β		Ἰωήλ.	β	γ	γ		γ
γ		Ἀμώς.	α	δ	Ἀμώς. β		δ
δ			γ	ε	δ		ε
ε			ε	ϛ	ϛ		ϛ
ϛ			ϛ	ζ	ϛ		ζ
ζ	Ἐνδρχ. Ἐπίσκ.		ζ	η	Ὀϐδ. α		η
η	Γενέϑλ. Μαρίας	Ἰωνᾶ.	α	ϑ	Ἰων. ϛ, ζ.		ϑ
ϑ			δ	ι	Μιχαί. α		ι
ι		Μιχαί.	ϛ	ια	γ		ια
ια			δ	ιβ	ε		ιβ
ιβ			ϛ	ιγ	ζ		ιγ
ιγ		Ναοὺμ.	α	ιδ	Ναοὺμ. ϛ		ιδ
ιδ	Ἁγ. Σταυροῦ ἡμ.		γ	ιε	Ἀμϐα. α		ιε
ιε		Ἀμϐά.	β	ιϛ	γ		ιϛ
ιϛ		Σοφον.	α	ιζ	Σοφον. β	α Κορ.	α
ιζ	Λάμϐερτ. Ἐπ.		γ	ιη	Ἀγγα. α		β
ιη		Ἀγγα.	β	ιϑ	Ζαχ. α		γ
ιϑ		Ζαχ. β,	γ	κ	δ, ε		δ
κ	Νηστεία		ϛ	κα	ζ		ε
κα	Ἁγ. Ματθ. Ἀπ.			κβ			ϛ
κβ			η	κγ	ϑ		ζ
κγ			ι	κδ	ια		η
κδ			ιβ	κε	ιγ		ϑ
κε			ιδ	κϛ	Μαλ. α		ι
κϛ	Ἁγ. Κυπριαν. Μ.	Μαλ.	β	κζ	γ		ια
κζ			δ	κη	Ταϐ. α		ιβ
κη		Ταϐ.	β	Μάρκ. α	γ		ιγ
κϑ	Ἁγιοϑ Μιχαήλ			β			ιδ
λ	Ἁγ. Ἱεροθέου. Πρ.		δ	γ	ϛ		ιε

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Ἐυχαί. Ἀναγνωσμα. α.		β.	Ἑσπεριναὶ Ἐυχαί. Ἀναγνωσμα. α.		β.
α	Ῥημίγ. Ἐπισκ.	Γαβ.	ζ	Μάρκ.	δ	Γαϐ.	ᾱ Κορ. ις
β			ϑ		ε	ι	β Κορ. α
γ			ια		ς	ιβ	β
δ			ιη		ζ	ιδ	γ
ε		Ἰϖδλθ.	α		ᾱ	Ἰϖδλθ. β	δ
ς	Φαιθ. Παρ. κ᾽ Μ.		γ		ε	δ	ε
ζ			ε		ι	ς	ς
η			ζ		ιο	η	ζ
ϑ	Ἁγ. Διονύσ. Ἐπ.		ϑ		ιϐ	ι	η
ι			ια		ιη	ιϐ	ϑ
ια			ιγ		ιδ	ιδ	ι
ιβ			ιε		ις	ις	ια
ιγ	Μαλάθ. Ἐδδάρδ.	Σο. Σο.	α		ις	Σο. Σο. β	ιβ
ιδ			γ	Λϖ. α. ἤμ.		δ	ιγ
ιε			ε	α ἤμ.		ς	Γαλατ. α
ις			ζ		ϐ	η	β
ιζ	Ἐθελρήδ. Παρθ.		ϑ		ι	ι	γ
ιη	Ἁγ. Δϖκ. Ἐυαγ.				δ		δ
ιθ			ια		ε	ιϐ	ε
κ			ιγ		ς	ιδ	ς
κα			ιε		ζ	ις	Ἐφεσ. α
κϐ			ιζ		η	ιη	β
κγ			ιϑ		ϑ	Σο. Σει. α	γ
κδ		Σο. Σει.	β		ι	γ	δ
κε	Κρισπῖν. Μάρτ.		δ		ια	ε	ε
κς			ς		ιϐ	ζ	ς
κζ	Νηστεία		η		ιη	ϑ	Φιλ. α
κη	Ἁγ. Σίμ. κ᾽ Ἰϖδ.				ιδ		β
κϑ			ε		ις		γ
λ			ιβ		ιζ		δ
λα	Νηστεία		ιδ		ιζ		Κολοσ. α

ΝΟ ΕΜ-

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.	I	β.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαί Ἀνάγνωσμα α.	I	β.
α	Ἑορ. πάντ. Ἁγ.						
β		Σο. Σή. ις Λκκ.	ιη		Σο. Σή. ιζ Κολ.		β
γ		ιη		ιϑ	ιϑ		γ
δ		κ		κ	κα		δ
ε	Παπ. Σωσιμ.	κβ		κα	κγ	α	Θεσν. α
ϛ	Λεοντδσ. Ὁμολ.	κδ		κβ	† κε		β
ζ		κζ		κγ	κη		γ
η		κϑ		κδ	† λ		δ
ϑ		λα	Ἰωάν.	α	λβ		ε
ι		λγ		β	λδ	ϛ	Θεσν. α
ια	Ἁγ. Μαρῖν. Ἐπ.	λε		γ	λϛ		β
ιβ		λζ		δ	λη		γ
ιγ	Βερίπος Ἐπίσκ.	λϑ		ε	μ	α	Τίμ. α
ιδ		μα		ϛ	μβ		β, γ
ιε	Μαχϑ' Ἐπίσκ.	μγ		ζ	μδ		δ
ιϛ		με		η	† μϛ		ε
ιζ	Ὑγιῶν Ἐπίσκ.	μζ		ϑ	μη		ϛ
ιη		μϑ		ι	ν	β	Τίμ. α
ιθ		να		ια	Βαρλάκ. α		β
κ	Ἑδμυνδ. Εασ.	Βαρλάκ. β		ιβ	γ		γ
κα		δ		ιγ	ε		δ
κβ	Κυκλία Παρϑ.	ϛ		ιδ	Σωσάν.		Τίτ. α
κγ	Ἁγ. Κλήμ. Ἐπ.	Βλ κ᾽ Δ.		ιε	Ἡσαΐ. α		β, γ
κδ		Ἡσαΐ. β		ιϛ	γ		Φιλήμ.
κε	Καθαρίν. Παρϑ.	δ		ιζ	ε		Ἑρμ. α
κϛ		ϛ		ιη	ζ		β
κζ		η		ιϑ	ϑ		γ
κη		ι		κ	ια		δ
κϑ	Νηστεία.	ιβ		κα	ιγ		ε
λ	Ἁγ. Ἀνδρέας Ἀ.		Πεμπτ. α				ϛ

Σημείωσαι, ὅτι † Σοφ. Σειρ. κε᾽ ἀναγνωστέον μόνον μέχρι κόμ. ιγ᾽. κῆ † Σοφ. Σειρ. λ᾽. μόνον μέχρι κόμ. ιη᾽. κῆ † Σοφ. Σειρ. μϛ᾽. μόνον μέχρι κόμ. κ᾽.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀναγνωσμα. α.	Ι	β.	Ἑσπεριναὶ Εὐχαὶ Ἀναγνωσμα. α.	Ι	β.
α		Ἡσα. ιδ	Προξ.	β	Ἡσαΐ. ιε	Ἑβρ.	ζ
β		ις		γ	ιζ		η
γ		ιη		δ	ιθ		θ
δ		κ, κα		ε	κβ		ι
ε		κγ		ς	κδ		ια
ς	Νικόλαος Ἐπ.	κε ἡμ.		ζ	κς		ιβ
ζ		κζ ἡμ.		ζ	κη		ιγ
η	Σύλλη ψ. Π. Μαρ.	κθ		η	λ	Ἰακ.	α
θ		λα		θ	λβ		β
ι		λγ		ι	λδ		γ
ια		λε		ια	λς		δ
ιβ		λζ		ιβ	λη		ε
ιγ	Λευκία Παρθ. Μ.	λθ		ιγ	μ	α Πέτ.	α
ιδ		μα		ιδ	μβ		β
ιε		μγ		ιε	μδ		γ
ις	Ὦ Σοφία	με		ις	μς		δ
ιζ		μζ		ιζ	μη		ε
ιη		μθ		ιη	ν	β Πέτ.	α
ιθ		να		ιθ	νβ		β
κ	Νηστεία	νγ		κ	νδ		γ
κα	Ἅγ. Θωμᾶς Ἀ.			κα		α Ἰωά.	α
κβ		νε		κβ	νς		β
κγ		νζ		κγ	νη		γ
κδ	Νηστεία	νθ		κδ	ξ		δ
κε	Γενέθλια Κυρίου						
κς	Ἅγ. Στέφ. πρ. Μ.						
κζ	Ἅγ. Ἰωάν. Εὐαγ.						
κη	Τῶν Βρεφῶν ἡμ.			κε			
κθ		ξα		κς	ξβ	β Ἰωάν.	
λ		ξγ		κζ	ξδ	γ Ἰακώβ.	
λα	Σιλβέστρ. Ἐπίσκ.	ξε		κη	ξς	Ἰούδα	

¶ ΠΙΝΑ-

ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΠΕΡΙ

Τῶν Κινητῶν τε καὶ Ἀκινήτων Ἑορτῶν·

Ἐπ δὲ καὶ τῆς Νηστείας καὶ Ἀσιτίας ἡμερῶν δ' ἔτους.

ΚΑΝΟ'ΝΕΣ γνωστικοὶ τῶ χρόνυ ὅταν αἱ τε Κινηταὶ Ἑορταὶ, καὶ Ἑορτάσιμοι ἡμέραι ἄρχωνται.

Κ Τυρινὴ τῆς Πάσχα (ἧς ἐξήρτηνται αἱ λοιπαὶ) διαπαντὸς ὄξιν ἡ ἑβδόμη Κυριακὴ μετὰ τὸν Παυσέλινον ἑβδόμον, συμβαίνουσαν μετὰ τὸν κατ' ἠμέραν τῆς Μαρτίε μηνός. Κἂν ἡ ἐν τῇ Κυριακῇ ἡ Παυσέλινος, Πάσχα ὄξιν ἡ ἑξῆς Κυριακή.

Κυριακὴ τ' Παγκοσίας ἀεὶ ὄξιν ἡ ἐγγυτάτω τῆ Ἑορτῆ τῆς Ἁγ. Ἀνδρέε, εἴτε πρότερον εἴτε ὕστερον Κυριακή.

Ἑβδομηκοστὴ, Ἑξηκοστὴ, Πεντηκοστὴ, Τεσσαρακοστὴ } Κυριακὴ ὄξιν { θ' ι' ζ' ε' } Ἑβδομάδας πρὸ τῆς Πάσχα.

Κυριακὴ Λιτανειῶν, Ἀνάβασις τῆς Κυρίε, Πεντηκοστὴ, Κυριακὴ τῆς Τριάδος } ὄξιν { ἑβδομάδας ε' ἡμέρας μ' ἑβδομάδας ζ' ἑβδομάδας η' } μετὰ τὸ Πάσχα.

¶ ΠΙΝΑΞ ΠΑΣΩΝ τῶν ἙΟΡΤΩΝ ὡς ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ τελεῖσθαι κατ' ἔτος.

Πᾶσαι αἱ Κυριακαὶ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἡμέραι τῶν Ἑορτῶν
- Περιτομῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
- Ἐπιφανίαν.
- Ἐπισροφῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου.
- Καθαρισμοῦ τῆς μακαρίας Παρθένου.
- Ἁγίου Ματθίου Ἀποστόλου.
- Ἀναγγελίας τῆς μακαρίας Παρθένου.
- Ἁγίου Μάρκου Εὐαγγελιστοῦ.
- Ἁγίων Φιλίππου καὶ Ἰακώβου Ἀποστόλων.
- Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
- Ἁγίου Βαρνάβα.
- Γενεθλίων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
- Ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Βαρθολομαίου Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Ματθαίου Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Μιχαὴλ, καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων.
- Ἁγίου Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ.
- Ἁγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα Ἀποστόλων.
- Πάντων τῶν Ἁγίων.
- Ἁγίου Ἀνδρέου Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Θωμᾶ Ἀποστόλου.
- Γενεθλίων τοῦ Κυρίου.
- Ἁγίου Στεφάνου Πρωτομάρτυρος.
- Ἁγίου Ἰωάννου Εὐαγγελιστοῦ.
- Ἁγίων Βρεφῶν.
- Πρώτη καὶ δευτέρα μετὰ τὸ Πάσχα.
- Πρώτη καὶ δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

¶ Πίναξ τῶν Παρασκευῶν, Νηστειῶν, καὶ τῶν Ἀσπίλων ἡμερῶν καθ' ἕτος νομιζομένων.

Παρασκευαὶ ἧγουν Ἀγρυπνίαι πρὸ
- Τῶν Γενεσίων τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
- Καθαρισμοῦ τῆς Μαρίας μακαρίας Παρθένου.
- Ἀναγγελίας τῆς Μακαρίας Παρθένου.
- Τοῦ Πάσχα.
- Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου.
- Πεντηκοστῆς.
- Ἁγίου Ματθίου.
- Ἁγίου Ἰωάννου Βαπτιστοῦ.

Παρα-

Παρασκευαὶ ἦγον Ἀγρυπνίαν πρὸ
- Ἁγίου Πέτρου.
- Ἁγίου Ἰακώβου.
- Ἁγίου Βαρθολομαίου.
- Ἁγίου Ματθαίου.
- Ἁγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα.
- Ἁγίου Ἀνδρέου.
- Ἁγίου Θωμᾶ.
- Πάντων τῶν Ἁγίων.

Σημειωτέον ὅτι εἰ συμβήσειέ τινα τῶν Ἑορτασίμων τῶν ἡμερῶν ἐξῆς δευτέραν τῆς ἑβδομάδος, τότε ἡ Παρασκευὴ ἡ Νηστεία γίνεσθαι ἐν τῷ Σαββάτῳ, καὶ μὰ ἐν τῇ Κυριακῇ οὐδὸς προϊέσθη.

¶ Ἡμέραι τῆς Νηστείας, ἢ Ἀσπίας.

α'. Ἡ Μέραι τῆς Τεσσαρακοστῆς πρὸ τοῦ Πάσχα.

β'. Νήστιμοι ἡμέραι τῆ δ' καιρῶν, ἤγουν

Τετρὰς, Πεμπτάδβατον, καὶ Σάββατον μὲν
- τῶν προτῶν Κυριακῶν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ.
- τῶν τῆς Πεντηκοστῆς ἑορτῶν.
- Σεπτεμβρ. ιδ'.
- Δεκεμβρ. ιγ'.

γ'. Τριήμερον τῆς Λιτῆς, δηλαδὴ Δευτέρα, Τρίτη, καὶ Τετρὰς πρὸ τῆς Ἁγίας Πεμπτάδος, ἢ Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου.

δ'. Πάντα Πεμπτάδβατα δι' ὅτες, πλὴν τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ.

¶ Ἐτήσιοί τινες ἡμέραι, ἐφ' αἷς τὰς ἰδίας Λειτουργίας τελεῖσθαι νομίζεται.

α'. Πεμπτὴ τοῦ Νοεμβρίου, ὅτε ἡμέρα τῆς τῶν Παπομανούντων σωτηρίας.

β'. Τεσσαρακοστὴ τοῦ Ἰανουαρίου, ἡμέρα δηλαδὴ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Βασιλέως ΚΑΡΟΛΟΥ τοῦ α'.

γ'. Εἰκοστὴ καὶ ἑνάτη τοῦ Μαΐου, ἤγουν ἡμέρα τῶν Γενεθλίων τε καὶ Ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως ΚΑΡΟΛΟΥ τοῦ β'.

¶ Πῶς ἂν τις εὕροι τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐπ' ἐνιαυτοῖς εἰς ὕστερον ἀεὶ ἐσομένοις.

Χρύσ. Ἀριθ.	A	B	Γ	Δ	E	Z	H
A	Απρ. θ	ι	ια	ιβ	ς	ζ	η
B	Μαρ. κς	κζ	κη	κθ	λ	λα Απρ.	α
Γ	Απρ. ις	ιζ	ιη	ιθ	κ	ιδ	ιε
Δ	Απρ. θ	γ	δ	ε	ς	ζ	η
E	Μαρ. κς	κζ	κη	κθ	κγ	κδ	κε
ς	Απρ. ις	ιζ	ια	ιβ	ιγ	ιδ	ιε
Z	Απρ. β	γ	δ	ε	ς	Μαρ. λα Απρ.	α
H	Απρ. κγ	κδ	κε	ιθ	κ	κα	κβ
Θ	Απρ. θ	ι	ια	ιβ	ιγ	ιδ	η
I	Απρ. β	γ	Μαρ. κη	κθ	λ	λα Απρ.	α
IA	Απρ. ις	ιζ	ιη	ιθ	κ	κα	κβ
IB	Απρ. θ	ι	ια	ε	ς	ζ	η
IΓ	Μαρ. κς	κζ	κη	κθ	λ	λα	κε
IΔ	Απρ. ις	ιζ	ιη	ιθ	ιγ	ιδ	ιε
IE	Απρ. β	γ	δ	ε	ς	ζ	η
IS	Μαρ. κς	κζ	κη	κβ	κγ	κδ	κε
IZ	Απρ. ις	ι	ια	ιβ	ιγ	ιδ	ιε
IH	Απρ. β	γ	δ	ε	Μαρ. λ	λα Απρ.	α
IΘ	Απρ. κγ	κδ	ιη	ιθ	κ	κα	κβ

¶ Τὸ Κυριακὸν Γράμμα εὑρήκως ἐν τῇ ἐφεξῆς Γραμμῇ, εὐθυνον τὸν ὀφθαλμόν σε κάτωθεν, ἕως ἂν ἔλθῃς ἀντικρὺ τῆ Περσῶν· κἀκεῖ ἀποδείκνυ ἔν τε τίνι Μηνὶ, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ τοῦ Μηνὸς τὸ Πάσχα συμβαίνει ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει. Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Μηνὸς κεῖται, ἐκ τῶν ὀνωνύμων, ἢ ὀνόμων ἐφεξῆς τῷ ἀριθμητικῷ στοιχείῳ, ἀδὲ ἕπεται, οἷς ἐν ἄλλοις Πίναξιν, ὑπ' ἄλληλα ἢ καταβατικῶς, ἀλλ' ἀντιστοίχως καὶ ἐκ παραλλήλου.

¶ Τάξις

¶ Τάξις τῆς Ἑωθινῆς καὶ Ἑσπερινῆς Εὐχῆς, ἣ καθ' ἡμέραν χρηστέον δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἑωθινή τε καὶ Ἑσπερινὴ Εὐχὴ λεχθήσεται ἐν τῷ σωμήθει τόπῳ τῆς Ἐκκλησίας, Παϊδίου, ἢ Ἡ Ἱερατείᾳ· Πλὴν εἰ μὴ ἄλλως ὑπὸ τοῦ Διατάκτου ὁρισθείη. Καὶ τὰ Ἱερατεῖα διαμφιεῖ αἷς ἐν τοῖς περὶ τῶν χρόνοις.

Ἐνταῦθα ᾧ σημειωτέον, ὅτι ἡ τε Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Λειτουργῶν ὁποτανοῦν ἱερατευόντων Σκάλη τοιαύτη ἔτι κρατήσει καὶ καταχρήσεται, οἵα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Ἀγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ κυροῦσθαι διὰ τῆς Τρίτης Βίβλου ἐξουσίᾳ ἐν τῷ β' ἔτει τῆς Βασιλείας τοῦ Ἐδουάρδου τοῦ ς'.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ
ΤΩΝ ΕΩΘΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ,

Καθ' ἡμέραν δὲ ὅλα τὰ ἐνιαυτόν.

¶ Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Ἑωθινῶν Εὐχῶν ἐκφώνως ἓν τι ἢ πλέον τῶν ἑξῆς τῆς ἁγίας Γραφῆς ῥητεδίων ἀναγνώσῃ· εἶτα τὰ τούτοις ὑπηφορέμενα ἐρεῖ.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ψαλ. να'. γ'.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς σπλάγχνοις μου. Ψαλ. να'. ι'.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ψαλ. να'. ια'.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Ψαλ. να'. ιβ'.

Ἐκ τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, καὶ δικαιοσύνη σου ὑψωθήσεται. Ψαλ. να'. ιε'.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ψαλ. να'. ιζ'.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ψαλ. να'. ιζ'.

Διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ τοῖς κακοῖς. Ἰωὴλ. β'. ιγ'.

Σοὶ Κυρίᾳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ψαλ. ρμγ'. β'.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης τῆς ἀδικίας. α' Ἰωάν. α'. θ', β'.

Ἡ Ἁγία Γραφὴ (ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ) πολλαχοῦ ἡμᾶς

μὰς πρὸς τὸ πολυπλασίας ἡμῖν ἐμαυτῶν, καὶ πονηρίας ὑπηνύσαι τε, καὶ ἐξομολογεῖσθαι παρηρέπει, καὶ μὴ κάμπτον Θεὸν τὸ παντοκράτορα Πλάσας ἡμᾶς ἐπικρανίκ ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἀποκαλύπτειν αὐτὰς, ἀλλὰ ταπεινῇ, καθειμένῃ, μετανοίᾳ τε καὶ θλιπτομένῃ καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ' οἷς πεπράκασι τὸ χρηστότατον, καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ συγχώρησιν ὑπερτυχεῖν. Κἂν εἰ ὀφείλομεν ὧν ἅπαντα χρέωμα τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἐμπεφωλεῦσι τὸ Θεὸ ταπεινῶς ὁμολογεῖν, ὅμως ὃ μάλιστα παρασκεύει ἡμῖν ὀδυνᾶσθαι ποιεῖν, ὅταν σωπηρχώμεθα ὑπὸ τοῦτο καὶ συνειλεγμένοι ὦμεν διὰ τὸ χάριν αὐτῷ ὑπονέμειν ὑπὲρ μεγάλων ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπειλήφαμεν δυβγετημένων, τὸν ἀξιοπρεπέστατον αὐτῷ ἔπαινον ἀναγγέλλειν, ἀγαπᾶτε αὐτὸ ῥήματα ἐπακούειν, ἔτι δὲ καὶ τὰ τῆς σώματος, καὶ τὰ τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖά τε καὶ συμφέροντα ἐπαιτεῖν. Διόπερ ἀντιβολῶ καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς ὧδε εἰσαῦθις παραγρυπνῆσαι, καθαρᾷ τε καρδίᾳ, καὶ ταπεινῇ φρενῇ πρὸς τὸ τῆς ἐπικρανίκ χάριτος θρόνον ὑφηκάμενοι μοι συμπαρακολουθεῖν.

¶ Γενικὴ ἐξομολόγησις, ὡς ὑφηκάμενοι τοῦ Λειτουργοῦ δεῖλον τὸ ὅμιλον ὑπολέγειν, πάντων μεταξὺ πιθέντων τὰ γόνατα.

ΠΑντοκράτορ, καὶ ἐλεήμον Δέσποτα, Ὡς πεπλάνημαι ἀπολωλότα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξέτραπημεν τῆς ὁδῶν σου. Ἐπενοίαις καὶ ἐπιθυμίαις τῆς ἡμετέρου αὐτῆς καρδίας ἄγαν ἠκολουθήσαμεν. Παραλοις τοῖς νόμοις σου προσεκρούσαμεν. Ἃ μὲν ἔδει ποιῆσαι, ἀφήκαμεν· Ἃ δὲ οὐκ ἐδεῖ ποιῆσαι, ἐπεπλήσαμεν· Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν ὑγίεια σωτηρία. Σὺ δὲ Κύριε ἵλεως ἴσθι ἡμῖν τοῖς ἐλεεινοῖς παραβάταις. Φεῖσαι ἡμῶν τὰ ἑαυτῆς παραπλάσματα ὁμολογάντων. Ἀποκατάστησον ἐν μετανοίᾳ· Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τῶν ἀνθρωπίνων γλίσχει φανερωθείσας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Καὶ παράσχου ἡμῖν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, αὐτὰ ἕνεκεν· Ὥστε τοιαύτα δὲ τὴν δουλείαν, ὁλιγαρκῆ, καὶ σώφρονα βίον βιῶναι, Εἰς πειθαρχίαν τῶν νόμων σου δόξαν. Ἀμήν.

¶ Ἀπόλυσις ἢ Ἄφεσις ἁμαρτιῶν, ὡς ὁ Λειτουργὸς μόνος ἀποφθέγξεται ἑστὼς, γονυπετῶν καὶ ἐπὶ τὸν λαόν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἵνα ἐπιστρέψῃ καὶ ζήσῃ· καὶ ἡμᾶς ἐξέστειλεν καὶ πρόσταγμα τοῖς αὐτοῦ Λειτουργοῖς τοῦτο ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ μετανοοῦντι ἀνακηρύττειν τε καὶ ἐξαγγέλλειν· Ἐκεῖνος ἅπαντα τοῦ ἀληθῶς μετανοοῦντος, καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ ἀνυποκρίτως πιστεύοντος, συγχωρήσεώς τε καὶ ἀφέσεως. Διὸ ἱκετεύω μὲν αὐτὸν, τοῦ ἀληθινοῦ μετάνοιαν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἅγιον αὐτοῦ ἡμῖν χαρίζεσθαι, ὥστε ὅσα ἐν τῷ παρόντι ποιοῦμεν

ποιῆσῃ δύνασται αὐτῷ εἶναι, καὶ τὸ ὑπόλοιπον βίον καθαρῶν καὶ δυσεβῆ διάγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ τελευταῖον τῆς αἰωνίς χαρᾶς αὐτὸ ἐφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὁ λαὸς ᾄδει, καὶ ὅπου πλήθει πασῶν τῶν ἡμῶν προσευχῶν ἀποκριδόσει, Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίναν, ἐξακέσω φωνῇ λέξῃ τῶν Κυριακῶν Εὐχῶν, γονυπετῶν τῶν καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτὸ σωσεπφθεγξομένου αὐτῶν, καθάπερ, καὶ ὁπόσα δήποτ' ἂν ἄλλα χρὴ λεχθεῖν ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα λέξει.

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χείλη.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ ἡμῶν στόμα ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν πρόσχες.

Ἀπόκρισις.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεῦσον.

¶ Ἐνταῦθα ἑστώτων ἁπάντων ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεύς.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις.

Αἰνεσάτω τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου.

¶ Εἶτα λεχθήσεται ἢ ᾀσθήσεται ὁ ἑξῆς Ψαλμός· πλὴν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, ἐν ᾗ ἁπλῶς ἄλλος Ὕμνος νομίζεται· ἀλλ' ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἑκάστου μηνὸς, ἀναγνωσέσθω αὐτὸν ἐνθάδε, ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ψαλμῶν τάξει.

ΔΕῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξαμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξαμεν αὐτῷ.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν.

Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Ὅτι αὐτὸς ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῇ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Δόξα Πατρί. } Καὶ τοῖς ἁγίοις.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Τότε ἔλεγον οἱ Ψαλμοὶ ἑφεξῆς, ὡς διατεταγμένοι εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ ἑνὸς ἔλεγε τὸν Ψαλμὸν τὸν τε Ὕμνον, ὅλον, τὸν Εὐλογητός, καὶ τὸν Εὐλογεῖτε, τὸν τε Μεγαλωσύνη, τὸν τε Νῦν ἀπολύεις, ἀναπολιθήσει Δόξα Παῤῥησία καὶ Τιμῇ.-- Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.-- Εἶτα πεζῶς καὶ ἐκφώνως ἀναγνωσθήσεται τὸ ἑξῆς τὸν Ἀναγνωσμα, ἐκ τῶν παλαιῶν παραληφθὲν Διαθήκης (ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀποκρεῶν) διατεταγμένων (ἐὰν μὴ ἑορτή τινα Ἀναγνώσματα ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀπαντωσῶν) κατὰ ἑξῆς τὸν καὶ δευτερεύοντος ἑαυτὸν τῶν Ἀναγνωσκῶν, ἅτε ὑπὸ πάντων τῶν παρόντων ἀκουσόμενα. Μετὰ ταῦτα ἐρήσεται ἢ ἀδήσει ὁ Ὕμνος ὀνομαζόμενος Σὲ Θεόν Ὕμνοῦμεν, καθ' ἡμέραν δὲ ὅλον τὸν ἐτος.

¶ Σημαντέον, ὅτι τὸ παντὸς τὸν Ἀναγνώσματος, ἐρεῖ ὁ Λειτουργὸς, Ὧδε ἄρχεται τοῦδε, ἢ τοῦδε τὸ Κεφάλαιον, ἢ κατὰδε, ἢ ὁδὶ Στίχος τηνδὶ, ἢ τηνδὶ τὴν Βίβλον. Καὶ μετὰ πᾶν τὸ Ἀνάγνωσμα, Ὧδε τελευτᾷ τὸ πρῶτον, ἢ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα.

Σὲ Θεὸν Ὑμνοῦμεν.

ΣΕ Θεὸν ὑμνοῦμεν, σὲ τὸν Κύριον ὁμολογοῦμεν.

Σὲ τὸν ἀΐδιον Πατέρα πᾶσα ἡ γῆ σέβεται.

Σοὶ πάντες οἱ Ἄγγελοι ἐκφώνως βοῶσι, σοὶ οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν.

Σοὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀκαταπαύστῳ φωνῇ ἐκβοῶσιν.

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ.

Πλήρεις οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς μεγαλειότητος τῆς δόξης σου.

Σὲ ὁ ἔνδοξος τῶν Ἀποστόλων χορὸς ὑμνεῖ.

Σὲ ὁ τῶν προφητῶν ἀξιοθαύμαστος σύλλογος ὑμνεῖ.

Σὲ ὁ τῶν Μαρτύρων χαρμονικὸς στρατὸς ὑμνεῖ.

Σὲ ἁγία πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἡ Ἁγία ὁμολογεῖ Ἐκκλησία.

Πατέρα τῆς ἀπεράντου μεγαλειότητος.

Τόν τε σεβάσμιον σου, ἀληθῆ καὶ μονογενῆ Υἱόν.

Καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Παράκλητον.

Σὺ βασιλεῦ τῆς δόξης εἶ Χριστέ.

Σὺ τοῦ Πατρὸς ἀΐδιος υἱὸς ὑπάρχεις Υἱός.

Σὺ ὅτε ἐχειρίσω λυτρῶσαι τὸν ἄνθρωπον, οὐκ ἐβδελύξω

λύξω τὸν τῆς παρθένε γαστέρα.

Σὺ νικήσας τὸν θανάτν τὸ κέντρον, ἤνοιξας πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸν βασιλείαν τῶν ἐρανῶν.

Σὺ ἐκ δεξιῶν τῆ Θεῆ κάθησαι ἐν τῆ δόξη τῆ Πατρός.

Σὲ κριτὸν ἡμῶν ἥξειν πιστεύομεν.

Σᾶ τοίνυν δεόμεθα τῶν σῶν ὑπὲρ ἡμῶν βοήθη, ὃς τὸν τιμίω σε αἵματι ἐξηγόρασας αἰχμάλ.

Ποίησον αὐτοῦ ἐν τῆ αἰωνίω δόξη τοῖς Ἁγίοις σε συναριθμηθῆναι.

Σῶσον τὸν λαόν Σε Κύριε, καὶ εὐλόγησον τὸν κληρονομίαν Σε.

Ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεγαλυνόμεν σε.

Καὶ προσκυνοῦμεν τὸ ὄνόματί σε εἰς αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

Ἀξίωσον Κύριε ἀναμαστήτως φυλάττειν ἡμᾶς σήμερον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός Σε ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείω εἰς τὸν αἰῶνα.

¶ Ἢ τὸ Ἅσμα τῶτο, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

ΕΥλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίε τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τ ἐρανῶ τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογείτω πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίε τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄστρα τῶ ἐρανῶ τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογείτω πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ψύχος καὶ καῦμα τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάχνη καὶ χάλαζες τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογείτω ἡ γῆ τ Κύριον, ὑμνείτω καὶ ὑπερυψώτω αὐτὸν

τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδωρ καὶ βρυοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε θάλασσαι καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ισραὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δοῦλοι τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί. } Καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Εἶτα ἀναγινωσθήσεται ὁμοίως τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα, ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης παρακληθέν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἑξῆς Ὕμνος· πλὴν εἰ συμβαίη ἀναγνωσθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ Κεφαλαίῳ ὅπου τῇ ἡμέρᾳ διαταχθέντι, ἢ ὡς τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἁγίας Ἰωάννης τοῦ Βαπτιστοῦ.

Ὕμνος τῶν Ἁγ. α'. ξη'.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος, προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ χειρὸς πάντων μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν.

Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ.

Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ

ρδίαν γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδὸν αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις· τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα Πατρί. καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Ἡ ἐξῆς ὁ Ψαλμός·
Ἀλαλάξατε Θεῷ.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Δόξα Πατρί. καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Εἶτα τὸ ὑπὲρ Ἀποστόλων Σύμβολον παρὰ τοῦ Λειτουργοῦντος καὶ τοῦ λαοῦ ἑστῶτος, ἀδόντων ἢ λεγόντων· εἰ μὴ ἐν αἷς ἡμέραις τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Σύμβολον ἀναγινωσθῆναι διατέτακται.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς· Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, Παθόντα ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα καὶ ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾅδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· Πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικήν, Ἁγίων κοινωνίαν, Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκὸς ἀνάστασιν, Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

¶ Τούτοις ὑπαφέρονται αἱ δυνάμεις, πάντων δυναμένων γονυπετούντων, προσκυνοῦντες τὸν Λειτουργὸν ἑξακόσιοι φωνῇ ὑποφερομένῃ.

Κύριος εἶη μεθ' ὑμῶν.
Ἀπόκρισις.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Λειτουργός.

¶ Δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς, Κληρικοὶ τε καὶ λαὸς προσδυνῶν τὸν Κυριακὸν ἐκφάνως ἐρεῖ.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, &c.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἑστὼς ὑποφθέγξεται.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.

Ἀπόκρισις.
Καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

Ἱερεύς.

Ἱερεύς.

Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ὀνκαλέσωμεθά σε.

Ἱερεύς.

Οἱ Ἰβηρῖς σε δικαιωσάτωσαν σωθῆναι.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸν ἐπλεκτὸν λαόν σε εὐφρᾶναι.

Ἱερεύς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σε.

Ἀπόκρισις.

Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε.

Ἱερεύς.

Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ἐκπολεμεῖ πλὴν σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεύς.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεός.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ ἅγιόν σε Πνεῦμα μὴ ἀφῇς ἀφ' ἡμῶν.

¶ Τάσαις ἐπευχόμενος βραδύτερον Σιωπᾶν, ἂν ἡ σωτηρία τῆς ἡμέρας ἰδίᾳ, ἢ δημοσίᾳ ἐν παννυχίᾳ τῇ Σωσάσῃ διαπαλθεῖσα, δευτέρα ὑπὲρ εἰρήνης, τρίτη δὲ ὑπὲρ Χριστοῦ πρὸς τὸ καλῶς ζῆν. Δύο ἢ Τρεῖς καθ' ἑκάστην ἐν τῇ ἐνδίνας Εὐχαῖς δι' ὅλης τῆς ἕτερας ἡμέρας ὁμοίως ἐνδιδόναι ὕπνοι, γονυπετούντων ἁπάντων.

¶ Δευτέρα Συναπὴ ὑπὲρ Εἰρήνης.

Ὁ Θεὸς ὁ τῆς εἰρήνης ἀρχηγὸς καὶ τῆς ὁμονοίας ἐραστὴς ὤν, ὃν γινώσκειν ἔστιν αἰώνιον ἡμῶν ζωὴν, ἐν ᾧ δικαίως ὁλόκληρος ὄφις ἐλευθερία· Σκέπασον ἐν πάσαις ἐχθρῶν ὑποβολαῖς πατρικῆς εὐδοκίας σκέπης, ὅπως τῷ ὑπερασπισμῷ σου ἀσφαλῶς πεποιθότες, μηδεμίαν ἧτταν ἐξ ἐναντίας δυνάμεων ὑφιστώμεθα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τρίτη Σωσαπὴ ὑπὲρ Χάριτος.

Κύριε Πάτερ οὐρανίε, παντοκράτωρ ἀΐδιε Θεός, ὁ ἀσφαλῶς ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχήν, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ὑπερασπισον ἡμῶν ἐν αὐτῇ, καὶ παράσχου ἡμῖν ὅπως μὴ δεθῶμεν ὑποκλίναι μηδὲ ἁμαρτίαν, μηδὲ κινδύνῳ τινὶ περιπεσεῖν· ἀλλ' ἵνα πάντα τὰ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν τῇ κυβερνήσει σου ὑπὸ τοῦ διωκῆναι, ὥστε πάντοτε τὸ δίκαιον ἐναντίον σου πράσσειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τοῖς Χορεῖς, ἢ ὅπου ποτ' ἂν τὸ ἄδειν νομίζεται, ὧδε ἔπεται ὁ Ὕμνος.

¶ Ἔστω αἱ ἑξῆς πέντε Προσευχαὶ ἀναγινωσκόμεναι ἐνταῦθα, ἐὰν μὴ ἀναγινωσθῶσι ἡ Λιτανεία· τότε δὲ, δύο αἱ ὕστεραι μόναι ἀναγινωσκόμεναι, καθὼς ὧδε κεῖνται.

¶ Ὑπὲρ Μεγαλειότητος καὶ τῆς Βασιλικῆς.

Κύριε Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὑψίστε καὶ κράτιστε, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων. Κύριε τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος Ἄρχων τῶν ἀρχόντων, ὁ δοὺς τὸ σπέρμα σου πάντας

τας σοῦ τὴν γλῶ ἐοικένλας
ἐφορεῖν· ἐκ βάθες τ' καρδίας
ἱκετεύομέν σε μ' τ' ὁμμρείας
σε ὅπι βλέπ ἡν ὅπι τ χαρίσαι-
τον Αὐτοκράτορα τ Δεσοτ-
τὴν ἡμῶν Βασιλέα τ ΚΑ-
ΡΟΛΟΝ, κ τῆς σῆς ἁγίας
Πνεύματός σε χάριτ· ὅ-
τω πλήρωσον αὐτὸν, ὡς· ἀεὶ
ὑπφορεῖν ἔχ εἰς τὸ θέλημά
σε ποιεῖν, κ βαδίζειν ἐν τ
ὁδοῖς σε· Πολλαπλασίασον ἐν
αὐτῷ ἐπιφάνια τὰ χαρίσμα-
τά σε, ὅπως αὐτῷ ἐν ὑγείᾳ
κ δυνμερίᾳ μακρόβιον εἶναι,
κραταιῶσιν αὐτὸν, ὥστε πάν-
τας σοῦ ἐχθρὰς αὐτ κάλας
πολεμῆσαι, κ νικῆσαι· τε-
λευτῆσον ὃ μ' τ βίον τὸν
τ αἰωνίε χαρᾶς κ δόξης ὑπο-
τυχεῖν, διὰ Ἰησ Χριστ τῆ
Κυρίε ἡμῶν. Ἀμιώ.

¶ Προσδυχὴ ὑπὲρ παντὸς
τῆ Βασιλικῆ Οἰκε.

ΘΕὸς ὁ παντοκράτωρ, πά-
σης ἀγαθότητ πηγὴ,
παπεινῶς αἰτοῦμέν σε ὁμνῶ-
σαι τὴν χαρεσταῖν ἡ-
μῶν Βασίλισσαν τὴν ΚΑ-
ΘΑΡΙΝΗΝ, τὴν τ Βα-
σιλέως μητέρα Βασίλισσαν
τὴν ΜΑΡΙΑΝ, τ ΙΑ' ΚΩ-
ΒΟΝ Ἡγεμόνα Ἐξορέχε,
κ ὅλον τ Οἶκον Βασιλικόν·
ἔχειν ἐσ' αὐτοῦ τὸ ἅγιον
Πνεῦμά σε, πλήτζε αὐτοῦ
τῇ ἐρανίᾳ σε χάριτι, ὅπως
αὐτοῖς πᾶσιν τὴν ὁλοσαιω-
νίαν, κ εἰσενέγκης αὐτοῦ εἰς
τὴν αἰώνιον βασιλείαν σε,
διὰ Ἰησ χριστ τῆ Κυρίε ἡ-
μῶν. Ἀμιώ.

¶ Προσδυχὴ ὑπὲρ τ Κλή-
ρε, κ τῆ λαῆ.

ΠΑντοκράτωρ ἀίδιε Θε-
ὸς, ὁ μόνος τὰ μεγα-
λεῖα ἐργαζόμενος, κατά-
πεμψον ὅπι σοῦ Ἐπισκόπες,
κ σοῦ Κυβερνῆτας ἡμῶν, καὶ
πάσας τὰς αὐτὴ πεπιστευ-
μένας Ἐκκλησίας, τὸ ὑγιαῖνον τῆς
χάριτός σε Πνεύμα· Καὶ ἵνα
ὄντως σοι ἀρέσκωσιν, ἔχοντα
ἐν αὐτοῦ τὴν σθένειαν τ ὁμο-
λογίας σε δρέπον· Τῶτο χάρι-
σαι, Κύριε, διὰ τὴν πμὴν
τῆ Παρακλήτε, κ Μεσίτε
ἡμῶν Ἰησ Χριστ. Ἀμιώ.

¶ Εὐχὴ τῆ Ἁγίᾳ Χρυ-
σοστόμε.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὰς
κοινὰς ταύτας κ συμ-
φώνες ἡμῖν χαρισάμενος
προσδυχάς, ὁ κ δυσὶν ἢ τρισὶ
συμφωνοῦσιν ὀπὶ τὸ ὄνο-
μά σε, τὰς αἰτήσεις παρέ-
χων ἐπαγγελάμενος· Αὐτὸς
κ νῦν τ δέλεαρ σε τὰ αἰτή-
ματα πρὸς τὸ συμφέρον πλή-
ρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ
παρόντι αἰῶνι τὴν ὁλόγνωσιν
τῆς σῆς ἀληθείας, κ ἐν τῷ
μέλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρι-
σάμενος. Ἀμιώ.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ χάρις τῆ Κυρίε ἡμῶν
Ἰησ Χριστ, κ ἡ ἀγάπη τ
Θεῦ, κ ἡ κοινωνία τ ἁγίε
Πνεύματος μ' πάντων ἡμῶν
εἰς σοῦ αἰῶνας. Ἀμιώ.

¶ Ὧδε πλουτᾷ ὁ Τύπ ἡμῶν Εὐχαριστίαν ὅλε
τῆ ἔτες Προσδυχῶν.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ

ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ,

Ὁσημέραι δ' ἔτους.

¶ Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Εὐχῶν Ἑσπερινῶν ἐκφώνας ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ ἐπισιδίαν ἀναγινώσεται· εἶτα τὰ τύποις ὑπογεγραμμένα ἐρεῖ.

Ν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτῆς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, σῶσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε. Ἰεζεκ. ιη'. κζ'.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ὁρᾷ διαπαντός. Ψαλ. να'. γ'.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ψαλ. να'. θ'.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ψαλ. να'. ιζ'.

Διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁρᾷ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἰωὴλ. β'. ιγ'.

Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου· καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ψαλ. ρμγ'. β'.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. α' Ἰωάν. α'. θ', θ'.

Ἡ Ἁγία Γραφὴ (ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ) πολλαχοῦ ἡμᾶς

μᾶς πρὸς τὸ πολλαπλασίας ἡμῖν ἁμαρτίας καὶ πονηρίας ὑπηνεῖναί τε καὶ ἐξομολογεῖσθαι προτρέπῃ, καὶ μὴ ἑαυτὸν Θεῷ τῷ Παντοκράτορι Πατρὶ ἡμῶν ἐπηρεαγίᾳ δυσκρύπτειν ἢ ὑπικαλύπτειν αὐτὰς· ἀλλὰ ταπεινῇ, καθειμένῃ, μελανούσῃ τε καὶ δυπειθεῖ καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ' ᾧ παρ' ἀπειράντῳ τῷ χρηστότητι καὶ φιλανθρωπίας αὐτῆς συγγνώμης ὑπιτυχεῖν. Κἂν εἰ ὀφείλομεν ἐν ἅπαντι χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἐμπροσθεν τῷ Θεῷ ταπεινᾶς ὁμολογεῖν, ὅμως ᾧ μάλιστα προσῆκον ἡμῖν ὀξὺν ἄτρωτον ποιεῖν, ὅταν σωπιρχώμεθα ὑπὸ αὐτοῦ καὶ σωπιλεγμένοι ὦμεν, διὰ τὸ χάρην αὐτῷ ὀπονέμειν ὑπὲρ ἡμῶν μεγάλων ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπειλήφαμεν δυσγετημάτων, ἃ ἀξιοπρεπέστατον αὐτῷ ἔπαινον ἀναγγέλλῃ, ἀκατάστατα αὐτοῦ ῥήματος ἐπακούειν, ἐπὶ ᾧ καὶ τά τε τῷ σώματι καὶ τὰ τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖά τε καὶ συμφέροντα ἐπαυτεῖν. Διόπερ ἀντιβολῶ καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς ἐν ὑπαϋθα παραγινομένους, καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ταπεινῇ φωνῇ, πρὸς τὴν ἐπηρεαγίᾳ τοῦ θρόνου ὁφηγεμένῳ μοι συμπαρακολουθεῖν.

¶ Γενικὴ ἐξομολόγησις ἐν ὑφηγεμένῳ τῷ Λειτουργῷ δεῖ ὅλον τὸν ὅμιλον ἐπιλέγειν, πάντων μεταξὺ τιθέντων τὰ γόνατα.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ὡς πρόσκατα ἀπολωλότα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξετράπημεν ἀπὸ ὁδῶν σου. Ἐπινοίαις καὶ ὀπιθυμίαις ἡμετέρων αὐτῶν καρδιῶν ἄγαν ἠκολουθήσαμεν. Παραγίοις τοῖς νόμοις σου προσεκρούσαμεν. Ἃ μὲν ἔδει ποιῆσαι, ἀφήκαμεν· Ἃ δὲ οὐκ ἔδει ποιῆσαι, ἐποιήσαμεν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν ὑγιεία σωτηρία. Σὺ δὲ Κύριε ἵλεως ἴσθι ἡμῖν τοῖς ἐλεεῖσθαι παρακάλασι· Φείσαι τῶν ἐαυτοῦ παραπλάσματα ὁμολογάντων. Ἀποκατάστησον σοῦ μετανοοῦντας· Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τὰς ἀνθρωπίνῳ γένει φανερωθείσας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Καὶ παράσχου ἡμῖν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, αὐτὸ ἕνεκεν· Ὥστε τὰ ποιῆσαι δεῖ εὐσεβῆ, δίκαιον, καὶ σώφρονα βίον βιῶναι, Εἰς παναγίου τοῦ ὀνόματός σου δόξαν. Ἀμήν.

¶ Ἀπόλυσις ἢ Ἄφεσις ἁμαρτιῶν, ἣν ὁ Λειτουργὸς μόνος ὑποφθέγξεται ἑστὼς, γονυπετοῦντος ἐπὶ τῷ λαῷ.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἵνα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς πονηρίας αὐτοῦ καὶ ζήσηται· καὶ δὴ καὶ δὸς ἐξουσίαν καὶ φωτισμὸν τοῖς αὐτοῦ Λειτουργοῖς τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ μετανοοῦντι ἀνακαλύπτειν τε καὶ ἐξαγγέλλεσθαι· Ἐκείνῳ ἅπαντι τῷ ἀληθῶς μετανοήσαντι, καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ ἀνυποκρίτως πιστεύοντι, συγχώρησιν τε καὶ ἄφεσιν. Διὸ ἱκετεύομεν αὐτὸν, τὴν ἀλλοτινὴν μετάνοιαν, καὶ τὸ ὄμνυον Πνεῦμα αὐτοῦ ἡμῖν χαρίζεσθαι, ὥστε ὅσα ἐν τῷ παρόντι ποιεῖμεν, ἀρέστα

ἀπὸ τοῦ, καὶ τὸ ὑπόλοιπον βίον καθαρὸν καὶ ἀδιάβλητον διάγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ τελευταῖον τῆς αἰτήσεως χαρᾶς ἀπὸ ἐφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὁ λαὸς ἀδὲ ἀποκρίθητω, καὶ ὅτι τέλος πασῶν τῶν ἀλλων ποιησώμεθα, Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίναν, ἐξακόλουθω φωνῇ λέξῃ τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, γονυπετοῦντων καὶ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολυσιμφθεγξόμενος αὐτῶν, καὶ ὁπισθήποτ' ἂν ἐλλαχῇ λεχθείη ἐν τῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθέτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, Εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα λέξῃ.

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χείλη.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ στόμα ἡμῶν ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν πρόσχες.

Ἀπόκρισις.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεῦσον.

¶ Ἐντεῦθεν ἑστώτων ἁπάντων ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεύς.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις.

Αἰνεσάτω τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου.

¶ Εἶτα λεχθήσονται ἢ ἀδήσουσι ὁ Ψαλμὸς καθεξῆς καθὼς διατέτακται μέρος εἵκοστον. Τότε δὲ τὸ Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, ὡς διετάχθη. Καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας, τὸ ἑπόμενον.

Μεγαλυνάρ. Ἀκρ. α'. μέτ.

ΜΕγαλυνεῖ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ Ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς

ὧδε αὐτῶν μνησθῆναι ἐλέος (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἡ ὁ Ψαλμὸς ἔσται· εἰ μὴ ἐν ἑνὶ καὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ, ὅτε δηλαδὴ ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ψαλμῶν τάξει ἀναζητεῖται.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ.
Ψαλ. ϟδ'.

ΑΣατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι θαύμαστα ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ· εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.

Ἐν σάλπιγξιν ἐλατοῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον βασιλέως Κυρίου.

Σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ποταμοὶ κροτήσατε χειρὶ ὁμοῦ πάντα· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσεται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Τότε Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς διατέταχται· εἶτα ᾠδὴ Συμεών· Νῦν ἀπολύεις, ὡς δηλαδὴ ἐνθάδε κεῖται.

Νῦν ἀπολύεις. Λουκ. β'. κθ'.

ΝΥ͂Ν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν Σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἡ ὁ Ψαλμὸς ἔσται· εἰ μὴ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι.
Ψαλμ. ξζ'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς

λαὰς ἐν τῇ δυσὶ τύπτι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάτωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάτωσαν σοι λαοὶ πάντες.

Γῆ ἔδωκε τ καρπὸν αὐτῆς, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα Πατρὶ. } Καὶ τοῖς ἑξῆς,
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἕτερα τὸ αὐτὸ Ἀποστόλων Συμβολον παρὰ τῶν Λειτουργῶν τε καὶ τῶν λαῶν ἐξῶτος ἀδήτε) ἢ λεχθήσε).

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τ υἱὸν αὐτ τ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τ Παρθένου, Παθόντα ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, Καταβάντα εἰς ᾅδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀναβάντα εἰς οὐρανούς, Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· Πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικήν· Ἁγίων κοινωνίαν· Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· Σαρκὸς ἀνάστασιν· Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

¶ Καὶ μετὰ τοῦτο, ἄρχεται αἴ ἑξῆς ἀρχιερατικὴ, πάντων δυλικῶς γονυπετούντων· ὑποφθεγξαμένου τοῦ Λειτουργοῦ τὰ ἐκφώνησις.

Κύριος εἴη μεθ' ὑμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ μετὰ τ πνεύματός σε.

Λειτουργός.

¶ Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς, Κλῆρικοί τε καὶ λαὸς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν Εὐχὰς ἐκφώνως ἐρῶσι.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σε, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε, Γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τ γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τ πονηρ. Ἀμήν.

¶ Ἕτερα ὁ Ἱερεὺς ἐξῶς ὑποφθέγξεται,

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός Σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ σωτήριόν Σου δῴης ἡμῖν.

Ἱερεύς.

Κύριε σῶσον τ Βασιλέα.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἐλέησον εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ὑπκαλεσώμεθά σε.

Ἱερεύς.

Οἱ Ἱερεῖς Σε δικαιοσύνην ἐνδύσωνται.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τ ἐκλεκτόν Σε λαὸν ὄφεσιν.

Ἱερεύς.

Σῶσον Κύριε τ λαόν σε.

Ἀπόκρισις.

Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε.

Ἱερεύς.

Ἱερεύς.

Δὸς εἰρηνικῶν Κύριε ἐν τῇ ἡμέραις ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ὑπερμαχίζει πλὴν σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεύς.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεός.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ ἄρῃς ἀφ' ἡμῶν.

¶ Τύποις ἐπενεχθήσονται τρεῖς Σωσπαὶ, ὧν ἡ πρώτη τῆς ἡμέρας ἰδία, δευτέρα ὑπὲρ Εἰρήνης, τρίτη ἀνθ' ὑπερασπισμοῦ κατὰ κινδύνων. Δύο δὲ ὕστεραι καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Ἑπτοιναΐς Εὐχαῖς δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀμεταβόλως ῥηθήσονται ὡσαύτως γονυπετοῦντες ἀπάντων.

¶ Δευτέρα Σωσπὴ ἐν Ἑπτοιναῖς Εὐχαῖς.

Ὁ Θεὸς ἀφ' οὗ πάντα τὰ ὅσια ὀνομάσθη, πάντα τὰ ἀγαθὰ βουλεύματα, πάντα τὰ δίκαια ἔργα κατορθοῖ, ἐνείνῳ χάρισαι τοῖς δούλοις σου εἰρηνεύειν, ὧν ὁ κόσμος ὅλος τυγχάνει, ὅπως αἱ τε καρδίαι ἡμῶν τῷ σῷ ἐντολῶν σου ὑπακοῇ προσκέπωνται, καὶ ἡμεῖς φόβῳ τοῦ πολεμίου ἀπαλλαγέντες ἐν ἡσυχίᾳ μετ' ἀδείας τὸ ὀφλούμενον χρέος διάγωμεν· διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τρίτη Σωσπὴ ὑπὲρ τῆς Θείας χάριτος πάντων τοῦ κινδύνου βοηθείας.

Καταύγασε δέσποτα σὺ, Κύριε, τὸ σκότος ἡμῶν, καὶ πάσης ταύτης τῆς νυκτὸς ἐπέσχες καὶ κινδύνους ὑπὲρ τῆς μεγάλης σου ἐλέους ἀφ' ἡμῶν ἀπέλασον, διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ σου μονογενοῦς υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τοῖς Χορεῖς, καὶ ὅπου ποτ' ἂν τὸ ἄδειν νομίζεται, ὧδε ἔπεται ὁ Ὕμνος.

¶ Ὑπὲρ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλικῆς.

Κύριε Πάτερ ἡμῶν ἐπικράτησε, ὕψισε καὶ κράτησε, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος Ἄρχων τῶν ἀρχόντων, ὁ ἀπὸ τοῦ θρόνου σου πάντας τοὺς τοῦ γῆν οἰκοῦντας ἐφορῶν· ἐν βάθει τῆς καρδίας ἱκετεύομέν σε μὴ τὸ δυμφέρον σε ὀφθαλμεῖν ὅπως τὸ χαρίσασθαι Αὐτοκράτορα τὸν δεσπότην ἡμῶν Βασιλέα τὸν ΚΑΡΟΛΟΝ, καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου χάριτος ἄνωθεν πλήρωσον αὐτὸν, ὡς ἀεὶ δυσφόρον ἔχῃ εἰς τὸ θέλημά σου ποιεῖν, καὶ βασίζειν ἐν τῇ ὁδοῖς σου, Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ ἐπιφάνια τὰ χαρίσματά σου, ὅπως αὐτὸν ἐν ὑγείᾳ καὶ δυνάμει μακρόβιον ᾖ), κραταίωσον αὐτὸν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς καταπολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι· τελευταῖον δὲ μετὰ βίον τοῦτον, τῆς αἰωνίου χαρᾶς καὶ δόξης ὀφθῆναι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ παντὸς τοῦ Οἴκου Βασιλικοῦ.

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, πάσης ἀγαθότητος πε-

γὴν, ἀντιβολῶμέν σε ὑλογῆσαι χαριεστάτην τῶν ἡμῶν Βασίλισσαν τὴν ΚΑΘΑΡΙΝΗΝ, τὴν τῆς Βασιλέως μητέρα Βασίλισσαν τὴν ΜΑΡΙΑΝ, ἡ ΙΑΚΩΒΟΝ Ἡγεμόνα Ἐδεσσάχης, καὶ ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικόν· ἔχεον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σε, πλάττοντες αὐτοὺς τῇ κραναίᾳ σε χάριτι, δόντες αὐτοῖς πᾶσαν τὴν δυναμονίαν, καὶ εἰσενέγκαντες αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σε, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ αἰδίε Θεὸς, ὁ μόνος τὰ μεγαλεῖα ἐργαζόμενος, παράπεμψον ὅπη τοὺς Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς Κανδεύονας ἡμῶν, καὶ πᾶσας ἁπλῶς αὐτοῖς πιστεύοντας Ἐκκλησίας τὸ ὑγιαῖνον τῆς σῆς χάριτος πνεῦμα· Καὶ ἵνα ὦσιν σοὶ ἀρέσκοντες, ἔχοντες ἐπ' αὐτοὺς τὴν αἴνεσιν τῆς δουλοπρεποῦς σου δόξης· Τοῦτο χάρισαι, Κύριε, διὰ τὴν πρεσβείαν τῆς Παρακλήτου καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀμήν.

¶ Εὐχὴ τῆς Ἁγίας Χρυσοστόμου.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῶν χαριζόμενος προσδοκίας, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ὅτι τοῦ ὀνόματός σε, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελόμενος· αὐτὸς καὶ νῦν πρὸς δόλαν σε τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισάμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Ὧδε πελάζει ὁ Τύπος τῶν ἐπερωτήσεων δι' ὅλης τῆς ἑπτὰς Πεντηκοστῆς.

¶ Ἐν τῇ Ἑορτῇ τῆς Γενεθλίων τοῦ Κυρίου, τῆς τε Ἐπιφανίου, τοῦ Ἁγίου Ματθίου, τοῦ Πάσχα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, Πεντηκοστῆς, καὶ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, Ἁγίου Ἰακώβου, Ἁγίου Βαρθολομαίου, Ἁγίου Ματθαίου, Ἁγίου τοῦ Σίμωνος καὶ Ἰούδα, Ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς παναγίας Τριάδος, ἀντὶ τοῦ Ἀποστόλων Συμβόλου, ἐν τῇ Ἐνδυνεῖς Εὐχαῖς ἡ ἑξῆς Χριστιανικῆς τῆς πίστεως ἐξομολόγησις κοινῶς λεγόμενον τὸ Σύμβολον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου λεχθήσεται ἢ ᾄσεται ὑπὸ τοῦ Λειτουργοῦ καὶ τοῦ λαοῦ ἑστῶτος.

¶ Ὅστις βούλεται.

ΟΣτις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρὴ κρατεῖν τὴν καθολικὴν πίστιν.

Ἣν εἰ μὴ εἷς ἕκαστος σῶος καὶ ἀμόλυντον τηρήσῃ, ἄνευ δισταγμοῦ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται.

Πίστις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστίν,

ὄξιν, ἵνα ἕνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σεβώμεθα.

Μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες.

Ἄλλη γὰρ ὄξιν ὑπόστασις τοῦ Πατρός, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλλ' Πατὴρ, καὶ Υἱὸς, καὶ ἅγιον Πνεῦμα μία ὄξιν ἡ θεότης, ἴση ἡ δόξα, συναΐδιος ἡ μεγαλειότης.

Οἷος ὁ Πατὴρ, τοιοῦτος ὁ Υἱὸς, τοιοῦτον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄκτιστος ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος ὁ Υἱὸς, ἄκτιστον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ἀπέραντος ὁ Πατὴρ, ἀπέραντος ὁ Υἱὸς, ἀπέραντον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Αἰώνιος ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ Υἱὸς, αἰώνιον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ τοιούτους αἰωνίους, ἀλλὰ ἓν αἰώνιον.

Ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλὰ ἓν ἄκτιστος, καὶ ἓν ἀκατάληπτος.

Ὁμοίως παντοδύναμος ὁ Πατὴρ, παντοδύναμος καὶ ὁ Υἱὸς, παντοδύναμον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ τοιούτους παντοδυνάμους, ἀλλ' ἓν παντοδύναμον.

Οὕτω Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ τοιούτους Θεοὺς, ἀλλ' ἓν Θεόν.

Οὕτως Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος ὁ Υἱὸς, Κύριον καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ τοιούτους Κυρίους, ἀλλ' ἓν Κύριον.

Ὅτι καθ' ἑκάστην ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν τῇ Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ βιαζόμεθα.

Οὕτω καὶ τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν τῇ καθολικῇ ἀσεβείᾳ κωλυόμεθα.

Ὁ Πατὴρ ἀπ' οὐδενός ὄξι ποιητὸς, οὔτε κτιστὸς, οὔτε γεννητός.

Ὁ Υἱὸς ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνος ὄξι, οὐ ποιητὸς, οὐ κτιστὸς, ἀλλὰ γεννητός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ οὐ ποιητὸν, οὐ κτιστὸν, οὐδὲ γεννητὸν, ἀλλ' ἐκπορευτόν.

Εἷς οὖν Πατὴρ, οὐ τρεῖς Πατέρες. ἓν Υἱὸς, οὐ τρεῖς Υἱοί· ἓν Πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια.

Καὶ ταύτῃ τῇ Τριάδι οὐδὲν πρότερον ἢ ὕστερον, οὐδὲν μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἀλλὰ σύναι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις, καὶ συναϊδιάζουσιν ἑαυταῖς, καὶ ἴσαι.

Ὥστε κατὰ πάντα, καθὼς εἰρηται, καὶ τὴν Μονάδα ἐν Τριάδι σέβεσθαι δεῖ, καὶ τὴν Τριάδα ἐν Μονάδι.

Ὁ θέλων οὖν σωθῆναι, οὕτω περὶ Τριάδος φρονείτω.

Πλὴν ἀναγκαῖον ἐστὶ πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύσῃς.

Ἔστι γοῦν πίστις ὀρθὴ ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστι.

Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθείς,

καὶ ἀνθρωπ῀ου ἐκ τ῀ οὐσίας τῆς Μητρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τελεθείς.

Τέλει῀ος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπ῀ος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑφεστ῀ηκὼς.

Ἴσος τῷ Πατρὶ κατὰ τὸ θεότητα, ἐλάττων τῷ Παρ῀ὸς κατὰ τὸ ἀνθρωπότητα.

Ὃς εἰ καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ὅλος, ἀλλ' οὐ δύο ὅμως, ἀλλ' εἷς ὅλος Χριστός.

Εἷς δὲ προσ῀ῃ θεότητ῀ος εἰς σάρκα, ἀλλὰ μορφωθεὶς ἄνθρωποτητ῀ος εἰς Θεόν.

Εἷς πάντως, ἀσυγχύτῳ τ῀ῇ οὐσίας, ἀλλ' ἑνότητι τῆς ὑποστάσεως.

Καὶ γὰρ ὡς ψυχὴ λογικὴ καὶ ἡ σὰρξ εἷς ἐστιν ἄνθρωπ῀ος, οὕτω καὶ ὁ θεάνθρωπ῀ος εἷς ἐστι Χριστός.

Ὃς ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀνῆλθεν εἰς οὐρανὸς, κάθηται ἐκ δεξιῶν τ῀οῦ Παρ῀ὸς τῆς Θεότ῀ητος παντοκράτορ῀ος, ὅθεν ἥξει κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Οὗ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστήσονται μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ ἀποδώσουσιν ἐξ ἰδίων ἔργων τὸν λόγον.

Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πραξαντες πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις, ἣν ἐὰν μή τις πιστῶς πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δύναται.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τὰ λοιπὰ
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ὧδε ὀφείλει ἡ Λιτανεία ἡ ἑξῆς ἡ Ἱκεσία, ἣν δεῖ ἄδειν ἢ λέγειν πάσας Κυριακὰς, καὶ τετάρτῃ καὶ ἑκτῇ τῆς ἑκάστης ἑβδομάδος ἡμέρᾳ, ἔτι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις καιροῖς ὅταν κελεύσῃ ὁ Διατάκτης.

Ὦ Θεὲ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶπας· Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· ἐλέησον ἡμᾶς δεηθέντας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δεηθέντας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δεηθέντας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δεηθέντας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τῷ Παρ῀ὸς καὶ τῷ Υἱῷ ἐκπορευόμενον, ἐλέησον ἡμᾶς δεηθέντας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τῷ Παρ῀ὸς καὶ τῷ Υἱῷ ἐκπορευόμενον, ἐλέησον ἡμᾶς δεηθέντας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριὰς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς δεηθέντας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριὰς τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς δεηθέντας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Μὴ ἀναμνησθῇς Κύριε τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, μηδὲ παραπτωμάτων τῶν προγό-

νων

ναν ἡμῶν, μηδὲ εἰσπράξῃς ἡμᾶς τιμωρίαν τῶν παρανομιῶν· φεῖσαι Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω τιμιωτάτῳ τῷ αἵματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχῃ πρὸς ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ συμφορᾶς, ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ μεθοδειῶν καὶ ἐνεδρῶν τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπ' αἰωνίου κρίματος,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης πτοήσεως τῆς καρδίας, ἀπ' ἀλαζονείας, κενοδοξίας, καὶ ὑποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μισους, καὶ ἔριδος, καὶ πάσης ἀφιλανθρωπίας,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας καὶ πάσης ἄλλης θανασίμου ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσων τῶν ἀπατῶν τοῦ κόσμου, τῆς σαρκὸς τε καὶ τοῦ διαβόλου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τῆς ἱερατικῆς καὶ καλογερικῆς, ἀπὸ πληγῆς λοιμοῦ τε καὶ λιμοῦ, ἀπὸ πολέμου, καὶ φόνου, καὶ ἀπ' αἰφνιδίου καὶ θανάτου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στάσεως, συνωμοσίας, ἀναρχίας τε καὶ ἀνομίας, ἀπὸ πάσης ψευδοδιδασκαλίας, αἱρέσεως καὶ σχίσματος, ἀπὸ σκληρότητος τῆς καρδίας, καὶ καταφρονήσεως τοῦ λογίου καὶ ἐντολῶν σου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τῆς μυστικῆς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεώς σου, διὰ τῆς ἀναλήψεως καὶ καθέδρας σου, διὰ βαπτίσματός σου, νηστείας τε καὶ τεσσαρακοστῆς,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τῆς ἀγωνίας, καὶ αἱματωδοῦς ἱδρῶτός σου, διὰ σταυροῦ σου καὶ παθῶν, διὰ τιμίου θανάτου καὶ ταφῆς, διὰ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀναστάσεώς σου καὶ ἀναβάσεως, καὶ διὰ τῆς ἐπιδημήσεως τοῦ Πνεύματος ἁγίου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἐν παντὶ καιρῷ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἐν παντὶ καιρῷ τῆς ἡμῶν δυστυχίας, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ δεόμεθά σου, Κύριε, ὁ Θεὸς, εἰσακουσον ἡμῶν, καὶ ὅπως δυσκήσας διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν τὴν ἐκκλησίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν· Ἐκλεξάμενον σε ἐν τῇ ὁδῷ τῇ δικαίᾳ,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις διαφυλάξαι καὶ ὁδηγήσαι ἐν ἀληθείᾳ τῇ θρησκείᾳ σου, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἁγιωσύνῃ τὸν βίον τοῦτον σὺ τὸν ΚΑΡΟΛΟΝ, τὸν χριστότατον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Ἄρχοντα,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις καθοδηγῆσαι αὐτὸν τὴν καρδίαν ἐν τῇ πίστει, ἀληθείᾳ, καὶ ἀγάπῃ σου, ὥστε διὰ παντὸς ὀφείλειν σοὶ πιστεύειν, καὶ τοῦ σοῦ ἐν πάσῃ τιμῇ καὶ δόξῃ ὀφίζειν τὸν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ὑπερασπίζειν, καὶ φύλαξ αὐτοῦ εἶναι καὶ νικηφορίαν αὐτῷ δοῦναι κατὰ πάσης τοῦ πολεμίου αὐτοῦ καὶ ἀντιζήλου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ἀληθεῖν καὶ πι-

ζειν τὴν χαριεστάτην ἡμῶν Βασιλίσσαν ΚΑΘΑΡΙΝΗΝ, τὴν τῆς Βασιλέως Μητέρα Βασίλισσαν ΜΑΡΙΑΝ, ΙΑΚΩΒΟΝ Ἡγεμόνα τῆς Ἐσπερίας, καὶ πάντα τὸν Οἶκον Βασιλικὸν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις φωτίζειν πάντας τοὺς Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, ἀληθινῶς τῷ λόγῳ σε, καὶ σωφρόνως τὴν λόγον σε, ἵνα παραπλησίως διδαχῇ τε καὶ ζωῇ ἐκφέρωσιν αὐτὸν, καὶ ἀναγγέλλωσι,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις καλλωπίζειν τὸν Μεγίστανας τῆς βελῆς Βασιλικῆς καὶ πάλας τὰς Δυνάμεις χάριτι, σοφίᾳ, καὶ φρονήσει,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις βλλογεῖν καὶ φυλάττειν τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας καὶ αὐτοὺς τῆς σῆς χάριτος μεταδῶναι, ὥστε καλῶς καὶ δικαίως τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι, καὶ τῇ ἀληθείᾳ συμπορεύειν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ φυλάττειν ἅπαν τὸ λαόν σου.

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις χαρίζεσθαι πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμοφροσύνην, εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις τὴν καρδίαν ἡμῶν καθαρὰν εἶναι, ὥστε ἁγιάζεσθαι καὶ φοβεῖσθαί σε, καὶ ἀκριβῶς εὐθυμίζειν τὸ βίον ἡμῶν κατὰ τὰς ἐντολάς σου,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις δῶναι τῷ λαῷ σου, τὴν τῆς χάριτος φρονηματὸν, ὥστε ταπεινοφρόνως ἐνωπιόν σου τὸ ῥῆμά σου, καὶ καθαρὰ τῇ διαθέσει δέξασθαι αὐτὸ, καὶ ἐξενεγκεῖν τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐπαναγαγεῖν ἅπαντας τοὺς πεπλανημένους, καὶ ἐξηπατημένους,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις βεβαιῶσαι τοὺς ἑστῶτας, τὴν παραμυθίαν παρασχεῖν καὶ βοηθῆσαι τοῖς ἀδενέσι τὴν καρδίαν, ἀνεγεῖραι τοὺς πεπτωκότας, καὶ τὸ πολυτίμων συντρίψαι τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις συλλαμβάνειν, βοηθεῖν, καὶ παρήγορον εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν κινδύνοις, ἀνάγκαις καὶ ταλαιπωρίαις οὖσι τυγχάνουσι,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις σῴζειν πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς ἐπὶ θαλάσσῃ ὁδοιπορίαν, πᾶσαν τὰς ὠδίνουσας γυναῖκας, πάντας τοὺς νοσοῦντας, καὶ πένητας, καὶ ὀρφανὸν τὸ ἔλεός σε πᾶσι τοῖς δεσμώτας καὶ αἰχμαλώτοις,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις προϊσταῦ καὶ προμηθεῖσθαι τῶν ὀρφανῶν, καὶ χήρων,

χμερῶν, κ᾽ πάντων τῆς ἐρημω-
θέντων κ᾽ καλαβιαθέντων,

Δεόμεθά σε Κύριε, εἰσά-
κουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ἐλεῆσαι ἀπα-
ξάπαντας τοὺς ἀνθρώπους,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσά-
κουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις συγχύσαι καὶ
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, τοῖς
τε καλαδιώκουσι κ᾽ διαβάλλου-
σιν ἡμᾶς, κ᾽ ὑπερίφρονα
τὰς ἀνθρ. καρδίας,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσά-
κουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ἀναπαῦσαι, κ᾽
διασώζειν εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς
ἀφέλιμους τῆς γῆς καρ-
πούς, ὥστε ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ
ἀπολαύειν αὐτῶν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσά-
κουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις χαρίζεσθαι ἡ-
μῖν τὴν ἀληθινὴν μετανοιαν,
ἀφίεναι ἡμῖν πάσας τὰς ἁ-
μαρτίας ἡμῶν, ἑκουσίας τε κ᾽
ἀγνοίας, κ᾽ τῇ τῶ Πνεύμα-
τος ἁγίᾳ χάριτι φωτίσαι ἡ-
μᾶς, ὥστε ἐπανορθῶν τὸ βίον
ἡμῶν κ᾽ τὸ ἅγιον λόγον σε,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσά-
κουσον ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σε
εἰσάκουσον ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σε
εἰσάκουσον ἡμῶν.

Ὦ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων
τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Ἄφησον ἡμῖν εἰσήνην σε.

Ὦ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων
τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς κ᾽ ὁ λαὸς
μετ᾽ αὐτὸ λέξει τὴν Κυ-
ριακὴν Εὐχὴν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομα σε, Ἐλθέτω ἡ βασι-
λεία σε, Γενηθήτω τὸ θέλη-
μα σε, ὡς ἐν οὐρανῷ κ᾽ ἐπὶ τῆς
γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιού-
σιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡ-
μῶν, Ὡς κ᾽ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρα-
σμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ Ἀμήν.

Στίχος.

Κύριε μὴ ποιήσῃς ἡμῖν κ᾽
τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Μηδὲ κ᾽ τὰς ἁμαρτίας ἡ-
μῶν ἀνταποδῷς ἡμῖν.

¶ Δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ἐλεημονέστατε
Πάτερ, ὁ μηδὲ τῆς
σωστικῆς μεμψίμοι καρδίας σε-
ναγμὸς, μήτε τὰς τῆς λυ-
πήνιαν ἀπηυμίας ὑπαρχίδων,
ἀπαλλάγνας παρέχῃ τῇ
ἱκεσίᾳ ἡμῶν, ἃς ἐν πάσαις
θλίψαι κ᾽ διοχλίαις ἡ-
μῶν, ὅταν δήποτε καλοπέ-
ζωσιν ἡμᾶς, ἐπικαλούμεθα σε
ποιούμεθα, κ᾽ ὑμνῶμεν ἡμῶν
σωζῆς, ἵνα πάντα τὰ ἐπέ-
νω καιρὰ ἐν τέχνῃ κ᾽ παν-
τρέλα τῶν διαβόλων ἀνθρώπων
καθ᾽ ἡμῶν μηχανῶνται, εἰς
ἀδὴν τρέψῃς κ᾽ τῇ τῶν σῶν χρη-
στοτήτων φοβερᾶ δυνάσκο-
πῇ, ὅπως ἡμεῖς οἱ δοῦλοί
σε μηδενὶ διαγμῷ κακοπα-

θέντες διαπαντὸς ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ σοὶ δοξολογήσωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με. Ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀπόδοτε τοῖς ἐχθροῖς μου τὰ κακὰ αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἑκουσίως θύσω σοι, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἐπεῖδεν ὀφθαλμός μου. Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Ὁ ἐν ἀναστάσει Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀξίωσον ἡμᾶς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ μνήσθητι ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ὅτι εἷς ἅγιος εἶ καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Δεηθῶμεν.

Ἀπεινοφρόνας ἱκετεύσωμέν σε (ὦ Πάτερ) ὀλιγοψύχους ὀλιγοπιστίας τοὺς ἀνθενεῖς ἡμῶν, καὶ ἕνεκα τῆς ταπεινώσεως τῆς δόξης λυτρώσῃ ἡμῶν πάντα τὰ κακὰ, ὧν ἡμεῖς δικαίως ἐσμὲν τυγχάνειν· παράσχου ὅπως ἐν πίστει τῆς ἀμηχανίας ἡμῶν ὅλως τὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἡμῶν ἐν τῷ ἐλέει σου ἔχωμεν, καὶ παντοπάντως ἐν ὑποστάσει καὶ καθαρότητι τῆς βίου σου λατρεύωμεν, πρὸς τὸν τιμὸν καὶ δόξαν σου, δι' ἱκεσίας ἡμῶν Μεσίτου καὶ Παρακλήτου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐχὴ τῆς Ἁγίας Χρυσοστόμου.

Πάνσοφε ἀόρατε Θεὸς, ὁ τὰς κοινὰς καὶ σύμφωνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ὅτι τῷ ὀνόματί σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τὰ δέλεαρ σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλέρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισάμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Ὧδὴ τελευταία Αἰτανείας.

Περσ-

¶ Προσδυχὴ καὶ Εὐχαριστία, ἃς χρὴ τοὺς παραπίπτοντας ἐνίοτε καιροὺς χρῆσθαι δεῖ, πρὸ τῆς τελευταίας τῆς Λιτανείας, ἣν καὶ Ἑωθινὴν τε καὶ Ἑωσφορινὴν Λειτουργίας προσδυχὴν.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

¶ Ὑπὲρ υἱέτης.

Ὦ Θεὲ Πάτερ ἐράνιε, ὁ διὰ Υἱῆς Σου Ἰησῆ Χριστῆ πᾶσι τοῖς τῶν βασιλέων σε καὶ τῶν αὐτῆς δικαιοσύνην ζητοῦσι πάντα πρὸς σωμασικὴν αὐτῆς τροφὴν ἀναγκαῖα ἐπαγγειλάμενος· Πέμψον ἡμῖν, ἱκετεύομέν σε, ἐν ταύτῃ τῇ ἀνάγκῃ ἡμῶν ἔτω σύμμετρον υἱέτην καὶ ὄμβρες, ὥστε τοὺς τῆς καρπὸς πρὸς τε τὴν ἡμετέραν παραμυθίαν, καὶ πρὸς τὴν τιμίαν σε δικαίως συγκομισώμεθα, διὰ Ἰησῆ Χριστῆ τῆ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ αἰθρίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας ὅλην τὴν οἰκουμένην πλὴν ὀλίγων τῶν ψυχῶν ποτὲ καταπονήσας, ἐπειδὴ ὄντως μεγάλα ἐλέες σε μηδαμῶς αὐτὴν ἅπαξ ἐξολοθρεύσειν ἐπαγγειλάμενος· Ταπεινῶς ἀντιβολοῦμέν σε, ἵνα καὶ ἡμεῖς διὰ τὰς ἀδικίας ἡμῶν τῆς τῆ καθακλυσμῆ καὶ ἐπομβρίε πληγῆς μάλα εἰκότως ἄξιοι ὄντες τυγχάνομεν, ὅμως ἤδη τῇ ἀληθινῇ ἡμῶν μετανοίᾳ τοιαύτην ἡμῖν δουλίαν καθαπέμψῃς, ὥστε τοὺς τῆς καρπὸς ἐν καιρῷ κομίζεσθαι ἡμᾶς, ἔτι ἢ καὶ μανθάνειν διά τε τῆς σε καλάσεως τὸν βίον ἡμῶν ἐπανορθῶν, καὶ διὰ τῆς χρηστότητός σε ἔπαινον καὶ δόξαν σοι διδῶμεν, διὰ Ἰησῆ Χριστῆ τῆ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν καιρῷ λιμῆ καὶ σιτοδείας.

Ὦ Θεὲ, Πάτερ ἐράνιε, ὃ δώρημα μόνῳ δεῖ τὸ καλαρρέειν τὴν ὑετὸν, καρποφορεῖν τὴν γῆν, τὰ κτήνη αὐξάνεσθαι, καὶ πληθύνεσθαι τοὺς ἰχθῦς· Ἐπίσκεψαι, δέομεθά Σου, τὰς θλίψεις τῆ λαῆ Σε, καὶ παράσχε, ἵνα ἡ ἐνδεια καὶ σπάνις σίτε, ἣν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν δικαιότατα νῦν ὑπέχομεν, τῇ σῇ ἀγαθοσύνῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τε καὶ ἀφθονίαν ἐκπληρώσας μεταστοιχήσῃ, διὰ τῆς ἀγάπης Ἰησῆ Χριστῆ τῆ Κυρίε ἡμῶν, ᾧ μετὰ σε καὶ τῆ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ Πνεύματι δόξα ἐξουσία τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἄλλως.

Θεὸς Πάτερ πολυέλεε, ὃς ἐπ' Ἐλισαίε τῆ προφήτε ἐκάτιζε τὴν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ ἄσπαν καὶ λιμὸν εἰς τὴν σωτηρίαν τε καὶ ὁλοτέλειαν ἐξαίφνης μετήλλαξας· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἵνα καὶ ἡμεῖς, οἱ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παραπλησίως κακοπαθόντες νυνὶ κολαζόμεθα, ὡσαύτως καὶ δικαίως τύχωμεν βοηθείας· Ἄνοιξον τοὺς καρπὸς τῆς γῆς τῇ ἐπικρανίᾳ Σε ὁλοτελῶς καὶ ὁλόρριζα καὶ ὁλόρριζον ἡμῖν ὅπως ἀφθονίᾳ ὁλοτελείας Σε ἀπολαύοντες,

λεύοντες, εἰς τε δόξαν σε, τίω τε τῆ Ὑπερφυᾶ ὠφέλειαν, καὶ τίω ἡμῶν παραμυθίαν αὐτῆ χρησόμεθα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν ἀσθενείᾳ τοῦ πολέμου, καὶ τῆς ἀκαταστασίας.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τῶν ὅλων Βασιλεὺς, καὶ πάντων ἐπάξιος τῶν ὄντων δεσπότης, ὃς τὴν δωρεὰν ἐδημιούργησας, ἣν καὶ ἐκτήσω ἀνεπίληπτον, ὦ καὶ φοβερὰ καὶ σοῦ μὴ ἁμαρτωλὸς ἀδίκως κολάζειν σοῦ δὲ ἀκριβῶς ἐλεεῖν μεγαλύνοντας ἐλεεῖν· σῶσον καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ταπεινῶς σε δεομένους, ἐκ χειρὸς τοῦ πολεμίου· ἀναχαίτισον αὐτοῦ τὴν ὑπερηφάνειαν, καὶ ἀσθενέλεον τὴν λύσσαν, καὶ διασκέδασον τὰ μηχανήματα ὅπως ἡμεῖς τοῦ σοῦ σπουδῆς σε ὁπλισθέντες κατὰ πάντων τῶν κινδύνων εἰς ἀεὶ ῥυσθῶμεν τῆ δόξῃ σε μόνον πάσης τῆς νίκης δοτῆρα, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σε Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν καιρῷ τῆς λοιμικῆς ἢ ἄλλης ἐπιζωοτικῆς νόσου.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἐν ὀργῇ σε ὀπτῆ σεαυτῆ λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὄφεως ἀπὸ Μαυσῆ καὶ Ἀαρὼν τὸ λοιμὸν πέμψας· καὶ μίαν καὶ ἐνιαυσίαν τῆς βασιλείας Δαβὶδ ἐδημικὰ τῶν ἀνθρώπων χιλιάδας ἑβδομήκοντα τῷ λοιμῷ ἀνελών, ὅμως ὑ ἔλεός σε διὰ μνήμης ἔχων σοῦ ὑπολοίπους διασώσας· Ἐλέησον ἡμᾶς σοῦ ἀθλίους ἁμαρτωλοὺς, σοῦ μεγάλην ἀρρωστίαν καὶ ὀλεθρίῳ λοιμῷ νοσοῦντας, ἵνα καθάπερ τότε φορσέταξας τῷ ὀλοθρεύοντι ἄγγελον σε παύεσθαι τιμωρούμενον· ἅτινι οὖν τὸν λοιμὸν τοῦτον καὶ χαλεπωτάτην τὴν νόσον ἡμῶν ἀποτρέπειν ἀξιώσεις, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ Νηνίνου ἐξόδῳ ἀπὸ τῆς δ' καιρῷ ἡ Προσευχὴ αὕτη ὁσημέρα λεχθήσεται ὑπὲρ τῆς χειροτονείας τῶν μελλόντων.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς Πάτερ ἡμῶν ἐφάνης ὁ περιποιησάμενος σεαυτῷ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τιμίου αἵματος Υἱοῦ σε τοῦ ἀγαπητοῦ· εἰσκαλούμενος ὅπως ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ τὰς τῶν ὅλων σε τῶν Ἐπισκόπων καὶ Ποιμένων τὴν ποιμνίαν σε διανοίας ἅτινι οὖν ἀκμὴν καὶ καθόλωμεν, ὥστε χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτιθέναι αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστοὺς καὶ φρονίμους ἐκλέξασθαι ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ ἐπιτηδείους πρὸς τὸ ὑπηρετῆσαι ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Ἐκκλησίας σου λειτουργίᾳ· Καὶ τοὺς εἰς ἣν τὴν ἱερὰν ταῦτην χειροτονηθησομένους, παράσχου τῷ χάριν σε καὶ ἐπιφοίτησιν ἁγίου Πνεύματος, ὥστε ζωῆ τε καὶ διδαχῇ τὴν δόξαν σε ἐξαγγέλλειν, καὶ πάντων ἀνθρώπων σωτηρίαν κατεργάζεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἄλλως.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, πάντων δωρητὰ τῶν ἀγαθῶν δοτὴρ, ὁ ἐκ θείας σου σοφ-

πρεσβυτέρους πάσας τὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σε τάξεις καλαισπουδάσῃ. Δώρησαι τῷ χαρίεν σε, ταπεινῶς σε δεόμεθα, πᾶσι τοῖς εἰς Λειτουργίαν τινὰ καὶ διακονίαν ἐν αὐτῇ κληθησομένοις· καὶ ἅτω πλήρωσον τε αὐτοὺς τῇ τῆς διδασκαλίας σε ἀληθείᾳ, καὶ τῇ τῶν βίων καθαρότητι διακόσμησον, ὥστε πιστῶς ἐνώπιόν σε ὑπηρετεῖν, εἰς τε μεγάλα σε Ὀνόματος δόξαν, καὶ τὴν ἐμὴν σε Ἐκκλησίας ὠφέλειαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐχὴ ὑπὲρ Ὑπάτου τῆς Βασιλείας Βουλευτηρίου· ἣν ἀναγνωσέον, ἐὰς καθίζῃ ἡ Βουλή.

ΕΤμήσατε Θεὸς, τὸν ἡγεμονεύοντα σε δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ταύτης τῆς Βασιλείας, μάλιστα ὃ ὑπὲρ τοῦ σεμνοτάτου αὐτῆς Βουλευτηρίου, ὑπὸ τὴν δυσεβίσατον καὶ χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα νυνὶ σωνδρομοθέντος. Ἵνα σοι ἀρέσκῃ πάσας τὰς ἐκεῖ συνεδρεύοντας συμβουλὰς εὐθύνειν καὶ δυσοδεῖν εἰς τὴν τε δόξης σε ὁδόδοσιν, τό τε Ἐκκλησίας σε χρήσιμον, καὶ τὴν τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν Δεσπότου τοῦ Βασιλέως, πασῶν τε τῆς Βασιλείας ἀπὸ ἀσφάλειαν, τιμὴν, καὶ σωτηρίαν· ὅπως τοῖς αὐτοῦ ὁπλιτηδρόμασιν ἅτω διαταχθῇ πάντα καὶ ἑδραιωθῇ ὅπῃ τῆς θεμιτίου ἀρίστου τε καὶ βεβαιοτάτου, ὥστε εἰρήνην καὶ εὐδαιμονίαν, ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην, θρησκείαν καὶ εὐσέβειαν ἐν ἡμῖν εἰς πάσας τὰς ἡμέρας καλαστηθῆναι. Ταῦτα καὶ τάλλα πάντα αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν καὶ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ σε ἀναγκαῖα ταπεινῶς αἰτησόμεθα ἐν ὀνόματι καὶ ἀτενίξει Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Εὐλογητοτάτου ἡμῶν Κυρίου καὶ Σωτῆρος. Ἀμήν.

¶ Πρεσβυτικὴ ὑπὲρ πασῶν τάξεων τῶν ἀνθρώπων· ἣ τότε λεχθήσεται, ὅτε ἡ Λιτανεία ῥηθῆναι ἐ διατάσεται.

ΘΕὲ παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κτίστα τε καὶ Σώτερ, ταπεινοφρόνως σε δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν ὁποίᾳ δήποτε τάξει ἢ μοίρᾳ καθεστώτων, ὅπως σοι ἀρέσκῃ χαρίσασθαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν σε, καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σε. Μάλιστα ὃ δυχόμεθα ὑπὲρ τῆς δυφραζίας τῆ Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἵνα τῷ ἀγαθῷ σε πνεύματι ἅτω καταδυνηται καὶ διοικῆται, ὥστε πάντας σοῦ ἐπαγγελλομένους καὶ φόσκοντας ἐξ Χριστιανὸς χειραγωγεῖσθαι εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ τῷ πίστιν κρατεῖν ἐν ἑνότητι τοῦ πνεύματος, ἐν συνδέσμῳ τῆ εἰρήνης, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ τῆ βίᾳ. Τέλος ὃ σωιζῶμεν τῇ παρεικῇ σε ἀγαθότητι πάντας σοῦ ὅπως δήποτε ἀλισθομένους, ἢ ταλαιπωρέντας τῷ διάνοιαν ἢ τὸ σῶμα ἢ τῷ ὐσίαν.

* Τὸ τοιοῦτον ὅταν τις ᾖ ἀνὸν, ὑπὲρ δέκτης ἅτω τῆ ἂν αἱ πρεσβυχαὶ Ἐκκλησίας ὦσι ἡμῶν πρεσβυχῶν.

[* μάλιστα ὃ ἀνὸν, ὑπὲρ ἀπαιτήσεται] ὅπως ἀρεσθῇ σοι εἴη παραμυθίαν τε καὶ βοήθειαν αὐτοῖς παρασχεῖν κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῆ ἀνάγκας,

ἀγκας, καὶ δῶναι αὐτοῖς τὴν ὑπομονὴν ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν αὐτῆς, καὶ ἐν πασῶν τῆς θλίψεων μακαρίαν ἔξοδον· ἧτις δὲ δυνόμεθα ἕνεκα τῆς Ἰησῦ Χριστῦ. Ἀμήν.

¶ Περὶ δυνῆ, ἢ κὰν λεχθείη μεθ' ἡτιναοῦν τῆς προσευμμένων.

Ὁ Θεὸς, ᾧ ἔμφυτόν ὅτι κῆ ἴδιον ἀεὶ ἐλεεῖν κῆ συγχώρειν ἔχειν, πρόσδεξαι τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν· κῆ εἰ κῆ ἡμεῖς τῆ ἧς ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἀλύσεις ἐμπεπλεγμένοι τε κῆ δεδεμένοι ἐσμὲν, ἀλλ' ἄν ἦγε τῆ μεγάλη ἐλέες σε δυνάμεσύνη ἡμᾶς ἀπολύετω, ἕνεκα τῆς τιμῆς Ἰησῦ Χριστῦ τῆ Μεσίτε κῆ Παρακλήτε ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

¶ Ἡ Καθολικὴ Εὐχαριστία.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ παύλων τῆ οἰκτιρμῶν, ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σε ἀνάξιοι ταπεινοφρονέστατα κῆ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σοι εὐχαριστοῦμεν ὑπὲρ πάσης τῆς ἀγαθωσύνης σε εἰς ἡμᾶς τε καὶ εἰς πάντας ἀνθρώπους.

[* ἰδία ἢ εἰς ἐκεῖνον νῦν ὅπου μνημονεύεται ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ τῆς ὁλοκλήρου ἐκκλησίας.]

* Τοῦτο μνήσεται ὅταν ὑπὲρ ὧν ἤδη προσεύχηται ἐρωτήσει, εὐχαριστεῖν ὀφείλει.

κῆ εὐχαριστίας αὐτῆ ὑπὲρ τῆ νῦν αὐτοῖς δεδωρημένων παρὰ σε εὐεργετῶν.] Εὐλογοῦμέν σε ὑπὲρ τῆς κλίσεως ἡμῶν κῆ διαφυλάξεως, πασῶν τε τῶν βίων πάντα ἐνεργειῶν. Ἐπὶ πᾶσι ἢ ὑπὲρ τ' ἀδιαπαύτε σε ἀγάπης ἐν τῆ τε κόσμε λυτρώσει διὰ τῆ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ ὑπέρ τε φῦ τῆς χάριτος ἀφορμῶν, τ' τε δόξης ἐλπίδος· Καὶ δεόμεθά σε δώσειν ἡμῖν τὴν προσήκασαν ἐκείνην πάντων τῆ ἐνεργειημάτων σε αἰωνίαν, ὡς τὰς καρδίας ἡμῶν ἀνυποκρίτως εὐχαρίστως ἔχῃ, καὶ διαγγέλλειν ἡμᾶς ἃ ἐταινόν σε μὴ μόνον τῶ λόγω κῆ τοῖς χείλεσιν, ἀλλὰ κῆ τῆ βίω κῆ τοῖς ἤθεσιν ἡμῶν, διὰ τε τὸ ὀπαδιδόναι ἡμᾶς ἀυτοῦ τῆ λατρείᾳ σε, κῆ διὰ τὸ πορπατεῖν ἐνώπιόν σε ἐν ὁσιότητι κῆ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν. διὰ Ἰησῦ Χριστὸ τε Κυρίε ἡμῶν· ᾧ κῆ σοὶ καὶ τῆ ἁγίω Πνεύματι ἔστω τιμὴ κῆ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῆ αἰῶνων. Ἀμήν.

¶ Διὰ τὸν Ὑετόν.

Ὦ Θεὲ, Πάτερ ἡμῶν ἐράνιε, ὁ χαριεστάτη τῆ σῆ προνοίᾳ καθαζιβάζων ὅπη τίνι γῆν τὸν ὑετὸν προσήμόν τε κῆ ὄφελιμον, ὅπως ἐκφέρῃ τοῦ καρπὸς τῆ χρείᾳ τε ἀνθρώπων συμφέρουσας· ταπεινοφρόνως σοι εὐχαριστοῦμεν, ὅτι εὐδόκησας ἐν ταύτῃ τῆ μεσίτῃ ἡμῶν ἀνάγκη βορχὴν ἐκάστοις ἐφορίζειν τῆ κλησουμία σε, κῆ καθαπίσασθαι αὐτῶν ὅτε ἠθέλησε,

πρὸς

πρὸς τὸν μεγάλων ἡμῶν ἀνταξίαν τῆς δόλων σε παραμυθίαν, καὶ πανόματός σε δόξαν, διὰ τῆς οἰκτιρμῶν σε ἐν Ἰησῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Διὰ τὴν Εὐδίαν.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ περόλων τῶν ὑπερβαλλόντως ὑετῶν καὶ ὄμβρων μάστιγι ἡμᾶς δικαίως ταπεινώσας, καὶ ὃν καὶ ἐν τῷ ἐλέῃ σε διὰ τὴν ἀρετίας ταύτης καὶ μακρεθυμίας τῶν ἀέρων μεταβολῆς τὸν ἀντίληψιν καὶ παραμυθίαν ἡμῶν παρεχῶν· Ἐπαινέμεν καὶ δοξάζομεν τὸ παράδοξον ὄνομά σε διὰ τῶτο τὸ ἔλεός σε, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σε ἐκ γλυκεῖας εἰς γλυκεῖαν ἀδιαλείπτως ἀναγελῶμεν· δι' Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Διὰ τὴν Εὐθηνίαν.

Πάτερ ἐλεημονέστατε, ὁ ἐξ ὄμβρῶν τὴν χρηστότητός σε καὶ τὰς σωτηρίας τὴν Ἐκκλησίας σε ὄλυσιν ἀντισάμενος, καὶ τὸν λιμὸν ἡμῶν καὶ σπορίαν, εἰς τὴν ὕπνιαν τε καὶ ὄπορίαν μετενεγκών· Τὰ πεινῶς σοι ὑχαριστῶμεν διὰ ταύτην τὴν ἐξαίρετον ὑβρεσίαν σε, ἀνθολκύντες σε παρατείνειν ἡμῖν τὴν φιλανθρωπίαν σε, ἵνα ἐν γῇ ἡμῶν δῶῃ ἡμῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς, εἰς τε τὴν δόξαν σε, καὶ τὴν παραμυθίαν ἡμῶν· διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ Εἰρήνης, καὶ σωτηρίας ἐκ τῆς πολεμίας.

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τὴ ἰσχύος ἀν δάλοις σε ἀπὸ προσώπε τῦ ἐχθρῦ αὐτῆς· Τὴν αἴνεσιν καὶ ὑχαριστίαν σοι ὁμολογέμεν ὅτι τὴν ἐλυθερῶσάς σε ἡμᾶς ἀπὸ μεγάλων σεινῶν καὶ φανερῶν, καὶ παντοχόθεν ἡμᾶς περικυκλασάντων περόλων τὸ κινδώνε· Τὸ μὴ τὴν λείαν προδεδόῃ ἡμᾶς ἀυτῖς τῇ ἀγαθωσύνῃ σε ἀναπιθεμεν, ἱκετεύοντές σε εἰσέτι παρατείνειν ἡμῖν τοιάσδε ἐδ' οἰκτιρμὰς σε· ἵνα πάσῃ τῇ οἰκεμένῃ γνωστὸν ᾖ σε σωτῆρα ἡμῶν καὶ δυνατὸν λυτρωτὴν ἦῃ· διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ τῆς δημοσίας εἰρήνης ὅτε καιρὸς ἦν.

Ὦ Ἀΐδιε Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν ἐφάνης, ὁ μόνος ἐδ' συνοίκησε ἐς τὴν ὁμόνοιαν καθίσας, καὶ τὸν τῦ βιείε καὶ ἀκαταστάτε ὄχλε θόρυβον καταφρονῶν· Εὐλογῶμεν τὸ ἅγιον Ὄνομά σε, ὅτι τὰς ἡμῶν νεωτερισμὰς ἐμβεβλημένας σαφῶς τε καὶ ταραχὰς καταστέλλειν ἠξίωσας· ταπεινοφρονέσατά σε δεόμενοι πᾶσιν ἡμῖν χάριν διδόναι ἵνα τὸ ἀπὸ τῶδε μὴ τὰς ἀρίστας καὶ συντόλους δυσεβείας ἀσεβατῶντες, καὶ ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγοντες ἐν πάσῃ δισεβείᾳ καὶ σεμνότητι, τὴν τῆς αἰνέσεως καὶ ὑχαριστίας θυσίαν ἡμῶν ὑπὲρ τῶν εἰς ἡμᾶς δυεργετημάτων Σου ἀδιαλείπτως Σοι προσφέρωμεν, διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ λοιμῇ, ἢ ἄλλης ἡστινοσῶν νόσε ὄπ-δηποῖς σωτηρίας.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ διὰ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν τρώσεις ἡμᾶς, καὶ διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν τῇ βαρείᾳ καὶ φρικτῇ σε πληγῇ νεκροὺς ἡμᾶς ἀνδράσας, καὶ νυνὶ ἀνὰ μέσον τῆς κτίσεως τὰ ἐλέη σε μεμνημένος, ἐρύσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ τῆς ὀδόντων τῆ θανάτε· Ἐῤῥ πατρικῆ σε χρηστότητι ἡμᾶς αὐσὸν, ψυχάς τε, καὶ σώματα, παρὰ σε λυτρωθέντα, θυσίαν ζωσαν σοι ἑαυτὸν προσφέρομεν, ἐς-αεὶ εἶναι μέσον τ' Ἐκκλησίας σε τὰ ἐλέη σε μεγαλύνοντας, καὶ ἐπαινοῦντας· διὰ Ἰησῦ Χρισε τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀλλως.

Ταπεινοφρόνως ὁμολογέμεθα σοι πάτερ, ὅτι διὰ πολλὰ πλασίας τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὴν τ' καρδίας σκληρότητα πάσας τὰς ἐν τῷ νόμῳ σε καλεπηχθελμένως πεπορείας δίκαιοι ἐσμεν ὑπομένειν· Ὅμως ὑπεισῆλθεν ἐξουσίαι ἐπ' τ' πολυσπλαγχνίας σε, ὅτι τῇ φαύλῃ γε καὶ δικαλαφορωτάτῳ ταπεινώσει ἡμῶν, τῶν λοιμώδη νόσον, ἢ ἐναλγῆ λίαν ἐταλαιπωρέμεθα, ἀναπαῦσαι, καὶ ἐν τοῖς εἰκήμασιν ἡμῶν τῶν τῆς ἀγαλλιάσεώς τε καὶ ὑγείας φανῶν ἀπηναίσησαι, τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σε τῆς αἰνέσεως καὶ δυχαριστίας θυσίαν προσφέρομεν, ἀνυμνοῦντες καὶ μεγαλύνοντες τὸ ἐνδοξον Ὄνομά σε διὰ τοιαύτην τῶν σωτηρίαν, καὶ τῶν ἐφ' ἡμᾶς προνοιῶν σε, δι' Ἰησῦ Χρισε τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ ΣΥΝΑΠΤΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ,

Ὅις χρηστέον δι' ὅλε τῦ ἔτες.

¶ Σημειωτέον ὅτι ἡ Συναπτὴ ἐφ' ἑνάσῃ τῇ Κυριακῇ, ἢ ἐφ' ὁιασδήποτε Ἑορταστίμε ἡμέρας τὴν Παρασκευὴν ἐχάσῃ διαταχθήσε, ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Ἀκολυθίᾳ ἀμέσως φερέσθω λεχθήσεται.

¶ Κυριακὴ φερέτω τῆς Πασχάς.

Συναπτή.

Ὑπὲρ τῶν νυνὶ ἐν τῇ τῆς θνητῆς ταύτης ζωῆς καιρῷ, (ἐν ᾧ Ἰησῦς Χριςὸς ὁ Υἱὸς σε μὴ πολλῆς ἡμᾶς παραφροσύνης ὑπεισελθέσης ἀφίκετο) ὅπως ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ,

μέρα, ὅταν μέλλῃ ἐπανέρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ Μεγαλειότητι, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρὸς, εἰς τὸν αἰῶνιον ζωὴν ἀναζωῦμεν, δι' αὐτοῦ συζῶντές τε καὶ συμβασιλεύοντες Σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, νυνὶ καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Αὕτη ἡ Σωσαννὴ ὁσημέραι σωσαναλεχθήσεται τῇ ἄλλαις ἐν τῇ Παρεσπῇ Σωσαννῆς, μέχρι τῆς τῆς Γενεθλίων Παρασκευῆς.

Ἐπιστολή.

Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε. Ῥωμ. ιγ'. Κόμμα. ἡ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλ. Ματ. κα'. Κόμ. ά. μέχρι ιδ'

¶ Δευτέρα Κυριακὴ ἐν Παρασκευῇ.

Σωσαννή.

Εὐλογητὸς Κύριε, ὁ ποιήσας πάσας τὰς ἁγίας Γραφὰς διὰ τῶν διδασκαλίας ἡμῶν γραφῆναι, παράσχου ἡμῖν ἵνα τοῦτο ἀκούσαι, αὐτὰς ἀναγνῶναι, αὐτὰς φρονεῖν, αὐτὰς μαθεῖν τε καὶ ἐνωθεν καλλιπέσθαι, ὅτε διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ παρακλήσεως τε ἁγίου ῥήματός Σου, τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς μακαρίαν ἐλπίδα ἀσμένως προσδέχεσθαι, καὶ ἐς-αεὶ ἀντέχεσθαι αὐτῆς, ἣν ἐδώκας ἡμῖν ἐν τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ὅσα γὰρ προεγράφη. Ῥωμ. ιε'. Κόμ. δ'. μέχρι ιδ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ. Λουκ. κα'. Κόμ. κε'. μέχρι λδ'.

¶ Τρίτη Κυριακὴ ἐν Παρασκευῇ.

Σωσαννή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ ἐν τῇ προόδῳ σου παρουσίᾳ τὸ ἀγγελόν σου ἀποστείλας τῷ ἐπιμάσῃ τὴν ὁδὸν σου ἐνώπιόν σου, φώτισον τοὺς τῆς μυστηρίων σου διακόνους καὶ οἰκονόμους ἀσαύτως ἐπιμάσῃ τε καὶ καθαρίσῃ τὴν ὁδὸν σου διὰ τοῦ πνεύματος τὰς τῶν ἀπειθῶν καρδίας ἐπὶ τὴν φρονησιν δικαίων, ὅπως ἐν δευτέρᾳ σου παρουσίᾳ τῷ κρίνειν τὸν κόσμον, εὑρεθῶμεν λαὸς ὁλοτελὴς ἐνώπιόν σου ὡς ζῆς καὶ βασιλεύεις σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πάντοτε εἰς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω. α' Κορινθ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι ς'.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας. Ματθ. ια'. Κόμ. β'. μέχρι ια'.

¶ Τετάρτη Κυριακὴ ἐν Παρασκευῇ.

Σωσαννή.

Ἔγειρον, ἀντιλαμβάνου σε, Κύριε, τῶν σωζομένων σου, καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐλθὲ, καὶ μὴ μεγάλης ἡμῶν ἀπωλείας ἴχνος, ὅπως ἐπεισθῇ διὰ τὰ ἁμαρτήματων καὶ τῆς μοχθηρίας ἡμῶν σφόδρα ἀποδιζό-

μεθα κ) κωλυθῶμεν τοῦ πρέζειν τὸ προσκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἡ σαφὴς χάρις κ) ὁλοπλαγχία σε ταχέως ἡμῖν βοηθήσῃ κ) ἐλθυθερώσῃ ἡμᾶς διὰ τ' ἱκανοδοσίας τῆ Υἱῆ σε τῆ Κυρίᾳ ἡμῶν, ὧ μ' Ζῶ κ) τῷ ἁγίῳ Πνεύματι τιμὴ κ) δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἑσπερινή.

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε. Φιλιπ. δ'. Κόμ. δ'. μέχρι ν'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία. Ἰωάν. α'. Κόμ. ιδ'. μέχρι κθ'.

¶ Τὰ Γενέθλια τοῦ Κυρίου.

Σωσαπῆ.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δὸς ἡμῖν τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν τῷ ἡμετέραν φύσιν ἀναδέξασθαι, κ) πρὸ πάντων χρόνων ἐξ ἁγίας τῆς Παρθένου τεχθῆναι, παρακαλοῦμεν, ἵνα ἡμεῖς παλιγγενηθέντες, κ) τὰ τέκνα Σε διὰ υἱοθεσίας κ) χάριτος ποιηθέντες, καθ' ἑκάστην Πνεύματι πρὸ ἁγίῳ σε ἀνακαινιζώμεθα διὰ αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ Σου, ὃς ζῇ κ) βασιλεύει μετὰ σοῦ κ) Πνεύματος ἁγίου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἑσπερινή.

Πολυμερῶς κ) πολυτρόπως. Ἑβρ. α'. Κόμ. α'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. Ἰωάν. α'. Κόμ. α'. μέχρι ιε'.

¶ Ἡμέρα ἁγία τοῦ Στεφάνου.

Σωσαπῆ.

Χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν ἡμῶν ἐνθαδὶ ὑπὲρ τῆς γῆς, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας σε μαρτυρίας, ἀπεκδεχώμεθα εἰς τὸ θέαμα, κ) τὴν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι μέλλουσαν διὰ τῆς πίστεως βλέπωμεν, κ) πλήρεις τοῦ ἁγίου Πνεύματος εὖ διάκοντας ἡμᾶς ἀγαπᾶν τε καὶ ὁμολογεῖν μαθάνωμεν, κ) τὸ ὑπερβάλλον τοῦ προμάρτυρός σε ἁγίου Στεφάνου, ὃς ὑπὸ τῶν φονέων αὐτοῦ ζωοποιούμενος, ὧ ὁμολογητὲ Ἰησοῦ, ἐκ δεξιῶν ἑστὼς τοῦ Θεοῦ, τὸ βραβεῦσαι πᾶσι τοῖς πάσχουσιν ὑπὲρ σε, τοῦ μόνου Μεσίτου κ) Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἔστω ὅπου φέρεται ἡ Σωσαπῆ τῶν Γενεθλίων, ἢ συνεχῶς εἰρήσεται ἄχρι παρασκευῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου.

Ἑσπερινή.

Ὑπάρχων ὁ πλήρης Πνεύματος. Πρεσ. ζ'. Κόμ. νε'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω. Ματθ. κγ'. Κόμ. λδ' μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα ἁγία Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Σωσαπῆ.

Κύριε ἐλεήμων, ἱκετεύομέν σε λαμπρείας τοῦ φωτὸς Σου ἀκτῖσι τὴν Ἐκκλησίαν σου καταυγάζειν, ὅπως τῇ τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τε κ) Εὐαγγελιστοῦ σου Ἰωάννου διδαχῇ πεφωτισμένη, στε-

ἔπως ἐν τῇ φωτὶ τ̃ ἀληθείας ζ̃ν ἀδιαπτῶς, ὥστε τὸ τέλος τ̃ τ̃ αἰωνίε ζωῆς φανῆς ὀπτυχεῖν, διὰ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπτωλή.

Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς. α'. Ἰωάν. α'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ λέγει αὐτῷ. Ἰωάν. κα'. Κόμ. ιθ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα τῆ Βρεφῶν.

Σωσαπῆ.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτισμένος αἶνον, καὶ τὰ βρέφη διὰ τ̃ ὀνόματος αὐτῆ δοξάζειν σε ποιήσας, νέκρωσον καὶ θανάτωσον ἐν ἡμῖν πάσας τὰς κακίας, καὶ ἵνα διὰ τ̃ χάριτός σε καὶ οἰκτιρμῶν ἐνδιαιτώμενον, ἵνα τῇ τ̃ βίᾳ ἡμῶν ἀκακίᾳ καὶ τῇ τ̃ πίστεως μέχρι τ̃ θανάτου βεβαιότητι, τὸ ἅγιον ὄνομά σε δοξάζωμεν, διὰ Ἰησ̃ τ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπτωλή.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον. Ἀποκ. ιδ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίε φαίνεται. Ματθ. β'. Κόμ. ιγ'. μέχρι ιθ'.

¶ Κυριακὴ μ̃ τὰ Γενέθλια.

Σωσαπῆ.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δὸς ἡμῖν τὸν μονογενῆ σε Υἱόν. Καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἄνω, ἐν τῇ ἑορτῇ τ̃ Γενεθλίων.

Ἑπτωλή.

Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον. Γαλ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι κ'.

Εὐαγγέλιον.

Τ̃ ὧ Ἰησ̃ Χριστ̃. Ματθ. α'. Κόμ. ιν' μέχρι τέλους.

¶ Ἡ τ̃ Χριστ̃ Περιτομή.

Σωσαπῆ.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τ̃ εὐλογητὸν Υἱόν σε περιτμηθῆναι, καὶ τῷ νόμῳ ὑποτάξαι ἕνεκεν τ̃ ἀνθρώπων ἐποίησας· δὸς ἡμῖν τῷ ἀληθινῷ τ̃ Πνεύματος περιτμηθῆναι, ἵνα τ̃ καρδίαν καὶ πάντων τ̃ μελῶν ἡμῶν πάσας τ̃ τ̃ κόσμου καὶ τ̃ σαρκὸς ὀπθυμίας νεκρώσωμεν, τῷ εὐλογητῷ σε θελήματί σε ἐν πᾶσιν εὐαρεστοῦντες, διὰ αὐτ̃ τ̃ Υἱ̃ σε Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπτωλή.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς. Ῥωμ. δ'. Κόμ. ιε'. μέχρι ιθ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον. Λεκ. β'. Κόμ. ιε'. μέχρι κδ'.

¶ Ἡ αὐτὴ Σωσαπῆ, Ἑπτωλὴ, καὶ Εὐαγγέλιον, ἕως πάσης τ̃ μελλούσης τ̃ ἡμέρας μέχρι τ̃ Ἐπιφανίαν.

¶ Τὰ Ἐπιφάνια, ἢ Φανέρωσις τ̃ Χριστ̃ τοῖς Ἔθνεσι.

Σωσαπῆ.

ΘΕὸς, ὁ, τῇ τ̃ ἀστέρος ὁδηγίᾳ τ̃ μονογενῆ σε Υἱόν

Ἐκ τ̃ βίβλων τ̃ ῥυακίλλη.

Χε τοῖς Ἔθνεσι φανερώσας, πως εισάκουσον ικεσιῶν τῶν λαῶ Χε, κ) τὼ εἰρωλίω Χε χάρισαι ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τ ζαῆς ἡμῶν, διὰ Ἰησ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμὼ.

Ἐπιςολή.

Ἔχοντες δ χαρίσματα. Ῥωμ. ιβ'. Κόμ. ς'. μέχρι ις'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Ἰωάν. β'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Τρίτῃ Κυριακὴ μ τὰ Ἐπιφάνια.

Σωσαπή.

ΠΑντοκράτωρ κ) αἰώνιε Θεὸς, ὁπὸ τὰς ἡμῶν ἀδυνεῖας ἐλεημόνας ὁπόλεψον, κ) ἐν πάσι τοῖς κινδύνοις κ) ἀνάγκαις ἡμῶν τὴν δεξιάν σε εἰς τὴν ἄμυναν ἡμῶν καὶ βοήθειαν ἔκτεινον, διὰ Ἰησ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιςολή.

Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' Ῥωμ. ιβ'. Κόμ. ις'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καταβάντι δ ἀπὸ τ. Ματθ. η'. Κόμ. α'. μέχρι ιδ'.

¶ Τετάρτῃ Κυριακὴ μ τὰ Ἐπιφάνια.

Σωσαπή.

Θεὸς, ὁ ἐν πόσι ἡμῖν κ) πλείςοις κινδύνοις καθεςὼτας εἰδὼς, ὥςε διὰ τὴν τ φύσεως ἡμῶν ἀσθένειαν μὴ δύνασθ' ἕτι ἀεὶ ἐφ ραί-

---

¶ Κυριακὴ πρώτη μ τὰ Ἐπιφάνια.

Σωσαπή.

ΔΕόμεθά σε, Κύριε, τὰς δυχὰς τῦ ἱκετηρίε τὰς ἐν σε λαῶ διακειμένας προσδέξαδ, κ) δώρησαι αὐτοῖς τό τε σωτέραι κ) γνῶναι ἃ δεῖ αὐτὸς ποιεῖν, κ) χάριν ἔχ κ) δύνασθαι τὰ πρῶς ὁπτελεῖν αὐτά, διὰ Ἰησ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμὼ.

Ἐπιςολή.

Παρακαλῶ ἔγω ὑμᾶς ἀδελφοί. Ῥωμ. ιβ'. Κόμ. α'. μέχρι ς'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτῦ. Λκκ. β'. Κόμ. μα'. μέχρι τέλους.

¶ Δευτέρα Κυριακὴ μ τὰ Ἐπιφάνια.

Σωσαπή.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ τὰ πάντα διοικῶν τά τε ἐν τοῖς ὐρανοῖς κ) τὰ ὑπὸ τ γῆς, φιλανθρώ-

κς διαμβειν, δώρησαι ἡμῖν τοιαύτην ἰσχὺν καὶ βοήθειαν ὅια ἐὰν δύνωνται ἐν παντὶ τοῖς κινδύνοις, καὶ διὰ πάντων τῶν πειρασμῶν διαβιβάζειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις. Ῥωμ. ιγ'. Κόμ. α'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐμβὰν εἰς τὸ πλοῖον. Ματθ. ιδ'. Κόμ. κγ'. μέχρι τέλους.

¶ Πέμπτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναξάριον.

Δέομεθά σου, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς οἰκέτας σου ἐν ἀληθινῇ σου λατρείᾳ σῶν διαφύλαξον, ὅπως οἱ τῆς ἄνωθεν χαρίτος σου ἐλπίδι μόνῃ θαρσοῦντες, τῇ ἐκείθεν δωρεᾷ σου ἀεὶ ὑπερασπιζώμεθα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοί. Κολ. γ'. Κόμ. ιβ'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία. Ματθ. ιγ'. Κόμ. κδ'. μέχρι λα'.

¶ Ἕκτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναξάριον.

Ὁ Θεὸς, ὁ εὐλογητὸς Τίος εἰς τοῦτο ἐφανερώθη, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ ποιήσῃ ἡμᾶς τέκνα Θεοῦ, καὶ πληρονόμους αἰωνίου ζωῆς· χάρισαι ἡμῖν, δεόμεθά σου, ἵνα ταύτην τὴν ἐλπίδα ἔχοντες, ἁγνίζωμεν ἑαυτοὺς, καθὼς ἐκεῖνός ἁγνός ἐστιν, ἵνα ἐν δυνάμει ἀπὸ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς ὀφθείς, ὅμοιοι αὐτῷ γενώμεθα ἐν τῇ αἰωνίῳ καὶ ἀνεσπέρῳ βασιλείᾳ, ὅπου μετὰ σοῦ, ὦ Πάτερ, καὶ σοῦ, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ζῇ καὶ βασιλεύει πάντοτε εἷς Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην. α' Ἰωάν. γ'. Κόμ. α'. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ. Ματθ. κδ'. Κόμ. κγ'. μέχρι λβ'.

¶ Κυριακὴ τῆς ἀπολυμένης τῆ Ἑβδομηκοστῇ, ἥτοι τυρινὴ Κυριακὴ τοῦ τέλους τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Συναξάριον.

Ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, τὴν σὴν ὄψιν τοῦ λαοῦ σου περισπωμένου εἰσάκουσον, ὅπως ἡμεῖς οἱ ἀξίαν τὴν παραπεμπόμενον ἡμῶν δίκην ὑπέρχοντες, τῇ χρηστότητί σου διελθόντος ῥυσθῶμεν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς δεῦτε ἓν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν στάδιῳ. α' Κορ. θ'. Κόμ. κδ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ὁμοία γὰρ ὅ͂στιν ἡ βασιλεία. Ματθ. κ'. Κόμ. α'. μέχρι ις'.

¶ Κυριακὴ λεγομένη ἡ Ἐξακοστὴ, ἤτοι δευτέρα Κυριακὴ τοῦ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σωσαπή.

Θεὸς, ὁ ἐπ' ἀδεεῖ τὸν ποιμένα αὐτοῦ πεποιθότας ἡμᾶς ὁρᾶν, ἐλεος παρέχε, ἵνα τῇ ζωῇ σωμάτι καὶ πάσης συμφορᾶς ὑπεροασπιδωθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἠδέως γὰρ ἀνέχεσθε. Β' Κορ. ια'. Κόμ. ιθ'. μέχρι κϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Σωσίστρατος ὁ ὄχλος πολλός. Λουκ. η'. Κόμ. δ'. μέχρι ις'.

¶ Κυριακὴ λεγομένη ἡ Πεντηκοστὴ, ἤτοι μεσόστη τοῦ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σωσαπή.

Κύριε, ὁ διδάξας ἡμᾶς, ὅτι πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν ἄνθρωπος ἀγάπης ἄδειν εἰσὶ, πέμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, καὶ ἔγκρισον τὰ καρδίας ἡμῶν τὸ σὸν ὑποδοῦλον εἰς ἐκεῖνο τῆς ἀγάπης δῶρον, ἀπὸ τῆς εἰσόδου τε καὶ πασῶν ἀρετῶν σύνδεσμον, χωρὶς οὗ πᾶς ὁ ζῶν ἀνώφελος σοι νεκρὸς ὑπολαμβάνεται· τοῦτο χάρισαι ἡμῖν ἕνεκα τῆς μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐὰν ἡ γλῶσσαις τῶν ἀνθρώπων. α' Κορ. ιγ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Παραλαβὼν ὁ ὄχλος δώδεκα. Λουκ. ιη'. Κόμ. λα'. μέχρι τέλους.

¶ Πρώτη ἡμέρα τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἤτοι πρώτη τῶν ἁγίων νηστειῶν.

Σωσαπή.

Παντοκράτωρ καὶ ὀλόσιε Θεὸς, ὁ μηδὲν μισῶν ὧν ἐποίησας, καὶ πάντων τὰ μετανοούντων ἁμαρτήματα ἀφεὶς, κλίσον καὶ ποίησον ἐν ἡμῖν καρδίας κενὰς καὶ ζωοπαμμύρους, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀξίως κλαίοντες, καὶ τὴν ἀθλιότητα ἡμῶν ἐξομολογούμενοι παρὰ σοῦ, πάντων τὰ οἰκτιρμῶν Θεὸς, ὁλοκλήρως ἀφέσεως καὶ συγχώρησιν τύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Αὕτη ἡ Σωσαπὴ ἀναγνωσθήσεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Σωσαπὴν ἐκείνην τῇ ἡμέρᾳ διαταχθεῖσαν.

Ἐπιστολή.

Ἐπιφάνητε ὡς ἐμὲ ἐξ ὅλης. Ἰωὴλ. β'. Κόμ. ιϛ'. μέχρι κ'.

Εὐαγγέλιον.

Ὅταν δὲ νηστεύητε. Ματθ. ϛ'. Κόμ. ις'. μέχρι κϛ'.

¶ Κυρι-

¶ Κυριακὴ τρίτη τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σωσαπή.

Κύριε, ὁ ἡμᾶς ἔνεκεν τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας διαγηστεύσας, ἵνα τῆς σαρκὸς ἡμῶν τῷ Πνεύματι ὑποταχθείσης, τοῖς ἀγγέλοις σε ἐνεργήμασιν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ ὑπόστητι παντοτε ὑμνοῦμεν, τοῖς τιμῶσι καὶ δόξαν σε, τὸν συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντι τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνὶ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν. β' Κορ. ς'. Κόμ. α'. μέχρι ια'.

Εὐαγγέλιον.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη. Ματθ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Δευτέρᾳ Κυριακὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σωσαπή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἡμᾶς ὁρῶν πάνυ ἀδυνάτους ὄντας ἡμῖν αὐτοῖς ἐπαρκεῖν, διαφύλαξόν ἡμᾶς τὸ μὲν ἐκτὸς τὸ σῶμα, ἵνα δὸς πάντων τῶν δυσχημάτων τῷ σώματι συμβῆναι πεφυκότων, πασῶν τε τῶν πονηρῶν ἐνθυμήσεων τῇ ψυχῇ ἐφορμήσασι τε καὶ βλάψαι αὐτὴν δυναμένων, ὑπέρασπιστον ὦμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὴ λοιπὸν ὦσιν, ἀδελφοί. α' Θεσ. δ'. Κόμ. ά. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς. Μαθθ. ιε'. Κόμ. κα'. μέχρι κθ'.

¶ Κυριακὴ τρίτη τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σωσαπή.

Ἱκετεύομέν σε, Παντοκράτωρ Θεὸς, ὅπως τὰς ἐντεύξεις ἡμῶν ταπεινῶν δέηλον σε αἰτήσεις ὅπως δῷς, καὶ τὴν δεξιὰν τῆς Μεγαλειότητός σου ἐκτείνας, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ. Ἐφεσ. ε'. Κόμ. α'. μέχρι ιε'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον. Λουκ. ια'. Κόμ. ιδ'. μέχρι κθ'.

¶ Κυριακὴ δ'. τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σωσαπή.

Χάρισαι ἡμῖν δέομεθα, παντοκράτωρ Θεὸς, ὅπως ἡμεῖς οἱ διὰ τὰ κακουργήματα ἡμῶν ἄξιοι ὄντες κολάζεσθαι, ὅμως ὑπὸ τῆς χρηστότητός σου παραμυθίας ἀμοιρῶμεν τῆς βοηθείας τυγχάνωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον. Γαλ. δ'. Κόμ. κα'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἰωάν. ϛ'. Κομ. α'. μέχρι ιε'.

¶ Κυριακὴ ε'. τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σωσαπῆ.

Δέομεθά σου, ὁ παντοκράτωρ Θεὸς, εὐμενῶς ἐπὶ τὸν λαὸν σου ἐπισκέψασθαι, ὥστε τῇ μεγάλῃ σου χρηστότητι, τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἀθωΐζεσθαι τε αὐτοῦ ἀεὶ καὶ διασώζεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Χριστὸς δὲ παραγενόμενος. Ἑβρ. θ'. Κόμ. ια'. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει. Ἰωάν. η'. Κόμ. μτ' μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Πάσχα.

Σωσαπῆ.

Παντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ ἐξ ὑπερβολῆς τῆς φιλανθρωπίας σου τὴν Σαρακοστὴν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀποστείλας εἰς τὸ πᾶν ἡμετέραν σπάνιν ἀναλαβεῖν, καὶ ὑπὲρ πάντα τὸ δύνατον ὑπενέγκαι, ἵνα πᾶν χεῖρος ἀνδρώπειον ἐπακολουθήσῃ παραδείγματι τῆς αὐτοῦ ταπεινοφροσύνης, ἵλεως χάρισαι, ὅπως συμμιμησώμεθά τε ἐν ἐπιμονῇ ὑπομονὴν τῆς μεγάλης ὑπομονῆς, καὶ συμμετάσχωμεν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, διὰ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν. Φιλ. β'. Κόμ. ε'. μέχρι ιβ'.

Εὐαγγέλιον.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα. συμβάλλιον. Ματθ. κζ'. Κόμ. α'. μέχρι νε'.

¶ Ἡμέρα ϛ'. πρὸ τῆς Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Τίς ὅσιν ὁ ἐρχόμενοι. Ἡσαΐ. ξγ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα. Μάρκ. ιδ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα ε'. πρὸ τῆς Πάσχα

Ἐπιστολή.

Κύριος ὁ Θεὸς διήνοιξε. Ἡσαΐ. ν'. Κόμ. ε'. μέχρι τέλους

Εὐαγγέλιον.

Καὶ εὐθέως ὀπὶ τοῦ πρωΐ. Μαρ. ιε'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα δ'. πρὸ τῆς Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Ὅπου γὰρ διαθήκη. Ἑβρ. θ'. Κόμ. ιϛ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἤγγιζε ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων. κϛ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα γ'. πρὸ τῆς Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Τὸ πρόσταγμα. α' Κορ. ιε'. Κόμ. ιζ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγ-

Ἐυαγγέλιον.

Καὶ ἀνασταὶν ἅπαν τὸ πλῆθος. Λουκ. κγ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ Πάθους τοῦ Κυρίου.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ἀπολελυμένους σε ἐπὶ τῷ σταυρῷ φιλανθρώπως ἐποίησε, νεκρὸς ἧς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ᾠρθοδόξησαι, καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων ὑποπεσεῖν, καὶ τὸ σαυρῷ θάνατον ὑπομεῖναι ἠυδόκησεν, ὡς νεκρῶν ζῶν καὶ βασιλεύσῃ σὺν Σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὃ τῷ Πνεύματι ὅλον τῆς Ἐκκλησίας σῶμα διοικεῖς καὶ ἁγιάζεις, ᾠρθοδέχου ὡς εὐάρεστόν σοι ἱκετηρίας καὶ δεήσεις ὑπὲρ πάσης καθόλου τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ σου τάξεως ᾠρθοφέρομεν, ὥστε ἕκαστον τοπαράπαν αὐτῆς μέλος ἐν τῇ ἐμοὶ κλήσει καὶ ὑπηρεσίᾳ εἰς ἀληθῶς καὶ εὐσεβῶς σοι λατρεύειν, διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐλεήμων Θεὸς, ὁ πάντας τοὺς ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ ἐθέλων ἐκπόνου μισήσας, ὁ μὴ βουλόμενος ἀλλὰ θέλοντα ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα ἀποστρέψῃ καὶ ζῇ, ἐλέησον Κύριε τοὺς Ἰουδαίους τε καὶ τοὺς Τούρκους, καὶ τοὺς Αἱρετικοὺς, καὶ ἀφελοῦ αὐτοῦ τὴν ἄγνοιαν, τὴν τε τῆς καρδίας πώρωσιν, καὶ τὴν τοῦ λόγου σου καταφρόνησιν, καὶ ἵνα τοὺς, ὁλογνῶτε Κύριε, εἰς τὴν ποίμνην σου αὐτοῦ ἐπανάγαγε, ἵνα μὴ τὰ καταλείμματα τοῦ ὄντος Ἰσραὴλ τοῦ διασωθῶσι, καὶ γενηθῶσι μία ποίμνη ὑφ' ἑνὸς Ποιμένος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνὶ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος. Ἑβρ. ι'. Κόμ. α'. μέχρι κς'.

Ἐυαγγέλιον.

Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος. Ἰωάν. ιθ'. Κόμ. α'. μέχρι ν'.

¶ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα.

Συναπτή.

Χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, ἵνα ὥσπερ εἰς τὸ θάνατον ἐβαπτισθημεν τοῦ ὁλογνῶτε Υἱοῦ καὶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὕτω διὰ συνεχοῦς τοῦ φθαρτοῦ παθημάτων νεκρώσεως σωταφῶμεν αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦ πάθους καὶ τῆς πύλης δυνάμεως εἰς τὴν ἀθανασίαν ἡμῶν ἀνάστασιν διέλθωμεν, ἕνεκα τῆς ἀξίας τοῦ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος καὶ ἀναστάντος ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Κρείττων γὰρ ἀγγέλους. α' Πέτ. γ' Κόμ. ιζ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ἰδιας ὁ ἡγούμενος. Ματθ. κζ. Κόμ. νζ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ τῆ Πάσχα.

¶ Ἐν τῆς Ἐσθήσεως Εὐχαῖς, ἀντὶ τῶ Ψάλμος, Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα, ταῦτα τὰ Ἱερατεῖα ἀδήσεται ἢ λεχθήσεται.

Τὸ Πάσχα ἡμῖν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός· ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. α' Κορ. ε'. ζ'.

Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ῥωμ. ς'. ϑ', ι', ια'.

Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. α' Κορ. ιε'. κ'.

Δόξα Πατρί. } Ἀλληλουϊά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Συναπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ διὰ μονογενοῦς σε Υἱὸς ἐξῆς.

Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θάνατον νεκήσας, καὶ τὸν τοῦ ᾅδου ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, ταπεινῶς δεόμεθά σε, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαιρέτῳ σε χάριτι ἡμᾶς ἐφώτισας, οὕτω θᾶς διανοίαις ἡμῶν ἐμβάλῃς ἐπιθυμίας, ἵνα σωσεχεῖ τῇ βασιλείᾳ σε, ἀντὰς εἰς χαρὰν τέλος ἐπαγάγωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ. Κολ. γ'. Κόμ. α'. μέχρι κ'.

Εὐαγγέλιον.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων. Ἰωάν. κ. Κόμ. α'. μέχρι ια'.

¶ Ἡμέρᾳ β'. τῆ τοῦ Πάσχα.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ διὰ μονογενοῦς. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐπιστολή.

Ἀνοίξας ὁ Πέτρος τὸ στόμα. Πράξ. ια'. Κόμ. λδ'. μέχρι μδ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν. Λυκ. κδ'. Κόμ. ιγ'. μέχρι λζ'.

¶ Ἡμέρᾳ γ'. τῆ τοῦ Πάσχα.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ διὰ μονογενοῦς. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐπι-

Ἐπιστολή.

Ἄνδρες, ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους. Πράξ. ιγ'. Κόμ. κς'. μέχρι μς'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ. Λκ. κδ'. Κόμ. λς'. μέχρι μθ'.

¶ Κυριακὴ τρεφάτη μ᾽ τὸ Πάσχα.

Σωσπῆ.

Πάτερ παντοδύναμε, ὁ τὴν ἰδιόν σου υἱὸν ἀναστήσας καὶ παραδόξως διὰ τοῦ πάθους ἡμᾶς, καὶ ἐγερθῶσι διὰ τῶν δικαιωμάτων σου ἠξίωσας ἡμᾶς· χάρισαι ἡμῖν παλαιὰν τὴν κακίας καὶ πονηρίας ζύμην ἄπως ἐκκαθᾶραι, ὥστε ἐν τῇ τῶν βίᾳ εἰλικρινείᾳ τε καὶ ἀληθείᾳ σοι λατρεύειν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ. α' Ἰωάν. ε'. Κόμ. δ'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Οὕσης ἓν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ. Ἰωάν. κ'. Κόμ. ιθ'. μέχρι κδ'.

¶ Κυριακὴ δευτέρα μ᾽ τὸ Πάσχα.

Σωσπῆ.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ μονογενῆ Υἱὸν ζωὴν δοὺς καὶ μόνον δυσὶ ταῖς ἀμαρτίας, ἀλλὰ καὶ ζωῆς ὑποδείγματα ἡμῖν εἶναι· δὸς ἡμῖν χάριν τοῦ τὰ ἀδιάτιμον ἀπὸ ὀλιγωρίαν ταύτην μὴ τῆς ὀλιγωρίας ἀεὶ δεχομένους, καὶ καθ᾽ ἑκάστην ἀσθενεῖν τοῖς τῆς σαρκὸς βίᾳ ἀπὸ ὀλισθητοῖς ἴχνεσιν ἐπακολουθεῖν, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν. α' Πέτρ. β'. Κόμ. ιθ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ἰωάν. ι'. Κόμ. ια'. μέχρι ιζ'.

¶ Κυριακὴ τετάρτη μ᾽ τὸ Πάσχα.

Σωσπῆ.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τοῖς ἐν τῇ πλάνῃ ὄντα τοῦ τῆς ἀληθείας σου φῶς ἀποδεικνὺς, ἐφ᾽ ᾧ εἰς τὴν τῆς δικαιοσύνης ὁδὸν ἐπανελθεῖν δώσεις, δώρησαι πᾶσι τοῖς τῆς Χριστιανικῆς ὁμοπιστείας συγκοινωνοῖς γεγεννημένοις, τὰ τῇ ἐξομολογήσει αὐτῶν ἐναντία φθέγγεσθαι, καὶ τοῖς αὐτῇ συμφωνοῦσιν ἐπακολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὡς. α' Πέτ. β'. Κόμ. ια'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Μικρὸν, καὶ θεωρεῖτέ με. Ἰωάν. ις'. Κόμ. ις'. μέχρι κγ'.

¶ Κυρι-

¶ Κυριακὴ τῆς τυρινῆς μ' τὸ Πάσχα.

Συναπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ μόνῳ σ τὰ τῆς ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων θελήματα τε κ' παθήματα καθυθμίσειν δυνάμενος· Δάρησον τῷ λαῷ σ ἀγαπᾶν ἃ προστάτεις, κ' ὑπείκειν ὧν ἐπαγγέλλη, ὡς τε ἐν τῆς ποικιλαις τε κ' πολλαπλασίαις τῆ κόσμ μεταζολαῖς, ἐκεῖ τὰς ἡμῶν καρδίας βεβαίας στηριχθῆναι, ὅπ ἀληθινὴς τὰς χαρὰς εὑρεῖν ὄζι, διὰ Ἰησ Χριστ τῆ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πᾶσα σύσις ἀγαθὴ, κ' πᾶν. Ἰακώβ. α'. Κόμ. ιζ'. μέχρι κβ'.

Εὐαγγέλιον.

Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν. Ἰωάν. ις'. Κόμ. ε'. μέχρι ις'.

¶ Κυριακὴ πέμπτη μ' τὸ Πάσχα.

Συναπή.

Κύριε, ἐξ ᾧ πάντα τὰ ἀγαθὰ ὑπάρχει, χάρισαι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς δούλοις σ, διά τε τ' ἀγάπ ὁπανοίας σ τὰ ἀγαθὰ ὄντα ἐνθυμεῖσθαι, κ' διὰ τ' φιλανθρωπίας σ τὰ αὐτὰ ὁπανελεῖν, διὰ Ἰησ Χριστ τῆ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γίνεσθε δ' ποιηταὶ λόγ. Ἰακ. α'. Κόμ. κβ'. μέχρι τέλ.

Εὐαγγέλιον.

Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν Ἰωάν. ις'. Κόμ. κγ'. μέχρι τέλ.

¶ Ἡμέρα τῆς Ἀναβάσεως τῦ Κυρίε.

Συναπή.

ΠΑράσχ ἡμῖν, παντοκράτωρ Θεὸς, ἵνα καθὼς φ μονογεν Υἱὸν σ εἰς σὸν οὐρανὸς ἀναβεβηκέναι πιστεύομεν, ἕτω τῇ καρδίᾳ κ' τῇ νοὶ κἀκεῖσε ἀναβαίνωμεν, κ' μετ' αὐτ' ἀδιαλείπτως οἰκῶμεν, ὡς ζῇ κ' βασιλεύει μ' σ κ' τὸ ἅγ Πνεῦμα τ, εἷς Θεὸς, εἰς σὺ αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον. Πράξ. α'. Κόμ. α'. μέχρι κβ'.

Εὐαγγέλιον.

Ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς. Μάρκ. ις'. Κομ. ιδ'. μέχρι τέλ.

¶ Κυριακὴ μ' τῶν Ἁγίων.

Συναπή.

ΘΕος Βασιλεῦ τ' δόξης, ὁ τ μονογεν Υἱόν σ Ἰησῆν Χριστὸν μ' μεγάλῃ τῆ διαθέσ εἰς τὼ σ οὐρανὼ βασιλείαν σ ἀναβεβηκέναι πιστεύσαις, μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανὺς, δεόμεθά σ, ἀλλὰ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμα σ τὸ ἅγιον, ὃ παρηγορήσει ἡμᾶς, κ' εἰς ἐκεῖνον φ τὸν τόπον ὑψώσαμ. εἰς ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν κ' Σωτὴρ Ἰησῆς Χριστὸς σπο ἡμῶν ἀπῆλθεν, ὁ συζῶν κ' συμ-

συμβασιλδίαν σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

Ἐπιστολή.

Πάντων τὸ τέλος ἤγγικε. α' Πέτρ. δ'. Κόμ. ζ'. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος. Ἰωάν. ιε'. Κόμ. κϛ'. μέχρι Κεφ. ιϛ'. Κόμ. δ'.

¶ Κυριακὴ τῶν Πεντηκοστῆς.

Σωσαπή.

Θεὸς, ὃς ἀφ' ἑνὸς χρόνον πιστοὺς τὰ λαὰ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος· αὐτοῖς καταπέμπων· δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει παντὸς χαίρειν, διὰ τοῦ ἀξίως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς Θεὸς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι. Πραξ. β'. Κόμ. α'. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐὰν ἀγαπᾶτε ἐμὲ, τὰς ἐντολάς. Ἰωάν. ιδ'. Κόμ. ιε' μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα β'. ἐν τῇ Πεντηκοστῇ.

Σωσαπή.

Θεὸς, ὃς ἀφ' ἑνὸς τὸν πᾶν χρόνον. Καὶ τὰ λοιπά.

Ἐπιστολή.

Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα. Πραξ. ι'. Κόμ. λδ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεός. Ἰωάν. γ. Κόμ. ιϛ'. μέχρι κβ'.

¶ Ἡμέρα γ'. ἐν τῇ πεντηκοστῇ.

Σωσαπή.

Θεὸς, ὃς ἀφ' ἑνὸς τὸν πᾶν χρόνον. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐπιστολή.

Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱερουσαλ. Πραξ. β'. Κόμ. ιδ'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Ἰωάν. ι'. Κόμ. α'. μέχρι ια'.

¶ Κυριακὴ παναγίας τῆς Τριάδος.

Σωσαπή.

Παντοκράτωρ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ ἡμῖν τοῖς δούλοις σου χαρισάμενος, ἐν τῇ τῆς ἀληθοῦς πίστεως ὁμολογίᾳ τὴν τῆς αἰωνίου Τριάδος δόξαν ἐπιγνῶσαι, καὶ ἐν τῇ τῆς μεγαλειότητος σου ἀϊδίᾳ τὴν μονάδα σέβεσθαι· δεόμεθά σου, ἵνα ἐν τῇ βεβαιότητι τῆς πίστεως ταύτης ἡμᾶς διαφυλάξῃς, καὶ ἀπὸ πασῶν ἀναγκῶν ῥύσασθαι δέξιωσης, ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις, εἰς Θεὸς, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδού. Ἀποκαλ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ. Ἰωάν. γ'. Κόμ. α'. μέχρι ις'.

¶ Κυριακὴ πρώτη τ̃ Τριῳδ̃.

Σωναπή.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντων τ̃ ὀπὶ σὲ πεποιθότων ἰσχὺς ὢν, ὐπολάβχως τὰς ἱκετηρίας ἡμῶν πρόσδεξαι, καὶ ἐπίδελ ἀϊδὺ ζ̃ ἐπ' ἡμετέρχ ἀνυπάτης φύσεως ἀδάφεια ἀχειά τ' ὄξιν, ἀδὲπδὲν ἀγαθὸν ἀπορίασθαι, παράχχ ἡμῖν πίω τ̃ χάριτός ζ̃ βοήθειαν, ὅπως τῇ φυλάξαθαι τὰς ἐντολάς ζ̃ νοὶ κ̀ ἔργῳ σι ἀρέσκωμθ̀, διὰ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμθ̀ ἀλλήλους. α'. Ἰωάν. δ'. Κόμ. ξ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἄνθρωπ̃ δέ τις ἦν πλούσι̃. Λκκ. ις'. Κόμ. ιθ'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ β'. τ̃ Τριῳδ̃.

Σωναπή.

Κύριε, ὃς τοῖς ὑπ' ζ̃ ἐν βεβαίῳ σι φόβῳ κ̀ ἀγάπῃ ἐκτρεφομένοις βοηθῶν, καὶ γε κ̀ αὐτοῦ διδυθιώλαν ἀδέποτε ἐκλείπτεις· Φύλαξον ἡμᾶς, δεόμεθά ζ̃, ὑπὸ τῇ σὴ ἀγαθῆς ζ̃ προνοίας πρεσευπίᾳ, κ̀ τῇ σῇ ἀγάπ̃ ζ̃ προνοίας πρεσευπίᾳ, κ̀ τῇ σῇ ἀγάπ̃ ζ̃ φόβον τε κ̀ ἀγάπλω ἡμῶν διλωσεκῆ ἐμποίησον, διὰ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί. α' Ἰωάν. γ'. Κόμ. ιγ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον. Λκκ. ιδ'. Κόμ. ις'. μέχρι κή'.

¶ Κυριακὴ γ'. τ̃ Τριῳδ̃.

Συναπή.

Δέομεθά ζ̃, Κύριε, ὁ κλιρμόνως ἡμᾶς εἰσέκκστον, κ̀ χάρισαι, ἵνα ἡμεῖς ὃις ἐκτενῆ τῇ ἐυχαθαι ὁδθυμίαν ἐδωκας, σωατῇ ζ̃ βοηθεία ἐν πᾶσι τοῖς κινδυνοις κ̀ δυσυχήμασι φρουρηθῶμθ̀ τε κ̀ παρακληθῶμθ̀, διὰ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πάντες ὁ ἀλλήλοις ὑποτάσ. α' Πέτρ. ε'. Κόμ. ε'. μέχρι ιε'.

Εὐαγγέλιον.

Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ. Λκκ. ιε'. Κόμ. α'. μέχρι ια'.

¶ Κυριακὴ δ'. τ̃ Τριῳδ̃.

Συναπή.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντων ὀπὶ σὲ ἀπακότων σκεπασὶς ὢν, χαρὲς ὃν ἀδὲν ἰσχυρὸν, ὐδὲν ἅγιόν ὄξιν· Αὔξησον ἐφ' ἡμᾶς κ̀ πλήθυνον τὸ ἐλεός σ, ἵν' κ̀ μφίᾳ ζ̃ κ̀ πρ̃

κ) φερόμενοι ὑπ' ἀνέμων πνευμάτων, οὕτω τὰ περίσσια διαπεράσωμεν, ὥστε μὴ τῆς αἰωνίου ὑστερεῖσθαι· τοῦτο χάρισαι, Πάτερ ἐλέους, ἕνεκεν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπτῳδὴ.

Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια. Ῥωμ. η'. Κόρ. ιη'. μέχρι κδ'.

Εὐαγγέλιον.

Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες. Λουκ. ς'. Κόρ. λς'. μέχρι μζ'.

¶ Κυριακὴ ε'. τῆς Τριῴδου.

Συναπτή.

Παράσχου ἡμῖν, ἀκατάκριτε, τὸ ἐν ἀγάπῃ σε δοξάζειν ἀδιαλείπτως, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ φυλάττειν, ἵνα ἐν τῇ ἀγάπῃ σου ἑδραιωθέντες, ἀξιωθῶμεν τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας σου· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀγάπη καὶ ὁ ἔλεος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἑπτῳδὴ.

Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμοφρονοῦντες. α' Πέτρ. γ'. Κόρ. ια'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἐλάλησε δὲ ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Λουκ. ε'. Κόρ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Κυριακὴ ς'. τῆς Τριῴδου.

Συναπτή.

Ὁ Θεὸς, ὁ τοὺς ἀγαπῶντάς σε τὰ ἀγαθὰ ὑπερέχοντα παντὸς νοὸς ἑτοιμάσας, ἔγχεον ἐν ἡμῶν καρδίαις τοιαύτην εἰς σὲ ἀγάπην, ὅπως ὁπότε σὲ ἀγαπῶμεν, πᾶσαν ἀπαλλαγῶμεν ἀκηδίας, πᾶν ὁπόσον ὀκνηρὸν ἀποθέμενοι, ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου ἀκμάζωμεν· ὅτι σὺ εἶ ὁ τῶν ἀγαθῶν δοτὴρ καὶ χορηγὸς ἀεί· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἑπτῳδὴ.

Ἡ ἀγνοεῖτε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν. Ῥωμ. ς'. Κόρ. γ'. μέχρι ιβ'.

Εὐαγγέλιον.

Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ. Ματθ. ε'. Κόρ. κ. μέχρι κζ'.

¶ Κυριακὴ ζ'. τῆς Τριῴδου.

Συναπτή.

Κύριε πάσης τῆς ἰδίας κτίσεως δυνάμεως, ὁ πάντων τὰ ἀγαθὰ δοτὴρ καὶ χορηγὸς ἀεί· ταῖς ἡμῶν διανοίαις τὸν νόμον σου ἔγκατάσπειρον, τὸν τῆς ἀληθοῦς θρησκείας φωτισμὸν ἡμῖν ἐμποίησον, καὶ ἀπάσῃ τῇ ἀγαθωσύνῃ σου ἡμᾶς διάθρεψον, καὶ ἐν αὐτῇ διὰ τὸ μεγάλον ἔλεός σου ἡμᾶς διαφύλαξον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπτῳδὴ.

Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν. Ῥωμ. ς'. Κόρ. ιθ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Μάρκ. ιγ'. Κόρ. α'. μέχρι ι'.

¶ Κυριακὴ η'. τῆς Τριῴδου.

Συναπτή.

Ὁ Θεὸς, ὃν ἀδιαλείπτως ἐν πᾶσι προθύμως πάντες τὸ ἐν κόσμῳ τοῦτο τῆς ζωῆς διελθεῖν τὰ πρὸς

ἐμεθα, ἀπείργειν ἀφ' ἡμῶν πάντα τὰ βλαβερὰ, καὶ τὰ ἡμῖν ὠφέλιμα δωρεῖσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀρα οὖν, ἀδελφοὶ, ὀφειλέται. Ῥωμ. η'. Κόμ. ιβ'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης. Ματθ. ζ'. Κόμ. ιε'. μέχρι κθ'.

¶ Κυριακὴ δ'. τῆς Τριῳδίου.

Συναπτή.

Δώρησαι ἡμῖν, Κύριε, δέεσθαί σου τὸ πνεῦμα τὰ διαλογίζεσθαί τε καὶ ἐργάζεσθαι τὰ εἴδη σου ὀρθὰ, ἵνα ὡς ἀεὶ σου ἐδὲν ἀγαθὸν ποιεῖν δυνάμενοι, παρὰ σοῦ κραταιωθέντες, χωρὶς τοῦ θέλημα σου διάγειν τὸν εἴον δυνηθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. α' Κορ. ι. Κόμ. α'. μέχρι ιδ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἔλεγε δὲ πρὸς αὐτοὺς παρ. Λκκ. ιε'. Κόμ. α'. μέχρι ι.

¶ Κυριακὴ ε'. τῆς Τριῳδίου.

Συναπτή.

Ἀνοίγω τὰ ὦτα τῆς ἐλέους σου, Κύριε, τῆς ἰαθηρίας τε καὶ τῆς τῶν ἐνόντων δέησεως, καὶ ἐφ' ᾧ τυγχάνων δέομαι, πείσειν δωρεὰν αἰτῶν τὰ σοὶ ἀρέσκοντα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν. α'. Κορ. ιβ'. Κόμ. α'. μέχρι ιδ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ὡς ἤγγισεν ἐδὼν τὴν πόλιν. Λκκ. ιθ'. Κόμ. μα'. μέχρι μζ'. Οἱ ἀρχιερεῖς δέ.

¶ Κυριακὴ ια'. τῆς Τριῳδίου.

Συναπτή.

Θεὸς, ὁ τῶν παντοδυνάμων ὢν ἰσχὺν καὶ ἀκαταμάχητον ἐμφανίζων, τοιοῦτον τῆς χάριτός σου μέτρον ἡμῖν δώρησαι, ὥστε τὴν σὴν ἐντολὴν σε ὁδὸν πρέχοντας, τῆς χρηστῆς ἐπαγγελίας σε ὀπτυχεῖν, καὶ τῆς ἐπουρανίου σωτηρίας σε μεταλαβεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γινώσκω ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, α' Κορ. ιε'. Κόμ. α. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Εἶπε πρός τινας τοὺς πεποιθότας. Λκκ. ιη'. Κόμ. ϛ'. μέχρι ιε'.

¶ Κυριακὴ ιϛ'. τῆς Τριῳδίου.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ οἰκτίρμων Θεὸς, ὁ εἰς τὸ τὰς αἰτήσεις ἡμῶν ὡς σοῦ δεξάμενος ὡς ἐυμήτερος εἶ, καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ αἰτεῖσθαι, εἰωθότες τὰ κρείττω τῆς τε δέησεως ἡμῶν καὶ τῆς ἀξίας χωρίζεσθαι· Ἔχρεον ἐφ' ἡμᾶς τὸ δαψιλὲς τῶν ἐλέους σου, ἀφεὶς

αἰφεὶς ἡμῶν ἀπὸ τὸ σωτειδὸς ἐν ὀρθοδοξίᾳ ἡμᾶς, καὶ δωρήμενος τὰ αἰτήματα ἃ λαβεῖν ἀνάξιοί ἐσμεν, εἰ μὴ δι' ἀξίας τε καὶ πιστέως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπτολή.

Παιδεύσιν δὲ τοιαύτην. β Κορ. γ'. Κόμ. δ'. μέχρι ι'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων. Μάρκ. ζ'. Κόμ. λα'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ ιγ'. τῆ Τριῴδος.

Συναπή.

Παντοκράτωρ καὶ οἰκτίρμων Θεός, ἐξ ἧς μόνης σώρευσις γίνεται, ὅτι ὁ σὸς δοῦλος σοῦ λαὸς τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐπαινετὴν λατρείαν σοι προσφέρει· δὸς ἡμῖν ἅπαντας σοὶ λατρεύειν ἐν τῇ βίῳ τούτῳ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐκπεσεῖν εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμῶν ἐπαγγελίας ὧν ἐπετύχομεν, διὰ τὴν ἀξίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπτολή.

Τῷ ὄντι Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν. Γαλ. δ'. Κόμ. ιε'. μέχρι κδ'.

Εὐαγγέλιον.

Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ. Λουκ. ι'. Κόμ. κγ'. μέχρι λα'.

¶ Κυριακὴ ιδ'. τῆ Τριῴδος.

Συναπή.

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεός, χάρισαι ἡμῖν τὴν τῆς πίστεως, ἐλπίδος τε καὶ ἀγάπης ὀφείλειν, καὶ ποιεῖν τὸ σὸν παρὰ σοῦ ὑποτεθέντων ὀφείλειν, ποίησον ἡμᾶς τὰ ὑπὸ σοῦ προτεθέντα ἀγαπᾶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπτολή.

Λέγω δὲ πνεύματι περιπατεῖτε. Γαλ. ε'. Κόμ. ιε'. μέχρι κε'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι. Λουκ. ιζ'. Κόμ. ια'. μέχρι κ'.

¶ Κυριακὴ ιε'. τῆ Τριῴδος.

Συναπή.

Διατήρησον, ἀνυπόλειπτόν σε, Κύριε, ἀπὸ παντὸς ἐλέους σου τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ ἐπειδὴ χωρὶς σοῦ ἀνάγκη τῶν ἀνθρωπίνων ἀσθένειαν διαφεύγειν ἔστι, τῇ σῇ βοηθείᾳ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν βλαπτόντων ἡμᾶς πεφυκότων, καὶ ἐπὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν χρήσιμα ὁδήγησον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπτολή.

Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασι. Γαλ. ς'. Κόμ. ια'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Οὐδεὶς δύναται δυσὶ Κυρίοις. Ματθ. ς'. Κόμ. κδ'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ ιε'. τῆ Τριῴδος.

Συναπή.

Καθαίρει καὶ ἀπαναπαύει, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν σου ὁ σωτήριός σου οἶκτος· καὶ ἐπειδήπερ ἄνθρωπος τῆς σῆς

ἐντολήν μου, ἐχ ὅια τ' ὄξιν ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ ἀφεμψέιεν, σῶσον αὐτὼ παντάπασι τῇ βοηθείᾳ κ) ἀγαθότητί σκ, διὰ Ἰησᾶ Χρισᾶ τᾶ Κυρίκ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Διὸ αἰτῆμαι μὴ ἐκκακεῖν. Ἐφεσ. γ'. Κόμ. ιγ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς. Λκκ. ζ'. Κόμ. ια'. μέχρι ιη'.

¶ Κυριακὴ ιζ'. τ' Τριάδος.

Συναπή.

Θαυμάτω ἡμᾶς, δεόμεθά σκ, Κύριε, κ) ἐπακολαθείτω ἡμῖν διαπαντὸς ἡ χάρις σκ, κ) πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀεὶ ῥωννύμους ἡμᾶς ποιείτω, διὰ Ἰησᾶ Χρισᾶ τᾶ Κυρίκ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Παρακαλῶ ἓν ὑμᾶς ἐγώ. Ἐφεσ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι ζ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν. Λκκ. ιθ'. Κόμ. α'. μέχρι ιϛ'.

¶ Κυριακὴ ιη'. τ' Τριάδος.

Συναπή.

Χαρίσαι τῷ λαῷ σκ, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, τοῖς τᾶ κόσμκ, κ) τᾶς σαρκὸς, κ) τᾶ διαβόλκ πειρασμοὺς ἀντισχῆναι, κ) σοὶ τῷ μόνῳ ἔνπ Θεῷ ἁγνῇ τῇ διανοίᾳ ἑπεσθαι, διὰ Ἰησᾶ Χρισᾶ τᾶ Κυρίκ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Εὐχαριστῶ Θεῷ μκ. α' Κορ. α'. Κόμ. δ'. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Οἱ Φαρισαῖοι ἀκάσαντες. Ματθ. κβ'. Κόμ. λδ'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ ιθ'. τ' Τριάδος.

Συναπή.

Ἐπειδὴ ἄνθρκ σκ, Κύριε, ἐχ ὅιοί τ' ἐσμὲν σοὶ ἀρέσκειν, ἀλλὰς χάρισαι ἡμῖν, ἵνα τὸ ἁγιόν σκ Πνεῦμα ἐν πᾶσι τᾶς ἡμῶν καρδίας διοδεύσῃ κ) κυβερνήσῃ δι' Ἰησᾶ Χρισᾶ τᾶ Κυρίκ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τᾶτο δὲν λέγκ, καὶ μαρτύρομαι. Ἐφεσ. δ'. Κόμ. ιζ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον. Ματθ'. θ'. Κόμ. α'. μέχρι θ'.

¶ Κυριακὴ κ'. τ' Τριάδος.

Συναπή.

Παντοκράτωρ κ) ἐλεήμων Θεὸς, ἐκ τᾶς μεγαλοδώρκ σκ χρηστότητος φύλαξον ἡμᾶς, δεόμεθά σκ, ἀπὸ παντὸς τοῦ ἡμᾶς βλάπτειν πφυκότος, ὥστε τὸ τε σῶμα ἡμῶν κ) τὴν ψυχὴν ἀπερισπάστως ἔχειν, τά σοι δοκοῦντα εὐσεβῶς ἀπεργάζεσθαι, διὰ Ἰησᾶ Χρισᾶ τᾶ Κυρίκ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Βλέπετε δὲν πῶς ἀκριβῶς. Ἐφεσ. ε'. Κόμ. ιδ'. μέχρι κθ'.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς. Ματθ. κδ'. Κόμ. α'. μέχρι ιε'.

¶ Κυριακὴ κα'. τῆς Τριᾴδος.

Συναπτή.

Παράσχου, δεόμεθά σου, ἐλεήμων Κύριε, τῷ πιστῷ λαῷ σου συγχαίρειν τε καὶ εἰρηνεύειν, ὥστε ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν ἀπαθῶς κεκαθαρισμένον, ἡσύχῳ τῇ διανοίᾳ ἐς αἰεί σοι λατρεύειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου. Ἐφεσ. ς'. Κόμ. ι'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἰδοὺ τις βασιλικὸς, ἧς ὁ υἱός. Ἰωάν. δ'. Κόμ. μς'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ κε'. τῆς Τριᾴδος.

Συναπτή.

Ἐκκλησίαν τὴν οἰκίαν σου ἔσαν ἐν συνεχείᾳ τῇ δυσεβείᾳ διατήρησον, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, ἐφ' ᾧ πασῶν συμφορῶν διὰ τῆς ἀντιλήψεώς σε ἐλευθεροῦσθαι, εἰς τὸ σοὶ εὐαρεστεῖν παντοίαις προσφέρουσαν ἀγαθοῖς δυλαβῶς ἑαυτὴν ὁπαδιδόναι, πρὸς τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου. Φιλ. α'. Κόμ. γ'. μέχρι ιε'.

Εὐαγγέλιον.

Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος. Ματθ. ιη'. Κόμ. κα'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ κγ'. τῆς Τριᾴδος.

Συναπτή.

Ὁ Θεὸς, ὁ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις ὤν, ὁ μόνος πάσης τῆς δυσεβείας αἴτιος, δυσπόρος γίνου πρὸς τὸ ἐναπισαθῆ τὰς τῆς Ἐκκλησίας σου δήσεις, καὶ χάρισαι ἵνα ἃ πιστῶς αἰτούμεθα, ἐνδίκως ὃπ τυγχάνωμεν αὐτῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Συμμιμηταί μου γίνεσθε, Φιλ. γ'. Κόμ. ιζ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Τότε προσδυθέντες οἱ Φαρισαῖοι. Ματθ. κβ'. Κόμ. ιε'. μέχρι κγ'.

¶ Κυριακὴ κδ'. τῆς Τριᾴδος.

Συναπτή.

Δεόμεθά σου, Κύριε, τῷ λαῷ σου τὰ παραπτώματα ἀφιέναι, ἵνα παρὰ τῆς σῆς μεγαλοδώρου χρηστότητος ἀπὸ δεσμῶν πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν, ὧν διὰ τὴν ἡμῶν ἀδιέρετον ἁμαρτωλότητα, τῇ σῇ δυμβουλῇ ῥυόμεθα, τοῦτο χάρισαι, Πάτερ ἐλέους, ἕνεκα Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δυλογητοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπι-

Ἑπιστολή.

Εὐχαριστῶμεν τῷ Θεῷ, καὶ Κολ. α'. Κόμ. γ'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Ταῦτα ἀυτῆς λαλοῦντος. Ματθ. θ'. Κόμ. ιη'. μέχρι κ'.

¶ Κυριακὴ κβ'. τῆς Τελ. δ.

Συναπτή.

Παρξυνον, ἱκετεύομεν, Κύριε, τὰ ἡδη πιστῶν σε βελήματα, ἵνα σὺν ἀγαθῶν ἔργων καρπὸς ὑπάρξας ἐκφέροντες, εὔπορον παρὰ σε κομίζωνται μισθὸν, διὰ Ἰησῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος. Ἰδε. κγ'. Κόμ. ε'. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐπάρας δὲ ὁ Ἰησοῦς. Ἰωάν. ς'. Κόμ. ε'. μέχρι ιε'.

¶ Εἰ πλείς ἐπι Κυριακὴ εἰσι πρὸ Κυριακῆς τῆς Παρασκευῆς, ἡ Λειτουργία πνῶν ἡδη Κυριακῶν μὲ τὰ Ἑπόμενα παρακειμένων, εἰς τὸν ἀναπληρωσιν ἀναληφθήσεται τὰ ἀθλιδὲ λειπόντων. Εἰ δὲ ἐλάττας, ἀφεθείη ἂν τὸ ἀθεισσεῖον· μόνον ἡ προηγουμένη, ἵνα τελευταία αὐτὴ Συναπτὴ, Ἑπιστολή τε καὶ Εὐαγγέλιον ἀεὶ λεχθήσονται ἐν τῇ ἐγγυτάτω πρὸ τῆς Παρασκευῆς Κυριακῇ.

¶ Ἡμέρα Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τοιαύτην τὴν ἁγίαν σε Ἀπόστολον Ἀνδρέαν χάριν δωρησάμενος, ὥστε παρακρῆμα τῇ κλήσει τοῦ Υἱοῦ σε Ἰησοῦ Χριστοῦ προθύμως ὑπακοῦσαι, καὶ ἀμελλητὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ· δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ἵνα ὑπὸ τὸ λόγχε σε κεκλημένοι, ὀλιθίως ὀπισθῶμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ δυσαιδὲς ὀπαλεῖν πὸς ἁγίας σε ἐντολὰς, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Ὅπ ἐὰν ὁμολογήσῃς. Ῥωμ. ι'. Κόμ. θ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ Ματθ. δ'. Κόμ. ιη'. μέχρι κγ'.

¶ Ἡμέρα τῆς ἁγίας Θωμᾶ Ἀποστόλε.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, ὁ διὰ τὸν μέλλοντα τῆς πίστεως βεβαίωσιν, τὸν ἅγιον Ἀπόστολόν σε Θωμᾶν πρὸς τὸ τοῦ Υἱοῦ ἀναστάσεως διστάζειν ἐάσας· Παράσχε ἡμῖν ταῖς ἐρεύναις καὶ ἀναμφισβητήτως πεσθεῖν εἰς τὸν Υἱόν σε Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα καὶ πίστις ἡμῶν ἔναντί σε ἀεὶ ἀμώμητος ἔσα διαπλῇ. Ἐπισκεπτον ἡμῶν, Κύριε, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ

σᾶ Χριστὲ ὦ μὴ σε κὴ τὴ ἁγίᾳ Πνεύματι ἴσῳ πάσα τιμὴ κὴ δόξα, νυνὶ, κὴ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἆρα οὖν ἀκέπι ἐστὲ ξένοι. Ἐφεσ. β'. Κόμ. ιθ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγελίου.

Θαμβᾶς ἦ εἶς ἐκ τῶν ὠδίνων. Ἰωάν. κ'. Κόμ. κδ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡ Ἐπιστροφὴ τοῦ ἁγίου Παύλου.

Σωσαπῆ.

Ὁ Θεὸς, ὁ διὰ τῆς μακαρίας Ἀποστόλου τῆς ἁγίας Παύλου κηρύξεως τὸ φῶς τῆς Εὐαγγελίου δι' ὅλης τῆς κόσμου ὑπερφώνας· Χάρισαι, δεόμεθά σου, ἵνα ἡμεῖς τῷ θαύματι αὐτοῦ ὑπερφέρω διὰ μνήμης ἔχοντες, τῷ ὀλιγαρκίαν ἡμῶν δι' αὐτοῦ σοι ἀναδείξαμεν, ἐν τῷ τῆς ἁγίας διδαχῆς ὑπ' αὐτοῦ κηρυχθείσῃ ἀκολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ὁ ἦ Σαοὺλ ἔτι ἐμπνέων. Πράξ. θ'. Κόμ. α'. μέχρι κγ'.

Εὐαγγελίου.

Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος. Ματθ'. ιθ'. Κόμ. κζ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡ Παράσπαρσις τοῦ Κυρίου, ἤτοι Ὑπαπαντή, κοινῶς λεγομένη Καθαρισμὸς τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Παρθένου.

Σωσαπῆ.

Παντοκράτωρ κὴ ἀείζωε Θεὸς, τὴν Μεγαλειότητά Σου ἱκετεύομεν, ἵνα καθὼς ὁ μονογενής σε Υἱὸς ἐν τῇ τῶν ἡμετέρων σαρκὸς οὐσίᾳ σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ παρεστάθη, οὕτως ἡμεῖς καθαρὰς κὴ ἁγνὰς καρδίας ἔχοντες σοι παρασταθῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἰδοὺ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου. Μαλ. γ'. Κόμ. α'. μέχρι ς'.

Εὐαγγελίου.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Λουκ. β'. Κόμ. κβ'. μέχρι κζ'.

¶ Ἡμέρα ἁγία τοῦ Ματθίου.

Σωσαπῆ.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἐν τάξει Ἰούδα τοῦ προδότου τὸν τόπον σε δόλον τὸν Ματθίαν ἐκλεξάμενος καταρίθμιον ἓξ τοὺς δώδεκα Ἀποστόλοις· διάρησαι ὅπως ἡ Ἐκκλησία σου ἀπὸ τῶν ψευδαποστόλων ἀεὶ διαφυλαχθεῖσα, ὑπὸ πίστιν κὴ τὴν ὄντως ποιμένων διοικηθῇ κὴ κυβερνηθῇ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. Πράξ. α'. Κόμ. ιε' μέχρι τέλους.

Εὐαγγελίου.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς Ματθ. ια'. Κόμ. κδ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἀναγνῶσις τ̃ μακαρίας Παρθένε Μαρίας, ὅτι Ἡμέρα ἡ ἀνηγγέλθη τῇ Μαρίᾳ ἡ Θεοτόκος.

Σωσπῆ.

Ἔγνων τ̃ ἡμῶν καρδίαις, δέομεθά σε, Κύριε, τὴν χαρίν σε, ἵνα ὥσπερ τῷ τῇ Υἱῇ Σε σαρκωσαν διὰ τ̃ τῆ Ἀγγέλε προσβείας ἐγνωκαμεν, ὅτω διὰ τῆ αὐτ̃ ζωρ̃ τε καὶ πάθος εἰς τὴν τ̃ ἀναστάσεως αὐτ̃ δόξαν ἀναχθῶμεθα, διὰ τ̃ αὐτ̃ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Καὶ Κύριε πάλιν ἔλεγε. Ἠσαΐε ζ'. Κόμ. ι'. μέχρι ις'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ᾗ τ̃ μιᾷ τ̃ ἑκτῳ ἀπεστάλη. Λουκ. α'. Κόμ. κς'. μέχρι λϑ'.

¶ Ἡμέρα ἁγίε τ̃ Μάρκε.

Σωσπῆ.

Παντοκράτορ Θεὸς, ὁ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Σε τῷ κήρυγμα τ̃ Εὐαγγελιστ̃ σε τ̃ ἁγίε Μάρκε διδαχῇ συμβιβάσας· δὸς ἡμῖν χάριν, ἵνα μὴ ὦμεν ὡς νήπιοι κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τ̃ διδασκαλίας, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀληθείᾳ τ̃ ἁγίε σε ὁδηγέλε βεβαιωθῶμεν, διὰ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Ἐνὶ ᾗ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη. Ἐφεσ. δ'. Κόμ. ζ'. μέχρι ιβ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος. Ἰωάν. ι'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Ἡμέρα τῶν ἁγίων Φιλίππε καὶ Ἰακώβε.

Σωσπῆ.

Παντοκράτορ Θεὸς, ὃν ἀληθῶς γινῶναι ζωή ἐστιν αἰώνιος· Χαρίσαι ἡμῖν ἀληθῶς εἰδέναι ὅτι Υἱός σε, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησ̃ς Χριστὸς ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ τυγχάνει ὤν, ἵνα τοῖς ἴχνεσι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων σε Φιλίππε καὶ Ἰακώβε ἐπακολουθ̃ντες, ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀγόσῃ βεβαίως πορευπατ̃μεν, διὰ τ̃ αὐτ̃ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Ἰάκωβος Θεῦ καὶ Κυρίε. Ἰακώβ. α'. Κόμ. α'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. Ἰωάν. ιδ'. Κόμ. α'. μέχρι ιε'.

¶ Ἡμέρα τ̃ Βαρνάβα τ̃ Ἀποστόλε.

Σωσπῆ.

Παντοκράτορ Κύριε Θεὸς, ὁ τ̃ ἄγιόν σε Ἀπόστολον Βαρνάβαν διαφόροις τε ἁγίε Πνεύματος χαρίσμασι κοσμήσας· Δεόμεθά σε, μὴ ἐᾶν ἡμᾶς λῃστρμόνας τ̃ πολλαπλασίων σε θωρημάτων, μηδὲ τ̃ χαριτός σε, ἐφ' ᾧ σε ἀεὶ ἐχθῆναι αὐτοὺς πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σε, διὰ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Ἠκούσθη ᾗ ὁ λόγος εἰς τὰ. Πραξ. ια'. Κόμ. κβ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγ-

Ἐυαγγέλιον.

Αὐτη ὁξὶν ἡ ἐντολή. Ἰωάν. ιε'. Κόμ. ιβ'. μέχρι ιζ'.

¶ Ἡμέρα Ἰανάννε τῶ Βαπτισῶ.

Σωωπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὃν τῆ προνοία ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιςὴς θαυμαςῶς ἐτέχθη, καὶ προεςάλθη τῶ ἑτοιμάσαι τῶ ὁδὸν Χριςῶ τῶ Σωτῆρι ἡμῶν, κηρύσσων τῶ μετάνοιαν· Πρέπον ἡμῖν ἄνω τῶ τε διδασκαλίαν καὶ ἀγλαΐαν ζωῶ ἀπὸ μιμεῖσθαι, ὥςε καὶ τὸ ἀπὸ κήρυγμα ἀληθῶς μετανοεῖν, καὶ τῆ ἀπὸ ἀκολύθως παραδείγματι τὴν ἀλήθειαν βεβαίως ὁμολογεῖν, καὶ μὴ παρόησίας τῶ ἁμαρτίαν ὀπτιμᾶν, καὶ ὑπὲρ τ' ἀληθείας δυναμένους κακοπαθεῖν, δι' Ἰησῦ Χριςῦ τ' Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιςολή.

Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε. Ἡσαι. μ. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

Ἐυαγγέλιον.

Τῆ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη. Λουκ. α'. Κόμ. νζ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρα ἁγίε Πέτρε τῶ Ἀποςόλε.

Σωωπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ διὰ τῶ Υἱῶ Σε Ἰησῦ Χριςῦ τῆ ἁγίω Πέτρω Ἀποςόλω πολλὰ ὑπερέχοντα δῶρα χαριςάμενος, καὶ αὖτε προμηνύειν σε τὰ προθέματα ἱταμῶς ἐληλάμενος· Παρέρχε, δέσποτα, ἵνα δι τε Ἐπίσκοποι πάντες καὶ Ποιμένες τ' λόγον σε μὴ σιωπῆς κηρύξωσι, καὶ ὁ λαὸς αὖτω δυπειθὴς ᾖ, ἐφ' ᾧ τ' τ' αἰωνίε δόξης ςέφανον κομίσωσι, διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῶ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιςολή.

Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρόν. Πράξ. ιβ'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

Ἐυαγγέλιον.

Ἐλθὼν ὁ Ἰησῦς εἰς τὰ μέρη. Ματθ. ις'. Κόμ. ιγ'. μέχρι κ'.

¶ Ἡμέρα ἁγίε Ἰακώβε τῶ Ἀποςόλε.

Σωωπή.

ΠΑρέχε, ἐλεήμων ὁ Θεὸς, ἵνα καθάπερ ὁ ἅγιος Σε Ἀπόςολος Ἰάκωβος ἀφῆκε τ' αὖτε Πατέρα, καὶ πάντ' ἃ ἐκτήσατο, δυπειθὴς τῆ κλήσει τῶ Υἱῶ Σε Ἰησῦ Χριςῦ παρεχρῆμα ἠκολύθησε, ὕτω καὶ ἡμεῖς τὰ τῦ κόσμε τε καὶ τῆς σαρκὸς πάθη καταλιμπάνοντες, ἕτοιμοι ἀεὶ ὦμεν τοῖς ἁγίαις ἐντολαῖς σε ἐπακολυθεῖν, διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῶ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιςολή.

Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις. Πράξ. ια'. Κόμ. κζ'. μέχρι Κόμ. δ'. Κεφ. ιβ'.

Ἐυαγγέλιον.

Τότε προσῆλθον αὖτω οἱ μαθηταὶ. Ματθ. κ'. Κόμ. κ'. μέχρι κδ'.

¶ Ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Βαρθολομαίου.

Σιωπή.

ΠΑντοκράτωρ αἰώνιε Θεός, ὁ δοὺς τῷ Ἀποστόλῳ σου Βαρθολομαίῳ χάριν τοῦ λόγου σου πιστεῦσαί τε καὶ διδάξαι· χάρισαι, δεόμεθα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἀγαπᾶν τὸν λόγον ὃν ἐκεῖνος ὁμίλησεν, καὶ κηρύττειν τε ᾧ ἀπόδυχε θαι αὐτὸν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Διὰ τῆς πρὸς Ἑβραίους τοῦ Ἀποστόλου. Περικ. ε'. Κόμ. ιβ'. μέχρι κθ'.

Εὐαγγελίου.

Ἐξῆλθε δὲ καὶ φιλονεικία. Λουκ. κβ'. Κόμ. κδ'. μέχρι λα'.

¶ Ἡμέρᾳ ἁγίας τῆς Μαθθαίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

Σιωπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεός, ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ ἁγίου Ματθαίου ἐκ τῶν τελωνῶν γενόμενον Ἀπόστολόν τε καὶ Εὐαγγελιστήν, καλέσας· Χάρισαι ἡμῖν, ἵνα πάσης φιλοπλουτίας τε καὶ πλεονεξίας σταθεὶς χαίρειν εἰπόντες, ἀκολουθῶμεν τῷ σῷ Υἱῷ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῷ σοὶ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντι Θεῷ, ἐν μονάδι τῇ ἁγίᾳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Διὰ τῶν ἐχόντων διακονίαν. β' Κορ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι ιζ'.

Εὐαγγελίου.

Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν. Ματθ. θ'. Κόμ. θ'. μέχρι ιδ'.

¶ Ἡμέρᾳ τοῦ Μιχαὴλ καὶ πασῶν τῶν Ἀγγέλων.

Σιωπή.

ΟΘεὸς, ὁ τοὺς τῶν Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων ἀποστολικὰς διακονίας θαυμασίως πως τάγματα καταστήσας· Ἵλεως γενόμενος, ἵνα καθὼς οἱ ἅγιοι Ἄγγελοί σου ἐν οὐρανοῖς σοι ἀδιαλείπτως διακονοῦσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῶν σῶν δούλων ἀεὶ φρουρούμενοι καὶ βοηθοὶ καὶ φύλακες ἡμῶν ὦσιν ὁδοῦ τῆς γῆς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ ἐγένετο πόλεμος. Ἀποκ. ιβ'. Κόμ. ζ'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγελίου.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον. Ματθ. ιη'. Κόμ. α'. μέχρι ιε'.

¶ Ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ.

Σιωπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ Λουκᾶν τὸν Ἰατρὸν, καὶ ὃν ἔπεμψας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, Εὐαγγελιστὴν καὶ Ἰατρὸν εἶναι τῶν ψυχῶν κεκλήκας· Βλέμμασί σου εἰς, ἵνα τοὺς ὑμετέρους τῆς διδασκαλίας ἀπὸ φαρμάκους πάσης τῶν ἡμετέρων ψυχῶν νόσους θεραπεύσωμεν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπι-

Ἑπιστολή.

Σὺ δ' νῆφε ἐν πᾶσι. β'. Τιμ. δ'. Κόμ. ε'. μέχρι ις'.

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ ταῦτα ἀνέδειξεν. Λκ. ι'. Κόμ. α'. μέχρι ζ'. μὴ μεταβαίνετε.

¶ Ἡμέρᾳ τῆς ἁγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα.

Σωσπῆ.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τῶν Ἐκκλησίαν σε ὁδηγήσας τῇ θεμελίῳ τῶν Προφητῶν τε καὶ Ἀποστόλων οἰκοδομήσας, ἀκρογωνιαίᾳ ὄντος τοῦ λίθου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· δώρησαι ἡμῖν ἵνα σωφρονιζόμενοι διὰ τῆς αὐτῶν διδασκαλίας ἐν ἑνότητι τῆς Πνεύματος, ὡς τὸν ἀγῶνα σοι ὑπερδεκόλον τελέσῃς, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Ἰούδας Χριστοῦ Ἰησοῦ δοῦλος. Ἰούδ. α'. Κόμ. α'. μέχρι β'.

Εὐαγγέλιον.

Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. Ἰωάν. ιε'. Κόμ. ιζ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ πάντων τῶν Ἁγίων.

Σωσπῆ.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τοῦ ἐκλεκτοὺς σε ἐν μιᾷ κοινωνίᾳ καὶ συμμαχίᾳ τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Υἱοῦ σου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συμβιβάσας· δὸς ἡμῖν τοῦ Ἁγίου σου ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ὁσιότητι ζωῇ ἅπτου μιμεῖσθαι, ἵνα τῶν ἀνεκδιηγήτων χαρῶν, ὧν τοῖς εἰλικρινῶς σε ἀγαπῶσιν ἡτοίμασας, φανεὶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον. Ἀποκ. ζ'. Κόμ. β'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη. Ματθ. ε'. Κόμ. α'. μέχρι ιε'.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Δείπνα τοῦ Κυριακοῦ, ἢ τῆς παναγίας Σωάξεως.

¶ "Ὅσοι περ ἐν νῷ ἔχουσι μετέχειν τῆς παναγίας Σωάξεως, τοῦ Κυδεμόνι ἐνιοτέ γε τῷ φωτεραίᾳ τὰ αὐτῷ ἐνόματα ἐκδηλώσουσι.

¶ Ἐὰν δέ τις αὐτῶν φοβηλὰς καὶ φανερῶς μολυνθεὶς ᾖ, ἢ ὑβρει εἰς ἕτερα ἢ πελας ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ ὑβρισάμενος, ὥστε ἐπ' αὐτὸν σκανδαλισθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν· ὁ Κυδεμὼν ἐπικοινωνήσας φοσκαλέσῃ αὐτὸν, καὶ ναθετήσῃ μηδαμῶς πολεμᾶν ἐγγίσαντα τραπέζῃ τῇ Κυριακῇ, μέχρις ἂν φοσφα-

"προφανῶς ἐπήλωσιν, ὅτι ἀληθῶς μετανόησιν ἐπὶ τοῖς
"ἁμαρτηθεῖσι, καὶ τὸν πρὸ τῆ πονηρὸν αὐτῆ βίον μετερ-
"ρύθμισιν, ὅπως ἡ Ἐκκλησία, προφάσει συναλλοιωθεῖ-
"σα, ἐκφεύγῃ λάθοι. Ἔτι ἢ ὅτι τῷ πλησίον τὰ ἀδικηθέν-
"των ἀντικαλλαγμα ἔδωκεν, εἰ ἢ μὴ, ἀλλά γε ὅτι πρό-
"κειται αὐτῷ τοῦτο ποιησομένῳ, ὡς αὐτίκα προσκόντως
"δώσαιτο ἄν.

¶ "Ὡσαύτως διαπραξάσθω ὁ Κυβερνῶν, ὁπόταις ἂν αὖθις τι-
"νας ὑπάλλας καὶ ἀπεχθῶς ἀλλήλοις διακειμένους ἐκ ἐλά-
"σας Κυριακῆς τραπέζης συμμετόχους ἔῃ, πρὶν ἐννοῆ-
"σαι αὐτοὺς καλέσαντας. Ἢν ἢ τὰ διηρθρωτέντων ὁ μὴ
"ἐκὼν φανήσεται ἐκ βάθους τῆς καρδίας τῷ φιλονεικεῖν τὸ
"ἁμαρτάνειν συγχεῶναι, καὶ προσέτι αὐτῷ ὁποιωσῶν ὑ-
"βρεσθῆναι ἱκανὸν ποιῆσαι· ὁ ἢ ἐπὶ τῇ σκληρότητι καὶ
"αὐθαδείᾳ αὐτῆς προσκαιτερῶν, εἰς τὸ ὄλισθον συμβι-
"βασμὸν προσχθῆναι ἀπαναίνηται. Δεῖ δὲ Λειτουργὸν τὸν
"μὴ μετανοοῦντα εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσδέχεσθαι,
"τὸ ἢ αὐθαδίᾳ. Περισσεῖ ἢ ὅτι πᾶς Λειτουργὸς ὀφεί-
"λων ἀποθνήσκειν, καθ' ὃν τρόπον εἴρηται, ἐν ταύτῃ ἢ τῇ
"προθέσει τῆς Διατάξεως ταύτης προσέχῃ, ὑποδύεσθαι
"ἔσται τὸν λόγον δέναι τῇ Διαλάκλῃ περὶ ἡμερῶν τὸ
"πλεῖστόν γε δεκατεσσάρων. Ὁ ἢ Διαλάκλης τῷ ἁμαρ-
"τάνοντι δίκην ὑπομένει καὶ τὸν Κανόνα.

¶ "Τραπέζης, ἐν τῷ τῆς Συνάξεως καιρῷ, καθαρᾷ τῇ συνει-
"δότι προσεσκεπασμένης ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἐν τῷ
"Ἱδάλειῳ καθεζούσης, ἤγουν ὅπως Ὀρθριναί τε καὶ Ἑσπερι-
"ναὶ Εὐχαὶ ὁπτελεῖσθαι νομίζονται, ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὰ βό-
"ρεια τῆς Τραπέζης ἐστὼς, τῶν Κυριακῶν Εὐχῶν καὶ τῶν
"ἑξῆς Συναπτῶν λέξει.

ΠΑτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ ὄ-
νομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία
σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡ-
μῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν
τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέ-
ταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ἀμήν.

Σιωπῇ.

ΠΑλτοκράτωρ Θεὸς, ὁ
πᾶσαν αἰτησιν φα-
νερὰν, πᾶσαν ἐπιθυμίαν πρό-
δηλος, καὶ ἀδὲν τοπαράπαν τῶν
ἀποῤῥήτων κεκρυμμένον ὄφ'
Τῇ τῶν ἁγίων Πνευμάτος σε ἐ-
πιπνοίᾳ ἐξ καρδιῶν ἡμῶν
διαλογισμὸς καθαίρεσον, ὅ-
πως ἐπιτελῶς σε ἀγαπῶμεν,
καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸ ἅγιον Ὄ-
νομά σου μεγαλυνώμεν· διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, πρὸς τὸν
λαὸν ὀπισθαφείς, συμπά-
σας τὰς δέκα Ἐντολὰς
πρώτως καλαλέξει· καὶ ὁ
λαὸς ἑπτὰ γονυπετῶν, ἐφ'
ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν Ἐντολῶν, παρὰ Θεοῦ συγχω-

μείωσιν

μὴν τι τῶν προσεξημαρτημμένων, καὶ χάριν τῦ φυλάξαι αὐτὰ εἰς τ μετάνοιαν χρόνον, τόνδε τ τρόπον αἰτήσῃ.

Λειτυργός.

Ὁ Θεὸς ἐλάλησε ταῦτα τὰ ῥήματα εἰπών· Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σε· Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν κλῖνον ἐπὶ τὸ φυλάξαι ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτυργός.

Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τ γῆς· Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς· οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς, ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σε, Θεὸς ζηλωτής, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτυργός.

Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα Κυρίου τῦ Θεῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σε τ λαμβάνοντα τὸ Ὄνομα αὐτῦ ἐπὶ ματαίῳ.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτυργός.

Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν· ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σε· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σε· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός σε, καὶ ἡ θυγάτηρ σε, καὶ ὁ παῖς σε, καὶ ἡ παιδίσκη σε, ὁ βοῦς σε καὶ τὸ ὑποζύγιόν σε, καὶ πᾶν κτῆνός σε, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί· Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο ἠυλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτυργός.

Τίμα τ πατέρα σε, καὶ τὴν μητέρα σε, ἵνα ἦν σοι ἀγαθὴ, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τ γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σε δίδωσί σοι.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτυργός.

Οὐ φονεύσεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτυργός.

Οὐ μοιχεύσεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτυργός.

Οὐ κλέψεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτυρ-

Λειτουργός.

Οὐ ψεύσῃ μαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός

Οὐκ ὀπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ὀπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὴν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε ὅλως τῶν πλησίον σου ὄντων.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ ἡμῶν ἐκζητοῦμεν, δεόμεθά σου, ἀπάσας ταύτας τὰς ἐντολάς σου.

¶ Εἶτα ὑπὲρ τῆς ἑκατέρας τῶν ἑξῆς Εὐχῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ἐρωτᾷ ὁ ἱερεὺς λέγων τὴν Ἰδικὴν καὶ λέγοντος.

Διακονικόν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ μόνος τὸ βασιλεῦσι δοὺς, καὶ τὴν δωρεὰν ταύτην ἐξ ὑψους ἐπιβραβεύσας· ὁλόκληρον τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐλέησον, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν καρδίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ δούλου σου ΚΑΡΟΛΟΥ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ Κυβερνήτου διεύθυνε, ἵνα αὐτὸς σωτὴρ ὢν τυγχάνῃ ὑπηρέτης τῆς ἀνωθεν σου χάριτος, ὧν πάντων τὴν μέριμναν καὶ δόξαν σου ζητῶν, ἅμα καὶ σωφρονίζειν τὸν λαὸν σου τῇ ἑαυτοῦ κηδεμονίᾳ ὑπετάξαμεν, ἐν τῇ εὐπορίᾳ, εἰρήνην τε, καὶ εὐσεβείᾳ διασώζειν. Τοῦτο χάρισαι, Πάτερ οἰκτίρμον, ἕνεκεν Υἱοῦ τῆς ἀγάπης σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε λεχθήσεται ὁ Προσευχὴ τῆς ἡμέρας· καὶ δοὺς μὲν τὴν Προσευχὴν ὁ Ἱερεὺς ἀναγνώσεται τὴν Ἐπιστολὴν, λέγων, [Ἡ Ἐπιστολὴ (ἣν Περιοχὴν τῆς Γραφῆς διαταξάμεθα ἀντὶ τῆς Ἐπιστολῆς) γέγραπται ἐν τῷ -- Κεφαλαίῳ -- ἀσχημόνως δὲ -- κεφαλαίῳ. Καὶ τελευτήσεως τῆς Ἐπιστολῆς, ἐρεῖ, Ὧδε τέλος ἔχει ἡ Ἐπιστολή. Τότε ἀναγνώσεται τὸ Εὐαγγέλιον (ἑστῶτος ἅπαντος τοῦ λαοῦ) λέγων, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον

γέγραπται ἐν τῷ -- Κεφαλαίῳ ἀρχόμενον ἀπὸ -- κόμματος. Καὶ τελευτηθέντος τῆς Εὐαγγελίου ἀναστὰς ὁ λεχθέντα τὸ ἐπόμενον Σύμβολον, ἕστ ἐστῶτ ὡς πρότερον τοῦ λαοῦ.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα διὰ Πνεύματος ἁγίου ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφὰς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ Κύριον καὶ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Καὶ εἰς μίαν ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Κήρυξ τοῦ λαοῦ μεμυσμένους τινὰς ἡμέρας ἑορτασίμους ἢ νηστησίμους ἄγεσθαι δεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ἑβδομάδι. Καὶ τότε ἢ (ἐὰν ἄλλως συμβῇ) γνωρισμὸς ἔσται τῆς παρουσίας Σωτῆρος ἐσομένης· καὶ τὰ Βῆνα ἢ τὰ ἀπὸ μνήσεως δυτικὰ ἢ ἀποτέλεια γράμματα τῶν γαμηδιμοσιωθέντων· καὶ τὰ Βρέβια, καὶ αἱ Προσκλήσεις καὶ Ἀφορισμοὶ ἀναλυθήσονται. Οὐδὲν ἄλλο κηρυχθήσεται ἢ δημοσιωθήσεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεταξὺ τῆς Λειτουργίας εἰ μὴ διὰ τὸ Λειτουργεῖν, οὐδέ γε δι' ἀπαῤῥ, εἰ μὴ ὅτι προσετάγμενον ἂν εἴη ἐν τοῖς τῶν βιβλίων τούτοις κατόπιν, ἢ ὑπὸ τῶν Βασιλέως ἢ τῶν Διατάκτων ἐντεταγμένον.

¶ Εἶτα ἔνδειξις ἡ Δημοσιογρία, ἢ μία τῶν Ὁμιλιῶν.

¶ Τότε εἰς τὸν Κυριακὸν τράπεζαν ἀναγρέψας ὁ Ἱερεὺς ἄρξει τῆς Προσφορᾶς, ἐν ᾗ πλείων ἢ ὑπενηχθέντων γνωμιδίων χρὴ τὸ δοκεῖν ἀπαῤῥ, λέγων.

Ὅτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ματθ. ε'. ιϛ'.

Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου

ἐπὶ σὲ ἔπι ἔρχῃσι ἀφανίζῃ, ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. β' Κορ. θ'. ς', ζ'.

καὶ ὅπως κλέπται ἐ διορύσσωσι, οὐδὲ κλέπτωσι. Ματθ. ς'. κδ', κ'.

Κοινωνείτω ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. Γαλάτ. ς', ς', ζ'.

Πάντα ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Ματθ. ζ'. ιβ'.

Ἄρα οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. Γαλάτ. ς'. ι'.

Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ματθ. ζ'. κα'.

Ἔστι ὁ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι καὶ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. α' Τιμ. ς'. ς', ζ'.

Σταθεὶς ὁ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίσιά μου τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Λουκ. ιθ'. ζ'.

Τοῖς πλησίον ἐν τῇ νουθεσίᾳ παράγγελλε, μὴ ὀφιλοφερωνεῖν, μηδὲ κλοπεύειν ὅτι πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν· ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς. α' Τιμ. ς'. ιζ', ιη', ιθ'.

Τίς γράφει ἰδίοις ὀφειλέταις ποτὲ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; α' Κορ. θ'. ζ'.

Οὐ δύναται ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης, εἰ μὴ πρότερον ἐν τῷ βίῳ δοκιμασθῇ· καὶ τότε ἐκ τῶν ἔργων δικαιούσθω. Ἐὰν γὰρ ἐν τούτοις μὴ εὑρεθῇ ἄμεμπτος, ἀποστερεῖται τῆς τοῦ λόγου μεταδόσεως. Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἄξιος, τότε μεταδιδόσθω αὐτῷ ὁ λόγος.

Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; α' Κορ. θ'. ια'.

Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. α' Κορ. θ'. ιγ', ιδ'.

Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει· ἕκαστος καθὼς προῄρηται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. β' Κορ. θ'. ς', ζ'.

Κοινωνείτω ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. Γαλάτ. ς'. ς', ζ'.

Ἄρα οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. Γαλάτ. ς'. ι'.

Ἔστι ὁ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι καὶ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. α' Τιμ. ς'. ς', ζ'.

Τοῖς πλησίον ἐν τῇ νουθεσίᾳ παράγγελλε, μὴ ὀφιλοφερωνεῖν, μηδὲ κλοπεύειν ὅτι πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν· ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς. α' Τιμ. ς'. ιζ', ιη', ιθ'.

Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἑβρ. ς'. ι'.

Τῆς ἀπορίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός Ἑβρ. ιγ'. ιϛ'.

Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλεί-

σῃ τὰ σπλάγχνα αὐτῆς ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; α' Ἰωάν. γ'. ιζ'.

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σου ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ καὶ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Τωβ. δ'. ζ'.

Ὡς σοι ὑπάρχει τὸ πλῆθος, ποίησον ἐξ αὐτοῦ ἐλεημοσύνην· ἐὰν ὀλίγον σοι ὑπάρχῃ, κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην· Θέμα γὰρ ἀγαθὸν ἀποτίθεσαι σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. Τωβ. δ'. η', θ'.

Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παροιμ. ιθ'. ιζ'.

Μακάριος ὁ συνιῶν ὅτι πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Ψαλμ. μ'. α'.

¶ Μεταξὺ ἀναγινωσκομένων τῶν γραμμάτων, Διάκονοι, Οἰκονόμοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἱκανοὶ ἄνδρες εἰς τοῦτο τεταγμένοι, τὰς τοῖς πένησι δοθείσας ἐλεημοσύνας, καὶ ὅσα ἄπορα ἐν τῷ λαῷ ἐκάστη λήψονται ἐν τῇ προεπούσῃ λειτουργίᾳ, (ἵνα τὰ δὲ ἑνὶκα ὑπὸ τῶν Παροικίας παρασκευασθῶσι δεῖ) καὶ δυνάμενος εἰσκαλείσθω τοὺς Ἀδελφούς, ὅσοι τῶν πενήτων παρασκήσῃ καὶ ὑπηρετήσῃ τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ.

¶ Καὶ ὅτε ἡ Συναξις γένηται, τοιοῦτον ὄρτον τε καὶ οἶνον τῇ τραπέζῃ ὑπηρετήσῃ ὁ Ἱερεύς, ὅσον δοκεῖν νομίσει ἀρκεῖν τοῖς παροῦσι· ἐπειτα δὲ ὁ Ἱερεὺς λέγει τάδε.

Εὐχώμεθα ὑπὲρ καταστάσεως τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Χριστοῦ, ὅπως τῆς γῆς πρατθυμήσῃς.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀείζωε Θεός, ὁ διὰ μόνης τῆς Ἀποστολικῆς σου διδαχῆς ἡμᾶς, δεήσεις, προσφοράς, ἐντεύξεις τε, καὶ εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ποιήσασθαι· Ταπεινοφρόνως ἀντιβολῶ σε, [* τὰς ἐλεημοσύνας, * Ἐὰν ἀδελφὸς καὶ προσφορὰς μία ἐλεημοσύνη] καὶ ταύτας ποιηθῆναι τὰς προσφορὰς ἐπὶ τῆς σῆς παραλειτουργίας ἁγίας τραπέζης ταύτα θεία μυστήρια τοῦ (τὰς ἐλεημοσύνας καὶ προσφορὰς κατὰ μονὰς) ἱκετεύοντες σε τῷ πνεύματι ἀληθείας, ἐνότητός τε καὶ ὁμονοίας τῆς Ἐκκλησίας τῷ καθολικῷ ἀδιαφείπτως ὑπηρετῆσαι καὶ δώρησαι ἵνα πάντες οἱ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου ὁμολογοῦντες, ἐν τῇ τῆς ἱερᾶς λόγος σου ἀληθείᾳ συμφωνεῖν, καὶ ἐν τῇ ὁμονοίᾳ, καὶ ὁσιότητι ἀγάπῃ συναλλαγεῖν δυνηθῶσι. Ἔτι δεόμεθά σου, Κύριε, σῶσον καὶ σκέπασον ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς Βασιλεῖς, Ἄρχοντας καὶ Κυβερνήτας, μάλιστα δὲ τὸν σὸν δοῦλον, τὸν ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν ἡμῶν Βασιλέα, ἵνα ὑπ' αὐτῷ εἰρηνεύοντες καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι· καὶ χάρισαι τοῖς αὐτῷ συμβούλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐν ἐξουσίᾳ οὖσιν, εἰρηνοποιοῖς τε καὶ νομίμως δίκαιον διοικεῖν, ἀρωγὸς τῷ

τῶν τῆς πονηρίας καὶ κακίας ἡμερίαν, καὶ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας σε καὶ ἀρετὴ πρεσταπίαν. Παρέχε χάριν, Πάτερ ἐφάνιε, πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ Κληρικοῖς, ὥστε τῷ τε βίῳ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν τ' ἀληθινὸν καὶ ζῶντα λόγον σε ἀναγγέλλειν, ἵνα καὶ ὀρθῶς καὶ πρεσηκόντως ἱερὰ τὰ Μυςήρια σε τελεῖν. Καὶ ὁλοκλήρω τῷ λαῷ Σου δώρησαι τὴν ἐπικράνιον Σε χάριν, μάλιςα δὲ τοῖς παρόντι τῷ Ὁμίλῳ, ἐφ' ᾧ πρακεῖ τῇ διανοίᾳ, καὶ πρεπόσῃ τῇ ὁλακείᾳ τὸ ἅγιον ῥῆμά σε ἐνωτίσασθαι τε καὶ πρεσδέξασθαι, καὶ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ σοι λατρεῦειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Καὶ ταπεινοφρονέσαντα δεόμεθά σε, Κύριε, διὰ τὴν ἱκεσίαν τὰ σε, παρακμυθέσθαι, ἀνπλακέσαν, καὶ βοηθεῖν πᾶσι τοῖς ἐν τῷ ναῷ βίῳ, συμφορᾶ ἢ ἀλυδόνι, ἐνδεᾶ, ἰόν τῳ ἢ ἄλλῃ ἡπινῶν κακοπαθείᾳ ταλαιπορημένοις. Ὑπὲ ἧς καὶ ὁλοχερῶς τὸ ἅγιον Ὄνομά Σου ὑμνῶ πάντων τῶν δούλων σε ἐν τῇ πρὸ καὶ φοβῶ σε τ' βίον τελοῦντικῶν· δεόμενοί σε χάριν ἡμῖν δῶναι, τῶ καλῶ αὐτῶ παραδεί γματι ἵνα παρακολυθεῖν, ὡς τ' ἐρανίν βασιλείας σε συμμετόχες ἀπὸς γενώμεθα. Τᾶτο γάρ ἐςιν, Πάτερ, ἕνεκα τᾶ Ἰησᾶ Χριςᾶ τᾶ μόνᾳ Μεσίτᾳ καὶ Παρακλήτᾳ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὅτι ὁ Λειτεργὸς πρεσκυνεῖ τῶν λαῶ πρὸ τ' ἁγίας Συνάξεως τελειᾶται μέ-

νης, (ὁ καὶ πάντοτε ποιήσῃ ἐν τῇ Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ πνὲ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἀμέσως πρεϊόντι) μὲ τῶν Δημηγορίαν ἢ Ὁμιλίαν τελθτῶσαν, ταύτῶν τῶν ἐξῆς παραίνεσιν ἀναγνώσῃ).

Ἀγαπητοὶ, τῇ ἡμέρᾳ δέδακταί μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, πᾶσι τοῖς δυσεβᾶς καὶ δλακεᾶς διακειμένοις τὸ παραιωνπικώτατον ἐκεῖνο τᾶ σώματος καὶ αἵματος τᾶ Χριςᾶ Μυςήριον ἀναγνῶναι, ὁ πρεσδέχεσθαι αὐτὸ δεῖ εἰς τῶν ἀνάμνησιν τᾶ ὑπομονοτάτᾳ σε σαρκὸς καὶ παθᾶς αὐτᾶ, δι' ἧς μόνης τ' ἀφέσεως τ' ἁμαρτιῶν ὄπτυχάνομεν, καὶ μέτοχοι γινόμεθα τῆς βασιλείας τῶν ἐρανῶν. Τοιγαροῦν πρεσήκει ἡμῖν, Παντοκράτορι Θεῶ τῶ ἐρανίῳ ἡμῶν Πατρὶ ταπεινοφρονέσαντα καὶ ἐξ ὅλης καρδίας χάριν ὁμολογέσαντα, ἐφ' ᾧ τὸν Υἱὸν αὐτᾶ, Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησᾶν Χριςὸν ἡμῖν ἐδωκεν, ἀ μόνον ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν πνευματικῶν βρῶσιν καὶ τροφῶν ἡμῖν ἐν τῷ ἁγίῳ ἐκείνῳ τῶ Μυςηρίῳ. Ὥσπερ ἓν τοῖς μὲ ἀξίως αὐτὸ μεταλαβοῦσιν, ὅτω θεία καὶ παραμυθητικὰ ὄντα τὰ πρεφυμᾶ, τοῖς δὲ ἀναξίως αὐτὸ μεταλαβοῦσιν τελμῶσιν ὀπτανεμένα, πρεσήκει μοι ὑμᾶς παρακαλεῖν ἐν τῷ μελλοῦ χρόνῳ τῶν τε τῆς ἁγίας ἐκείνης Μυςηρίας ἀξιοῦσθαι, καὶ τ' ἀναξίως αὐτὸ μεταλήψεως μέγαν τ' κίνδυνον καλαυσεῖν, καὶ τὰς ὑμῶν συνειδήσεις ἕτως ἐρθνᾶν καὶ δικαιοῦσθαι, (καὶ τᾶτο ἢ ὠς ὀπταλείας

πολαίπε κ) τῆδ τῶ Θεῶ ὑπακρινομένων δίκλω, ὁμ) ὄντως) ὥστε ὁσίως κ) καθαρὰς πρὸς ἀρχαῖον ὄντως θυσίαν ἔρχωνται, ἔχοντας τὸ ἔνδυμα γάμε ὑπὸ τῆς Θεᾶ ἐν τῇ ἱερᾷ Γραφῇ ἀσπιλωμένον, καὶ ἀπροσδέκλως ἕξ), ὡς ἀξίως τ ἰδὰς ἐκείνης Τραπέζης κοινωνέντας.

Πρὸς δὲ ταῦτα μάλιστα συμφέρει Πρῶτον τῶν ἑαυτ ζωὴν τε κ) ἀναστροφὴν κ) τ τῆδ Θείων ἐνθυμάτων κανόνα ἐξετάζειν, κ) ὁπωσδήποτ' ἂν αἰσθάνησθε εἴτε διανοίᾳ, εἴτε λόγῳ ἢ ἔργῳ ἐπαικότες, ἐκεῖ τὰ ἁμαρτωλὰς βεβιωμένα θρηνεῖν, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι ἐξομολογεῖν, μ) βεβαίας πρὸς θέσεως τῆς τ βίᾳ ἐπανορθώσεως. Ἢν ὃ καθανοήσητε τὰ πλημμελήματα ὑμῶν ἀφ ὅπως κ) Θεὸς, ὁμὰ κ) κ) τῶ πέλας εἶναι, τότε καθηγήσεσθε πρὸς ἐκεῖνον, ἕτοιμοι ὄντες ἀποκαλάσσειν κ) ἱκανοδοσίαν ποιεῖσθαι κ) δώσαμεν, πᾶσι τοῖς ὑφ' ὑμῶν ὁπωσδήποτε ἀδικηθεῖσι κ) ὑβρισθεῖσι· καὶ γε ἕτοιμοι ὁμοίως ὄντες συχωρῆναι τοῖς ἄλλοις διαπερᾶν, ὅτι κ) ὑμῖν πρόσπεπαισαν, καθὼς ὑμεῖς κ) παρὰ τῷ Θεῷ τ τῆδ ὑμετέρων πλημμάτων συχωρώμενοι τυχεῖν θέλοιτ' ἄν· ἄλλως τε γὰρ τ πανάγιας Συνάξεως μετοχὴ ἐδὲν ὁμῖν ἢ τῶν κείσιν ὑμῶν ἀυξάνει. Τοιγάρτοι εἴ τις ὑμῶν βλάσφημος εἰς τ Θεὸν, ἐμπαίζοις ἢ συκοφάντας τὸν λόγον αὐτ, μοιχὸς, ἢ κακὸς ἢ φθόνῳ ἢ ὁμῇ βαρέᾳ ὄντως ἐν ἀνομίᾳ ἔνοχ ὢν ἢ· Μελαμρεῖτε δὴ τ ἁμαρτιῶν ὑμῶν, εἰ ὃ μὴ, τῇ ἱερᾷ ἐκείνῃ Τραπέζῃ μὴ ἐγγίζετε, μήποτε μ) τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγίας ἐκείνης Μυστηρίας ὁ Διάβολ εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ, ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἰούδαν, κ) πασῶν τῆδ ἀνομιῶν ὑμᾶς πληράσῃ, κ) εἰς τῶ σώματός τε κ) ψυχῆς παναλεθρίαν ἐπαγάγῃ.

Καὶ ἐπειδὴ μηδένα πρὸς τῶ ἁγίαν Συνάξιν εἰ μὴ μ) βεβαίας πεποιθήσεως ἐν τῇ ἐλέει τῆ Θεᾶ, καὶ ἀμεμφῶς σωτειδήσεως ἐλθεῖν χρὴ, Τοιγαρῶν εἴ τις ἐν ὑμῖν μὴ δύναται τῆτον τ τρόπον τῶν ἑαυτῆ σωτείδησιν κατηρεμῆσαι, ὁμ) ἔτι τ πλείον παρεμμένει, ἢ βελῆς δύεται, ἐλθέτω πρὸς ἐμὲ ἢ ἄλλον τινὰ φρόνιμον καὶ πεπαιδδμένον τῆ Θείᾳ λόγῳ Ὑπηρέτην, κ) τῶν λύπων αὐτῆ ἀναδείξατε, ἵνα διὰ τ τῆ ἁγίᾳ τ Θεᾶ λόγῳ διακονίας τῶν τ ἀφέσεως ἀπορρήσεν, μα ὃ κ) τὴν πνθμαλικὴν βελὴν τε κ) νεθεσίαν λαμβάνη, πρὸς τε τῶν τῆς σωτειδήσεως ἀνάπαυσιν, κ) τῶν τ Χριστε τε κ) δισαγμᾶ ἀποβολήν.

¶ Εἰ δ' ὁπωσοῦν τ λύπην εἰς ἁγίαν τῶν Συναξέων ὑκείαν τα προσπέσῃ, ἀντὶ τῆς προτέρας ταύτῃ χάσεται τῇ παρανέσῃ.

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ· δ' δοκῶ μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, Δεῖπνον Κυριακὸν ἑορτάσαι, εἰς ὃ ἐν Ὀνόματι Θεᾶ ἀπαξ ὑμᾶς δὲ συλλεχθέντας καλῶ, καὶ Ἰησᾶ Χριστῶ τῶ Κυρίῳ ὑμῶν ἕνα ἀνθίσολον, ἵνα μὴ ἀναβαδὸς προσβῇ, κ) τοῦτο ἀπ' ὀμ μῆνος ὕστ' αὐτῆς Θεοῦ συ-

κεκλημμένης τε καὶ παρηγελμένης. Οἶσθα γὰρ ὡς φορτικόν τι καὶ ἀγνωμόν ὄζον, ὅτε τις τῶν λαμπρῶν δυναίμην ἀντίμαστε, παντοδαποῖς τοῖς ἐδέσμασι τῶν τραπέζαν αὐτὴ ἐκόσμησεν, ὥστε μηδὲν τὸ παράπαν ἐλλείπειν πλὴν ἢ οὗ ἐστὶ πόρας μόνον ἀναπεῖσθαι· ὑμῶν δ' οἱ κεκλημμένοι ἀπροφασίστως καὶ ἀγνωμονίστατα παρελθεῖν ἀπαρνοῦνται. Τίς ἄρα ἐν ὑμῖν τοιαῦτα πάσχων ἂν ἀγανακτοίη; τίς ἂν οὐκ ἂν νομίζοι ἑαυτὸν τὰ δεινὰ καὶ ὑβριστικὰ πεπονθέναι; Τοιγαροῦν, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ, βλέπετε, μὴ παραλόγως τότε τῷ δείπνῳ ὑποστελλόντες ἑαυτὸν, τὸν Θεὸν καθ' ὑμῶν παροργίζητε. Ῥᾴδιος μὲν ἂν τις προφασίζοιτο, λέγων, Οὐ κοινωνήσω, ὅτι κοσμικῆς φροντίσιν ἐμπολλῷ ὁμιλοῦμαι. Αἱ δὲ τοιαῦται προφάσεις ἂν ὁπόσον ῥᾴδιως παρὰ τῷ Θεῷ οὐδόκιμοι κἀτ' ὀλιγοστὸν εἰσιν. Ἐὰν δέ τις εἴποι, ἐμάρτωλός εἰμι, διὸ φοβοῦμαι παρελθεῖν, διὰ τί οὖν μὴ μετανοεῖτε, καὶ τὸν βίον ἐπανορθοῦτε; Ὅτι καλεῖ ὑμᾶς ὁ Θεὸς, ὡς ἐπαγγέλλεται λέγοντες, παρελθεῖν μὴ βούλεσθαι; Ὅτι δὲ ὑμᾶς πρὸς τὸν Θεὸν ὀπισρέφειν, ἆρα προφασίσεσθε, λέγοντες μὴ ἕτοιμοι εἶναι; Ἀκριβῶς σκοπεῖτε ἐν ἑαυτοῖς, ὡς ὀλίγον ὠφελήσασι παρὰ τῷ Θεῷ τοιαῦται σκήψεις καὶ προφάσεις. Οἱ τὸ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ δεῖπνον ἀθετήσαντες, ὁ μὲν ἠγόρασε χωρίον, ὁ δὲ ζεύγη βοῶν δοκιμάσων, ὁ δὲ γυναῖκα γήμας, καὶ ὅπως παρητημένοι ἦσαν, ὧν ἀνάξιοι τῆς ἁγίας δωρεᾶς ἀνομίσθησαν. Ἐγὼ τοίνυν μόρῳ ἕτοιμος ἦσμεν, καὶ χρὴ τὸ προσῆκον ἐν τῇ Ὁμολογίᾳ τῇ Θεῷ παρεχηγέλλω ὑμῖν· ὑμᾶς προσκαλοῦμαι ἐν αὐτῇ τῇ Χριστοῦ μέρει, ὑμᾶς παρακαλῶ, εἰ πολυτίμητος ὑμῖν ἐστιν ἡ σωτηρία ὑμῶν, μετόχους γενέσθαι ταύτης τῆς ἁγίας Συνάξεως. Καὶ ὥσπερ ὁ Θεὸς τῷ Θεῷ καὶ ἀπηξίωσε τὸν ἑαυτοῦ ψυχὸν ὅπως τὸ σωθῆναι ἄλλως θανάτῳ διὰ τὸν ὑμῶν σωτηρίαν ἐκδιδόναι· ἵνα χρὴ ὑμᾶς εἰς τὸν τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀνάμνησιν, τῆσδε τῆς κοινωνίας συμμεταχεῖν. Ἐὰν δὲ τοῦτο δρῶντες ἀμελήσητε, μὴ ἑαυτοῖς ἀνοείτε, ἠλίκων ὕβριν εἰς τὸν Θεὸν ὑβρίζετε, καὶ ὅσην τιμωρίαν τοῖς κεφαλαῖς ὑμῶν ὀπικρέμαται· ὅταν τῆς Κυριακῆς τραπέζης ἐκποδὼν ἀπέχησθε, καὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἀφορίζησθε, ὅταν τῶν ἀπὸ μάλιστα ἐπουρανίων ταύτῃ τροφῇ δυναίσθε παρέσθαι. Ταῦτα ὑμεῖς ἐνθυμούμενοι, εἰς βελτίω τὴν (Θεοῦ δίδοντος) ἐπανῆθυσιθε· ἵνα τυγχάνητε, καὶ ἡμεῖς ταπεινὰς δεήσεις ὑμῶν καὶ παυσόμεθα τοῦ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν ἱκετηρίαν προσφέροντες.

¶ Τελεμβρίης ἤδη τῆς Σωτήρος, καὶ τῆς Συγκοινωνούντων ἐν δείπνῳ καθεζομένων πρὸς τὸ λαμβάνειν τὸ ἅγιον Μυστήριον, λέξῃ ὁ Ἱερεὺς ταῦτα τῷ παραινέσει.

ΑΓαπητοὶ ἐν Κυρίῳ, ὅσοι τῆς διανοίας παρελθεῖν εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆ-

Σωτῆρος ἡμῶν τῦ Χριςῦ, σκοπεῖν ἀυτὸν χρὴ, πῶς ὁ Ἅγιος Παῦλος παρεκινεῖ πάντας ἀνθρώπους, ἀκριβῶς ἑξετάζειν, καὶ δοκιμάζειν ἑαυτὸν, πρὶν ἢ τολμᾶν ἐκ τῦ ἄρτυ ἐσθίειν, καὶ ἐκ τῦ ποτηρίυ πίνειν. Ὥσπερ γὰρ μέγα ὄφλημα ἐστὶ τὸ ἀφέλημα ἐὰν μὴ καρδίας ὄντως μετανόησις, καὶ ζώσης πίστεως τῦ ἁγίυ Μυςηρίυ μεταλάβωμεν· (τότε γὰρ πνευματικῶς τὼ τῦ Χριςῦ σάρκα ἐσθίομεν, καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα πίνομεν, τότε ἐν Χριςῷ οἰκᾶμεν, καὶ Χριςὸς ἐν ἡμῖν, τότε ἑνώμεθα τῷ Χριςῷ καὶ Χριςὸς ἡμῖν·) ὅπου καὶ μέγας ὁ κίνδυνος, ἐὰν ἀναξίως αὐτὸ μεταλάβωμεν· τότε γὰρ τῦ σώματος καὶ αἵματος τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ ἔνοχοί ἐσμεν, τὸ κρῖμα ἡμῖν αὐτοῖς ἐσθίομεν καὶ πίνομεν, μὴ διακρίνοντες τὸ σῶμα τῦ Κυρίυ, τὼ τῦ Θεῦ ὀργὼ καθ' ἡμῶν ἀνάπτομεν, ἀυτὸν τε ποικίλοις τοῖς νοσήμασι καὶ πολυειδέσι θανάτυ τρόποις ἡμᾶς μαςιγῶσαι παρεξιόμεν. Διακρίνετε δὴν ἑαυτοὺς, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ κριθῆτε ὑπὸ τῦ Κυρίυ· ἀληθῶς μετανοεῖτε ἐκ τῆς ἁμαρτημάτων ὑμῶν παροχυμένων· ζῶσαν καὶ βεβαίαν πίςιν ἔχετε εἰς τὸν Χριςὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν· τὸν βίον ὑμῶν ἐπανορθῶτε· εἰς πάντας ἁπλῶς τὼ πλησίον ἀγάπω ὅλη δείκνυτε· ὅπως τῆς ἁγίας ἐκείνης Μυςηρίων συμμέτοχοι ὀφλήσητε ἔσεσθε. Περὶ πάντων δὲ, ταπεινοφρονέσθαι καὶ ἐξ ὅλης τ' καρδίας εὐχαριςεῖν ὑμᾶς δεῖ Θεῷ τῷ Πατρὶ, τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ὑπὲρ τ' τῆς κόσμυ ἀπολυτρώσεως διὰ θανάτυ καὶ πάθους τῦ Σωτῆρος ἡμῶν τῦ Χριςῦ Θεανθρώπυ, τῦ ταπεινώσαντος ἑαυτὸν μέχρι θανάτυ, θανάτυ δὲ ςαυρῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀθλιωτάτων ἁμαρτωλῶν, ὄφλ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτυ κειμένων, τῦ ποιῆσαι ἡμᾶς τὰ τέκνα Θεῦ, καὶ ὑἱοθυῆσαι ἡμᾶς εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἐφ' ᾧ ἢ καὶ ὑπερέλλασαν τὼ ἀγάπω τῦ Δεσπότυ καὶ μόνυ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ ὅπως ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντος, καὶ τὰ ἀναρίθμητα ἀγαθὰ, ἃ διὰ τιμιωτάτυ αἵματος αὐτῦ ἐκχυθέντος ἡμῖν ἐφειτοιήσατο, διὰ μνήμης ἔχωμεν· ὅσπα τὰ Μυςήρια, ὡς ἐχέγγυα τῆς ἀγάπης, καὶ ὑπομνήματα τῦ θανάτυ αὐτῦ, εἰς μεγάλω καὶ αἰώνιον ἡμῶν παρωφέλειαν κατέςησε καὶ διέταξε. Τάτω ἂν μὴ τῆς Παχύτης καὶ Πνεύματος ἁγίυ, ὡς μάλιςα ὀφελωμεν, ἀδιάλειπτον χάριν ἔχωμεν, τῷ ἁγίω αὐτῦ θελήματι παντάπασι ὑποτασσόμενοι, καὶ φιλοτιμούμενοι αὐτῷ ἀρέσθειν ἐν τῇ ἀληθινῇ ἁγιωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς βίυ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἔδυ ὅλη τὸ τ' παναγίας Συνάξεως μέλ ἐχειν σωερχομένυς περσφωνήσῃ.

Ὅσιοι ὄντες καὶ ἀληθῶς ὅλη τοῖς ἁμαρτήμασιν ὑμῶν μετανοεῖτε, καὶ φοβὸς ἔδυ πίλας ἀγάπω ἔχετε, φιλικῶς τι καὶ ἀδελφικῶς διάκειδε, καὶ τὸν καινὸν βίον

βίον διάγειν εὐθυμεῖσθε, πᾶς ὁλολὰς τῷ Θεῷ πορεύεσθε, καὶ τοιαύτας ἐν ταῖς ὁσίαις ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθε σπουδάζοντες, ἐγκλείετε μὴ πίστεως, καὶ τοῦτο Μυστήριον τὸ πανάγιον εἰς τὴν ὑμετέραν παραμυθίαν λαμβάνετε, καὶ Παντοκράτορι τῷ Θεῷ τῷ τοιαυτῷ ἐξομολογήσῃσθε ὑμῶν ὁλαδὸς γονυπετοῦντες πυκτᾶς.

¶ Τότε ἡ ἁγία αὐτοῦ ἐξομολόγησις ἐν ὀνόματι πάντων τῶν Κοινωνησάντων, ὑπ' ἐνὸς τοῦ Λειτουργοῦ, αὐτὸς τε καὶ πάντες τὸν λαὸν παρῄνεσε γονυπετήσαντες καὶ λεγόντων.

Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, Πάτερ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, Ὁ τοῦ παντὸς κλίσεως, τῶν ἀνθρώπων πάντων κριτής· Ὁμολογοῦμέν σοι πενθοῦμέν σοι πολυπλασίας ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, Ἃς συχνὰς καὶ ἐπαλλήλους καὶ ἑκουσίαν πονηρῶς ἐποιήσαμεν, Ἐννοίᾳ, λόγῳ καὶ ἔργῳ. Κατὰ τῆς θείας Μεγαλειότητός σου, τοῦ ὀργιοῦ σε καὶ τέμεσιν καθ' ἡμῶν δικαίως πορεύοντος. Ἐκλενῶς μετανοοῦμεν. Καὶ ὅπως τούτους τοὺς παραπάσαντας ἡμᾶς ἐκ καρδίας λυτρώσωμεθα. Ἀληθινὴ ἡμῖν ἐστιν ἡ ὑπόμνησις αὐτοῦ. Καὶ τὸ βάρος αὐτοῦ ἀφόρητον· Ἐλέησον ἡμᾶς, Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ἕνεκεν τῆς Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἄφες ἡμῖν πᾶσα τὰ παραπτώματα, Καὶ χάρισαι ἡμῖν τὴν τοῦ θεοῦ διαπαντὸς, Ἐν καινότητι τοῦ βίου σου δαλθῶσιν καὶ ἀρέσαι, Πρὸς τὸν τὸν ὑπόμαλόν σε τιμῶν καὶ δόξαν· Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἀνιστὰς ὁ Πρεσβύτερος (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐὰν παρῇ) καὶ ὡς τὸν λαὸν γραφεὶς ταύτην τὴν ἀπόλυσιν ἀποφθέγξεται.

Παντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὁ ὢν μεγάλα τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἐπαγγελάμενος συγχωρῶν ἐκεῖν ἁμαρτιῶν πᾶσης τῆς ὑπ' καρδίας μετανοίᾳ καὶ ἀληθινῇ πίστει πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφομένοις, ἱλεώσθητι ὑμῖν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν ῥύσασθε ὑμᾶς, ἐν πάσῃ τῇ ἀγαθότητι ἀνεσασα καὶ βεβαιώσαι ὑμᾶς, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον καθαγίσῃ ὑμᾶς· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ἐρεῖ ὁ Ἰεροδιάκονος.

Ἐισακούσατε ὡς τοῦ παρακλητικοῦ ἐπιτάγματος ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς λέγει ἅπασι τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀληθῶς ὑποστρεφομένοις.

Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ματθ. ια'. κη'.

Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ἰωάν. γ'. ις'.

Ἔτι δὲ ἀκούετε, ὁ λέγει ὁ Ἅγιος Παῦλος.

Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον

κόσμον ἁμαρτωλὸς σῶσαι. α' Τιμ. α'. ιε'.

Πρὸς ἃ πιστὸς ἀναλίσκεται καὶ ὁ λέγων ὁ ἅγιος Ἰωάννης.

Ἐὰν τις ἁμάρτῃ, Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. α' Ἰωάν. β'. α'.

¶ Ἐφ' οἷς ὁ Ἱβδὸς προσευχὰς λέγει.

Ἄνω ἔχετε τὰς καρδίας ὑμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἱερεύς.

Εὐχαριστήσωμεν Θεῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ἄξιόν ἐστι καὶ δίκαιον ἐστὶ ποιεῖν.

¶ Τότε ἐρεῖ ὁ Ἱβδὸς πρὸς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν ὅπως ἐφεῖς.

ΠΑ'νυ ἄξιόν ἐστι, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον ὡς ἀληθῶς τὸν σὲν, ἵνα πάντοτε καὶ πανταχοῦ εὐχαριστῶμέν σοι Κύριε, ἅγιε Πάτερ Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεός.

Τοῦτα τὰ ῥήματα [τὸν Ἅγιε Πάτερ] παραλείπεται ἀεὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Τεσσαρακοστῶν.

¶ Οἷς ἐπιχείρεται τὸ ἴδιον Προσίμιον καὶ τὸ καθεξῆς, εἰ ἄρα ὅπου ταχθῇ τι, εἰ δὲ μὴ, ἀληθὲς ὅπλου χρήσεται τὰ ἑπόμενα.

ΔΙόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ πάσης τῆς ἐπουρανίου δυνάμεως ὑμνοῦμεν παναγίαν εὐδοξότατον Ὄνομά σου ἀνυμνοῦντες καὶ μεγαλύνοντες, ἀδιαλείπτως αἰνοῦντες σε καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαὼθ, πλήρεις οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Δόξα σοι Κύριε ὑψίστε. Ἀμήν.

Ἴδια προσίμια.

¶ Ἐν τοῖς Γενεθλίοις τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν.

ΟΤι ἔδωκας Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ Υἱόν σου εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἀνθρωπον ἡμῶν γεννηθῆναι, ὃς διὰ τῆς ἐναρξείας τῆς ἁγίας Παρθένου ἐβλάστησεν ὄντως ἄνθρωπος ἐξ ἁγίας Μαρίας τῆς Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης ἐκ μήτρας, καὶ ταῦτα ἄνθρωπος κηλίδος τῆς ἁμαρτίας, ὥστε ἐκκαθάραι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

¶ Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, καὶ τῶν ἑπτὰ ἑπομένων ἡμερῶν.

ΜΑ'λιστα δὲ ὀφείλομεν αἰνεῖν σε, ὑπὲρ τοῦ ἐνδοξοτάτου τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐπιτελέσαντος· ὅτι αὐτὸς ὁ ὄντως Ἀμνὸς τοῦ Πάσχα ὤφθη, ὃς ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, καὶ ἦρε τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ὃς διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸν θάνατον καθήρησε, καὶ διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως αὐτοῦ ζωὴν τὴν αἰώνιον ἐπικατέσησεν ἡμῖν· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ' Ἀναβάσεως, ᾗ ἐστὶ μετὰ πεντήκοντα ἡμέρας.

ΔΙ' ἀγαπητῆς τῆς Υἱᾶς σε Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ὃς μετὰ τὴν ἐνδοξοπάτην ἀπὸ ἀνάστασιν προσθήκης ἐφανερώθη πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς ἀνέδην εἰς τὸν κήρυκας ἑτοιμάσαι ἡμῖν τὸν τόπον, ἵνα ὅπου αὐτὸς ὄζιν ἐκεῖσε καὶ ἡμεῖς ἀναδῶμεν, καὶ ἅμα ἐν δόξῃ συμβασιλεύσωμεν· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, καὶ ταῖς ἑξ ἑπόμεναις ἡμέραις.

ΔΙὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καθ' ὃν παναληθῆ ὑπάρχειν τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὡς ἐπὶ τὴν χρόνον τοῦτον ἐκ τῆς ἀρχαίων καταπέμψαι μετ' ἤχους ἄσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, ἐν ὁμοιώματι διαμεριζομένων γλωσσῶν ὡσεὶ πυρός, καθήμενον ἐφ' ἑνὶ ἑκάστῳ τῆς Ἀποστόλων, πρὸς τὸ διδάσκειν καὶ ὁδηγεῖν αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· ὁμαρτύρουν αὐτοῖς τε, τὸ διαφόρων γλωσσῶν χάρισμα, καὶ παρόντων μὲν διαπύρων ζήλῳ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὀλέθρους καὶ βεβαίους κηρύξαι τὸ Εὐαγγέλιον, δι' ἃ ἐκ σκότους καὶ πλάνης ἀγόμεθα εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς καὶ τὴν ἀληθινὴν ὁδήγησιν ζωῆς καὶ τῆς Υἱᾶς σε Ἰησοῦ Χριστοῦ· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

¶ Ἐν τῇ ἑορτῇ τ' Τριάδος μόνου.

ΟΣ πιστεύεις εἰς ἕνα Θεὸν, ἓν Κύριον· ὁ μόνον ἓν πρόσωπον, ἀλλὰ τρία πρόσωπα ἐν τῇ μιᾷ οὐσίᾳ· ὁ γὰρ πατὴρ ὁμοίως τὸ δόξης τῆς Παρὸς, ἓν τὸ καὶ τὸ τῆς Υἱᾶς καὶ Πνεύματος ἀγίας ἄνθρωπον ἀνθυπόστατον πιστεύομεν· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

¶ Μεθ' ἕκαστον τῶν τῆς Προοιμίων δυτέος ἀδικήσεις ἢ λαχθήσεις,

ΔΙόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ πάσης τῆς ἐπουρανίων δυνάμεων παναγύρεως ἐνδοξότατον Ὄνομά σε ἀνυμνοῦμεν καὶ μεγαλωύμεν· ἀδιαλείπτως εἰπόντες σε καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαὼθ, πλήρεις εἰσὶν ὁ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τ' δόξης σου· Δόξα σοι, Κύριε ὑψίστε. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἰδοὺ ὅτι τὸν Κυριακὸν Τράπεζαν γευσόμενοι, ἐν ὀνόματι τῆς Συναξέως μεταληψόμενοι τούτου ἱερᾶ τοῦ δείπνου.

ΟΤ δὲ ἀξίως μέλλειν ἐλθεῖν ὅτι τούτου τοῦ Τραπέζου σε, ἐλέημον Κύριε, τῇ ἡμετέρᾳ δικαιοσύνῃ, ἀλλὰ τοῖς μεγέθεσι καὶ πλήθεσι τῶν οἰκτιρμῶν σε πεποιθότες· Ἡμεῖς μὲν οὐκ εἰμὶ ἄξιοι ἐσμὲν κἀν τὰ ψίχια ὑπὸ τ' Τραπέζης σου πίπτοντα συλλέγειν. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς ὁ Κύριος, ὃν ἰδιόν ὄζι τὸ ἐλεεῖσαι· χάρισαι ἡμῖν, ὦ μενέσατε Κύριε, ὅπως τοῦ τῆς ἀγαπητῆς Υἱᾶς σε Ἰησοῦ Χριστοῦ σάρκα ἐσθίειν, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ πίνειν, ὥστε τὰ σώματα ἡμῶν σπόρια τοῦ σώμα-

σώματος καὶ αἵματος αὐτοῦ κεκαθαρισμένοι, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν διὰ τῆς τιμιωτάτης αἵματος αὐτοῦ λελύσθαι, ὅπως ἡμεῖς ἐν αὐτῷ διαπαντὸς οἰκῶμεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν. Ἀμήν.

¶ Ἐπειδὴ ὁ Ἱερεὺς ἔξωθεν ἔμπροσθεν τῆς Τραπέζης τὸν ἄρτον καὶ τὸ οἶνον κάτω διατάξατο, ὥστε εὐχερεστέρως τε καὶ εὐχαριστερώτερος τὸν ἄρτον κλάσαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν τὸ ποτήριον, τὴν ἐξῆς τῆς Καθιερώσεως εὐχὴν λέξει.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν ἐφάνης, ὁ ἐκ σπλάγχνων τῆς οἰκτιρμῶν σε ἐδώκας Υἱὸν σε τὸν μονογενῆ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀπολυτρώσεως δοὺς τοῦ σωρῶ τὸ θάνατον ὑποῦμεῖναι, ὃς (τῇ μιᾷ ἑαυτοῦ ἅπαξ προσενεχθέντι προσφορᾷ) τὴν ὁλόκληρον τελείαν καὶ αὐτάρκη θυσίαν, προσφορὰν, καὶ ἱλασμὸν ἐποίησε· ὑπὲρ τῆς παντὸς τοῦ κόσμου ἁμαρτιῶν ἐκεῖ ἐποίησεν· καὶ διέταξε καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ Εὐαγγελίᾳ αὐτὴ παρίγγειλεν ἡμῖν. τὴν αἰώνιον μνήμην φυλάττειν τοῦ πολυτίμου ἐκείνης θανάτου αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἐπαναστάσεως αὐτοῦ. Ἐσάκουσον ἡμῶν, παρακαλοῦμέν σε τὰ αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες σε, ἐλεήμονες τε Πάτερ, καὶ χάρισαι, ὅπως ἡμεῖς τούτων τῆς χρισμάτων σε, ἀρτοκ φλασθὴ καὶ οἶνος, χῆ τῶν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διαγγὴν μεταλαμβάνοντες, εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ θανάτου καὶ πάθος αὐτοῦ, ἅμα καὶ κοινωνοὶ γενάμεθα τοῦ ἁγιασθέντος σώματος καὶ αἵματος αὐτοῦ· ὃς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο (α) ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας (β) ἔκλασε καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων, Λάβετε, φάγετε, (γ) τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι, (δ) τὸ ποτήριον ἔλαβε, καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Πίνετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· (ε) τοῦτο γάρ ὅστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης τὸ περὶ ὑμῶν, καὶ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

(α) Ὧδε δεῖ τὸν Ἱερέα τὸ λοπάδιον εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν.

(β) Καὶ ὧδε τὸν ἄρτον κλάσαι.

(γ) Ὧδε παντὶ τῷ ἄρτῳ χεῖρας ἐπιθεῖναι.

(δ) Ὧδε τὸ ποτήριον εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν.

(ε) Καὶ ὧδε παντὶ τῷ σκεύει (εἴτε κύλικι εἴτε λαζιλίῳ) ὧ ἐνεστιν οἶνος καὶ ὕδωρ σύμμιξος, χεῖρα ἐπιθεῖναι.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς κοινωνὸς προσφορὰν αὐτὸς, καὶ μεταλήψεται τῆς ἁγίων Μυστηρίων ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν, εἶτα ἡ μιλαδοῦσι αὐτὰ τοῖς Ἐπισκόποις, Πρεσβυτέροις καὶ Διακόνοις ἀσυνήτοις (ἰδὼ τινες παρῶσιν) ἑτέρῳ ἡ καὶ τῷ λαῷ καθεξῆς γονυπετοῦντι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καὶ παρέχων τινὶ τὸν ἄρτον, λέξει.

ΣΩμα Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ περὶ σοῦ δι-

διὰ ῥήματος διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα καὶ ψυχὴν σε εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τοῦτο λέγω καὶ φάσκεις τὴν τῆς Χριστοῦ ἀνάμνησιν, ἣν ὑμεῖς ἐποιεῖτε, καὶ σύνεσιν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου μετὰ πίστεως καὶ δικαιοσύνης.

¶ Καὶ ὁ Λειτουργὸς παρέχων πνεῦμα τὸ παλήριον ἐρεῖ.

Ἅγια Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ σῶμα σου ἐμφυλάξαι σε εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τοῦτο πάλιν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου ἐμφυλάξαι σε εἰς ζωὴν αἰώνιον.

¶ Ἐὰν πρὸ τῶν πάντων καινοποιήσῃς τὰς ὀπισθίους ἕλικας καὶ ξύλινα ἀναβαθῇ, πλεῖον τελειώσῃ ὁ Ἰδοὺ καὶ τὰ προσευχόμενον τοῦτον· ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ [Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἐν τῇ νυκτὶ] εἰς δοξολογίαν τοῦ ἄστε· καὶ ἀπὸ τοῦ [Ὥστε μὴ ἐξ ἡμῶν μὴ δὲ ἐπιπνεῦσαι] εἰς δοξολογίαν τὰ ποιητέα.

¶ Κοινωνησάντων ἁπάντων, ἀναστὰς ὁ Λειτουργὸς ὑπὸ τὴν Κυριακὴν τράπεζαν, ὅλην ὑπὸ τὴν ἐκ τῶν ἀγαθῶν συμβολὴν λειτουργῶν, κλῆσιν τὴν σινδόνι ἀνακαλύπτων.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ τὴν Κυριακὴν Κυρίου, τὴν λαὸν ἐκκλησίαν τῶν δέκα μετ' αὐτῶν ἐπιλέγοντος.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Εἰς τὰ λεγόμενα τὰ ἐπόμενα.

Κύριε Πάτερ ἀγαθὲ, ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦλοί σου, τὸ παγεῖαν ἀγαθότητός σου ἐκτενῶς δεόμεθα, παῦσαν τὴν τοῦ αἰσχύνης καὶ δυσωδίας ἡμῶν θυμηνάς ἀποδεξάσθαι· ταπεινοφρονέστατα ἀντιβολοῦντές σε, χαρίσασθαι ἡμῖν, ἵνα τῇ ἀξίᾳ τε καὶ ἐσταὶ τὰ Υἱῷ σου Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, ἡμεῖς τε καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία σου τῶν τε ἐφέσεως τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, καὶ πασῶν τῶν ἀγνοιῶν τῶν πάθος αὐτοῦ δυσωπεῖν τύχωμεν. Καὶ σὺ νῦν, Κύριε, παρασκεύασον τε καὶ περιστάλμβανον ἡμᾶς ἀμώμους, ψυχάς τε καὶ σώματα ἡμῶν, χαλέσαι σοι ζώσαν λογικὴν ἁγίαν καὶ ζῶσαν· ταπεινοῦντάς σε, ἵνα πάντες ἡμεῖς οἱ συμμέτοχοι ὄντες τῆς ἁγίας ταύτης Συνάξεως, τῆς χάριτός σου καὶ οὐρανίου δωρεᾶς πληρωθῶμεν. Ἐπὶ καὶ διὰ πολλὰ πολλὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν δυσωπήσαν σοι παρασκεύασον ἀμώμους ὄντας τυγχάνειν ἀλλὰ ἐν ἀντιδολοῦμεν γέ σου τῶν

τῶν προσόντων ταύτην τὴν λειτουργίαν ἡμῶν, καὶ λατρείαν προσδέξασθαι, ἐκ τῶν ἀξίων ἡμῶν συνέλεγμένων, διὰ φέροντα τὰς ἁμαρτίας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· δι' οὗ, καὶ μεθ' οὗ σοὶ ἐν ἑνότητι τοῦ Πνεύματος πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα ἐστὶν, Πάτερ παντοδύναμε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἄλλως.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀοίδιος Θεὸς, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι ἡμᾶς τοὺς τὰ παιδία ταῦτα Μυστήρια ἐν ἀθώῳ εἰληφότας, τῇ πνευματικῇ τοῦ πιωτάτου σώματός τε καὶ αἵματος τοῦ Υἱοῦ Σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τροφῇ ποιμαίνειν ἀξίους· καὶντεῦθεν πᾶσιν παρέχειν ἡμῖν τοῦ τῆς εἰς ἡμᾶς εὐμενείας τε καὶ χρηστότητος Σου, καὶ ὅτι τὰ ὄντως μέλη γενόμενοι τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Υἱοῦ Σου, ὑγιεῖς τῇ εὐλογητῇ τῆς πίστεως ἑπόμενοι ἀνθρώποις κοινωνίᾳ συνημμένοι· ὅτι καὶ τῆς αἰωνίας βασιλείας Σου, διὰ τῶν ἀξίων τιμιωτάτου τοῦ θανάτου καὶ παθημάτων τοῦ ἠγαπημένου Υἱοῦ Σου, καὶ ἐλπίδος κληρονόμοι ἐσμέν. Ταπεινοφρονούμενοι δὲ ἀντιζολάμβανόμεθά σε, Πάτερ ἐφικτε, ὅπως ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ κοινωνίᾳ ἡμᾶς συναλμίζητε τοῦ, ὅπως ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ κοινωνίᾳ ἡμᾶς συναλμίζητε, καὶ πάντα τὰ ἔργα ἀγαθὰ ποιῆσαι ἡμᾶς, ἃ σοὶ εὐάρεστα πεποιήκασιν ἅγιοι σου ἀπ' αἰῶνος· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγίου, πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Εἶτα λιβήσεται ἡ ἀθθησεται.

ΔΟξα Θεῷ ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Σὲ αἰνέσαμεν, Σὲ εὐλογήσαμεν, Σὲ προσκυνήσαμεν, Σὲ δοξάζομεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν, Κύριε Θεὲ, Βασιλεῦ ἐπουράνιε, Θεὲ ὁ Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ.

Κύριε, Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, Κύριε Θεὲ, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς· Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς· Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν. Ὁ ἐν δεξιᾷ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺ γὰρ μόνος ἅγιος, σὺ μόνος Κύριος, σὺ μόνος ὑψιστος Χριστὲ, μετὰ Πνεύματος ἁγίου, ἐν δόξῃ τοῦ Πατρὸς ὑψιστος εἷς. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐὰν παρῇ) μετὰ τοῦ τῆς τῆς δυλειρίας ἀνδὸς ἀποπέμψῃ.

ΕΙρήνη τῷ Θεῷ, ἡ πάντα τὰ νῦν ὑπεδέξατο, φυλάσσοι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρεῖη καὶ μεθ' ὑμῶν διαμείνῃ. Ἀμήν.

¶ Σωματαὶ, αἷς χρησέων μὴ τὼ Προσφορὰν, μὴ Ὕσης Σωτήριος, ὁσημέραι μᾶ ἢ πλείοσι. Λεχθεῖεν δ' ἂν αὐτα ἢ ἄλλας, ὁσάκις ἂν τύχῃ, μὴ τὰς Σωματὰς τῆς Ἐνδυτῆς ἢ Ἐσπερινῆς Εὐχῆς, Σωτήριος, ἢ Λιτανείας, χρὴ τὸ δοκᾶν τῷ Λειτουργῷ.

Ἀντιλαβοῦ ἡμῶν οἰκτιρμόνως, Κύριε, ἐν ταύταις ταῖς δεήσεσι ἢ προσθυχαῖς ἡμῶν, ἢ εὐθυνε τὼ πᾶν ἀνάλωμα σε ὁδὸν, ὡς τὸ σὸν αἰώνιε ζωῆς τυχεῖν· ἵνα ἐν πάσαις τε ἔνδοξε βίε πάντα μεταβολαῖς καὶ ἀσφαλείαις τῆ προσηνεῖ ἢ ἑτοίμη βοηθεία σε ὑπασπιδωθῶμεν, διὰ Ἰησᾶ Χριστᾶ τὸ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Παντοδύναμε Κύριε, ἢ ἀΐδιε Θεὸς, ἀξίασον, δεόμεθά σε, τὰς τε καρδίας ἢ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν τῆ ὁδῷ τῶν νόμων σε, ἢ ἐν τοῖς ἔργοις τῆ ἐντολῶν σε εὐδύνειν, ἀγιάζειν τε ἢ διοικεῖν· ὡστε παρ' ἡμῶν πάντα σκεπασματί σε τῶν τε ἢ ἐσαεὶ, τό, τε σῶμα καὶ τὼ ψυχὼ διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησᾶ Χριστᾶ τὸ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Πάναγε, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀντιβολᾶμέν σε, ὅπως ἂν ἐμμάτων τοῖς ἐξ ὧν σήμερον ἠκάσαμεν, διὰ τῆς χάριτός σε ἐσω τῆ καρδίας ἡμῶν ἐμφυτεύθωμεν, ἵνα ἐξ τὼ καλοκαγαθᾶ βίε καρπὸς ἐνφέρωμεν, εἰς τὼ πάνδοματέ σε δόξαν ἢ αἶνεσιν, διὰ Ἰησᾶ Χριστᾶ τὸ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Φθάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις τῆ ἀφάξεσιν ἡμῶν τῆ ἐμυνεσάτη χάριτί σε, ἢ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῆ βοηθείᾳ σε, ἵνα ἐν παντοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχόμενοί τε, περίκοπτ, ἢ τελεσθέντες, τὸ ἅγιον Ὄνομά σε δοξάσωμεν, ἢ τελθλᾶσιν διὰ τῆ ἐλέες σε, τῆ αἰωνίε ζωῆς ὀπιπτχωμεν· διὰ Ἰησᾶ Χριστᾶ τὸ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ πάσης σοφίας πηγὴ ὤν, ὁ τῆς χρείας ἡμῶν πρὸ τῆ αἰτεῖσθαι, ἢ τὼν ἀγνοιῶν ἡμῶν ἐν τῆ αἰτεῖσθαι σωτήρ· Σπλαγχνίσθητι, δεόμεθά σε, ὀπὶ τῆ ἀσθενείας ἡμῶν, ἢ ἅπερ διὰ τὼ ἀναξιότητα ἡμῶν ἀ τολμῶμεν, ἀ δὴ ἢ διὰ τὼ τυφλότητα ἡμῶν ἀ χ ὁρῶντ' ἐσμὲν αὐτεῖν, ἀξίασον ἡμῖν χαρίζεσθαι, διὰ τὼ ἀξίαν τῆ Υἱᾶ σε Ἰησᾶ Χριστᾶ τὸ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἐπαγγειλάμενος ἀκέειν τὰς δεήσεις τῆ ἐν Ὀνόματι τῆ Υἱᾶ σε αἰτήσαντας, ὁρκιζόμενος κλίνον τὸ ὦς σε, ἀντιβολᾶμέν σε, Κύριε, ἡμῖν τοῖς νῦν τὰς προσθυχὰς ἢ τὰς δεήσεις ἡμῶν σοὶ ποιουμένοις, καὶ δόσον ὅπως ἀ πᾶσι χρὴ τὸ θέλημά Σου ἀτήσαμεν, ἐνεργῶς ἐκπορεύθωσιν, εἰς τε τὼ τῆς χρείας ἡμῶν ἐπάρκειαν, καὶ τὼ τῆς δόξης σε ἀνάδειξιν, διὰ Ἰησᾶ Χριστᾶ τῆ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν

¶ Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ ἄλλαις ἑορτασίμοις ἡμέραις (Σωάξεως μὴ ὄσης) ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Σωάξει προσεταγμένα λεχθήσεται μέχρι τέλους τῆς Καθολικῆς ὀυχῆς [Ὑπὲρ τῶν ἐν καθεζομένῳ τῆς Καθολικῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας] προσευχῆς. ἢ καὶ μία ἢ πλείους, τῶν τελευταίων προειρημένων Σωαπῶν. Τέλος ἡ εἰρηνεύσεται ἡ Εὐλογία.

¶ Οὐ τελεωθήσεται τὸ Κυριακὸν δεῖπνον, ἐὰν μὴ ἱκανὸς ἀριθμὸς παρῇ τῶν Κοινωνησειόντων μετὰ τὸν Ἱερέως καὶ τὸ δοκᾶν αὐτῷ.

¶ Εἰ δὲ καὶ μὴ πλείους ἢ εἴκοσι ἐν τῇ Παροικίᾳ ὦσιν ἱκανοὶ δι' ὑπὸ τὴν διάτοιαν τῆς Εὐχαριστίας μεταλαβεῖν, ὅμως δεῖ ἡ ἁγία Σωάξεις ὦσι ἔχει, πλὴν εἰ μὴ πέντε ἢ πλέονες τοῖς τῶν Ἱερέων συγκοινωνῶσι.

¶ Ἐν δὲ τῇ Καθεδραίας ἢ Σωεδραίας Ἐκκλησίας, καὶ τοῖς Σωεδρίοις, ὅσα πλείους εἰσὶν Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ἐκεῖ σύμπαντες κατὰ ἑκάστῳ Κυριακὴν πελάζουσιν σωῷ τῷ Ἱερεῖ τῆς Εὐχαριστίας μεταλήψονται, ἐὰν μὴ εὔλογός τις αἰτία ᾖ εἰς τοὐναντίον.

¶ Πρὸς δὲ τὸ ἐκπόλαιον πᾶσιν ἀφορμὴν τῆς διχοστασίας, ἢ καὶ δεισιδαιμονίας, ἣν ἄν ἔχοι τις, ἢ καὶ ἔχειν ἂν δύναιτο περὶ τῶν ἄρτων καὶ οἴνου, ἀρκετὸν ἔσται ἐὰν τοιοῦτον μὲν ὁ ἄρτος ᾖ, οἷος κοινῇ ἐσθίομεν, ἄριστος δὲ καὶ καθαρώτατος ἄρτος πύρινος, ὃς ὑπὸ τοῦ ἑλέως προσφέρεται ἄν.

¶ Καὶ ὡς μὲν προσανθὲν τι τῶν ἄρτων καὶ οἴνων μὴ ἁγιαζόντων, ὁ Κυδεμὼν ἑαυτῷ ἔξει. Ἦν δέ τι τῶν ἁγιαζόντων περίλοιπον ᾖ, τῶν Ἐκκλησίας ὦσι ἐκκομιζόντων, ἵνα ὁ Ἱερὸς καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν συγκοινωνησόντων, ἐς αὐτῷ τότε προσκαλέσειεν ἄν, ὅλως μὴ τὴν Εὐλογίαν, ἀλλαξάς φάγον καὶ πίον ἀυτό.

¶ Ἄρτος καὶ οἶνος ὑπὸ τῶν Κυδεμόνων καὶ Νεοφυλάκων τῇ τῆς Παροικίας δαπάνῃ παρασκευαζόντων.

¶ Σημειωτέον δὲ, ὅτι δεῖ ἔκαστον τῶν Παροίκων τοῖς εἰς πελάζοντα κατ' ἔτος κοινωνεῖν τῶν ὑπὸ τειῶν ἐκείνων ἡμερῶν, ἐν αἷς κοινωνητέον, ἢ τῷ Πάσχα μία ἔσαι. Καὶ πᾶς ὁ Πάροικος κατ' ἔτος ὅτι τὸ Πάσχα μὲν τῶν Περιεζώστου, Τοποτηρητᾶ, Κυδεμόνος, ἢ ἄπωσεν αὐτοῖς ὑποκαθιεζώτου, σωωσεῖ τὸν λόγον, καὶ πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ χρέα καὶ τὸ εἰωθὸς ὠφειλημένα αὐτῷ ἢ αὐτοῖς, ἐκτίσῃ, ἢ ἐὰν ἐκεῖ καὶ τότε ἐκλίσαι χρὴ.

¶ Λειτουργίας ἤδη τελουτησάσης, τὰ περίλοιπα ἐν τῇ Προσφορᾷ δωρηθέν, εἰς τὰς καθ' ὁσίαν καὶ ἀγάπας χρείας ταχθήσεται, ὡς ἂν τῷ Λειτουργῷ καὶ τοῖς Οἰκονόμοις δόκοιν. Αὐτῷ δὲ πάντα περὶ διαφανέντων, διαθήσεται ὡς ἂν ὁ Διατάκτης θέλοιεν.

Ἔτω-

Ἐπειδὴ πρὸ ἐν ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ τ' τῆ Κυριακῆ δείπνα Τελέσεως παρεσκεύασται, ὅπως γονυπετῶντες αὐτὸ λαμβάνωμεν οἱ Συγκοινωνοῦντες (Ἦν πρὸν διάταξις ἓν τ' διακόσιας ἐγγὺ, ταχθεῖσα δηλαδὴ εἰς σημασίαν τῆ ταπεινῆ τε ἡμῶν καὶ εὐχαρίστε ἀναγνωσιμῆ πρὸ τῆ Χριστῆ βιργησιῶν ἐν αὐτοῖ πᾶσι τοῖς ἀξίοις Συγκοινωνοῖς διδομένων, ἐπ' ὧ μὴ εἰς Χτοφυλὼ τῆς βεβηλώσεως τε καὶ τῆς ἐν τῇ ἁγία Σωφίᾳ ἀταξίας, ἄλλως ἂν, ὡς εἰκὸς, ἐσομένης) Ὅμως γε ἵνα μὴ εἴτε δι' ἄγνοιαν καὶ ἀθέτειαν, εἴτε διὰ μοχθηρίαν καὶ αὐθάδειαν παρενομοῦσθῃ, καὶ μωμηθῇ αὕτη ἡ Γονυκλισία, ἐν πᾶσι δηλαδὴ ὅτι ἀδήμια Πρεσκωπῆς νοεῖται, ἐδὲ ὀφειλῇ γίνεῳ ὅτε τῷ Μυστηριάδῃ ἄρῳ καὶ ὕινω σωματικῶς ἐκεῖ μεταληφθῆσιν, ὅτε τῇ Σαρκικῇ καὶ παχείᾳ τ' τῆ Χριστῆ φυσικῆς Σαρκὸς καὶ αἵματος. Ὁ γὰρ Μυστηριάδης ἄρτος καὶ οἶνος ἐπὶ μήσιν ἐν τ' αὐταῖς φυσικαῖς αὐτῷ ἐσίαις· ὅλεν προσκωμήτων αὐτὸν (εἰπ γὰρ αὐτ' εἰδωλολατρείᾳ, πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἁγὶ Χριστιανῶν βδελυκτὸν.) Καὶ τὸ φυσικὸν τῆ Σωτῆος ἡμῶν Χριστῆ σῶμα καὶ αἷμα ἐν τοῖ ἀρτοῖ καὶ οἴνῳ ἐνδεδεῖσι τῇ τ' Φυσικῆ Χριστῆ Σώμασι ἀφηθείᾳ ἐναντίον ον, ἐν ἐλ χρόνῳ ἐν πλείοσι τύποις πλὴν ἑνὸς ὑποδρχειν.

Ἡ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ

Λειτουργία, ἡ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ χρησέον.

¶ Ὑπομιμνήσκειν δεῖ ἁλλὰ ἐν, ὅτι μέλλοσι προσκεῖ μὴ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα εἰ μὴ ἐν ἡμέραις τ' Κυριακῆς, καὶ ἄλλαις Ἑορταῖσιοις, ὅταν μέγιστον πλῆθος ἁγὶ ἐνδέχοπον συνέρχηται τότε μὲ, ἵνα ἡ Ἐκκλησία ἐκεῖ παρόσα τῇ ἁγὶ νεοφωτίσων εἰς τ' τῆς Ἐκκλησίας τῶ Χριστῆ ἀριθμὸν Ἀποδοχῆ ὁπλοποιήσῃ· τότε γὰ, ὅτι ἐν τοῖ Ἁγιοβαπτισμοῖ ἔκασ[illegible] ἁγὶ αὐτῶν παρόντων τῆς ἑαυτῶν ἐξουσιλογήσεως ἐν βαπτισμῷ πάλαι τῷ Θεῷ ποιήσῃς ὑποσχέσις λαμβάνει ἐν. Δι' ὧν αἴτιαν καὶ πάνυ γε συμφέρει τὴν ἐγχωρίῳ Γλώσσῃ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα. Ἀλλ' ὅμως ἐξεσιν ἐν καιρῷ τῆς ἀνάγκης, ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ Ἐκκλησίας τὸ τοιοῦτο.

¶ Σημειωτέον γὰ ὅτι τοτὲ βέλει βαπτισθῆναι μῶ τὸ ἀρσενι ἔσον δύο Συμπατέρες καὶ μία Συμμήτηρ· τῷ δὲ θήλῃ ἐς Συμπατέρα καὶ δύο Συμμήτερες.

¶ Βαπτισθέντα μνημονεῦον τῆ παιδίου ὁ Γονεὺς τότε προσδηλώσει τῷ Κληρικῷ προτεραίᾳ τῆ νυκλὶ, ἢ αὐθήμερον πρὸ τῆς ὥρας τῆ Ὀρθρινῆ Εὐχῆς. Τότε γὰ Σύμπατέρες τε καὶ Συμμήτερες σὺν τῷ λαῷ δεῦρο μ' τὸ δεξιὸν

ὕστερον Ἀνάγνωσμα ἢ ἐν Ἑωθιναῖς ἢ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς, ὡς δοκοῦν ἂν τῷ Κηδεμόνι, ὅτι τὸ Βαπτιστήριον μὴ πᾶσι παισὶν ἕτοιμοι ἔσονται. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐλθὼν ὅτι τὸ Βαπτιστήριον (ὁ καθαρὸν ὕδατος τότε πληρωθῇ δεῖ) καὶ ἐκεῖ ἐρεῖ,

Τὸ παιδίον τοῦτο ἤδη βεβάπτισται ἢ ὄχι;

¶ Εἰ ἀποκρίνονται, Ὄν, τότε παρέστησιν Ἱερεὺς καὶ τὰ ἑπόμενα.

Ἐπῃδὴ, Ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ συνειλημμένοι καὶ γεγεννημένοι εἰσὶ, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ἡμῶν Σωτὴρ φάσκῃ, ὅτι οὐδεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν δύναται, ἐὰν μὴ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀγίου ἀναγεννηθῇ· Δέομαι ὑμῶν ὅπως καλέσωμεν τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐπαφῇ τὸν ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν παιδίον τοῦτον ὅπως φύσεως ἔχειν δύναται, ἵνα ἀπολαβὴ τοῦ ὕδατος τοῦ Πνεύματος ἁγίου βαπτισθῇ, καὶ εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν προσληφθῇ, καὶ ζωὸν μέλος αὐτῆς κατασταθῇ.

¶ Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Δεηθῶμεν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ ἐν μεγάλῃ τῇ ἐλέει σου καὶ τῇ Νόε καὶ τῇ οἴκου αὐτοῦ σώσας ἐν τῇ κιβωτῷ, ὥστε ἀμὴ ἐν τῷ ὕδατι ἀπολωλέναι, ὁ καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας τοῦ λαοῦ σου διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀσφαλῶς ὁδηγήσας, τύπῳ οὖν τούτῳ τινὶ προσημαίνων τὸ ἅγιόν σου Βάπτισμα· ἔτι ἧ καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἁγιάσας εἰς τὸν μυστικὸν τῆς ἁμαρτίας ἀπέλυσεν· Ἱκεσίαν ἐμὲν σε διὰ τὰ ἄπειρα ἐλέη σου, οἰκτίρμονας ὄντας ἐπὶ τὸ παιδίον τοῦτο· λύσον αὐτὸ, ἁγίασον αὐτὸ Πνεύματι ἁγίῳ, ἵνα τῆς ὀργῆς σου ἀπαλλαγεὶς εἰς κιβωτὸν Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ προσδεχθῇ· καὶ γεβαπτισμένον ἐν τῇ πίστει, χαῖρον διὰ τῆς ἐλπίδος, καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐρριζωμένον, ἵνα τὰ τῆς παραχωρούσης κόσμου κύματα διαπεράσῃ, ἄχρι τὸ τελευταῖον εἰς τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς γῆν ἀφικνεῖσθαι, ἐκεῖσε συμβασιλεῦσον εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀθάνατε Θεὸς, ὁπωσοῦν πάντων τοῦ ἐν χρείᾳ ὄντων, αἰτιλήπτωρ τοῦ πρὸς σὲ καταφεύγοντων εἰς βοήθειαν, ζωὴ τοῦ πιστευόντων, καὶ ἀνάστασις τοῦ ἀποθανόντων, Ἐπικαλοῦμαί σε ὑπὲρ τούτου τοῦ βρέφους, ἵνα ὅτι τὸ βάπτισμά σου παρελθὸν, διὰ τῆς πνευματικῆς παλιγγενεσίας τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν λαμβάνῃ. Προσδέχου αὐτὸ, Κύριε, καθάπερ ὑπέσχου διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου, λέγοντος· Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Οὕτως

ἄρα δὸς ἡμῖν τοῖς αἰτοῦσιν, δύρησωμεν ἡμεῖς οἱ ζητοῦντες, ἡμῖν τοῖς τοῦ δυραν κρούσιν ἄνοιξε. Ἵνα οὖν τὸ βρέφος τῆ ἁγίᾳ λουτρῷ ἀπολυθῇ, καὶ παρέλθῃ εἰς βασιλείαν τοῦ αἰῶνος, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐξορκίζει τὸ λαὸ ὁ Ἱερεύς.

Ἀκούσατε τῶν ἁγίων τοῦ Εὐαγγελίου γεγραμμένων κατὰ τὸν ἅγιον Μάρκον τοῦ ἐν δεκάτῳ κεφαλαίῳ, κύμματι τεσσαρακοστῷ.

ΠΡοσέφερον παιδία τῷ Χριστῷ, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν· Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά.

¶ Μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχεῖαν ταύτην τὴν παραίνεσιν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου ποιήσει ὁ Λειτουργός.

ΑΓαπητοὶ, ἀκούετε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ὡς ἐπέλυσε τὰ παιδία προσενεχθέντα αὐτῷ, ὡς κωλύσαν αὐτὰ προσφέρειν ἐπέτιμησεν, ὡς ἀλλαχοῦ αὐτὸς μιμεῖται πάντας παρακαλεῖ. Βλέπετε οὖν τῷ τρόπῳ καὶ τῇ προφάσει αὐτοῦ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ πρὸς αὐτὰ ἐπιδείξατο· ἀνεκαλίσατο γὰρ αὐτὰ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπέθηκε, καὶ ηὐλόγησεν αὐτά. Μὴ οὖν ἀμφισβητεῖτε, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι παραπλησίως τὸ παρὸν τοῦτο τὸ παιδίον ὑμῶν ὑποδέξεται, ὅτι εἰς τὰς τέλειας αὐτοῦ ἀγκάλας αὐτὸ ἀναλήψεται, ὅτι τῶν τῆς αἰωνίας ζωῆς εὐλογίαν αὐτῷ χωρίσεται, καὶ τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτοῦ μέτοχον αὐτὸ ποιήσει. Τοιγάρτοι ἡμεῖς ἅτε πεποιθότες ἐπὶ τῇ ἐπουρανίῳ Ῥητῷ ὑμῶν ὑποσχέσει, ὑπὸ τῆς Υἱοθεσίας, ὑπὸ τῆς ἁγίας Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, καὶ ἐδαμῶς διστάζοντες, ἀλλὰ πεπεισμένοι ὅτι δωρεάν ἐστιν ἡ ἀγάπης ἡμῶν, ἐν τούτῳ τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης ἡμῶν, ἐν τούτῳ τὸ βρέφος εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ Βάπτισμα προσενεγκεῖν· πῶς καὶ ἀλαζόνας αὐτοὺς δυχερισθέντας λέγωμεν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, Πάτερ κυρίου, τοῦ ταπεινώσαντος ἑαυτὸν Θεὸν, ὅτι πρός τε τὴν τῶν χαίρειν ὁμολογίαν καὶ τὴν ὁδὸν σε πίστιν, ἡμᾶς κατιέναι ἠξίωσας· Αὔξησον ταύτην τὴν ὁδηγίαν, καὶ φύλαξον ταύτην τὴν πίστιν εἰς ἡμῶν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σοῦ τοῦ βρέφους τούτου, ἵνα ἀναγεννηθῇ, καὶ κληρονόμον γένηται αἰωνίας σωτηρίας· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύῃ σοί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἷς Θεὸς νῦν καὶ ἀεί. Ἀμήν.

¶ Εἶτα

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τοῦ Σύμπαντος καὶ Συμμήτερας τόνδε τὸν τρόπον ἐρωτήσει.

Ἀγαπητοί, πρὸ τοῦ παιδίον τόνδε ἐρωτηθῆναι, ἐρωτηθῆναι δεῖ ἵνα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς αἰτήσῃ αὐτὸ ἵνα ἐπιδέξηται, ὅπως τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ λύσας, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἁγιάσας, τῇ βασιλείαν τῆς ἐρχομένης καὶ ζωὴν αἰώνιον αὐτῷ δῶναι. Ἐπὶ δὲ καὶ ἀκούσατε ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτὸ πάντα ταῦτα τὰ παρ' ὑμῶν αἰτηθέντα δωρεῖται ἐπαγγελλόμενος· ἵνα ἐπαγγελίαν αὐτὸς χρὴ τὸ αὐτὸ μέρος ἀσφαλίσασθαι διαφυλάξῃ τε καὶ ὁπωσοῦν τελέσῃ. Τοιγαροῦν μετὰ ταύτην τὴν ὑποφερομένην ὑπὸ Χριστοῦ ποιημβίλου, δεῖ τὸ παιδίον τοῦτο, τέως αὐτὸ μέρος, δι' ὑμῶν τῶν Ἀναδόχων αὐτὸ πιστῶς ἐπαγγέλλεσθαι (μέλλοις δ' ἂν ἡλικίαν ἔχῃ ἐφ' ἑαυτοῦ ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν δέχεσθαι) καὶ ὑποτάξεσθαι τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεῷ λέγω πιστεύειν, καὶ ὑπειδῶς φυλάξειν τὰ ἐρωτάγματα αὐτοῦ.

Ἐρωτῶ οὖν,

Ὧν ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τούτου ὑποτάσσῃ τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ταῖς πομπαῖς καὶ δόξῃ καὶ κόσμῳ, καὶ τῇ πλεονεξίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς ὑπιδυμίαις, ὥστε μὴ βλέσθαι αὐτοῖς ἕπεσθαι, μηδ' ὑπ' αὐτοῦ ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Ναὶ, πᾶσι τούτοις ὑποτάττομαι.

Λειτουργός.

Πιστεύεις εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε, καὶ ἐτάφη, καθῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανὸς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ ταῦτα ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις.

Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργός.

Ἆρ' οὖν θέλεις εἰς τὴν πίστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Μάλιστά γε ὀπιδυμῶ.

Λειτουργός.

Μῶν ἔρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ δυπειδῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλῃ;

Ἀπόκρισις.

Βούλομαί γε.

¶ Ἔιτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

Χάρισαι, ἐλεήμων ὁ Θεὸς, ἵνα παλαιὸς ὁ Ἀδὰμ ἐν τούτῳ τῷ παιδίῳ κάτω ταφῇ, ὥστε τὸ καινὸν ἄνθρωπον ἐγερθῆναι ἐν αὐτῷ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα πάντα τὰ σωματικὰ πάθη ἐν αὐτῷ νεκρωθῇ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζωὴ καὶ αὔξησιν ἐν αὐτῷ λάβῃ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα σώσωμεν καὶ ἰσχὺν ἔχῃ, τὸν νικᾶν καὶ θριαμβεύειν τὸν διάβολον, τὸν κόσμον καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

Χάρισαι, ἵνα ὅσιον διὰ τὴν λειτουργίας καὶ διακονίας ἡμῶν σοι ἐνδάδε καθιδρῦται, αὐτὸς καὶ τὰς ἐπιφανίας ἐνδύσῃ ἀρετὰς, καὶ τὸν αἰώνιον μισθὸν λάβῃ, διὰ τὸν ἐλέους σου, Κύριε Θεὸς ὁλοκλητὲ, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνᾶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, σὺ ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐκ τῆς τιμιωτάτης πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέχεας, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρήγγειλας πορευθέντας καὶ μαθητεύειν πάντα τὰ ἔθνη καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Πέμψες, ἀντιβολῶμέν σε, ταῖς δεήσεσι τῆς Ἐκκλησίας σου· ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὸν μυστικὸν τῆς ἁγιασμοῦ λουτρὸν· καὶ παράσχου ἵνα οὗτο τὸ παιδίον, ὃν αὐτοῦ νῦν βαπτίζεσθαι μέλλον, τὸ χάρισμα σου πλήρωμα λαμβάνῃ, καὶ ἐν τῇ τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν σου τάξει ἀριθμῷ πάντοτε διαμένῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἔιτα ὁ Ἱερεὺς λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας τὸ παιδίον, ἐρεῖ τοῖς Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι.

Ὀνομάζετε τὸ παιδίον.

Καὶ τότε μετ' αὐτοῦ ὀνομάζων (ἐὰν μὴ ὑπάρχωσιν αὐτῷ ὅτι τὸ παιδίον τοιοῦτόν ἐστιν ὑπομνήσει) βάψῃ ἐν τῷ ὕδατι φρονίμως καὶ θυλακῶς, λέγων.

Ἐγὼ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Ἐὰν δὲ ἔπωσιν, ὅτι ἄρραστόν ὅζι τὸ παιδίον, δύνηται τῷ ὕδατι αὐτὸ ῥαντίζειν, καὶ λέγειν τὰ προειρημένα.

Ἐγὼ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Ἔιτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

Εἰσδεχόμεθα τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ἐνδάδε ὁ Ἱερεὺς ποιήσει σφραγίζομενος τύπον αὐτοῦ τοῦ τύπου τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦτο σημαίνοντες ὅτι τανῦν δεῖται ἐπαισχυνθήσεται τὴν τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ πίστιν ὁμολογεῖν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενον κατὰ τῆς σημαίνει αὐτῷ, παρὰ τὴν ἁμαρτίαν,

κόσμου

κόσμον τι, καὶ διάβολον, καὶ πᾶσὸς σραπάσης τε καὶ ἄλλος τῦ Χριςῦ διαμάχων, μέχρι τῦ τέλους τῦ βίου. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἰβδὺς λέξει.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, τῦτο τὸ παιδίον ἀνεζωπύρθη, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τῦ Χριςῦ ἐνεκεντρίσθη διὰ τῦ ἁγίου βαπτίσματος τῦ Παντοκράτορος Θεῦ διὰ ταύτας τὰς διεργασίας, καὶ τὰς δυσχερείας ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν αὐτὰ ποιήσωμεν, ἵνα μὴ ταύτων τῶν ἀρχῶν, τὸ παιδίον τῦτο ἀφέλοιπον τὸν βίον χέρνον διάγῃ.

¶ Τότε γονυπετόντων ἁπάντων εἰρήσει.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιέσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῦ πονηρῦ. Ἀμήν.

¶ Τότε λέξει ὁ Ἰβδύς.

Χάριν σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὅτι καρδίας ἡμῶν ἀπεδέξω μόνῳ, ὅτι ἠυδόκησας τῦτο τὸ βρέφος τῶ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναζωπυρῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον Χριςῦ διὰ ὑιοθεσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ Χριςῦ Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι. Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθά σε χαρίσασθαι, ἵνα μεκφον ὂν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζᾷν ἢ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ τῆς Χριςῦ σωτηρίᾳ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῦ, σταυρῶσαι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅλον τὸ τῆς ἁμαρτίας σῶμα παυθῆναι καταργήσαι· καὶ ὥσπερ τῷ θανάτῳ τῦ Υἱῦ Χριςῦ κοινωνὸν ἐγενήθη, ἵνα καὶ τῆς ἀναςάσεως αὐτῦ μεταλάχῃ, ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μέλος τῆς τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλείμματος, τῆς αἰωνίας βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Χριςῦ τῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα πάντων ἐςώτων ὁ Ἰβδὺς Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι λέξει τὴν ἑξῆς Παραίνεσιν.

Ἐπειδήπερ τῦτο τὸ παιδίον διὰ ὑμῶν τῇ ἐγγυητῇ αὐτῦ ἐπηγγείλατο ἀποτάξασθαι τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῦ, πιςεύειν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· Μιμνήσκεσθε ὑμᾶς δεῖ, ὅτι ὑμέτερον ἔργον ἐςὶ, καὶ μάλιςα φροντίσαι ὑμᾶς σκοπεῖν ὅπως τὸ βρέφος τῦτο παιδευθῇ, ὡς τάχιςα οἷόντ' ἔςαι μανθάνειν, ὡς ὁσίαν δυσχέρειαν, ἐπαγγελίαν, καὶ ἐξομολόγησιν δι' ὑμῶν ἐποιήσατο. Καὶ ἵνα ταῦτα βέλτιον γνώσκῃ, ὑπομνήσετε αὐτὸ ἀκέσειν τὰς Δημηγορίας, μάλιςα δὲ φρόνησιν ποιήσασθε, ἵνα τῇ ὄντως χωρίῳ γλώσσῃ μανθάνῃ τὸ Σύμβολον τῆς Ἀποςόλων, Εὐχὴν τῦ Κυριακὴν, τὸν Δεκάλογον, καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα δεῖ τὸ Χριςιανὸν φρονεῖν τῶν τῆς ψυχῆς αὐτῦ σωτηρίαν γινώσκειν καὶ πιςεύειν· καὶ ἵνα τὸ παιδίον τῦτο ἀκαίρως ἐκτραφῇ, φεύγειν τὸ ὄφις τῦ

Χριστιανὸν βίον διάγειν· ἀεὶ γε μνημονεύοντες, ὅτι ὁ Βαπτισμὸς ὑποσημαίνει ἡμῖν τὴν ἡμετέραν ἐξομολόγησιν, δηλαδὴ ἐπακολουθεῖν τοῖς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγμασι, καὶ ὁμοιοπαθῆσαι αὐτῷ· ἵνα καθάπερ αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανέ τε καὶ ἀνέστη· ἕπως ἡμεῖς οἱ βαπτιζόμενοι συνθάπτωμεθα τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστώμεν, τὰ πονηρὰ ἡμῶν καὶ διαφθαρτικὰ πάθη διαπαντὸς νεκρώσαντες, καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ τοῦ ζωῆς ὁδοιδείᾳ, κατὸ ἐκείνου πορευόμενοι.

¶ Τότε προσελθεὶς ἱερεῖ.

ΕΠιμνητέον ὑμῖν, ὅπως τὸ παιδίον τοῦτο πρὸς τὴν Ἐπίσκοπον εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπ' αὐτοῦ προσενεχθῇ, ὡς τάχιστα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ εὐχῇ λέγει σιωπῇ ὁ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὴν Δεκάλογον, ἔπειτα καὶ τὴν πρώτην ἐπαιδεύθη ἐν τῇ τῆς Ἐκκλησίας Κατηχήσει πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐνδεδομένην.

¶ Ἐκ τοῦ Θείου λόγου φανερόν ἐστιν, ὅτι τὰ βαπτιζόμενα τὴν παιδίαν πρὸ τοῦ ποιεῖν τὴν ἐνεργείαν ἁμαρτίαν ἀνενδοιάστως σώζονται.

¶ Ἵνα μηδεμία πρόφασις τοῦ χρήσασθαι τῷ ἐν τῷ Βαπτίσματι σημείῳ τοῦ σταυροῦ ἀπορείαν ᾖ, τὴν τε ἀληθινὴν διασάφησιν αὐτοῦ, καὶ τὰς ὀλοσχερεῖς αἰτίας δι' ἃς κατέχεται, ἰδεῖν ἔστιν ἐν τῷ λ' Κανόνι, προσφόρως σημειωθέντι ἐν τέλει ἀχρί.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ἐν ταῖς οἰκίαις ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ.

¶ Οἱ Κηδεμόνες ἐκθέσεως τῆς Παροικίας τὸ λαὸν πολλάκις ναθετήσασι, μηδαμῶς ἀναξάλλεσθαι τὸ Παιδοβαπτισμὸν πρωϊαίτερον τῆς ὥρας τοῦ δευτέρας Κυριακῆς ὀψὲ μετὰ τὰ βορέφικα χλιάδια, ἢ ἄλλης τινὸς ἑορτασίμου ἡμέρας παρεμπιπτούσης, εἰ μὴ διὰ μεγάλων τινὰ καὶ εὐλόγων αἰτίαν, ἣν ἀποδέχοιτ' ἂν ὁ Κηδεμών.

¶ Ἐπὶ τῷ λαὸν παραινήσασιν, ἵνα μηδαμῶς τὰ παιδία αὐτῶν ἔτεροι βαπτίζεσθαι ποιῶσι, πλὴν εἰ μὴ μεγάλης τινὸς αἰτίας καὶ ἀνάγκης ἔστω. Τότε δὲ τὸ Βάπτισμα ἔστω τελεσθήσεται.

¶ Πρῶτον μὲν ὁ τῆς Παροικίας Λειτουργὸς (ἢ ἀπόντος αὐτοῦ ἄλλος τις νόμιμος Λειτουργὸς, ἕτινος τυχεῖν ἂν εἴη) μετὰ τὴν παρόδιαν τὴν Θεῖαν ὀπτικαλέσῃ, καὶ λέξει Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν, καὶ τοσαύτας τὴν προτέρων ἐν

τῷ τῆς Δημοσίας Βαπτίσματος τύπῳ διαταχθεισῶν Σωτηρίων, ὅσας ὁ καιρὸς καὶ παρῆσα ἀνάγκη ὑπεδέξατο. Κατὰ τὸ βρέφος τὸν τῷ παρεσώτων ὀνομαζόν ὁ Λειτουργὸς ὕδατι βαπτίζει, λέγων τάδε τὰ ῥήματα.

Βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Τότε γονυπετήσαντα ἅπαντα ὁ Λειτουργὸς εὐχαριστήσῃ τῷ Θεῷ, λέγων.

Χάριν σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὅτι καρδίας ἡμῶν ἀποδιδόμῳ, ὅτι ἠυδόκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σοὶ υἱοθεσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυλεῦσαι. Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθά σου χαρίσασθαι ἵνα ὥσπερ τῷ θανάτῳ τοῦ Υἱοῦ σου κοινωνὸν ἐγένεσθαι, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μεταλάβῃ· ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλέμμαλος τῆς αἰωνίας βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἀνενδοιάστως δὲ πεπεισθῶσιν, ὅτι τὸ παιδίον οὕτως βαπτισθὲν, νομίμως καὶ ἀποχρώντως βεβάπτισται, καὶ οὐδαμῆ χρείαν ἔχει τῆς ἀναβαπτίσεως. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ τὸ παιδίον τὸν δὲ τρόπον βαπτισθὲν ἀπέλθοι τελευτήσαν, συμφέρει αὐτὸ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν προσενεχθῆναι, ὅπως εἰ ὁ τῆς αὐτῆς Παροικίας Λειτουργὸς ἐβάπτισε τὸ παιδίον, τῇ παρούσῃ Ὁμιλίᾳ γνωρίζηται ὁ ἀληθινὸς τρόπος τῆς προτέρου ὑπ' αὐτοῦ ἰδίᾳ τῇ αὐτῇ Βαπτίσματος. Τότε ὃ ἑξῆς ἐρεῖ.

Γνωρίζω ὑμῖν ὅτι χρὴ τὸν προσήκοντα καὶ καθεσηκότα τῆς Ἐκκλησίας τάξιν, ἐν τοιούτῳ χρόνῳ καὶ τοιούτῳ τόπῳ σπουδὴν πᾶσι πολλῶν μαρτύρων ἐβάπτισα τοῦτο τὸ παιδίον.

¶ Εἰ δὲ τὸ παιδίον ὑπ' ἄλλης τινὲς νομίμως Λειτουργοῦ ἐβαπτίσθη, τότε ὁ Λειτουργὸς τῆς Παροικίας ὅπου ἐτέχθη καὶ ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον, δοκιμάσῃ καὶ πειράσῃ εἰ ὄντως νομίμως ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον ἢ μή. Τότε δὲ, εἰ ὁ τὸ παιδίον ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν προσφέροντες ὁμολογήσουσι ὅτι ἤδη βεβάπτισται τὸ παιδίον, ὁ Λειτουργὸς προῤῥητέον ἐξετάσῃ αὐτοὺς λέγων.

Παρὰ τίνος ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον;

Τίνες παρῆσαν ὅτε τὸ βαπτίζεσθαι τὸ παιδίον;

Ἐπειδὴ ἴσως ὅπως τὴν Μυσηρίων τούτων ἀποδοῦς προσηκόντως παρηλείφθαι ἄπαξ συμβαίη ἂν διὰ φόβον ἢ διὰ τὴν ἀσθένειαν ἐν τοῖς τοιούτοις τῆς ἀνάγκης καιροῖς, ὅτι ὧν ἐπιτρέπω ὑμᾶς,

Πάλιν

Ποία τινὶ ὕλῃ ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον;

Ποίοις τισὶ ῥήμασιν ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον;

¶ Ἐὰν δὲ ὁ Λειτουργὸς ἐξ ἀποκρίσεων τῶν τὸ παιδίον προσφερόντων κατανοήσῃ πάντα καὶ τὸ δέον διαπεπραγμένα, τότε οὐκ ἀναβαπτίσῃ τὸ παιδίον, ἀλλὰ προσδέξεται αὐτὸ, ὡς ἐναρίθμιον τῇ ποιμνῃ τοῦ ὄντως Χριστιανοῦ λαοῦ, λέγων ἅπασι.

ΓΝαρίζω ὑμῖν, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ καλῶς καὶ κατὰ τὰ προσήκοντα τάξιν πάντα πεπραγέναι πρὸς τὸ βάπτισμα τοῦ παιδίου τούτου φέρονται· ὃ ἐν τῇ συμφύτῳ ἁμαρτίᾳ καὶ ὀργῇ Θεοῦ γεγονὸς ἡμῶν, νῦν διὰ λουτροῦ Παλιγγενεσίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι ἀναγεγράφθαι εἰς καταλογον τῆς τοῦ Θεοῦ τέκνων τε καὶ ζωῆς αἰωνίου κληρονόμων. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς οὐκ ἀπαναίνεται τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοιαῦτα τὰ βρέφη ἐκτείνειν, ἀλλὰ φιλοφρονέσεται προσκαλεῖται αὐτὰ, καθάπερ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εἰς τὸν παρόντα ἡμῶν μαρτυρεῖ τύπον τρόπον.

Εὐαγγ. κατὰ Μάρκ. ι'. ιγ'.

ΠΡοσέφερον τῷ Χριστῷ παιδία ἵνα ἅπτηται αὐτῶν, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ εὐλόγει αὐτά.

¶ Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχεῖαν ταύτην τὴν παραίνεσιν εἰς τοὺς γονεῖς ποιήσεται ὁ Λειτουργός.

Ἀγαπητοὶ, ἀκούετε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ὡς ἐκέλευσε τὰ παιδία προσενεχθῆναι αὐτῷ, ὡς κωλύσαι αὐτὰ προσφέρειν ἐπετίμησεν, ὡς ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ μιμεῖται πάντας παρακαλεῖ. Βλέπετε ὡς τῷ τε ῥήματι καὶ τῇ πράξει αὐτοῦ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ πρὸς αὐτὰ ἐπεδείξατο· ἐναγκαλίσατο γὰρ αὐτὰ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπέθετο, καὶ ηὐλόγησεν αὐτά· Μὴ οὖν ἀμφισβητεῖτε, ἀγαπητοὶ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι παραπλησίως παρὼν τοῦτο τὸ παιδίον δεξιοῦται, ὅτι εἰς τὰς τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ ἀγκάλας ἀναλήψεται, ὅτι τῶν τοιούτων αἰωνίου ζωῆς εὐλογίαν αὐτοῦ χορηγήσει, καὶ τῆς αἰωνίου βασιλείας αὐτοῦ μετόχους αὐτὸ ποιήσει. Τοιγαροῦν οὕτως ἡμεῖς πιστεύοντες περὶ τῆς ἐπουρανίου Παιδὸς ἡμῶν περὶ τοῦ τὸ βρέφος οὐσίας, ὑπὸ τῆς Γραφῆς αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτοῦ δεηθησόμεθα, λέγοντες τῷ Ἐυχὴν ἣν αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμᾶς ἐδίδαξεν.

Πάτερ

ΠΑτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

ΠΑνοικτίρμων καὶ οἰκτίρμων Θεὸς, Πάτερ ἐφάνης, παρεπεύσῃ δυμφειξάμήν σοι, ὅτι ὡσὸς τε τῷ τῆς χάριτός σου ἔλεος καὶ τῷ ὅτι σὲ πίστιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας. Ἄυξησον ταύτην τὴν ὁμολογίαν καὶ σήμερον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τοῦ βρέφους τούτου, ἵνα ἀναγεννηθέν, καὶ κληρονόμον γενόμενον τῆς αἰωνίας σωτηρίας τῆς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, οὗ ἄλλος ἐστὶν ὀνοματελὴς, καὶ τῆς ἐπαγγελίας ἐστὶ δόπτυχη· διὰ τοῦ ἀπὸ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύῃ σοί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρωτήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου, ὅπερ ἤνικα οἱ Σύμπατρές τε καὶ Συμμήτηρες ἀπηγγείλαιλο, ὁ Ἱερεὺς λέξῃ.

ΜΩν ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τούτου ἀποτάσσῃ τῷ Διαβόλῳ καὶ πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαίᾳ τῇ πομπῇ καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, καὶ τοῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, καὶ τοῖς σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταῖς ἕπεσθαι, μηδ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Ναὶ, πάσι τούτοις ἀποτάττομαι.

Λειτουργός.

ΠΙστεύεις εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἐτάφη, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, καὶ κάθηται ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλῃ ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις.

Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργός.

ΜΩν ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἀπαρεύσῃ φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλῃ;

Ἀπόκρισις.

Βούλομαι γε.

¶ Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

Ἐπιδεχόμεθα τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὴν τῶν πιστῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ σφραγίζομεν αὐτὸ τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦτα τὰ σημαίνοντες ὅτι τὸν ἐντεῦθεν ὄν ἐσταυρωμένον τοῦ Χριστοῦ πίστιν ὁμολογῶν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενον ὑπὲρ τῆς σημαίας αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, κόσμον τε καὶ διάβολον, καὶ πᾶσιν εὐπρόσωπός τε καὶ εὐδιάλλακτον τῷ Χριστοῦ διαμένῃν, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, οὗτο τὸ παιδίον διὰ Βαπτίσματος ἀναγεννᾶται, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐτίθεντο· εὐχαριστῶμεν τῷ παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας τὰς δωρεὰς, καὶ τὰς δεήσεις ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα καὶ ταύτην τὴν ἀρχὴν τὸ παιδίον τοῦτο τέλειον τοῦ βίου χρόνον διάγῃ.

¶ Τότε λέξει ὁ Ἱερεύς.

Χάριν σοι, ἐλεήμονες πατὴρ, ὅτι καρδίας ἡμῶν ἀποδίδωμεν, ὅτι κυδέκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σὸν διὰ τοῦ ὕδατος ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι. Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθα σου χαρίζεσθαι, ἵνα τὸ κεκρὸν ὂν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶν ᾖ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῷ Χριστῷ σωτισθὲν ἐκ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ζωοποιήσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅλον τὸ τῆς ἁμαρτίας σῶμα παντελῶς καταργήσῃ· καὶ ἀπαρτεθὲν τῷ θανάτῳ τοῦ Υἱοῦ σου κοινωνὸν ἐγείρῃ, ὅτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μεταδῷ, ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας καθαλείμμενος, τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα πάλιν ἐρωτῶν ὁ Ἱερεὺς τοὺς Συμπαραστάτας καὶ Συμμητέρας λέξῃ τὰς ἑξῆς παραινέσεις.

Ἐπειδήπερ τοῦτο τὸ παιδίον δι' ὑμᾶς τοὺς ἐγγυητὰς αὐτοῦ ἐπιζητεῖται ὅπως τελεσθῇ τοῦ διαβόλου καὶ πάσης τοῦ ἔργου αὐτοῦ, πιστεύειν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· μιμνήσκεσθε ὑμᾶς δεῖ, ὅπ ὑμέτερον ἔργον ἐστὶ, καὶ μάλιστα προσήκει ὑμᾶς βλέπειν ὅπως τὸ βρέφος τοῦτο παιδευθῇ, ὡς τάχιστα δύνῃ· ἔχει μανθάνειν, ὡς ὁσίαν ὄντων, ἐπαγγελίαν καὶ ἐξομολόγησιν δι' ὑμῶν ἐποιήσατο. Καὶ ἵνα ταῦτα βέλτιον γινώσκῃ, ὑπομνήσω αὐτὸ ἀκούειν τὰς Δεκαλογίας, μάλιστα δὲ προσέχειν διανοίᾳ, ἵνα τῇ ὀπτικοῖς γλώττῃ μαθόντες Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν, καὶ Δεκάλογον, καὶ τἄλλα πάντα, ὅσα δεῖ τὸν Χριστιανὸν πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ σωτηρίαν γινώσκειν, καὶ ἵνα τὸ παιδίον

παιδίον τῆτο ἐπιμελῶς ἐκτρεφῆ, πρὸς τὸ τ' θεοσεβῆ καὶ Χριστιανὸν βίον διάγειν· ἀεί γε μνημονεύοντες, ὅτι ὁ Βαπτισμὸς ἀναστοιχειοῖ ἡμῖν τὴν ἡμετέραν ἐξομολόγησιν, δηλαδὴ ἐπακολυθῆν τῷ τῆ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστῆ παραδείγματι, καὶ ὁμοιωθῆναι αὐτῷ· ἵνα καθὼς αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανέ τε καὶ ἀνέστη· ἅτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναζώωμεν, τὰ πονηρὰ ἡμῶν καὶ διεφθαρμένα πάθη ἀπαντῶς νεκρώσαντες, καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ ἀρετῇ, καὶ τῇ τ' ζωῆς ὁσιότητι ἀσκήσαντες.

¶ Ἐὰν δ' ὅτι τὸ βρέφος ὑπὸ τῶν Ἐκκλησίαν προσφέροντες ἀδήλως ἔχωσιν ἀποκρίσεως περὶ τῆς τῆ Ἱερέως ἐροτήσεως ποιῶνται, ὥστε μὴ φανερὸν εἶναι σώζεσθαι, ὅτι τὸ παιδίον τῷ ὕδατι ἐβαπτίσθη, εἰς τὸ Ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῆ, καὶ τῆ ἁγίε Πνεύματος, (ἅπερ τῆ Βαπτισμῆ μέρη ὄντα κατάδηλα) τότε ὁ Ἰδὼς χρὴ τὸν τύπον ἐν τῷ δημοσίῳ Παιδοβαπτισμῷ προσχεδιαζόμενον, βαπτίσαι πάλιν αὐτό· πάλιν ἐν τῷ βάψαι παιδίον ὅπου τὸ βαπτιστήριον τὸν τῆ ῥημάτων τρόπον χρήσεσθαι.

ΕΙ μὴ ἤδη βεβαπτισμένος εἴη. Ν. Ἐγὼ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῆ, καὶ τῆ ἁγίε Πνεύματος. Ἀμήν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ τῆ ΒΑΠΤΙΣΜΟΥ τοῖς ἐν Ἡλικίᾳ ὄσι, καὶ ἀνθ' ἑαυτῶν ἀποκρίνεσθαι δυναμένοις.

¶ Ὅτε τοιαῦτά τινες τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄντων βαπτίζεσθαι μέλλοσι τῶν Ἐπισκόπων ἢ Ἱερέων τινὶ ἐπὶ αὐτὸ εἰς τὸ διαταχθέντα καιρὸν τῇ προτεραίᾳ ἐδηλώσατε τ' ἐλθεῖν προσδοκᾶσθε) τότε ἐκάτε τῶν γονέων, ἢ ἄλλων τινῶν νομὴ ἐχόντων ἀνδρῶν, ὅπως ἡ προσέχοσα αὐτοῖς τῶν ἀνθρώπων δικαιάσῃ ὅτι μέλλετε γίνεσθαι, εἰ ἔρα τοῖς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας στοιχείοις ἱκανῶς ἐστε πεπαιδευμένοι, καὶ ἵνα παρακινεῖσθαι καὶ προτρέπεσθαι πρὸς τὸ ἑαυτοῖς διὰ προσευχῶν καὶ νηστείας εἰς τὸν τῆ τῆς Μυστηρίε μετάληψιν προπαρασκευάζειν.

¶ Ἐὰν δ' ὀπωσῦν ὦσιν ἄγνωστοι τότε οἱ Συμπάτορες καὶ Συμμήτορες (συναθροιζόμενοι τῇ τῆ Κυριακῆ ἢ Ἑορταστικῇ ἡμέρᾳ τε πανηγύρε) ἔστωσαν ἐγγὺς τοῦ Βαπτιστηρίε παρόντες δύλοις μὴ τὸ δόλτερον Ἀνάγνωσμα ἐν Ἐφόδῳ ἢ Ἐπιστολὴ λειτυργικὸν, χαλῶς τῶ Κηδεμόνι δοκοῖ ἄν.

¶ Καὶ ἐκεῖ ἐρωτᾷ ὁ Ἰβδὺς εἴ τινες ἤδη ἐκ παρθένων βεβαπτισμένοι εἰσὶν ἢ ὄχι. Καὶ ὑποκριθήσονται, Οὐ· τότε ὁ Ἰβδὺς λέξει τὰ ἑπόμενα.

ΕΠειδὴ, ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ συνειλημμένοι καὶ γεγεννημένοι εἰσὶ (καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ σαρκὸς σαρκὸς ὄζει, καὶ ὁ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσκειν οὐ δύνανται), ἀλλ' ἐν ἁμαρτίαις ζῶσι, πολλὰς ἐνεργείας παρανομίας παρασυνάγοντες) καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ἡμῶν Σωτὴρ φησὶ, ὅτι οὐδεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Θεῶν εἰσελθεῖν δύναται ἐὰν μὴ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἁγίου ἀναγεννηθῇ· Δέομαι ὑμῶν ἐπικαλεῖσθαι Θεὸν τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐκ φιλανθρωπίας τῆς ἑαυτοῦ τοῖς ἀνθρώποις ὁ ἐκ φύσεως ἐχθρὸς οὐκ ὄντες εἶναι, ἵνα δηλαδὴ τῷ ὕδατι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ βαπτισθῶσι, καὶ εἰς τὸν ἀληθῆ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίαν σωματισθῶσι, ζωὴ μέλλουσαν καταστῶσι.

¶ Εἶτα λέξει ὁ Ἰβδύς.

Δεκτῶμεν.

¶ (Καὶ ὅλη πᾶσα ἡ Ἐκκλησία γογυσεπεῖ)

ΠΑνοικτέον καὶ ἀδύλωτα Θεοῦ, ὅπως κεῖται πάντων τὰ χερσὶν ὄντων, ἁπλωτέον τὰ σφῶν καὶ καταφυγόντων εἰς ζώθειαν, ζωὴ τὰ πεπιστευκότων, καὶ αἰτησώμεθα ἅπαντες ὑπὲρ πάντων τῶν ἁπανθρώπων, ἵνα δοῦναι τὸ βάπτισμά σε παρῇ δοῦναι, διὰ τὸ πνεῦμα τῆς παλιγγενεσίας τοῦ ἁγίου ἁμαρτιῶν ἄφεσιν λαμβάνωσι· Προσδέχου αὐτοὺς, Κύριε, καθὼς πάντοτε διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Υἱοῦ σε λέγοντος, Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Οὕτως ἄρα ὡς ἀμὴν

ἡμῶν τοῖς αἰτοῦσιν, εὑρήσωμεν· κ᾽ ἡμεῖς οἱ ζητοῦντες, ἡμῖν τοῖς κρούσι τὴν θύραν ἀνοιχθ, ἵνα ἦτε οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας δυλοῖας τῆς ἐπουρανίκ λατρεῖ ἀπολαύσητε, κ᾽ παρέλθωσιν εἰς βασιλείαν τὴν αἰώνιον, δι᾽ ἐπιχρίλου διὰ Χριςοῦ τοῦ Κυρίκ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐξῆς ὁ Ἱερεύς.

Ἀκούσατε τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίκ τοῦ ἁγίκ Ἰωάννου γεγραμμένα, πρῶτον Κεφ. ἀρχόμενα ἀπὸ κόμ. α᾽.

Ἦν ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, κ᾽ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββεί, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ᾽ αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς κ᾽ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν κ᾽ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος κ᾽ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστι κ᾽ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ᾽ οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

¶ Εἶτα λέγει τὴν ἑξῆς παράνεσιν.

Ἀγαπητοὶ, ἀκούσατε ἐκ τούτου τοῦ Εὐαγγελίου τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ διαρρήδην εἰπόντος, ὅτι ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος κ᾽ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐστὶ μυηθῆναι τὰ τοιαῦτα (ὅπως τυχεῖν ἂν αὐτοῦ εἴη) ἁγιάσματα. Παραπλησίως ἡ θεία πρόνοια τοῦ ἀναβάσεως αὐτοῦ εἰς οὐρανὸν (ὡς ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Μάρκον Εὐαγγελίου κεφαλαίῳ ἀναγινώσκομεν) τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνετείλατο, λέγων, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας κ᾽ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Ὁ δὲ κ᾽ ἡμῖν δῆλον τὸ μέγα δωρούμενον, ὅπερ δι᾽ αὐτοῦ λαμβάνομεν. Διὸ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, πολλῶν ὄντων τῇ πρωτοκλησίᾳ αὐτοῦ κηρύξει τοῦ Εὐαγγελίου κατανυγέντων τῇ καρδίᾳ, κ᾽ εἰπόντων πρὸς αὐτὸν, κ᾽ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, κ᾽ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, κ᾽ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ὑμῖν γάρ ὅζιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. Ὡς γὰρ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος ἀλλαχοῦ μαρτυρεῖ, Καὶ ὑμᾶς νῦν σώζει Βάπτισμα (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὴ διστάζετε ὅτιον, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε ὅτι τοὺς αὐτοῦ ἀνθρώπους ὑμᾶς ὄντως μεγαλοῦντας καὶ διὰ πίστεως τοὺς αὐτῶν ἐρχομένους ὑμᾶς Κύριος δέξεται, ὅτι τὴν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς χαρίζεται, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῖς δώσει, ὅτι τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς χάρισμα αὐτοῖς δώσῃ, καὶ τῆς αἰωνίου βασιλείας αὐτοὺς μετόχους αὐτοῦ ποιήσῃ.

Τοιγάρτοι ἡμεῖς ἐκ τοιούτου τοῦ τῆς ἐπαγγελίας Παιδὸς ἡμῖν πρὸς τὸν τοῦ ἀνθρώπου δυνάμει ὄντα Υἱὸν αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλαθείσης, πιστεύσαντες καὶ βλαβέντες αὐτῷ δοξάσαντες λέγομεν.

ΠΑῖ τοῦ ἀφτου καὶ αἰώνιε Θεὸς, Πάτερ ἁγνέ, παθεινὲς δοξάζομέν σοι, ὅτι πρὸς τε τῶν τοῦ χάριτος Σου ὠδήγησας, καὶ τῶν ὅσα σὲ πίστιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας· Αὔξησον ταύτην τῶν ὁσίων σου, καὶ φύλαξον ταύτην τῶν πίστιν σὺν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἄγιον Πνεῦμά σου τούτοις τοῖς ἀνθρώποις, ὅστε ἀναγεννηθῆναι αὐτοὺς, καὶ κληρονόμους γενέσθαι τῆς αἰωνίου σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύῃ σοὶ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἰδὼς τοῖς Βαπτισθησομένοις ἐρεῖ καὶ τὸν τρόπον.

Ἀγαπητοὶ ὅτι ὡδὲ πασελληλυθότες, τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος μεθέξειν ἐπιθυμοῦντες, ἴστασθε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ προσηύξατο ἵνα Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς αἰτήσῃ ὑμᾶς ἀποδέχεσθαι καὶ ὁλοκλήρους, ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, τοῦ τε βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τὸν αἰώνιον ζωὴν ὑμῖν χαρίζεσθαι. Καὶ δὴ καὶ ἥκασθε, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τοῦ ἱροῦ αὐτοῦ λόγου ἐπηγγείλατο, ἐκεῖνα πάντα ἅπερ αὖ αὐτοῦ ἠπιστάμεθα διδόναι· ὥστινα ἐπαγγελίαν αὐτὸς καὶ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλίζεται διαφυλάξαί τε καὶ ὁλοκληρέσαι.

Τοιγαροῦν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν ὑπὸ Χριστοῦ πεποιημένην, δεῖ καὶ ὑμᾶς τὸ ὑμέτερον μέρος πιστῶς ἐπαγγείλασθαι ἐνάπιον πάντων τῶν μαρτύρων ὑμῶν καὶ τῆς ὅλης ταύτης Ἐκκλησίας, ὑποτάξασθαι τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεῷ λόγῳ πιστεύσειν, καὶ διαπαντὸς φυλάξειν τὰ προστάγματα αὐτοῦ.

¶ Εἶτα ἐροτήσει ὁ Ἰδὼς πάντ' ἐκάστου τῶν Βαπτισθησομένων χωρὶς τὰς ἑξῆς ἐροτήσεις.

Ἐρώ-

Ἐρώτησις.

Μῶν ἀποτάσσῃ τῷ διαβόλῳ, καὶ πάσῃ τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ ματαίᾳ τῇ πομπῇ, καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, ταῖς τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ὀσελγείαις τῆ σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βιάζεσθαι αὐταῖς ἕπεσθαι, μηδ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Ναὶ, πάσῃ τούτοις ἀποτάττομαι.

Ἐρώτησις.

Πιστεύεις εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; Καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἐθάνε, καὶ ἐτάφη, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανὸς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς Παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλῃ ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν· ἁγίων Κοινωνίαν· ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· σαρκὸς ἀνάστασιν· καὶ μετὰ θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις.

Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Ἐρώτησις.

Ἀφ' οὗ θέλεις εἰς τὸν βαπτίζεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Μάλιστά γε ὁπηδυμῶ.

Ἐρώτησις.

Μῶν ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ βουλεύῃ φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλῃ;

Ἀπόκρισις.

Σπουδάσω γε ὅσον ποιεῖν, τοῦ Θεοῦ μοι βοηθοῦντος.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

Χάρισαι ἐλεήμων ὁ Θεὸς ἵνα παλαιὸς ὁ Ἀδὰμ ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις κατὰ τάξιν ὥστε τὸν καινὸν ἄνθρωπον ἐγερθῆναι ἐν αὐτοῖς. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα πάντα τὰ σαρκικὰ πάθη ἐν αὐτοῖς νεκρωθῇ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζωὴ καὶ ἔξιν ἐν αὐτοῖς λάβῃ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα δυνάμῃ καὶ ἰσχὺν ἔχωσι τοῦ νικᾶν καὶ πολεμεῖν τὸν διάβολον, τὸν κόσμον, καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

Παράσχου ὅπως τῇ διακονίᾳ καὶ λειτουργίᾳ ἡμῶν σοὶ εὐάρεστοι καθιερωθέντες, καὶ τοῖς ἐπουρανίοις εὐδόσωσι ἀρεταῖς, καὶ σὺν αὐτοῖς μισθὸν λάβωσι διὰ τὴν ἔλεός σου Κύριε Θεὸς δυνατὸς, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, ὁ τὸν ἀγαπητὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρου ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐκ τῶν τιμίων τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέχε-

ἐξέρχε, καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ παρήγγειλε, πορευθέντας μαθητεύσαι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγίου. Πρόφερε, ἀντιβολοῦμέν σε, τὴν δέησιν τῆς Ἐκκλησίας σου· ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὸν μυστικὸν τῆς ἁμαρτίας λύτλασιν· καὶ παράσχου ἵνα ὁ ἀντιτυπος τοῦ ἁγίου βαπτίσματος μέλλων τυγχάνειν τοῦ χαρίτος σου πλέον ἁμαρτιῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου ἀριθμὸν πάντοτε διαμένῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἔκχεον τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος λέβητα λέβιν, καὶ ὅταν τὸ βαπτιστήριον φρεάτιον ἢ ταπείνωμα ἔχῃ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, παρὰ τῷ Συμπατέρων καὶ Συμμητέρων τὸ ὄνομα ἐρωτήσῃ, εἶτα δὲ αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ βάψῃ, ἢ καὶ τῷ ὕδατι ῥαντίσῃ, λέγων.

Ἐγὼ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἱερεῖ ὁ Ἱερεύς.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, ὅτι οὐ ἄνθρωποι ἀνεγεννήθησαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθησαν· δοξάσωμεν τὸν Παντοκράτορα Θεὸν διὰ τούτους τοὺς ἀγῶνας, καὶ τοὺς ὀδυνηρὰς ἀνδρισμοὺς αὐτοῦ ποιήσωμεν, ἵνα μὴ ταπεινωθῶμεν, αὐτοὶ τὸ περίλοιπον τοῦ βίου χρόνον διάγοντες.

¶ Τότε γονυπετόντων ἁπάντων εἰρήσεται.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἐπειδὴ ἀξιούμεθα τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν [illegible] καὶ σφραγίζομεν αὐτὸν τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦτο σημαίνοντες τὴν ἀπὸ τοῦδε ἐν αὐτῷ ἐνεργουμένην τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ πίστιν ὁμολογεῖν, καὶ ἀνδρείας μαχόμενον ὑπὲρ τῆς σημαίας αὐτοῦ, φοβεῖσθαι τὸν ἁμαρτίαν, κόσμον τε καὶ διάβολον, καὶ πάσας τραπέζης τε καὶ δόλου τοῦ Χριστοῦ διαμένειν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, ὅτι οὐ ἄνθρωποι ἀνεγεννήθησαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθησαν· δοξάσωμεν τὸν Παντοκράτορα Θεὸν διὰ τούτους τοὺς ἀγῶνας, καὶ τοὺς ὀδυνηρὰς ἀνδρισμοὺς αὐτοῦ ποιήσωμεν, ἵνα μὴ ταπεινωθῶμεν, αὐτοὶ τὸ περίλοιπον τοῦ βίου χρόνον διάγοντες.

¶ Τότε γονυπετόντων ἁπάντων εἰρήσεται.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ταπεινῶς σοι εὐχόμεθα ἡμῶν, Πάτερ παντοκράτωρ, ὅπως εἰς τὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ πίστεως σου γνῶσιν ἡμᾶς καλέσῃς τοὺς ἐκλεκτούς· Λύτρωσον οὖν ἡμῶν τὸν γένος [illegible] τῶν πίστιν ταύτην διαπεπτωκότες· Δίδρασι τὸ ἄγιον Πνεῦμά σου τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, ἵνα ἀναγεννηθέντες καὶ κληρονόμοι

κληρονόμοι γινόμενοι τ᾽ αἰωνίε σωτηρίας διὰ Ἰησᾶ Χριστᾶ τᾶ Κυρίε ἡμῶν, δέλοί σοι ὄντες διατελῶσι, κ᾽ τῆς ἐπαγγελίας ζᾶ ὄπτύχωσι· διὰ τᾶ αὐτᾶ τᾶ Υἱᾶ ζᾶ Ἰησᾶ Χριστᾶ τᾶ Κυρίε ἡμῶν, ὃς συζῇ κ᾽ συμβασιλεύει σοι, ἐν ἑνότητι τᾶ αὐτᾶ ἁγίε Πνεύματος εἰς ζοὺς αἰῶνας τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ἐχώτων ἀπάντων ὁ Ἱερεὺς ἱερεῖ τῷ ἐξῆς παραδίδωσιν ταύτῳ, τοῖς Συμπατρόχοις κ᾽ τ᾽ Συμμυσταγώγοις λέγων τοιόντον.

ΕΠειδήπερ οἱ ἄνθρωποι ὄντοι ἐνόπιον ὑμῶν ἐπηγγείλαντο, καὶ διαβόλῳ καὶ πάσαις τοῖς ἔργοις αὐτᾶ ἀποτάξεσθαι, εἰς τε τ᾽ Θεὸν πιστεύειν, κ᾽ λατρεύειν αὐτῷ· μιμνήσκεσθε ὑμᾶς χρὴ ὅτι ὑμέτερόν ὄζιν ὑπομνῆσαι αὐτόν, ὡς ὅταν δύχωσι, ὑποδέχεσιν, κ᾽ ἐπαγγελίαν ἐνάπιον ταύτης τ᾽ ἐκκλησίας, μᾶλλοτε ἢ ἐνάπιον ὑμῶν τ᾽ ἐκλεκτᾶ μαθήτρων νυνὶ ἐποιήσαντο. Δεῖ ἢ κ᾽ ὑμᾶς νηφεῖν αὐτόν πασαν σπουδὴν ποιεῖσθαι ὅπως ἐν τῇ τᾶ Θεᾶ ῥήμασι ὀρθῶς παιδευθῶσι, ἄοτε ὅτως αὐξάνεσθαι τῇ χάριτι κ᾽ γνώσῃ τᾶ Κυρίε ἡμῶν Ἰησᾶ Χριστᾶ, κ᾽ ζῆν δυσεβῶς, δικαίως, κ᾽ σωφρόνως ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.

¶ Ἔιτα δὲ τὸν νεοφωτίστων προσειπὼν τοιόντοις λέγων.

ΚΑὶ τόγε πρὸς ὑμᾶς ἦκον, ὁι νεῶ διὰ τᾶ βαπτίσματος τ᾽ Χριστόν ἀνεδίσαντε, κ᾽ ὑμέτεροι ἢ ἔργον ὄζιν, ἐπεὶ τέκνα τᾶ Θεᾶ κ᾽ τᾶ φωτὸς διὰ πίστεως Ἰησᾶ Χριστᾶ γεγόνατε, προσηκόντως τῇ Χριστιανικῇ ὑμῶν κλόσῃ, κ᾽ ὡς πρέπει τέκνοις τᾶ φωτὸς ἀναπατεῖν· ἀεὶ μιμνησκόμενοι ὅτι τὸ Βάπτισμα σύμβολον ἡμῖν ὄζι τᾶς ὁμολογίας ἡμῶν, ἥτις ὄζὶ δηλαδὴ τοῦ τᾶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστᾶ παραδεῖγμαὶ ἐπακολουθεῖν, καὶ αὐτῷ ὁμοιάζεσθαι, ἵνα καθὼς ἀπὸ νεκρῶν ἀνέβανέ τε κ᾽ ἀνέζη, ὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτιζόμενοι τῇ ὁμοιώματι ἀποθνήσκωμεν, κ᾽ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναζώμεν, πάντα τὰ πονηρὰ κ᾽ φθαρτὰ παθήματα ἡμῶν ὁλοτελῶς νεκρόνοντες, κ᾽ ἐν πάσῃ τῇ ἀρετῇ κ᾽ τῇ τᾶ Χριστᾶ ὁσιότητι ὁσημέραι προκόπτοντες.

¶ Συμφέρῃ ἵνα ἑκάστοτε ἕτω βαπτιζόμενος μὴ τὸ Βάπτισμα αὐτῶ (ὡς τάχιστα ὁλωλειτ᾽ ἂν ὁπτωσδήποτε) βεβαιωθῇ ὑπὸ τᾶ Ἐπισκόπε, ἵνα ὕτως εἰς τὸν ἁγίαν Σιὼν ἄξιν προσληφθῇ.

¶ Εἴ τινες βρέφη μὴ ὄντες ἀπεβαπτίσθησαν, ὕστερον ἢ εἰς τὸ βαπτισθῆναι προσαχθήσονται, πρὶν ἂν ἡλικίαν ἔχειν, ἄοτε ἑαυτῶν ἀποκρίνεσθαι· ἀρκοιεν ἂν χρόνοι τῇ Ἀκολουθίᾳ τᾶ Δημοσίε Παιδοβαπτίσματος, ἢ (ἐν ἐρράτῳ κινδύνῳ) τῇ Ἀκολουθίᾳ τᾶ ἰδίε Βαπτίσματος, μόνον ῥῆμα [Βρέφος] εἰς τὸ [Παιδίον ἢ Ἄνθρωπος] ἀεὶ ἐν τύχῃ μεταλάπτοντες χρή.

ΚΑΤΗ' ΧΗΣΙΣ, ἤτοι Συμβίβασις ἱερῶν δεῖ ἔχειν τὸν μανθάνειν, πρὶν ἂν προσενεχθῇ εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἐρώτησις.

Τί σοι ὄνομα;

Ἀπόκρισις.

Ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα.

Ἐρώτησις.

Τίς σε ἐθέτο τὸ ὄνομα τοῦτο;

Ἀπόκρισις.

Οἱ Σύμπαρες, καὶ Συμμητέρες μου ἐν τῷ Βαπτίσματί μου, εἰς τὸ μέλλειν Χριστιανὸν, τέκνον Θεοῦ, καὶ κληρονόμον βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐγγράφειν.

Ἐρώτησις.

Τί δῆτα Σύμπαρες καὶ Συμμητέρες σε ὑπὲρ σοῦ τότε ἐποίησαν;

Ἀπόκρισις.

Τρία ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑπέσχοντο καὶ ἐπηγγείλαντο. Πρῶτον μὲν, ἵνα τῷ διαβόλῳ, καὶ πάσαις ταῖς ἔργοις αὐτοῦ, τῇ πομπῇ καὶ ματαιότητι πονηρᾷ τοῦ κόσμου τούτου, καὶ πάσαις ταῖς ἁμαρτωλοῖς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις ἀποτάξωμαι. Εἶτα, ἵνα πάντα τὰ Χριστιανικῆς πίστεως κεφάλαια πιστεύσω. Τὸ δὲ τελευταῖον, ἵνα τῷ θελήματι καὶ τοῖς ἐντάλμασι τοῦ Θεοῦ ὑπακούσω, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἐν αὐτοῖς περιπατήσω.

Ἐρώτησις.

Οὐκοῦν νομίζεις ὑπάρχειν ἃ, καὶ ὅτι ὀφείλεις σὺ, πιστεύειν τε, καὶ προσέτι ἅπερ ἐκεῖνοι ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐπηγγείλαντο.

Ἀπόκρισις.

Ἔγωγε· καὶ δὴ καὶ ἅτοι ποιήσω, τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος. Καὶ ἐκ καρδίας εὐχαριστῶ τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐπουρανίῳ, ὅτι ἐμὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τὴν σωτηρίας κατάστασιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Δέομαι δὲ τοῦ Θεοῦ δοῦναί μοι τὴν χάριν αὐτοῦ, ὅπως ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς διαμένειν.

Κατηχητής.

Λέγε τὰ κεφάλαια τῆς πίστεώς σου.

Ἀπόκρισις.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, καὶ ταφέντα, καταβάντα εἰς ᾅδου· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀναβάντα εἰς οὐρανὸν, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος· ἐκεῖθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίαν Κοινωνίαν,

νίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρώτησις.

Τί μάλιστα ἐν πίστει μανθάνεις ἐπὶ πίστεως κεφαλαίοις;

Ἀπόκρισις.

Πρῶτον μὲν μανθάνω πιστεύειν εἰς Θεὸν Πατέρα, τὸν ἐμὲ καὶ ὅλον τὸν κόσμον δημιουργήσαντα.

Εἶτα εἰς Θεὸν τὸν Υἱὸν, τὸν ἐμὲ, καὶ πᾶν τὸ γένος ἀνθρώπειον ἀπολυτρωσάμενον.

Τέλος εἰς Θεὸν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐμὲ καὶ πάντα τὰ τῶν Θεὸν ἐκλεκτὸν λαὸν ἁγιάζον.

Ἐρώτησις.

Ἔφησε σοῦ Σύμπαρες καὶ τὰς Συμμητέρας σου φυλάξειν σε τὰς τῶν Θεῶ ἐντολάς· λέγε μοι πόσαι εἰσί;

Ἀπόκρισις.

Δέκα.

Ἐρώτησις.

Ποῖαι δέ;

Ἀπόκρισις.

Ὡς ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ εἴκοσῳ Κεφαλαίῳ τῆς Ἐξόδου λέγων, Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

α'. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

β'. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ἰσχυρὸς, ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με, ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

γ'. Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· ὅτι οὐ καθαρίσει ὁ Κύριος τὸν λαβόντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

δ'. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ἁγιάζειν αὐτήν. Ἓξ ἡμέρας ἐργάσῃ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστί. Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνος, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν τε οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο ηὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

ε'. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός δίδωσί σοι.

ς'. Οὐ φονεύσεις.

ζ'. Οὐ μοιχεύσεις.

η'. Οὐ κλέψεις.

θ'. Οὐ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

ι'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν

τὸ ὑποζύγιόν σου, οὐδὲ παντὸς κτήνους σου, οὐδὲ ὅστις τῶν πλησίον σού ἐστι.

Ἐρώτησις.

Τί μάλιστα ἐν τούτων τῇ δεκάτῃ μανθάνεις.

Ἀπόκρισις.

Δύο μανθάνω· τὸ μὲν τοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ τοῦ πλησίον παρ' ἐμοῦ ὀφειλόμενον.

Ἐρώτησις.

Τί σοι δέον ὀφείλει φαίνεσθαι τοῦ Θεοῦ;

Ἀπόκρισις.

Ἐμοὶ δέον ὀφείλει φαίνεσθαι Θεὸν, πιστεύειν εἰς αὐτὸν, φοβεῖσθαι αὐτὸν, ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης διανοίας, ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος, λατρεύειν αὐτῷ, δικαιοσύνην αὐτῷ, ἐπ' αὐτῷ μόνῳ πεποιθέναι, αὐτὸν ὀνομακλήσεσθαι, τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα καὶ λόγον τιμᾶν, καὶ ἀληθῶς αὐτῷ δουλεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἐρώτησις.

Τί σοι δέον ὀφείλει φαίνεσθαι τὸν πέλας;

Ἀπόκρισις.

Ἐμοὶ ὀφείλει φαίνεσθαι τὸν πέλας, αὐτὸν ἀγαπᾶν καθὼς καὶ ἐμαυτὸν, καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων ποιεῖν, ὡς ἂν θέλοιμι ἵνα αὐτοὶ ποιῶσιν ἐμοί. Στέργειν καὶ τιμᾶν πατέρα καὶ μητέρα μου, καὶ αὐτοῖς βοηθεῖν. Τῷ βασιλεῖ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐν ἑκάστῃ τεταγμένοις τιμὴν καὶ ὑπακοὴν ἀπονέμειν. Πᾶσι τοῖς ἡγεμόσι μου, διδασκάλοις, τοῖς πνευματικοῖς ποιμέσι, καὶ τοῖς δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι. Ταπεινὸς καὶ αἰδήμονας πρὸς πάντας μου κρείττονας διατίθεσθαι. Μηδένα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ βλάπτειν. Πιστὸν καὶ δίκαιον εἶναι ἐν πάσῃ τῇ πραγματείᾳ μου. Μὴ κακίαν, μηδὲ μῖσος ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχειν. Τὰς μὲν χεῖράς μου ἁρπαγῆς καὶ κλοπῆς, τὴν δὲ γλῶτταν τῆς κακολογίας, ψεύδους καὶ διαβολῆς ἀπείργειν. Τὸ σῶμά μου ἐν σωφροσύνῃ, νηφαλιότητι, καὶ ἀγνείᾳ διασώζειν. Μὴ ὀκνηρεύειν, μηδὲ ὀρέγεσθαι τῆς ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἀλλὰ μανθάνειν καὶ ἐργάζεσθαι ὅπως τοῦ ἀδύλως τὸν βίον περιζώσασθαι, καὶ τὰ δέοντα προφέρειν, ἐν οἷς δή ποτε κλήσει, εἰς ὃν ἐμὲ καλεῖν ἀξιώσειεν ὁ Θεός.

Κατηχητής.

Τοῦτο γνῶθι, φίλε παῖ, ἐχθρὸν εἶναί σε ἐκ σεαυτοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, οὐδὲ παρδιεῖσθαι ἐν τῷ τῶν Θεοῦ ἐντολῶν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ, ἀνθ' ὧν τὰς ἐξαιρέτους χάριτας τοῦ Θεοῦ, ἵνα μαθητήν σου ὄντα πάντοτε αἰτεῖσθαι δι' ὁσημέρους προσευχῆς. Τοιαῦτα ἀκούσαντα ἄν σε λέγω καὶ εὐχὴν τὴν Κυριακήν.

Ἀπόκρισις.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἐρώτησις.

Τί αἰτεῖς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ προσευχῇ ταύτῃ.

Ἀπό-

Ἀπόκρισις.

Αἰτῶ Κύριον τ Θεόν μκ τ ἐφάνιον Πατέρα ἡμῶν, τ τ πάσης ἀγαθότητος δοτῆρα κ χορηγὸν ὄντα, ἐμὲ κ πᾶσιν ἀνθρώποις τὸν χάριν αὐτ καλαπέμψαι, ἐφ' ᾧ αὐτῷ λατρεύειν, ὑπηρετεῖν, κ ὑπακούειν δικαίως χρὴ τὸ πρόσηκον. Καὶ δέχομαι τὴν Θεοῦ, δίδοναι ἡμῖν πάντα πρὸς τε τὰς ψυχὰς, κ τὰ σώματα ἡμῶν ἀναγκαῖα, κ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, κ ἀφιέναι ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· κ σωζειν κ σκεπάζειν ἡμᾶς ἐν πᾶσι τῆς τε ψυχῆς κ τῶ σώματ☩ κινδύνοις, κ φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας κ πονηρίας, κ ἀπὸ τῆ πνευματικῆ ἐχθρᾶ ἡμῶν, κ θανάτ αἰωνίς. Πέποιθα δ κ αὐτὸν τῶτο ὅπ τελέσειν ἐξ ἐλπίς κ ἀγαθότητ☩ αὐτ διὰ τῆ Κυρίς ἡμῶν Ἰησῆ Χριστῆ. Διόπερ λέγω Ἀμήν, τ τ' ἔστιν, Οὕτω γένοιτο.

Ἐρώτησις.

ΠΟ'σα Μυστήρια ὁ Χριστὸς ἐν τῇ αὐτ Ἐκκλησίᾳ διέταξε;

Ἀπόκρισις.

Δύω μόνον, ὡς καθόλ πρὸς τὴν σωτηρίαν ἀναγκαῖα, Βάπτισμα δηλαδ, καὶ Δεῖπνον τ Κυριακόν.

Ἐρώτησις.

Τί σοι βάλλ τὸ ῥῆμα τῶτο, Μυστήριον;

Ἀπόκρισις.

Ἐννοῶ τὸ ἐκτὸς κ ὁρατὸν τῆς ἔσω κ πνευματικῆς χάριτ☩ ἡμῖν δοθείσης σημεῖον, τὸ ὑπ' αὐτ τῆ Χριστῆ διαταχθὲν, ὡς ὁρατὸν δι' οὗ ὅπτυχ χάνομεν αὐτῆς, κ εἰσχωρεῖν ἡμῖν αὐτὴν βεβαιῶσαι.

Ἐρώτησις.

Πόσα μέρη ὄξιν ἐν τῷ Μυστηρίῳ;

Ἀπόκρισις.

Δύω· τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, κ ἡ ἔσω κ πνευματικὴ χάρις.

Ἐρώτησις.

Τί ὄξι τὸ ἔξω, καὶ ὁρατὸν σύμβολον, ἡ εἰσ☩ ἐν τῷ Βαπτισμῷ;

Ἀπόκρισις.

Ὕδωρ· ἐν ᾧ βαπτίζετ☩ τις εἰς τὸ Ὄνομα τῆ Πατρὸς, κ τῆ Υἱῆ, κ τῆ ἁγίς Πνεύματ☩.

Ἐρώτησις.

Τίς ἡ ἔσω κ πνευματικὴ χάρις;

Ἀπόκρισις.

Ὁ θάνατ☩ εἰς ἁμαρτίαν, κ ἀναζώπυρσις εἰς δικαιοσύνην· φυσ γὰρ ἐν ἁμαρτίαις γεννηθέντες, κ τ' ὀργῆς τέκνα ὄντες, ἐνταῦθεν τέκνα τ χάριτ☩ γινόμεθα.

Ἐρώτησις.

Τί ζητεῖτ☩ ἐν τοῖς βαπτιζομένοις;

Ἀπόκρισις.

Μετάνοια· δι' ἧς τὴν ἁμαρτίαν ἀπολιμπάνουσι· κ πίστι δι' ἧς, τ τ Θεὸς ἐπαγγελίαις τ ἐν τῷ τῶ τῆ Μυστηρίῳ πεποιημένας, πεῤῥᾶς πεποίθασιν.

Ἐρώτησις.

Διὰ τί ὄλως τὰ βρέφη βαπτίζονται, ἀπ διὰ τὴν νηπιότητα, κ τὸ ἀπαλὸν τῆς ἡλικίας ταῦτα ποιεῖν μὴ δυνάμενα;

Ἀπόκρισις.

Ὅτι ἀμφότερα ὑπάρχοντα διὰ τῆ ἐγγυητῆ αὐτῆ·

(ἣν δήπου ὑποδέχεσιν εἰς ἡλικίαν ἥκοντα αὐτὰ ὀφείλειν τελεῖν.)

Ἐρώτησις.

Διὰ τί Μυστήριον τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον διὰ παντὸς;

Ἀπόκρισις.

Πρὸς ἀδιάλειπτον ἀνάμνησιν τῆς θυσίας τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, καθ' ἣν διὰ τοῦτο μεταλαμβάνομεν.

Ἐρώτησις.

Τί ἄρα ὁρᾷ τὸ ἔξω μέρος, ἢ τὸ σύμβολον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου;

Ἀπόκρισις.

Ἄρτον καὶ οἶνον, ἃ ἐνεφάνισεν προσέταξεν ὁ Κύριος.

Ἐρώτησις.

Τί τὸ ἔσω, ἢ τὸ σημαινόμενον;

Ἀπόκρισις.

Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἄρτος ἀληθῶς καὶ ὄντως ὑπὸ τῆς πίστεως ἐν τῷ Κυριακῷ Δείπνῳ λαμβάνονται καὶ μετέχονται.

Ἐρώτησις.

Ποῖ' ἄρα ὁρᾷ τὰ ἀνεργετήματα ὧν ἐντεῦθεν μέτοχοι ὄντες τυγχάνομεν;

Ἀπόκρισις.

Ἐπίρρωσις καὶ ἴασις τῆς ἡμετέρων ψυχῶν διὰ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καθάπερ τὰ σώματα ἡμῶν διὰ τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου ἐπιῤῥώννυνται καὶ ἀνατρέφονται.

Ἐρώτησις.

Τί ζητεῖται ἐν τοῖς ὅτι τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον ἐρχομένοις;

Ἀπόκρισις.

Τὸ δοκιμάζειν ἑαυτὸν, εἰ ἄρα γε ἀληθῶς μετανοοῦσιν ἐπὶ τοῖς προγεγλυμμένοις ἁμαρτίαις αὐτοῦ, βεβαίως προῃρημένοι τὸν καινὸν βίον διάγειν, καὶ γε ἔχωσι πίστιν ζῶσαν εἰς τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοῦ δυχαριστεῖν ἀναμνήσεως τοῦ θανάτου αὐτοῦ καὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους τὸν ἀγάπην ἐνδεικνύσει.

¶ Ὁ Κηδεμὼν ἐκάστης Παροικίας, ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ Ἑορταπίοις ἡμέραις, μετὰ τὸ δοθῆναι ἐν τῇ Ἐσπερινῇ Λειτουργίᾳ Ἀνάγνωσμα, δηλωσάτω ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅπως μελῶς παιδοῦσί τε καὶ ἐξετάσῃ τοῦ τ' Παροικίας αὐτοῦ παιδίων πρὸς αὐτὸν πεμφθέντων, ὅσα ἂν δόξειεν αὐτῷ, ἐν μέρεσι καὶ κεφαλαίοις ὑπὸ τῆς Κατηχήσεως ταύτης.

¶ Καὶ πάντας Πατέρας, Μητέρας, Δεσπότας, καὶ Δεσποίνας σκοπεῖν δεῖ, ὅπως οἱ παῖδες, δοῦλοι, νεόφυτοι, καὶ θεράποντες ὑπηνεσοῦν (οἱ τὸ Κατηχισμὸν αὐτοῦ ὅπω μεμαθηκότες) τοῦ τεταγμένου χρόνου ὑπὸ τῶν Ἐκκλησίαν ἔχοντος), καὶ δυτειθῶς ἀκούσι, καὶ ὑπὸ τοῦ Κηδεμόνος διοικῶνται, ἄχρις οὗ ἂν πᾶν τὸ ἐνδεδεμένον μαθεῖν διατελέσῃ αὐτοῖς μεμαθηκέναι.

¶ Ὡς δ' τάχιστα τὰ παιδία μετρίως ἔχωσι τῆς ἡλικίας, καὶ τῇ ὁπλοχρίσμῳ γλώττῃ δύνανται ἀπὸ στόματος λέγειν Σύμβολον τοῦ Ἀποστόλων, τὸν Κυριακὸν Εὐχὴν, καὶ τὰς δέκα Ἐντολάς· ἔτι δ' καὶ πρὸς τ' ὄνομα τοῦ σωτῆρος αὐτοῦ Κατηχήσας ἐφωνήμενα ὑπακηκοέναι· πρὸς τὸ

Ἐπίσκο-

Ἐπίσκοπον ἀχθήσονται. Ἕκαστος ὁ ἑξῆς τὴν Συμπατέρα, ἢ τὴν Συμμητέρα τῆς Βεβαιώσεως αὐτῆς μάρτυρα.

¶ Καὶ ὅταν δήποτε ὁ Ἐπίσκοπος προμιμνήσκῃ τὰ παιδία πρὸς αὐτὸν ἀχθήσεσθαι ἕνεκα τῆς αὐτῶν Βεβαιώσεως, ὁ Κηδεμὼν ἐκάστης Παροικίας ἢ κομίσῃ αὐτὸς, ἢ ἐγγράφως πέμψῃ, τὴν ἀπὸ χειρὸς ὑπογράψας, τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἐν τῇ Παροικίᾳ αὐτοῦ, ὅσοις ὀφείλεις ἂν ᾖ νομίσῃ παρίστασθαι τῷ Ἐπισκόπῳ Βεβαιωσιμύσοις. Ἐὰν δὲ δοκιμάσῃ αὐτοὺς ὁ Ἐπίσκοπος, βεβαιώσῃ αὐτοὺς κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ, ἢ τῆς Χειροθεσίας, ἤγουν ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἐπὶ τοὺς Βαπτισθέντας, καὶ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας.

¶ Τῇ ταχθῇ ἡμέρᾳ πάντων τότε βεβαιοῦσθαι μελλόντων, ἱδρυθέντων, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκόπου καθεξῆς ἑστώτων, αὐτὸς (ἢ ἄλλος τις Λειτουργὸς ὑπ' αὐτοῦ διαταχθείς) τὸ ἑξῆς προοίμιον τοῦτο ἀναγνώσεται.

ΙΝα περὶς μείζονα τῶν αὐτῶν προσληφομένων οἰκοδομὴν ἡ Βεβαίωσις διακονηθῇ, ἔδοξε τῇ Ἐκκλησίᾳ διατάξειν μηδένα τὸ λοιπὸν βεβαιωθήσεσθαι, εἰ μὴ λέγῃ σωλαῖ ἀπὸ τοῦ Σύμβολον, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὰς δέκα Ἐντολὰς, καὶ γε καὶ τοὺς ἄλλοις ἱερατήμασιν ὑποκεῖνεσθαι τοὺς ἐν τῇ σωτήρῳ Καταχήσει παιδευθησομένους. Ἥπερ ἓν Διάταξιν φυλάττειν μάλιστα προσήκει, ἐφ' ᾧ τὰ παιδία ἤδη εἰς τὸ φρονεῖν ἥκοντα καὶ τῷ λόγῳ χρῆσθαι δυνάμενα, καὶ τί ὑπὲρ αὐτῶν Συμπατέρες, καὶ Συμμητέρες ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐπηγγείλαντο, μεμαθηκότα, αὐτὰ αὐτῶν σώματί τε καὶ γνώμῃ ἀναφανδὸν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸ τοῦτο κυρῶσαί τε καὶ βεβαιῶσαι· ἔτι δὲ καὶ ἐπαγγείλασθαι, χάριτι Θεοῦ διαπαντὸς ἀπαρνεῖσθαι πειράσεσθαι, ὅπως, ὅσα διὰ τῆς αὐτῶν ὁμολογίας συγκαλεσθέντο, πιστῶς φυλάξωσι.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἐπίσκοπος.

ΑΡά γε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας ταύτης τὴν οὖσαν ἐκείνην ἐπαγγελίαν καὶ ὁμολογίαν ἐν ὀνόματι ὑμῶν ἐν τῷ Βαπτίσματι γεγενημένην ἀνανεοῦτε, κυροῦντες καὶ βεβαιοῦντες αὐτὴν ἐν τοῖς ἑαυτῶν προσώποις, καὶ ὁμολογοῦντες ὑπάρχειν ἐν ὑμῖν καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα πάντα ἃ οἱ Συμπατέρες καὶ αἱ Συμμητέρες τότε ὑπὲρ ὑμῶν ἐπηγγείλαντο;

¶ Καὶ ἕκαστος ἐξακουστῶς ὑποκρινέσθω.

Ἀπό-

Ἀπόκρισις.

Πάνυ ὠ ὄων.

Ἐπίσκοπος.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν Ὀνόματι Κυρίε.

Ἀπόκρισις.

Τὸ ποιήσαντα τ̀ ὐρανὸν κ̀ τὴν γῆν.

Ἐπίσκοπος.

Εἰη τὸ Ὄνομα Κυρίε ὐλογημμένον.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ τ̀ νῦν, κ̀ ἕως τ̀ αἰῶνος.

Ἐπίσκοπος.

Κύριε, εἰσάκουσον τ̀ πρόσευξής ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ὁ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Ἐπίσκοπος.

Εὐχαρίμθα.

ΠΑνοικρέπω κ̀ ἀεί Ζωε Θεὲς, ὁ τάπεις ἐσὺ δάλες σε δι' ἐδαλίας κ̀ Μυδύματος ἁγίε ἀναγεννήσας ἀξιώσας, κ̀ χαρίσεν παντῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶ δὲς αὐτοῖς, Ἐνδυμήμωσον αὐτὸς ἱκετεύομέν σε Κύριε, Πνεύμα τὸ ἅγιόν σε Παράκλητον, κ̀ ὁσημέραι αὐξησον ἐν αὐτοῖς τὰ πολλαπλάσια χαρίσματά σε· πνεῦμα τῆς σοφίας κ̀ συνέσεως, πνεῦμα βελῆς κ̀ ἰσχύος πνεῦμα γνώσεως κ̀ ἀληθείας· πνεῦμα εὐσεβείας· κ̀ πνεύματος ἁγίε τὸ φόβε σε πλήρωσον αὐτούς, Κύριε, ὡῶ κ̀ εἰς ἐσὺ αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε γονυπετήσαντων ἁπάντων καθεζῆς ἔμπροσθεν τ̀ Ἐπισκόπου ὁ Διάκονος αὐτοῖς τὰς χεῖρας αὐτὸ τῆ κεφαλῆ ἑνὸς ἑκάστε αὐτῶν ἰδία, λέγων.

ΕΠρόμιον, Κύριε, διὰ ἐπικλήσεως τῆς χάριτός σε τούτω παιδί σε [ἢ τούτων τῶν δύλων σε] ἵνα τὸ πνεῦμα σε ἐς ἀεὶ διαμένῃ· καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῶ ἀγίω σε Πνεύματι προσκόπῃ, ὅπως ὃν ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος ἐρεῖ.

Ὁ Κύριος μὲθ ὑμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ μὲ πνεύματός σε.

¶ Καὶ πάντων γονυπετόντων προσθήσεται ὁ Ἐπίσκοπος.

Δεηθῶμεν.

ΠΑ' πρ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σε· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε· Γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν ἁγίοις κ̀ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τ̀ ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς κ̀ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τ̀ πονηρ̀. Ἀμήν.

¶ Καὶ ταύτην τὴν Συναπτήν.

ΠΑνοικρέπτωρ καὶ αἰώνιε Θεὲς, ὁ ποιῶν ἡμᾶς ἐθέλειν τε κ̀ πράτειν τὰ ἀγαθὰ κ̀ τῆ θεία Μεγαλειότητί σε ὑποδόσδεκτα· τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν ζοι προσφέρομεν ὑπὲρ τῶν τῆν δούλων σε, ἐφ' ὃς, (κ̀ τὸ τῆν

τῆ ἁγίαν σε Ἀποστόλων παράδειγμα) τὰς χεῖρας ἐπιθήκαμεν, πρὸς τὸ μιμεῖσθαι αὐτοὺς διὰ τούτου τὴν συμβολὴν τῶν χαρίτων Ϲε καὶ δυνάμεως ἐπὶ σὲ τὸν ἅγιον τοῦτον, ἵνα ἐπὶ σοὶ μένῃ τὸ ἅγιον Πνεῦμα σε εἰς μετ' αὐτῆς ἔτη καὶ ἐν τῇ τῆς λόγκης Ϲε γνώσεως καὶ ὑπακοῇ ἕτως ὁδηγήσαν αὐτὸν, ὥστε τὸ τελεθλιάιον αἰώνιος ζωῆς ὀπτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῆ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, ἀνὸς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑνοδυάμε Κύριε, καὶ ἀίδιε Θεὸς, ἀξίασον, δέομεθά σε, ταῖς τε καρδίαις καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων Ϲε, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἁγίων Ϲου δουλεύειν, ἀγαθὸν τε καὶ δικαιοσύνην ἄσκειν· ὥστε τῇ ἰσχυροτάτῳ σκεπάσματί Ϲε νικᾶν τε καὶ ἐσαεὶ, τό τε σῶμα καὶ τὸν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος ὁλογίσει αὐτοὺς, λέγων ἕτως,

Ἡ Εὐλογία Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς εἴη, καὶ μεῖ' ὑμῶν διαμένοι. Ἀμήν.

¶ Καὶ ἀνδρὶς εἰς τὸν ἁγίαν Σωτῆρα προσδεχθήσεται, εἰ μὴ πρότερον βεβαπτισθεὶς, ἢ ἑτοιμὸς γε ὤν, καὶ ὁπτὸν ὑμῶν βεβαπτίσθηναι.

ΤΎΠΟΣ ΤΗ̃Σ ΤΟΥ̃ ΓΆΜΟΥ ΤΕΛΈΣΕΩΣ.

¶ Πρῶτον τὰ Βάννα (ἤτοι προμνηστικὰ ἢ προτέλεια χρήματα) πάντων τῶν συζύγνυσθαι μελλόντων, δημοσιεύεσθαι δεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ περὶ τὴν Κυριακὴν ἢ Ἑορτασίμοις ἡμέραις, μεταξὺ τῆ Θείας Λειτουργίας, ὀλίγας πρὸ τῶν γνωμιδίων τῆς Προσφορᾶς προστεταγμένων τῷ Κηδεμόνος χρὴ τὸν εἰωθότα τρόπον λέγοντος.

Δημοσιῶ τὰ Βάννα τῷ Γάμῳ τοῦ Μ.——καὶ τῆ Ν.——Εἴ τις ὑμῶν οἶδεν αἰτίαν τινὰ, ἢ ἔυλογὸν τι ἐμπόδιον τῷ μὴ δεῖν τούτους ἐσὺ δύο τῷ ἁγίῳ Γάμῳ συζυγηθῆναι, δηλωσάτω ὑμᾶς χρή. Πρῶτός γε ἐρῶ [δεύτερος ἢ τρίτος] τῆ ἐρωτήσεως χρόνος.

¶ Ἐὰν δὲ οἱ μνηστῆρες συμπάροικοι μὴ ὦσι, ἀναγκαιρυκτέον τὰ Βάννα ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Παροικίαις· καὶ ὁ Κηδεμὼν τοῦ μιᾶς Παροικίας ἐκ ὁπτελέσῃ τὸν Γάμον αὐτῆς, πρὶν κομίσασθαι τὸ πρόσχυσμα παρὰ τοῦ Κηδεμόνος τῆς ἑτέρας

ρας Παρουσίας, δηλῶν ὅτι τὰ βάννα ἐκεῖ τοῖς ἀνεκτοῖς.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ κ᾽ χρόνῳ τ᾽ ὀπτελεῖν τ᾽ Γάμον, οἱ μνώμενοι εἰς μέσην τ᾽ Ἐκκλησίας μ᾽ τῆδ φίλων κ᾽ τῆδ χρήτων παραχρῆσονται, κ᾽ λεῖ αὐτῆδ ὑμᾶς ἑστῶτων, τὸν μ᾽ ἀνδρὸς ἐν δεξιᾷ, τῆς δ᾽ γυναικὸς ἐξ εὐωνύμων, ὁ Ἱερεὺς λέξῃ,

Ἀγαπητὲ, ἐμφορεῖσθον τῷ Θεῷ, κ᾽ ἐνάπον τούτης τῆς Ἐκκλησίας ἐυθάδε συνελήλυθαμεν, ὅπ τῶ συζεύγνυσθαι τοῦτον τ᾽ ἄνδρα κ᾽ ταύτην τὴν γυναῖκα ἐν τῶ ἁγίῳ Γάμῳ, ὃς τιμίος ὅτι τὸ βίον τέλος ὑπὸ Θεοῦ ἐν τῇ τῆς ἀνθρωπίνης ἀκμαίας χρόνῳ διατεταγμένον, τῷ μυστικῷ ἑνότητι τῦ Χριστῦ κ᾽ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ ὑποσημαίνων· ὃν κ᾽ ἐκόσμησε κ᾽ ἐκαλλώπισεν ὁ Χριστὸς τῇ παρεκτάσι αὐτῦ, κ᾽ τῷ πρώτῳ τῶν θαυμάτων ὃ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας ἐποίησε, κ᾽ ὡς τίμιον ἐν πᾶσιν ὄντα ὁ ἅγιος Παῦλος ἐπαινεῖ· ὥκαν χρὴ τιμᾶς ἀπὸ ἄπειθαι κ᾽ ἀναλαμβάνεσθαι ἀνθρώπους, τυγχάντας, ἢ ἀστέργους, πρὸς τῶν πλησιανῶν τῶν ὀρέξαν ἢ ὀδυνμιᾶν τῆς σαρκὸς, τῶν ὀλίγων ζάνν δίκῳ, ὃς ἰσ ἐστ σώσεσ· ἀλλ᾽ ὀλαβᾶς, φρενίμους, ἐσκεμμένους, σωφρόνας, καὶ ἐν φόβῳ τῦ Θεῦ, ἐνθυμουμένους τὰς αἰτίας δι᾽ ἃς ὁ Γάμος διετέταλο.

Πρῶτον μ᾽ ὧν διετέταλο ὅτι τῇ γονήσῃ τῶν τέκνων, ἐκπεφασμένην ἐν φόβῳ κ᾽ παιδείᾳ τῦ Κυρίῳ, καὶ εἰς ἔπαινον τῦ ἁγίου Ὀνόματος αὐτοῦ.

Δεύτερον ὁ διετέταλο ὡς ἀλεξητήριον κ᾽ τ᾽ ἁμαρτίας, διὰ τὰς πορνείας, ἵνα οἱ μὴ ἔχοντες τὸ τ᾽ ἐγκρατείας χάρισμα, γαμήσωσι, κ᾽ τὰ ἄσπιλα μέλη τῦ σώματος τῦ Χριστοῦ ὄντα διατελέσωσι.

Τρίτον ὁ διετέταλο διὰ τὴν τῆδ ἀλλήλων κοινωνίαν, βοήθειάν τε κ᾽ παραμυθίαν, ἔν τε τῷ εὐτυχίαις κ᾽ δυσχρίαις· Εἰς τοῦτον ὧν τ᾽ ἄγιον τῦ βίου τρόπον ἅτοι δύο ἐν παρόντες ἔρχονθ᾽ νῶν συζεύγνυσθαι. Τοιγαροῦν, εἴ τις ἔνοχόν τινι αἰτίαν δύναται ἀποδεῖναι, δι᾽ ὧν ἐκ ἂν γαμοῖντο σωσθήσοιντο, νῶν λαλείτω, ἢ τὸ λοιπὸν ἐσαεὶ σιωπάτω.

¶ Εἶτα τὰ ἑξῆς πρὸς τοὺς γαμησείοντας ἐρεῖ.

Διαμαρτύρομαι, κ᾽ παραγγέλλω ὑμῖν ἀμφοῖν (ὡς περ᾽ ἂν μέλλητε ὑπακρίνεσθαι ἐν τῇ φρικτῇ τ᾽ κρίσεως ἡμέρᾳ, ὅτε τὰ κευπτὰ πασῶν καρδιῶν φανερὰ γίνεσται) εἰ ἐκάτερον ὑμῶν οἶδεν ἐμπόδιον ὁποιονδηποτοῦν, δι᾽ ὃ μὴ δύνηθεὶντ᾽ ἂν γαμεῖσθαι ἐν τῷ Γάμῳ συζεύγνυσθαι, νῶν ὁμολογεῖσθαι αὐτό. Πίπειθε γὰρ, ὅτι οἱ ἄλλως σωσθησόμενοι ἢ ὡς ἂν ὁ λόγος τῦ Θεῦ δοκιμάσῃ, κ᾽ δοκιμῶς ὑπὸ Θεῦ συζευγνυμένοι, κ᾽ δὲ ὁ γάμος αὐτοῖς δέμιτός ὅτι.

¶ Ἐν ᾗ τῇ γαμικῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῇ περιόδῳ τῇ, κ᾽ ὑποδεικνύται ὁποιονδηποτοῦν ἐμπόδιον,

δίον, διὰ τί μὴ ἐξὸν αὐτοῖς τῷ γάμῳ συζεύγνυσθαι κατὰ νόμον Θεᾶς, ἢ νόμους τῆς Βασιλείας ταύτης, προσέπι ἢ καὶ αὐτὸς καὶ ἱκανοὶ μεθ' αὑτῶν ἐγγυηταὶ ἀναδοποιεῖσθαι βέλονται τοῖς γαμησείασιν, ἢ καὶ ἀσφάλειαν δοῦναι (ἰσότιμον ὅσαν τοῖς ἀναλώμασι τοῖς ὑπὸ τῶν μελλονύμφων ἐκεῖθεν ὑποδυσεσθμένοις) τῷ πεισθέντι αὐτῶν τὸ πρόσχημα αὐτῶν. Τότε τῷ τῷ γάμῳ τελεσθῷ ἀναβάλλεσθαι χρὴ, μέχρι τὰ τῶν ἀλήτων ἐξετασθῶσιν.

¶ Ἐὰν δὲ μηδὲν προφέρηται ἐμπόδιον, τότε ὁ Κηδεμὼν λέξῃ τῷ ἀνδρί.

N. ΘΕλεις ἔχειν ταύτην τὴν γυναῖκα εἰς τὸν γαμετόν σε, ὃν τῷ συμβιοῦν καὶ τῷ τῷ Θεᾷ διαταγῷ, ἐν τῇ ἁγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτὴν ἀγαπᾶν, παραμυθεῖσθαι, τιμᾶν τε καὶ φυλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ; καὶ πάσας τὰς ἄλλας καθαλιμπάνων, θέλεις αὐτῇ προσκολλᾶσθαι, ἐφ' ὅσον χρόνον ἀμφότεροι ζῆτε;

¶ Ὁ Ἀνὴρ ἀποκριθήσεται.

Θέλω.

¶ Εἶτα Ἰησοῦς λέξῃ τῇ γυναικί.

N. ΘΕλεις ἔχειν τὸν ἄνδρα εἰς τὸν γαμέτην σε, ὃν τῷ συνοικεῖν καὶ τῷ τῷ Θεᾷ διαταγῷ, ἐν τῇ ἁγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτῷ ὑπακούειν καὶ ὑπηρετεῖν, αὐτὸν ἀγαπᾶν, τιμᾶν, καὶ φυλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, καὶ πάντας διὰ σὲ ἄλλους καθαλιμπάνουσα, θέλεις αὐτῷ προσκολλᾶσθαι, ἐφ' ὅσον χρόνον ἀμφότεροι ζῆτε;

¶ Ἡ γυνὴ ἀποκριθήσεται.

Θέλω.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Λειτουργός.

Τίς ὁ δίδων ταύτην τὴν γυναῖκα γαμηθῆναι τῷ ἀνδρὶ τούτῳ;

¶ Τότε πίπαν ἀλλήλοις δώσουσι τὸν τρόπον τοῦτον.

¶ Ὁ Λειτουργὸς δεξάμενος τὴν γυναῖκα παρὰ χειρῶν τοῦ πατρὸς ἢ τῶν φίλων αὐτῆς, ποιήσῃ τὸν ἄνδρα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν γυναῖκα τῆς δεξιᾶς αὐτῆς, καὶ λέγειν μετ' αὐτοῦ τὰ ἑπόμενα.

ΕΓὼ N. λαμβάνω σε N. εἰς τὴν γαμετήν γυναῖκά μου, ἔχειν τε καὶ φυλάσσειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπὸν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω, εἴτε πλουσιωτέραν εἴτε πενεστέραν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν καὶ θάλπειν, μέχρις ἂν χωρίζῃ ἡμᾶς ὁ Θάνατος, κατὰ τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

¶ Τότε διαλύσουσι τὰς χεῖρας, καὶ ἡ γυνὴ τῇ δεξιᾷ αὐτῆς λαβοῦσα τὸν ἄνδρα τὰς ἀπὸ δεξιᾶς, ἑστάτωσαν μετὰ τὸν Λειτουργὸν ἐρεῖ.

ΕΓὼ N. λαμβάνω σε N. εἰς γαμέτην ἄνδρα μου, ἔχειν τε καὶ φυλάσσειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπὸν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω,

εἴτε πλησιώτερον εἴτε πανέστερον, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν, θάλπειν, καὶ ἀγαπᾶν, μέχρις ἂν χωρίζῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, καὶ πῶ ἀγίαν τὴν θεῖαν διαταγήν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

¶ Τότε πάλιν διαλύσας τὰς χεῖρας, καὶ ὁ ἀνὴρ δίδοῦ τῇ γυναικὶ δακτύλιον, ὅπως θεὶς αὐτὸν τῇ βίβλῳ, μὴ ἦθος νομίσωσι τοῦ Ἑβραίου καὶ Κληρικοῦ κατ' ἐθος ὀφειλόμενον. Ἱερεὺς ἢ λαβὼν τὸ δακτύλιον, ἀποδίδοῦ τῷ ἀνδρὶ, τιθέναι ὅτι τῷ πεπαίστω δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικός. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐκεῖ κρατῶν τὸ δακτύλιον, καὶ ὅπως τὰ Ἑβραῖος συμβιβασθεὶς, ἐρεῖ.

ΤΟῦτο τῷ δακτυλίῳ σε γαμῶ, τῷ σώματί μου σε τιμῶ, καὶ πᾶσι τοῖς ἐμοῖς χαρίσομαί σε· Ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Τότε τὸ δεξιὸν ἀφεὶς τὸ δακτύλιον, ὅτι πεπαίστω δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικὸς, ἀμφοτεροχειρίσας, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δεηθῶμεν.

ΑΓίους Θεὸς, ὁ πάντας τοὺς ἁγίους ἀνθρωπίνοις ἀγίοις καὶ σωτηρίοις πράγμασι πολὺ χάριτος θεοῦ τέλη, καὶ αἰωνίοις ζωῆς ἀπόδοσι· ὁ Πατριάρχην τὴν δουλείαν Ζακὼβ τὴν ἐξ ὁράσεως, τὴν ἀνδρικῶτην καὶ πολίτιν τὴν γυναῖκα Ῥαχὴλ ἀγαθυνάμενος τοῦ Ὀνόματός σου· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα πορεύσωνται, ὡσαύτως καὶ ἔτοι οἱ δύο ἀσφαλῶς ὁδοιπορέσωσι καὶ διαφυλάξωσι τὴν ὁδυκίαν καὶ σωφρόνην ἀλλήλοις πεποίωσιν, (ἧς δοῦτος ὁ δακτύλιος δοθεὶς καὶ ληφθεὶς σύμβολον ὄζει καὶ ἐνέχυρον) καὶ ἐν τελείᾳ ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ ὁμᾶς πάντοτε διαμένῃσι. καὶ χρὴ τὰ ἐνταλμάτα σοῦ ἐν ὁδῷ διάγωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε Ἰδοὺς συζεύξῃ τὰς δεξιὰς αὐτῶν, καὶ ἐρεῖ.

Οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐρεῖ πρὸς λαόν.

ΕΠειδὴ Ν. καὶ Ν. ἐν τῷ ἁγίῳ γάμῳ ὡμολόγησαν, καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας ὡμίλησαν τὴν ἀμοιβαίαν, καὶ ἐπ' αὐτῇ πίστιν ἔδωκαν καὶ ἐνεχύρησαν, καὶ γε αὐτὸ ἀπέδειξαν διὰ τοῦ δοῦναί τε καὶ λαβεῖν τὸν δακτύλιον, καὶ διὰ τοῦ συζεῦξαι τὰς χεῖρας· ἀναγορεύω αὐτοὺς γαμέτους καὶ γαμετὴν, ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Καὶ Λειτουργὸς ταύτην τὴν εὐλογίαν ἐποιείσῃ.

ΘΕὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, εὐλογήσαι, σώσαι, καὶ φυλάξαι ὑμᾶς· εὐκτομόνας ἐπιτελέσαι ὑμῖν ὁ Κύριος, καὶ ἄπωθεν πάσης πονηρᾶς εὐλογίας καὶ χάριτος πληρώσας ὑμᾶς, ὅπως ἐν τῷ παρόντι βίῳ κατοικήσητε, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον ἔχητε. Ἀμήν.

¶ Τότε

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς, ἢ ὁ Κληρικὸς εἰς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν παριόντες, τὸν ἑξῆς ψαλμὸν λέξασιν, ἢ ἄσωσι.

Ψαλ. ρκη'.

ΜΑκάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Ἰδοὺ, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα Πατρί. } Καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἡ Ψαλμὸς ξζ'.

ΘΕὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Ἡ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα Πατρί. } Καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Μετὰ τὸν Ψαλμὸν, ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἐξιόντων ἀπὸ τῆς Κυριακῆς Τραπέζης γονυπετούντων, ὁ Ἱερεὺς ὅπου τῇ Τραπέζῃ ἑστὼς, καὶ στραφεὶς πρὸς αὐτοὺς, ἐρεῖ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀπόκρισις.

Χριστὲ ἐλέησον.

Λειτουργός

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἀπόκρισις.

Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σοί.

Λειτουργός.

Ἐξαπόστειλον αὐτοῖς βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλαβοῦ αὐτῶν.

Λειτουργός.

Γίνε αὐτοῖς πύργος τῆς ἐχθρᾶς.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῆς.

Λειτουργός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ὁ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ, Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, εὐλόγησον τοὺς δούλους σου, καὶ τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς σπέρμα σου τοὺς αὐτοῦ καρδίαις σπεῖρον, ἵνα ὃ, ὅπερ ἐν ἐξ ἀγίας σου λόγου σπερμάτισμα μάθοιεν ἄν, τοῦ ἔργου ὀπτελῶσιν· Ἐλεημόνως ἐπ' αὐτοὺς ὀπτέλεσον, Κύριε, ἐκ οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγησον αὐτούς· Καὶ ὡς τοῦ εὐλογίαν σου ὀπῆ τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Σάρραν εἰς μεγάλων αὐτοῦ παναμοιβὴν ἔπεμψας ἄπω καὶ ὀπῆ τοὺς δούλους σου τὴν εὐλογίαν σου πέμψαι ἀξιώσας, ἵνα τοῦ θελήματί σου ὑπακούοντες, καὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἀσφυλιόντες, ἐν τῇ ἀγάπῃ σου μέχρι τέλους τοῦ βίου διαμείνωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἡ ἐξῆς Εὐχὴ παρακλητικὴ (ὑπόταν ἡ γυνὴ παρθενικὴ ᾖ, καὶ μηκέτι ἔυχηται εἰς τὴν τεκνογονίαν.

Κύριε πολύσπλαγχνε, καὶ Πάτερ οἰκτίρμονος, ὃ εὐδιάφθαρτα δωρήματα (ἀνέκαθεν) τὸ ἀνθρώπινον γένος· Βούλησιν θέμενος σε τοῖς συζύγοις τούτοις διὰ τῆς εὐλογίας σου, ἵνα γένωνται εἷς σὰρξ μία, καὶ γε τοσοῦτον χρόνον ἐν τῇ θυσιαστηρίῳ ἀγάπῃ καὶ συμφώνῳ συμβιώσωσιν, ὥστε ἰδεῖν τὰ τέκνα αὐτῶν Χριστιανικῶς καὶ σωφρόνως ἐκτρεφόμενα, φορὸς τοῦ αἴνεσιν καὶ δόξαν σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑψηλόφρων, τῇ ἰσχυρᾷ σου δυνάμει σου, ποιήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ (τοῦ ἄλλων προσδοκωμένων) διατάξας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ (καὶ τοῦ εἰκόνα καὶ ὁμοίωμά σου κλιθέντος) δοχεῖόν τ' ἀμείωτον αὐτῆς λαβεῖν τὴν γυναῖκα· ὃς καὶ συνδιάσας αὐτοῦ, ἰδίδεξας μηδὲ πολὺ ἐξὸν χωρεῖν αὐτοῦ ἐς σὺ διὰ τοῦ γάμου εἰς ἓν ἐποίησας· Θεὸς, ὁ τοῦ γαμικὴν τάξιν εἰς ἐξαίρετον ἄπω μυστήριον καθιερώσας, ὥστε ἐν αὐτῷ σημαίνεσθαι τὸ πνευματικὸν γάμον, καὶ τοῦ ἑνότητα τῆς Χριστοῦ καὶ τ' Ἐκκλησίας αὐτῇ ὑποσημαίνεσθαί τε καὶ ἀπεικονίζεσθαι· Ἵλεως ἐπίδε ὀπῆ τοὺς δούλους σου, ἵνα ὅ, τε ἀνὴρ ἔτος ἀγαπᾷ τοῦ ἑαυτοῦ γυναῖκα καὶ τὸν λόγον σου (καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τοῦ νύμφιον αὐτῆ τοῦ Ἐκκλησίαν ἠγάπησεν, ὃς ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀγαπῶν καὶ θέλπων αὐτοῦ ὡς τοῦ ἑαυτοῦ σάρκα) καὶ γε ἵνα ἡ γυνὴ αὕτη προσφιλὴς καὶ ἐράσμιος, πρὸς καὶ ὑπήκοος ᾖ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ἐν πᾶσι καιρῷ σωφρονοῦσα, καὶ εἰρήνην τὰς ἁγίας καὶ ὁσίους τοῦ εἰκοδεσποινῶν μιμῆται· Εὐλόγησον, Κύριε, ἀμφο-

ἀμφοτέρας, καὶ δὸς αὐτοῖς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σὺν κληρονομεῖν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε λέγει Ἰβδίς.

ΠΑντοκράτωρ ὁ Θεὸς, ὁ ἐν ἀρχῇ εὐδοκήσας τοὺς προγόνους ἡμῶν τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὴν Εὔαν κτίσας, καὶ ἁγιάσας, καὶ συζεύξας ἐν τῷ γάμῳ· καταξίωσον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τὸ πλῆθος τοῦτο εὐλογῆσαι αὐτὸ, ἁγιάσαι καὶ ὁλοκλήρωσαι ὑμᾶς, ἵνα τὸ, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῶν φύσητε, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἀγάπῃ μείνῃ τέλος τοῦ βίου συζῆτε. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα, ἐὰν μὴ γένηται ἡ Δημιουργία, δηλῶσαι τοῖς τε ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναιξὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους δίκαια, ἀναγνώσεται ὁ Ἱερεὺς τὰ ἑξῆς.

ΠΑντες οἱ ἐν ὑμῖν ἤδη γεγαμηκότες, ἢ καὶ τῆς ἁγίας τοῦ γάμου τάξεως ἀντιλαμβάνεσθαι ποτε ἐν νῷ ἔχοντες, ἀκούσατε τί λέγει ἡ ἁγία Γραφὴ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ τε ἀνδρὸς πρὸς τὰς ἑαυτοῦ γυναῖκας, καὶ τοῦ γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ὑποτολῇ, κεφαλαίῳ πέμπτῳ, πᾶσι τοῖς γεγαμηκόσιν ὑπὸ παραγγέλλει· Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὸν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλὰ ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει, καὶ θάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν. Ἐφεσ. ε'. κε'.

Ὁ δὲ αὐτὸς ἅγιος Παῦλος καὶ πρὸς Κολοσσαεῖς γράφων πᾶσι τοῖς γαμέτοις οὕτω λέγει. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Κολ. γ'. ιθ'.

Ἀκούσατε δή τι καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ αὐτὸς γαμέτης ὤν, τοῖς γεγαμηκόσι λέγει. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. α' Πέτ. γ'. ζ'.

Καὶ ταῦτα μὴ ἀκηκόατε περὶ τοῦ πῶς ἔχειν δεῖ τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν γυναῖκα. Νῦν

ὑ κ᾽ ὑμεῖς αἱ γυναῖκες ὑσαύτως ἀκάσατε κ᾽ καλαμάθετε πῶς χρὴ ὑμᾶς φοσφέρεῶαι τοῖς ἀνδράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ σαφῶς ἐπιδείχθη.

Ὁ ἁγιος Παῦλος ἐν τῇ πρωτοτιμβίῳ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῇ, ἔτως ὑμᾶς διδάσκει. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνὴρ ὄξιν ἡ κεφαλὴ τ᾽ γυναικὸς, ὡς κ᾽ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τ᾽ Ἐκκλησίας· κ᾽ αὐτὸς ὄξι Σωτὴρ τῦ σώματος. Ἀλλ᾽ ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, ἔτω κ᾽ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Καὶ πάλιν λέγει· Ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Ἐφεσ. ε᾽. κϛ᾽.

Ἐν τῇ, ἐν Ἐπιστολῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ὁ ἁγιος Παῦλος ταύτων τῶν συμβουλῶν παραίνεσιν ἡμῖν δίδωσι. Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. Κολ. γ᾽. ιϐ᾽.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἁγιος Πέτρος εὖ μάλα ἰσθετεῖ ὑμᾶς, λέγων ἅπασι. Αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα κ᾽ εἴ τινες ἀπειθῶσι τῷ λόγῳ, διὰ τ᾽ τῆς γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγε κερδηθήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω ὐκ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τῆς τριχῶν, κ᾽ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· Ἀλλ᾽ ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τὸ πραέος κ᾽ ἡσυχίε πνεύματος, ὅ ὄξιν ἐνώπιον τῦ Θεῦ πολυτελές. Οὕτω γὰρ ποτε κ᾽ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ὀπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμων ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν καλέσα· ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιέσαι, κ᾽ μὴ φοβέμεναι μηδεμίαν πτόησιν. α᾽ Πέτ. γ᾽. α᾽.

¶ Συμφέρῃ, ἵνα οἱ νεόγαμοι τῆς ἁγίας Συνάξεως μεταλάβωσιν ἐν αὐτῇ τῇ γαμηλίῳ ἡμέρᾳ, ἢ ὡς τάχιστα ἂν καιρὸν ἔχωσι μὴ τ᾽ γάμον ἀυτῦ.

ΤΑ᾽ ΞΙΣ ΤΗ῍Σ ΤΟΥ ΚΑΜΝΟ῍ΝΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕ῍ΨΕΩΣ.

¶ Ὅταν νοσῇ τις, γνωσὸν ἔστω τοῦτο χρήσιμον τοῖς τ᾽ Παροικίας Λειτέργοις, ὅς εἰς τῶν οἰκίων τὸν νοσοῦντα ἐσιὼν, ἐρεῖ.

Εἰρήνη τούτῃ τῇ οἰκίᾳ, κ᾽ πᾶσι τοῖς καθοικοῦσιν ἐν αὐτῇ.

¶ Ἡνίκα τὸν ἀσθενοῦντα παρεγίνετο, γονυπετῶν, λέξει.

Μὴ ἀναμνησθῇς, Κύριε, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, μηδὲ τῶν ἁμαρτιῶν τῶν προγόνων. Φείσαι ἡμῶν, Κύριε, φείσαι τῦ λαῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω τιμιωτάτῳ αἵματί σου, κ᾽ μὴ ὀργὴν ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνας.

Ἀπόκρισις.

Φείσαι ἡμῶν, ἀγαθὲ Κύριε.

¶ Εἰ τὸν

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Λειτουργός.

Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σε· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε· Γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός.

Σῶσον, Κύριε, τὸ λαόν σε.

Ἀπόκρισις.

Τὸν ἐλπίσαντα ἐπὶ σέ.

Λειτουργός.

Ἐξαπόστειλαι αὐτοῖ βοήθειαν ἐξ ἁγίου τόπου σε.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἐκ Σιὼν ἐνίσχυσον αὐτούς.

Λειτουργός.

Μηδὲν κατισχύσαι ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτούς.

Λειτουργός.

Κύριε, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τῆς κραυγῆς ἡμῶν πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Δι᾽ ἀκουμβον, Κύριε, ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἔπιδε, ὄπτασεψαι, καὶ βοήθησον τοῖς δούλοις σε· Ἐπίβλεψον αὐτὸν τοῖς τῆς ἐλέους σε ὀφθαλμοῖς, δὸς αὐτῷ παράκλησιν καὶ βεβαίαν ὁδὸν σὲ πεποίθησιν, σκέπασον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἀντιδίκου σε ἐχθρᾶς, καὶ ἐν τῷ ἀσφαλείπτῳ εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ διαφύλαξον αὐτὸν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΙσάκουσον ἡμῶν, Παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ σῶτερ ἐλεημονέσατε· πῶς σωθήσῃ ἀγαθότητά σε κλίνον ὦτόν σε καὶ δούλου σε τοῦ νοσήματι παλαιπορήμενον. Ἁγίασον αὐτό, δεόμεθά σε, πῶς πατερικοῦ σε παιδείαν, ἵνα ἡ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ αἴσθησε τῆ τε πίστει αὐτοῦ ἰσχὺν, καὶ τῇ μετανοίᾳ σπουδὴν πρόσθῃ. Ὅπως ἐὰν σοι δοκῇ εἰς πῶς προσῆν ὑγείαν αὐτὸν ἀποκατασήσας, τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ βίον ἐν τε φόβῳ καὶ εἰς δόξαν σε διάγῃ· εἰ ἢ μήν. δοκῇς αὐτῷ τὴν ὑπηκοήν σου ὅτῳ προσδέχεσθαι, ὥστε τὸ δωρεὰν τοῦτον τὸν βίον τελευτήσαντα αὐτὸν ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ σοι συνδιαμένειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς τὸ ἀσθενοῦντα παρακαλέσῃ καὶ τοῦτον τὸν τρόπον, ἢ παρακλήσῃ.

ΤΟῦτο γίνασκε, Ἀγαπητὲ, ὅτι Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ Κύριός ὅλῃ ζωῆς καὶ θανάτε, καὶ πάντων τῶν αὐτοῦ ἀνακλήσεων, ἦλθε ἵνα

ἀγάθ, ὑγείας, γήρως, εὐθενείας ἢ νοσημάτων. Τοιγαρῦν, ὁτιοῦν ποτε τὸ νοσημά ζειν ἢ, ἀσφαλῶς γίνωσκε, ὅτι ἢ τῆς Θεᾶς ὄψεως ὁ ἄνθρωπος ὅδε. Καὶ διὰ ὁτιοῦν τοῦτ' αἰτίαν τῶν τοιούτων ἀπεπέμπεται ἀρρώστημα, εἴτε ὡς τὸ δυσκράζειν τῶν ὑπομονὴν σε εἰς παράδειγμα ἄλλων, ἢ ἵνα ἡ τῶν ὄντως ἀξιέπαινος, ἔνδοξος, καὶ τίμιος εὑρεθῇ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, εἰς αὔξησιν τῆς δόξης, καὶ τῆς ἀνδρείας τὰ ἐκδημίας. Εἶπε σοι ὅτι πέμπει ὡς τὸ καλόν σου καὶ ἐπιποθῆσαι ὅτι ἂν ἢ ἐν σοὶ παράπτωμα ἐνώπιον τοῦ ἁγαθοῦ Παθέος Χε· τῶν δὴ ἀκριβῶς γίνωσκε, ὅτι ἐὰν ἀληθῶς μετανοήσῃς ὅτι τῆς ἁμαρτίας Χε, καὶ τὸ ἐρράσημά σε ὀλιγόμνους ὑπομένῃς ὅτι τοῦ ἐλεῖ τοῦ Θεοῦ, ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, πεποιθὼς, καὶ ὑπὲρ τῆς παντελοῦς αὐτοῦ ὄψεως αὐτοῦ παρεισφορίας αὐτοῦ δυκαιοσύνης, τοῦ θελήματι αὐτοῦ παντελῶς ὑποταγόμενος, εἰς τὸ συμφέρον σε ἀφελῆσαι, καὶ τοῦ δοθέναν ὀδὸν εἰς τοὺς αἰῶνας ζωῆς σε ὠφελῆσαι.

¶ Ἐὰν ὁ κάμνων λίαν νοσῇ, σύτε ὁ Κυδεμὼν ἐντολὴν τῇ παραινέσει αὐτοῦ τέλος ἂν ἐπιθείη, ἢ ἡ ὄψις ὠφελοῖ.

Γέρεσθων τοῦ παιδείαν τῶ Κυρίε· Καὶ γὼ (ὡς φησιν ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τοῦ ιε' πρὸς τοὺς Ἑβραίους κεφαλαίω.) Ὃν ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύῃ, καὶ μαστιοῖ παντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· Τίς γάρ ὅστιν ὁ υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύῃ ὁ πατήρ; εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόναση πάντες, ἄρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἶτα, τοὺς μὲν τοὺ σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ὅτι τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ. Ταῦτα τὰ ῥήματα, ἀγαθὲ ἀδελφὲ, ἐν ἁγίᾳ τῇ Γραφῇ πρὸς τὴν ἡμετέραν παραμυθίαν καὶ νουθεσίαν γέγραπται, ἵνα δυναμώνως καὶ δυχαρίστως τῷ τοῦ Πατρὸς ἐπιφανείᾳ ἡμῶν παιδείαν ὑπομένωμεν, ὁπωσοῦν δύξειεν ἂν τῇ δυμφερεστάτῃ χρηστότητι αὐτοῦ διαδήποτε συμφορᾷ ἡμᾶς ὀπτάνεσθαι. Καὶ γε ὡς ἂν μείζων γένοιτο τοῖς Χριστιανοῖς παράκλησις, ἢ τὸ συμμορφοῦσθαι τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν δυσφορίας, θλίψεις, καὶ νόσους πρᾴως καὶ δυναμένως φέρειν· Ἐκεῖνος γὰρ αὐτὸς εἰς τὴν χαρὰν ὡς ἀνέξη πρὸ τῆς ὀδυνῶν παθένας· ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ πρὸ τῆς σωφρονῆναι. Ὥστε οὕτως ἄρα καὶ ἡμῖν ἡ ὁδὸς εἰς χαρὰν τῆς αἰωνίου ὄψεως ἡ ὁπτάνεσθαι ὑπομονὴ ἐν τοῦ συμπάσχειν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡ θύρα ἡμῖν δι' ἧς ἂν εἰσέλθοιμεν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, τὸ συναποθνῄσκειν ὅτι τοῦ Χριστοῦ· ὅπως ἀναστάντες ἐν νεκρῶν, ἐν τῇ αἰωνίᾳ ζωῇ αὐτοῦ συμπαραμένωμεν. Διόπερ

τῷ ἐν τῷ Ὀνόματι τῷ Θεῷ παρακαλῶ σε τὴν ἀρχαίαν σε ἄτιμον σοι συμφέρουσαν ὑπεικῶς ὑπομένειν, καὶ διὰ παντὸς ἔχειν τὴν ὁμολογίαν, ὡς ἐν τῇ Ἐπιστολῇ σε τοῦ Θεοῦ ὡμολόγησας. Ἐπειδὴ ὁ μὲν πᾶσαν τὸν βίον λόγον δέδωκε τοῦ δικαίου Κριτοῦ, ὑφ' ὃ πάντες ἀνθρωποι πολλάκις κριθήσονται, καθὼς σε δικαιοῦσθαι σεαυτὸν καὶ τὰ σὰ, πῶς ἔχει πρός τε τὸ Θεῖον καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἵνα σεαυτῷ τὰ παραπτώματά σε κατηγορῇς καὶ κατακρίνῃς, παρὲξ τὰ ἁμαρτήματα Πυθίῳ ἕνεκα τῆς Χριστοῦ τελευτῆς δύρης, καὶ μὴ καταγράφῃς ἐν τῇ φρενικῇ σε ἐκείνα κρίματα. Διὸ τὰ κεφάλαια τῆ πίστεως ἡμῶν διεξελθόντων, ἐφ' ᾧ διαγινώσκε, εἰ ἄρα ἀληθῶς καὶ ὡς τοῦ Χριστιανοῦ πρέπει πιστεύειν ἢ μή.

¶ Ἐνταῦθα ὁ Λειτουργὸς διεξελθέσθω τὰ τῆ Πίστεως κεφάλαια ἑτοῖσι λέγων.

ΠΙστεύεις εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου· παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα· καταβάντα εἰς ᾅδου· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· καὶ ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος· κἀκεῖθεν ἔρχεσθαι μέλλοντα κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν αἰώνιον μετὰ θάνατον;

¶ Ἀποκρίνεται ὁ νοσῶν, Τοῦτα πάντα σεβέως πιστεύω.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς αὐτῶν ἐξετάσῃ, εἰ ἄρα ὅτι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ σφῆς πάντας ἀπλῶς ἀνθρώπους ἀγαπᾷ καὶ συγχωρεῖ· σφηνεῖται αὐτὸν ἐν βίβλῳ τῆ καρδίας συγγνώμην ἔχειν παντὸς τοῦ εἰς αὐτὸν ἁμαρτῆσαι, καὶ εἰ δύναται αὐτὸς σφοσέκρατον συγχώρησιν παρ' αὐτοῦ αἰτεῖν· καὶ ἔσται δικαστή τινα ὑβρίσειν ἢ ἀδικήσειν, ὡς μάλιστα δυνάμενος ἔχει, ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι αὐτῷ. Εἰ δὲ μήπω διάθειται τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, τότε παρακαλείσθω τὴν διαθήκην ποιεῖσθαι, καὶ δηλῶσαι τὰ χρεωφειλήματα, ἃ ἀνθρώπου παρ' αὐτοῦ, ἢ αὐτῷ παρ' ἄλλον ὀφειλόμενα, διά τε τῆ τῆ σωτηρίας ἀποστερήσεως, καὶ τὴν ἀδίκου διαθήκης αὐτοῦ ὑπομελησθῆναι ἡσυχίαν. Οὐ μὴν ἀλλὰ πολλάκις ὑπομιμνήσκειν δεῖ τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα τῆ βίον καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐπιμελούμενος διαθῇ.

¶ Τὰ ἄνω σοι ῥηθέντα δύναται ἂν λέγεσθαι πρὸ τῆ ἄρχεσθαι τῆ Λειτουργὸν τῆς

αὐτὰ προσδυλῶς, καὶ τὸ δοκᾶν αὐτά.

¶ Τῇ ϛ Λειτουργικὰ παρακλητικὸν ἐν καμόντας τοῦ ἐν δυσπορίᾳ ὄντας ἀπαθείας παρορμᾶν, πρὸς τὸ τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς χριστοῦ εἰς τοὺς πίστους.

¶ Ἐν τῇδε παρακλητικὸν ὁ νοσῶν τὸν κατ' εἶδος ἐξομολόγησιν τῶν ἁμαρτιῶν εἰπεῖν τῷ Ἰδεῖ ποιεῖσθαι, εἰ δὲ τὰ αἰδήσεται σιωπᾷ τῷ πρὸ τῆς παρακλήσεως. Μετ' ἣν πάντα ἐξομολόγησιν, ὁ Ἰδὼν ἀπολύσῃ αὐτὸν τῇδε τὸν τρόπον (ἐὰν ταπεινοφρόνως καὶ ἐκ καρδίας τὰ τοιαῦτα.)

Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὲ, ὁ τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ δυνάμιν καταλιπὼν τοῦ ἀπολύειν πάντας ἁμαρτωλοὺς τοὺς ἀληθῶς μεταμελομένους, καὶ εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, ἐκ μεγάλης τῆς ἐλέους αὐτοῦ ἄφιν σοι τὰ παραπτώματά σου· καὶ τῇ ἐξουσίᾳ ἀπ' μοι ἐγχειρισμένῃ παρὼν τῶν ἁμαρτιῶν σου ἀπολύω σε, ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγῃ τὸν ἑξῆς Συναπῶν.

Δεηθῶμεν.

Ἐλεημονέσατε Θεὸς, ὁ, καὶ πλήθῳ τῆς οἰκτιρμῶν σου, κ' πω τὰ τῆς σκληρότητος μετανοούντων ἀνομήματα ἐξαλείφων, ὥστε αὐτοῖς μηκέτι μεμνῆσθαι· Ἄνοιξον τοὺς τῆς ἐλέης σου ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὸν σὸν δοῦλον σε, ἀφέσεως καὶ συχνάμις ἐκπονίσατα ἐφιέμενον. Ἀναίσασον οὖν αὐτὸν, ὃν προσπίσατα Πάτερ, πάντων εἴτε τῇ παιδικῇ καὶ κακίᾳ τῇ διαβόλου, εἴτε τῇ σαρκικῇ αὐτοῦ θελήσει καὶ ἀδυνείᾳ παλαιαθέν· σῶσον, Κύριε, καὶ διαφύλαξον τὸν τὸ νοσοῦν μέλος ἐν τῇ ἑνότητι τῆς Ἐκκλησίας· βλέπε τῶν σωτηρίων αὐτοῦ, ἀπόδεξαι τὰ δάκρυα, τὴν ὀδυνῶν κατανύξιν, ὡς μάλιστα σοι δόξειεν ἂν αὐτὸν σωσόσαι. Καὶ πεισθεὶς εἰς τὸν ἕνα Σου μόνον πᾶσαν τὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἔχῃ, μὴ λογίσαι αὐτοῦ τὰς προτέρας αὐτοῦ ἁμαρτίας· ἀλλ' ἐνδυνάμωσον αὐτὸν τῷ ὁλοκλήρῳ σου Πνεύματι, καὶ ὅταν σοι δοκῇ αὐτὸν ἐνθένδε μετοικεῖν, εἰς σε ὁμολογίσατα προσόσδεξαι αὐτὸν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς ἀρεῖ τὸν ἑξῆς Ψαλμὸν. οα'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείλω εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.

Γένου μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερεά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

Ὁ Θεός μου, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε· Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρὸς

μου

μα σοῦ μα εἰ σκιπασῆς, ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μα διαπαντός.

Ὡσεὶ πίρας ἐχρυήσθω τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθὸς μου κεραυνός.

Πληρωθήτω τὸ σόμα μα αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σα, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σα.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους, ἐν τῇ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύ μα μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μα ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μα ἐβουλεύσαντο ὅτι τὸν αὐτὸν λέγοντες, ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενον.

Ὁ Θεός μα, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεός μα, εἰς τὴν βοήθειάν μα πρόσχες.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μα, ἀμφιβληθήτωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ὅτι σε, καὶ προσθήσω ὅτι πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σα.

Τὸ σόμα μα ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σα, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σα· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας.

Εἰσελεύσομαι ἐν δυνασείᾳ Κυρίε· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

Ὁ Θεός μα, ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μα, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σα.

Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείας, ὁ Θεός μα, μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σα τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ.

Τὴν δυνασείαν σα, καὶ τὴν δικαιοσύνην σα, ὁ Θεὸς ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα· ὁ Θεὸς, τίς ὅμοιός σοι;

Δόξα Πατρί. } Καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Τάτο προσθείς,

ΣΩτερ κόσμε, ὁ διὰ τῆς σαυρᾶ καὶ τῶν τιμίων αἱμάτός σα λυτρωσάμενός ἡμᾶς, σῶσον ἡμᾶς, καὶ βοήθησον ἡμῖν, ταπεινοὺς δεόμεθά σα, Κύριε.

¶ Εἶτα λέξῃ ὁ Λειτουργός.

Κύριε ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάρεδρος τῶν ἐχερουβὶν ὢν πᾶσι τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐλπίζουσιν· ὦ πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ, καὶ τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς κάμπτῃ καὶ ὑπακούῃ, νεῦσον καὶ ἀεὶ ἀντιλήπτωρ σα εἶν, καὶ ποίησον σε γνῶναί τε καὶ ἀδιαπειθεῖαι, ὅτι οὐκ ὀνομά ὅσιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ καὶ δι' ὃ ὑγείαν καὶ σωτηρίαν λάβοιεν ἄν, εἰ μὴ μόνον τὸ Ὄνομα Ἰησᾶ Χριςᾶ τᾶ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Καὶ μετὰ τάτο ἐρεῖ.

ΤΩ ἀνθρώπῳ τάτῳ τῷ θείᾳ πίςει καὶ ἀγαπήσει σε ὁ παντοκράτωρ. Εὐλογήσαι σε Κύριος καὶ φυλάξαι σε. Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτᾶ ὅπι σε, καὶ ἐλεήσαι σε. Ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτᾶ ὅπι σε, καὶ δῴη σοι εἰρήνην, νεῦσον καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Προσδυχὴ ὑπὲρ νοσοῦντος παιδίου.

ΠΑντοδύναμε Θεὸς, καὶ Πάτερ πολυέλεε, οὐ μόνα καὶ διέξοδοι βίου τε καὶ σωτηρίας, ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, παρεινῶς σε δεόμεθα, τοῖς τῶν ἐλέους σε ὀφθαλμοῖς, ὅπως τὸ παιδίον τοῦτο νιὸν ὄντα τῆς νόσου κλινῆρες. Ἐπίσκεψαι αὐτὸ, Κύριε, τῇ σωτηρίᾳ σε, ῥῶσαι αὐτὸ ἐν καιρῷ σοι εὐπροσδέκτῳ ἀπὸ τῆς συγκοπικῆς αὐτοῦ ὀδύνης, καὶ στόμα τοῦ ψυχικοῦ αὐτοῦ ἔνεκα τῆς ἐλέους σε. Ὅπως εἰ μὴ σοι δοκοίη τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἐκτελέσαι ἐπὶ τῆς ζωοποιούσης, σοι βούλῃ, καὶ τὴν δόξης σε ὄργανον εἶναι, διὰ τῆς πίστεώς σοι δηλοῦσαν, καὶ τῆς ἀγαθοποιΐας ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἀνάδειξαι αὐτὸ εἰς τὰς αἰωνίους σκηνὰς, ὅπως αἱ ψυχαὶ τῶν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ κεκοιμημένων τὴν ἀΐδιον ἀναπαύσεως καὶ εὐδαιμονίας ἀπολαύσωσι. Παράσχου τοῦτο, ὦ Κύριε, διὰ τὸ ἔλεός σε ἐν αὐτῷ τοῦ Υἱοῦ σε Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντί σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἀεὶ ἐνὶ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Προσδυχὴ ὑπὲρ τῆς νοσούσης, μικρᾶς ἐλπίδος τὴν ἀναλήψεως φαινομένης.

ΠΑπὸ ὀικλιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, μόνη ἡμῶν βοήθεια ἐν τοῖς τῶν ἀνάγκης καιροῖς· σοὶ σε κραυγάζομεν διὰ τοῦτο ἀντιλαμβάνου ὑπὲρ τούτης τῆς δούλης σε ἐνδιάθετον ὑπὸ τὴν χεῖρά σε κειμένης ἐν μεγάλῃ τῇ τῶν σωμάτων ἀσθενείᾳ. Ἐυμφώνως βλέπε ἐπ' αὐτὸν, Κύριε, καὶ ὑσῳ μᾶλλον ὁ ἔξω ἀνθρωπος διαφθείρεται, κραταίωσον αὐτὸν, δεόμεθά σου, τοσούτῳ μᾶλλον σωζέσθω τῇ χάριτι καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματός σε καὶ τὸ ἔσω ἀνακαινούμενον. Δός μοι αὐτῷ τὸν ἀνυπόκριτον μετάνοιαν ὅτι πᾶσι τοῖς τῶν παρελθόντων βίου αὐτοῦ πταίσμασι, καὶ βέβαιον πίστιν ἐν τῷ Υἱῷ σε Ἰησοῦ, ὥστε καταιχθῆναι πάσης τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ διὰ τὸ ἔλεός σε, καὶ τὸν ἄφεσιν αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ σφραγισθῆναι παρὰ τῶν ἀπολελυθέναι αὐτὸν, καὶ ἐκέτι μὴ ὑπάρξει. Οἶδαμεν, Κύριε, ὅτι ὡς ἀδυνατίσας παρὰ σοὶ ἀδὲν ῥῆμα· καὶ ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι ἤδη αὐτὸν ἀνιστῆσαι, καὶ μακροτέραν τῶν μενῶν μοῖραν ἡμῶν αὐτῷ δοῦναι. Οὐ μὴν ἀλλὰ, ἐπειδὴ, ὅσον γε παντελῶς φαίνεται, ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐφέστηκεν, ἅτοις ἐκδέχεσθον καὶ ἑτοίμασον αὐτὸν, δεόμεθά σε, παρὸς τῶν τῆς θανάτου ὥραν, ὥστε μὴ τῶν αὐτοῦ ἐνθένδε ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῇ χάριτί σε ἀπαλλαγῶν, τῶν ψυχῶν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνάς σε βασιλείαν ἀναληφθῆναι, διὰ τὸ ἀξίας καὶ εὐδοξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σε, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Προσδυχὴ ὑπὲρ συσκιαζομένου τοῦ ἤδη μέλλοντος τελευτᾶν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, μεθ' ὃ τὰ τῆς δικαίων τετελειωμένων πνεύματα τῆς ζωῆς ἀπολυθέντα ζῇ· Ταπεινῶς σπεύ-

συνιζῶμεν τὴν ψυχὴν ταύτην ἣν ἔδωκας ἐν ἀγάπῃ ἡμῶν ἀδελφὲ, ἣ χρεία σε, ὡς χρὴ πιστὸν τε καὶ ἐλεήμονα στάτην Σωτῆρος ταπεινοφρονέστατά σε ἀντιβολοῦντες, ἵνα τιμῶν ἢ ἐναντίον σου. Λῦσαι αὐτὴν, δέομεθά σου, τοῦ αἵματι τῷ Ἀμνῷ ἐκείνῳ τῷ ἀσπίλῳ, τῷ φονευθέντι διὰ τὸ αἴρειν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου· ἵνα ὅτιον δήποτε ἢ μιασμάτων, ἐν ᾧ ἐν μέσῳ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πονηροῦ τούτου διὰ τῆς σαρκὸς ὄντων, ἢ διὰ τῆς διαβολῆς μεθοδειῶν ἐπισπάσατο, καθαρθέντων τε καὶ ἀφανισθέντων, ἁγνὴ καὶ ἀκηλίδωτός σοι παρασταθῇ. Καὶ δίδαξον ἡμᾶς ἵνα ὑπερβαίνοντας, κἂν τούτῳ καὶ ἐν ἄλλοις εἰς πάντα ὑπερπλησίους τῆς ἀνηκούσης καθ' ἡμέραν ἡμῖν φροντίδος θεράπαινα, ὁρᾶν ὡς ἀσθενὴς καὶ ἀξιέλεητος ἡμῶν ὁ τρόπος ὁδοῦ, καὶ τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἅπας ἀναπαύζειν, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν μὴ πάσης ἀσθῆς φροσέχειν τῇ ἀγίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐπουρανίῳ σοφίᾳ, ἣτις τὸ τελευταῖον ἡμᾶς σωσαγάγῃ εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ τῶν νεῶν ἢ τοῦ σωτηρίου διαπεραπομμάτων.

Ἔτι λοιπὸν Κύριε, Πάτερ ἀοικτιρμόνων, ὁ Θεὸς πασῶν παρακλήσεων, δεόμεθά σου, ἔσπευσον ἐν ἐλέει καὶ πολυσπλαγχνίᾳ ὅτι τὸν παλαιπωρηκότα τὸν τοῦ σὸν Χου. Κατ' αὐτοῦ καταγράφεις πικρὰ, ὡς εἰδέναι σε αὐτοῦ τὰς φροτέρας αὐτοῦ ἁμαρτίας. Ἐπ' αὐτὸν ἐπεσηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ τῆς κακώσεως γέμει. Ἀλλὰ πολύσπλαγχνε Θεὸς, ὁ ἐξ ἀρχῆς ὁ λόγον εἰς τὴν ἡμῶν διδασκαλίαν γράψας, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν ἱερῶν σου Γραφῶν ἐλπίδα ἔχωμεν, δῴης αὐτῷ τὴν ὀρθὴν ἔννοιαν, καὶ τῶν τε ὀφειλῶν καὶ ἐπαγγελιῶν σου καταλῆψιν, ὅπως μήτε δυσθελὴ τὸν ὁδὸν Σοῦ παῤῥησίαν αὐτῷ, μήτ' ἐπ' ἄλλῳ τινὶ πλὴν ὁδοῦ σοὶ αὐτὸν ἔχειν. Διάρασαι αὐτοῦ κράτος καὶ πάντων τῶν πειρασμῶν αὐτοῦ, καὶ ἴασαι πάσας αὐτοῦ δυσφορίας. Κάλαμον σωτηρεμμύρνον μὴ κατάξον, καὶ λίνον τυφόμβυον μὴ σβέσον. Μὴ σύγκλεισον ἐν τῷ θυμῷ τὰ σπλάγχνα τῶν ἐλέους Σου· ἀνάπαυσον αὐτοῦ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἵνα ἀγαλλιάσωσιν ὀστᾶ ταπεινωθέντα σοῦ συντετριμμένα. Ἐκ τῆς φθορᾶς τῆς ἐχθρᾶς ῥῦσαι αὐτὸν, ὅπως φάνῃ τὸ πρόσωπόν Σου ἐπ' αὐτὸν, καὶ σώσῃς αὐτοῦ εἰρήνην, διὰ τῆς ἀξίας καὶ εὐδοκίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

¶ Ἐπειδὴ ἅπαντες ἄνθρωποι ἔνοχοί εἰσι πολλοῖς καὶ ποικίλοις ἁμαρτήμασι καὶ ἀνομήμασι, καὶ ἐν τῷ καθ' ἡμέραν ἐκπίπτομεν ἐν τισιν ἐξ ἀγνοίας ἢ προπετείας, καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Κυρίου ἐργάζεσθαι ἐκοπιάσαμεν καὶ ἐκαμάτωμεν ἑαυτοὺς, καὶ ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ ἀκηδίᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ἀγρυπνεῖν πρὸς τὴν προσευχὴν καὶ τὴν μελέτην τῶν θείων λογίων, καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Κυρίου ἐργάζεσθαι ἐκοπιάσαμεν καὶ ἐκαμάτωμεν ἑαυτοὺς, καὶ ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ ἀκηδίᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ἀγρυπνεῖν πρὸς τὴν προσευχὴν καὶ τὴν μελέτην τῶν θείων λογίων, καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Κυρίου ἐργάζεσθαι ἐκοπιάσαμεν καὶ ἐκαμάτωμεν ἑαυτοὺς, καὶ ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ ἀκηδίᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ἀγρυπνεῖν πρὸς τὴν προσευχὴν καὶ τὴν μελέτην τῶν θείων λογίων, καὶ ἐν τῷ

Ἡ Συλλογή.

Παντοκράτωρ ἀείζωε Θεὸς, ὁ τῆς ἀνθρωπείας γένους δημιουργὸς ὤν, ὁ παιδεύων ἃς ἀγαπᾷς, καὶ πάντα ὑπὸν ὃν παραδέχῃ μαστιγῶν· Ἱκετεύομέν σε ἐλεῆσαι τὸν σὸν ἀνάλωτον σκῦλον σκ, ὃν τῇ χειρί Σου ἐποιήσω, καὶ δείαι γε, ἵνα τὸ νόσημα ἀπ' ἐμοῦ ὀλιγωμόνως φέρῃ, καὶ ἀν τὸ δυμφέρεσθον θέλημά σε ἔπως ᾖ, τὴν τῆς σώματος ὑγείαν ἀναλάβῃ, καὶ ὁπηνίκ' ἂν ἡ ψυχή ἀπ' ἀπαλλάξῃ τῆς σάρκος, ἀπροσκόπτως σοι παραστᾶναι δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. ιϛ'. Κόμ. ε'.

Υἱέ μου μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, καὶ μαστιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

Εὐαγ. Ἰωάν. ε'. Κόμ. κδ'.

Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

¶ Μετὰ ταῦτα στρέφεται ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν ἀνατεταγμένον τύπον τοῦ Σωτῆρος, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ῥημάτων τούτων (Ὑμεῖς οἱ ἁγιασθῆς ——)

¶ Ἐν

¶ Ἐν τῷ καιρῷ μεταδόσεως τῶν πανγίων Μυστηρίων, Ἰδοὺ προέρχου αὐτοῖς μεταλήψεως τῆς Σωτηρίας, ἔπειτα τοῖς τῷ νοσοῦντι συγκοινωνεῖν διατεταγμένοις, καὶ πάντων ἐσχάτῳ τοῦ νοσοῦντος.

¶ Ἐὰν δέ τις ἢ διὰ τὴν ἀκρότητα τῆς νόσου, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐν καιρῷ τῆς Κοινωνίας ὑπομνησθῆναι, ἢ διὰ ἔνδειαν τοῦ συγκοινωνόντων, ἢ δι' ἀνωτέραν ἔυλογον ἐμπόδιον, μὴ μεταλάβῃ τῶν Μυστηρίων τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Κύριος συμβεβάσας αὐτὸν καὶ ἀναπαύσῃ, ὅτι εἰ ὅλῃ τῇ ἁμαρτίας αὐτὸς ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ βεβαίως πιστεύει, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπέθανεν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑπερεκένωσε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐξέχεε διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν αὐτοῦ, ἀπολῆ μνημονεύων ὅλῃ ἀνεγκλήτων, ὧν δι' αὐτοῦ μετέχῃ, καὶ πάντων γε ἕνεκα ἐκ καρδίας ἀγαπᾷ αὐτοὺς, ἐάπερ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ συμφέρουσας πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ Μυστήριον μὴ λαμβάνῃ.

¶ Ἵνα ὁ Ἰδοὺ ἅμα τῷ ὑπισχνεῖσθαι τὸν νοσοῦντα, τὰς ἁγίας Κοινωνίας αὐτοῦ μεταδίδωσιν, ἵνα συντομώτερον ἀποτελῇ, τὸν τύπον τῆς ὑπισχνέσεως κολοβώσῃ ὅλῃ τοῦ Ψάλμου (Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα) καὶ δοὺς μεταδήσῃ εἰς τὴν Κοινωνίαν.

¶ Ἐν τῷ λοιμῷ, ἢ λιμῷ, ἢ ἄλλῳ ὑπνίῳ παραπλησίῳ φθοροποιῷ πράγματι, ἢ νόσῳ ὑπισχνεῖσθαι. ὅταν δέ τις τῶν λοιμικῶς διαφερόντων μηδεὶς τῷ Παοίκων ἢ γειτόνων πειθοῖεν ἂν συγκοινωνεῖν τοῖς ἀθεμίτοις ἐν τῇ οἰκίαις αὐτῷ, τότε, ἐὰν οἱοσῶν σφόδρα πάσχῃ ἐπιμήσῃ, ὁ Λειτουργὸς μόνῳ συγκοινωνήσειεν αὐτῷ.

ΤΑΞΙΣ ΤΑΦΗΣ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ.

¶ Σημειωτέον ἀναλαβεῖν, ὅτι ὡς ἂν ἐξέλθῃ χρῆσθαι τῇ ἐξῆς Ἀκολουθίᾳ πρὸς τινας ἀδιαπίστως ἀποθανόντας, ἢ ἀφορισθέντας, ἢ αὐτόχειρας.

¶ Ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ πάντων τῶν σώματι ἐν τῇ τοῦ Κοιμητηρίου εἰσόδῳ, καὶ αὐτὸς προπορεύομενοι, εἴτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἴτε πρὸς τὸ πάφον, λέγῃ, ἢ ᾄσῃ,

Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ζωή, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωαν. ια'. κε'. κς'.

Οἶδα γὰρ ὅτι ἀθάνατός ἐστιν ὁ ἐκλύσειν με μίλλων, ὅτι γῆς ἀναστήσῃ τὸ σῶμα μου τὸ ἀνατλᾶν ταῦτα· παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συμπεπλέσθαι ἃ ἐγὼ ἐμαρτύρησα, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε καὶ ὠτίον ἄλλου. Ἰώβ. ιθ'. Κόμ. κε'. κς'. κζ'.

Ὀργὴν εἰσπέζηκαμψι εἰς τὸ κόσμον, φλλιν ὅτι ἀδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. α' Τιμ. ϛ'. ζ'.

Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, ὅτως ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίε εὐλογημένον. Ἰὼβ. α'. κε'.

¶ Ρτειδὴ εἰς τὰς Ἐκκλησίας παρελεύσασιν, ἀναγινώσκεσ) εἰς ἣ ἀμφότεροι τὸ Ψαλμὸν τὸν ἑπομένην.

Ψαλμ. λθ'.

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδός μου, τ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου· ἔθεμην τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συστῆναι τὸ ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἡσύχασα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντὸς μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεσ) πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,

Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ὅστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

Ἰδὲ παλαιοὺς ἔθηκας τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐδὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· Διάψαλμα.

Πλὴν σκιὰ ἐν εἰκόνι διαπορεύεσ) ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεσ)· θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρά σοί ὅστι. Διάψαλμα.

Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὀνειδισ) ἄφρονι ἔδωκάς με.

Ἐκωφάθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησάς με. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταράσσεσ) πᾶς ἄνθρωπος· Διάψαλμα.

Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τὰ δάκρυά μου· μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παροικία, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Δόξα Πατρὶ. } Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ λοιπά

Ψαλμ. ϛ'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγένου ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σύ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας, Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀνθρώπων,

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξαδενάματα ἀπῆλθε ἔτη ἔσονται, πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι,

Τοπρωῒ ἀνθοῦσα καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι,

σει, σκληρυνθείη ϗ ξηρανθείη.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σε, ϗ ἐν τῷ θυμῷ σου ταραχθημεν.

Ἔθηκας τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σε, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σε.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, ϗ ἐν τῇ ὀργῇ σε ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων.

Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη, ϗ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος ϗ πόνος· ὅτι ἐπῆλθε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς, ϗ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σε, ϗ ὡς τὸ φόβος τῆς θυμοῦ σε.

Ἐξαριθμήσασθαι τὰς δεξιάς σε ὕπως γνώρισον, ϗ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε· ἕως πότε; ϗ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σε.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ ἐλέους σε, ϗ ἠγαλλιασάμεθα ϗ ηὐφρανθημεν· ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ὅτι τοῦ δούλος σε ϗ ὅτι παῖδας σε, ϗ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, ϗ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ, ϗ Υἱῷ, ϗ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, ϗ νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τότε ἐξῆς τὸ Ἀνάγνωσμα παρελήφθη ἐκ τοῦ ιε'. κεφαλαίου τῆς πρὸς Ἑβραίους τοῦ Ἁγίου Παύλου προσφωνήσεως Κεφ. Ε'. Ἐπιστολῆς.

α' Κορ. ιε'. κ'.

Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, ϗ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω ϗ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδιδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ ϗ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν ϗ πᾶσαν ἐξουσίαν ϗ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε ϗ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί ϗ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Τί ϗ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφε-

λῶ, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί. Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζῳοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ τινος τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα. Οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα. Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι (σαλπίσει γὰρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, Ἅδη, τὸ νῖκος; Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

¶ Ὅταν δὲ τάφον παρίωσιν, ἂς ἐπιμένετε ὁ παρὼν

καὶ ὡς εἰς τὸ ἐντάφιόν σου τὴν γῆν, ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ, καὶ ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ἄσονσι,

Βροτὸς γέγονας γυναικὸς, ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς, ἣ ὥσπερ ἄνθος ἐξανθῆσαν ἐξέπεσεν· ἀνέδραμε ὡς ὥσπερ σκιὰ, καὶ οὐ μὴ στῇ.

Ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς τῶν θανάτῳ καταδυόμεθα· παρὰ τίνα βοήσεται ζητοῦντα ἄν, εἰ μὴ σὲ, Κύριε, τὸν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν εἰκότως ὀργισθέντα;

Ἀλλ' ὅμως δὴ, Κύριε Θεὲ παράγνε, Κύριε παντοδύναμε, ἅγιε καὶ ἐλεημονέστατε Σῶτερ, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τὰς πικρὰς τοῦ ἀΐδίου θανάτου ὠδῖνας.

Σὺ ἔγνως, Κύριε, τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας ἡμῶν· μὴ κλείσῃς τὰ ὄμματά σου ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν· ἁγίασον ἡμᾶς, Κύριε παράγνε, ὦ Θεὲ ἰσχυρότατε, ὦ ἅγιε καὶ πολυέλεε Σῶτερ, σὺ ὦ δικαιότατε Κριτὰ αἰώνιε, μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἡμῶν ἀπ' ἀσπάσασθαί σε τὰς θανάτου ὠδῖνας ἐν ἐπιστείᾳ.

¶ Εἶτα μεταξὺ τῶν ἀλλήλων πρὸς σύνταξιν τῶν γονυκλισιῶν τῶν τινὰ τῶν παρόντων, ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Ἐπειδὴ τὸ ἔδοξε τῷ Θεῷ Πατρὶ παραλαβεῖν ἐκ μέσου ἡμῶν ἐλεεῖσθαι τὸν τοῦ ἁγιωτάτου ἀδελφὸν ἡμῶν ὧδε πλουτήσαντος ψυχῇ πρὸς ἑαυτὸν ἀναδέξασθαι, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ ὑποστρέψαι· χὴν τῷ χοῦν αὖθις τῷ σώματι, κόνιν τῇ κόνει, ἐν τῇ βεβαίᾳ καὶ στερρᾷ ἐλπίδι τῆς εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀναστάσεως διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

¶ Εἶτα λέγουσι ἢ ᾄδουσιν,

Ἀποστ. λδ'. ιγ'.

Ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι, Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι· Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ἀμήν.

Ἰδιόμελον.

Παντοκράτωρ Θεὸς, μὴ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἐμπεπλεγμένων ἐν Κυρίῳ πνεύματα, καὶ μὴ ἀπὸ ψυχῆς τῆς πιστῶν, τῶν τῆς σαρκὸς ὄγκου ἀπαλλαγεῖσαν, χαρᾶς καὶ δυλογίας ἀπολαύσῃ· Ἐν καιρῷ δικαιοκρισίας σου, ἐφ' ᾧ ἐδέξω σε τάχιον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν τῆς τῶν ἁμαρτωλῶν κό-

σμὸν τάτου παλαιοπορείων ἀπαλλάξαι· ἀντιβολῶντές σε, ὅπως ἐκ τῆς δυμφυσητίας ἀγαθωσύνης σε ἐν τάχει τὸν ἐκλεκτῶν σε ἀριθμὸν ἐκπληρώσῃ, καὶ τὴν βασιλείαν σε καταπέμψῃ, ἵνα ἡμᾶς σωθῇ πάντοτε ἐν τῇ ἀληθείᾳ τῆς ἀγίας Ὀνόματός σε πεποιθότες τὴν ὁλοκλήρε ἡμῶν τελειώσεως καὶ μακαριότητα δοξάζωμεν σὲ τὸν σῶσαι καὶ τὴν ψυχὴν ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ καὶ αἰωνίῳ δόξῃ σε ὑπολάβωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Σωτηρία.

Ἐλεημονήσατε Θεὸς, Πάτερ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸς, ὃς ὅτιν ἀνάστασις καὶ ζωὴ, εἰς ὃν ὁ πιστεύων, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται, καὶ ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς αἰῶνα ἀποθνήξεται, ὃς καὶ (διὰ ἁγίε Ἀποστόλε αὐτοῦ Παύλε) ἐβίβασεν ἡμᾶς μὴ λυπεῖσθαι καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, διὰ τοὺς κεκοιμημένους ἐν αὐτῷ. Ταπεινᾶς ἱκετεύομέν σε, Πάτερ, ἐκ τῆς θανάτε τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν ζωὴν τῆς δικαιοσύνης ἀνεγεῖραι ἡμᾶς· ἵνα τῇ νεᾷ βίᾳ ἀπαλλαγέντες σωθῶμεν αὖτε ἀναπαυσόμεθα (ὡς καὶ τοῦτον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ἔχειν ἐλπίζομεν) ὅπως τε ἐν τῇ καθολικῇ ἀναστάσε σώματός σε ὄφθωσδεχθῶμεν, καὶ κομισώμεθα τὴν εὐλογίαν, ἣν ὁ Υἱὸς Σου ἀγαπητὸς παντὶ τῷ ἀγαπῶντι καὶ φοβουμένῳ σε ἐπαγγέλλεται, λέγων, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν τὴν ἀπὸ καταβολῆς τοῦ κόσμου ἡτοιμασμένην ὑμῖν. Τοῦτο χάρισαι, ἱκετεύομέν σε, ἐλεημονήσαντε Πάτερ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕΤΑ ΛΟΧΕΙΑΝ.

¶ Ἡ Γυνὴ τοῦ σωθέντος χρὴ νὰ μὴ τὴν λοχείαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παραγένηται; κατηχίας ἁμαρτωλὰ, κἀκεῖ γονυπετήσῃ ἐν τόπῳ τινὶ φοροῦσα κοσμικὴν τὴν εἰωθυῖαν, ἢ ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ἐρέσειεν. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς αὐτῇ ἐρεῖ,

Ἐπειδὴ ἔδοξε τῷ Θεῷ Παντοκράτορι ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ τὴν ἀσφάλειαν λοχεῖαν σοι δῶναι, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς τοκογονίας κινδύνῳ σε διαφυλάξαι, τοιγαροῦν ἐν καρδίᾳ εὐχαριστίας τῷ Θεῷ, καὶ εἰπὲ,

(¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει τὸ εἰς Ψαλμόν.).

Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσῃ Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἔκλινε τὸ ὠς αὐτοῦ ἐμοὶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσωμαι.

Περι-

Περιέχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου ἐυρόσαν με· θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον.

Καὶ τὸ Ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην· Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

Ἐπίστρεψον ἡ ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. Ἀλληλούϊα.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Τὸ ποτήριον σωτηρίου λήμψομαι, καὶ τὸ Ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς λαοῦ αὐτοῦ· ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ἔστιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἡ Ψαλμὸν τοῦτον.

Ἐὰν μὴ Κύριος. Ψδ. ρκζ'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυναστοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῆς ἐκτιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ἔστιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τόπε ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λειτουργός,

Σῶσον Κύριε ταύτην τὴν γυναῖκα, τὴν δάλιόν σε.

Ἀπόκρισις.

Τὴν ἐλπισασαν ἐπὶ σέ.

Λειτουργός.

Τίνα αὐτῇ πύργον τῆς ἰσχύος.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ προσωπου τοῦ ἐχθροῦ.

Λειτουργός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ὁ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Δεσπόταμεν.

ΠΑνπκρεάτωρ Κύριε, πατεινοφρόνως σοι δυσχεραίνομεν ὅτι ταύτην τὴν γυναῖκα τὴν δάλιόν σε μεγάλων τῆς λοχείας ἀδίνων καὶ κινδύνων ἐπαλλάξαι ἠξίωσας· χάρισαι ἀντιβολοῦμέν σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἵνα σὺν τῇ βοηθείᾳ σε πιστῶς ζῇ, καὶ κτᾶται τὸ θάλημά σε ἐν τῷ παρόντι βίῳ σῶφρονοῦσα, ἵνα ἧ καὶ τῆς αἰωνίας δόξης μεταλάχῃ ἐν τῷ μέλλοντι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἡ Γυνὴ ἐλθοῦσα εἰς τὸ τίνειν τὰ χαριστήρια αὐτῆς, τὰς σωτήριος προσευχὰς ἐπιτελεῖν ὀφείλει προσφόρους, καὶ ἐὰν ἡ Σωτηρία ᾖ, συμφέρει αὐτῇ τῆς ἁγίας Σωτηρίας μεταλαβεῖν.

ΑΠΕΙΛΗ, ἤγουν Καταγγελία τῆς ὀργῆς καὶ τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν μετανοούντων Εὐχῶν, αἷς χρηστέον ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἢ καὶ ἄλλοις ποτὲ καιροῖς, ὡς ἂν ὁ Διατάκτης θείσειε.

¶ Μετὰ τὰς Ἑωθινὰς Εὐχὰς, τελεσθείσης καὶ τὸν σωτήριον τρόπον τῆς Λιτυρείας, ὁ Ἱερεὺς ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ ἢ ἐν τῷ Ἀμβωνι ἐρεῖ.

ΕΝ τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ (Ἀδελφοὶ) δυσεξὴς ἦν ἡ τάξις, δι' ἧς εἰσήρχετο, ὅπως ἀρχόμενος τῆς Τεσσαρακοστῆς ὅσοι σῶν ἠλέγχοντο καὶ φανεροὶ ἦσαν δεινὰς ἁμαρτηκότες, ἐξομολογῆται ἐν μετανοίᾳ ὦσι, καὶ ἐν πένθει αἰῶνι τιμωρίαν ὑπέχωσιν, ἵνα τῇ αἰσχρᾷ αὐτῶν σωφρονήσῃ ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κυρίου, καὶ ἵνα οἱ ἄλλοι τῇ παραδείγματι αὐτῶν νουθετηθῶσι, πλημμελεῖν μᾶλλον φοβηθῶσι.

Ἀνθ' ἧς (ἕως ἂν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατασταθῇ ἡ σωφεμένη αὐτάξια, (ὅπερ καὶ μάλα δυσχερὲς ὄξιον) δέδοκται νῦν ἐμφοβοῦν πάντων ὑμῶν ἀναγνωσθῆναι γλυκυτερά τινα Ἰαμβίδια, ὑποτίθεντα τὴν τῶν Θεῶν κατάστασιν πρὸς εὐ ἀμετανοήτους τῇ ἁμαρτωλῶν, ἐξ εἰκοστῆς καὶ ἑβδόμης Κεφαλαίου τῆς Δευτερονομίου, καὶ ἀλλαχόθεν τῆς ἁγίας Γραφῆς

σύν-

κατευθυνθήναι, καὶ ὑμᾶς ἐνὶ καὶ ἐν ὀπτανεδίοις ταύταις
ἑκάστῳ τῷ γναμπτῷ σωμήμεραις ἀκριβέστερον ἀπεπα-
κατακριθῆναι, Γένοιτο. Ἐφ' τῆτε, τοιαύτας φθόγγους
ὃν ἀεὶ τῆς μεγάλης τῆς Θεᾶς τὰς καρδίας, δι' ὅσας τῶν
ὀργῆς κατὰ τῶν ἁμαρτω- τῆ Θεᾶ καταξαν ὀφειλομέ-
λῶν ὑπομνηθέντες, εἰς τὸν νων αὐτοὶ τῷ σώματι ὑμῶν
ἑαυτῶν καὶ ἀληθινὴν μετά- ὁμολογεῖτε.
νοιαν μᾶλλον προτραπῆτε,

ΕΠικατάρατος ἄνθρωπος ὅστις ποιήσῃ Δευτ. κζ'.
γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ιε'.
ἔργον χειρῶν τεχνίτου, καὶ θήσει αὐτὸν ἐν ἀποκρύφῳ.

¶ Καὶ ἀποκριθήσεται ὁ λαὸς, καὶ ἐρεῖ,

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ, ις'
ἢ μητέρα αὐτοῦ.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὅρια τοῦ πλη- κζ'.
σίον.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ. ιη'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσω- ιθ'.
λήτου, καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον αὐτοῦ. κ'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖ- Λευϊ. κ'.
κα τοῦ πλησίον.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ δῶρα παταξαι Δευτ. κζ'.
ψυχὴν αἵματος ἀθῴου. κδ'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἰβ. ιζ'. ε'. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς πεποιθὼς ἐπὶ ἀνθρώπῳ, καὶ σαρκὸς βραχίονος ἀποστὴ ἡ καρδία αὐτοῦ.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Μαλαχ. κε'. μα'. α' Κορ. ε'. Ἐπικατάρατοι οἱ ἀπολλύμενοι, οἱ πόρνοι, καὶ μοιχοὶ, οἱ πλεονέκται, καὶ εἰδωλολάτραι, οἱ διάβολοι, οἱ μέθυσοι, καὶ οἱ ἅρπαγες.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ψαλ. ριθ'. κα'. Ἐπειδὴ ὅσοι ὑπὸ κατάραν πάντες (καθὼς μαρτυρεῖ ὁ θεοφόρος Δαβὶδ) οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ· ἡμεῖς (μεμνημένοι τοῦ φοβεροῦ κρίματος τοῦ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν ὑπὸ ἐσκεπασμένας, καὶ ἑκάστοτε ἡμῖν μυστικὰ ὑπαίροντος) ὑπὸ τρεφόμενα πρὸς τὸ Κύριον ἡμῶν τὸ Θεῖον μὴ πίστις σωτηρίας καὶ ταπεινότητος τὸ καρδίας, κλαίοντες καὶ θρηνοῦντες τὸν πονηρὸν βίον ἡμῶν, ὑπομιμνήσκοντες, καὶ ἐξομολογούμενοι τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ σπεδάζοντες ποιεῖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.

Ματθ. γ'. ι'. Ἤδη γὰρ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται, πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἐπερέξει ὁπὶ ἁμαρτωλὸς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον, καὶ πνεῦμα καταιγίδων· ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπαγεῖ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ὅπως ὦσι καθοπλισμένοι ὅπως τὴν γῆν. Ἀλλὰ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν καὶ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσι. Τό τε φανὲν ὑπὸ τῆς ὀργῆς Θεοῦ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἵνα τοὺς αὐθαδεῖς ἁμαρτωλοὺς καὶ τοὺς αὐτῷ σκληρύνοντα καὶ ἀμεταμέλητον καρδίαν ἐκδικήσωσιν ἑαυτοῖς, καὶ ἀφορίσωσι τὰ πλήθη τῆς χρηστότητος,

Ἀπειλή. Λαός. Γένοιτο. Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς πεποιθὼς ἐπὶ ἀνθρώπῳ καὶ σαρκὸς βραχίονος ἀποστὴ ἡ καρδία αὐτοῦ. Λαός. Γένοιτο. Λειτουργός. Ἐπικατάρατοι οἱ ἀπολλύμενοι, οἱ πόρνοι, καὶ μοιχοὶ, οἱ πλεονέκται, καὶ εἰδωλολάτραι, οἱ διάβολοι, οἱ μέθυσοι, καὶ οἱ ἅρπαγες. Λαός. Γένοιτο. Λειτουργός. Ἐπειδὴ ὅσοι ὑπὸ κατάραν πάντες (καθὼς μαρτυρεῖ ὁ θεοφόρος Δαβὶδ) οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ· ἡμεῖς (μεμνημένοι τοῦ φοβεροῦ κρίματος τοῦ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν ὑπὸ ἐσκεπασμένας, καὶ ἑκάστοτε ἡμῖν μυστικὰ ὑπαίροντος) ὑπὸ τρεφόμενα πρὸς τὸ Κύριον ἡμῶν τὸ Θεῖον μὴ πίστις σωτηρίας καὶ ταπεινότητος τὸ καρδίας, κλαίοντες καὶ θρηνοῦντες τὸν πονηρὸν βίον ἡμῶν, ὑπομιμνήσκοντες, καὶ ἐξομολογούμενοι τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ σπεδάζοντες ποιεῖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας. Ματθ. γ'. ι'. Ἤδη γὰρ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται, πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἐπερέξει ὁπὶ ἁμαρτωλὸς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον, καὶ πνεῦμα καταιγίδων· ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπαγεῖ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ὅπως ὦσι καθοπλισμένοι ὅπως τὴν γῆν. Ἀλλὰ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν καὶ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσι. Τό τε φανὲν ὑπὸ τῆς ὀργῆς Θεοῦ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἵνα τοὺς αὐθαδεῖς ἁμαρτωλοὺς καὶ τοὺς αὐτῷ σκληρύνοντα καὶ ἀμεταμέλητον καρδίαν ἐκδικήσωσιν ἑαυτοῖς, καὶ ἀφορίσωσι τὰ πλήθη τῆς χρηστότητος,

τῶλος, τ' τε ἀνοχῆς κ) τ' μακροθυμίας Θεοῦ τ' εἰς
μετάνοιαν αὐτοῦ ἀδιαλειπῶς προσκαλοῦλος.
Τότε ὅπκαλέσεσθε με (λέγ) Κύριος) ἐγὼ Παροιμ. α'.
ὃ ὐκ εἰσακούσομαι, ζητήσετέ με κακοὶ, κὰι κ', κδ', λ'.
ὐχ' ἑυρήσετε, ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δ' λόγον τ' Κυρίε ' προσείλοντο, ἐδὲ ἤθελον ἐμοῖς προσέχειν βελαῖς, ἐμυκλήριζον δὲ ἐμὲ ἐλέγχες. Τότε δ' ὀφὲ κ) μάτην ἀν κράσῃ Ματθ. κε'.
τις, ὅταν κλειδὴ ἡ θύρα, ὀφὲ κ) μάτην ἀν ι', ια', ιε'.
ὅπκαλέσῃ τὸ ἔλεος, ὅταν ὁ καιρὸς ἢ τῆς κρίσεως. Ὦ φοικῆς τ' φωνῆς τ' κρίματος
δικαιότατε, κατ' αὐτῶν ὑποφαίνεσθαι μέλοντος, ὅτι λεχθήσεται αὐτοῖς, Πορεύεσθε ἀπ' Ματθ. κε'.
ἐμὲ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ μα'.
ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ κ) τοῖς ἀγγέλοις
αὐτ. Τοιγαρῶν, Ἀδελφοὶ, ἐν καιρῷ βλέπωμεν ἕως ἔτι παρακαλεῖται ἡμέρα σωτηρίας. β' Κορ.
ἔρχεται γὰρ νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι ἕως ς'. β'.
ἂν τὸ φῶς ἔχωμεν, πιστεύωμεν εἰς τὸ φῶς, κ) ἰωάν. θ'.
υἱοὶ φωτὸς γένεσθε. ἵνα μὴ ἐκβληθῶμεν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπε ἔσται ιϛ'. λε',
ὁ κλαυθμὸς κ) ὁ βρυγμὸς τ' ὀδόντων. Μὴ οὖν λς'.
καταχρώμεθα τῇ χρηστότητι τ' Θεοῦ τὸ οἰκεῖον Ματθ.
κτῆμα ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν καλοῦντος, κ) ἐξ κα'. λ'.
ἀφάντε ἐλέες αὐτ' τῶν πρὸ παρακεκλημένων συγκαμμένων ὑπάρχωμεν, ἐὰν τελεία κ) ἀληθεῖ
καρδία φοβῶ αὐτὸν ὑποστρεφώμεθα. Ἐὰν γὰρ Ἡσαΐ. α',
ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιὼν ιδ'.
λευκανθήσονται· ἐὰν δ' ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανθήσονται). Ἐπιστράφητε (λέγ) Κύ- Ἰεζεκ. ιη',
ριος) κ) ἀποστρέψατε ἀπ' πασῶν τῶν ἀσεβειῶν λ', λα', λϛ'.
ὑμῶν, κ) οὐκ ἔσονται εἰς κόλασιν ὑμῖν ἀδικίαι.
Ἀπορρίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμὲ, κ) ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν, κ) πνεῦμα καινόν· κ)
ἵνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ; Διότι οὐ θέλω τ' θάνατον τ' ἀποθνήσκοντος, λέγ) Κύριος) Ἐπιστράφητε οὖν κ) ζήσεσθε. Κἂν ἁ- α' Ἰακώ.
μάρτωμεν, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τ' Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον, καὶ αὐτὸς ἱλα- β'. α'.
σμός ὅτι οὐ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Αὐτὸς γὰρ Ἡσαΐ.
ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ νγ'. ε',
μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἐπιστρεφώμεθα οὖν εἰς αὐτὸν, τὸν ἐλεήμονα ἅπαντας οὖν ἁμαρτωλοὺς οὖν ὄντως μετανοοῦντας ἀποδεχόμενον· τοῦτο πεπεισμένοι, αὐτὸν δηλαδὴ ἕτοιμον εἶναι ἡμᾶς προσδέχεσθαι, κ)

προθυμότατον συγχινάσκειν ἡμῖν, ἐὰν μετὰ πᾶσης μετανοίας προσερχώμεθα αὐτῷ, ἐὰν θελήσωμεν αὐτῷ ὑποτάσσεσθαι, καὶ τὸ ἀποτε-
Ματθ. ια'. δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐὰν ᾖ χρη-
κθ'. λ'. στὸν αὐτοῦ ζυγὸν, καὶ τὸ ἐλαφρὸν αὐτοῦ φορτίον ἀρω-
μεν, τῷ ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἐν τῇ ταπεινοφρο-
σύνῃ, ὑπομονῇ, καὶ ἀγάπῃ, τῇ τῆς ἁγίας Τρι-
άδος αὐτοῦ ἡγεμονίᾳ διοικουμένῳ, τῷ δό-
ξαν αὐτῷ ἀεὶ ζητοῦντες, καὶ ἐν τῇ κλήσει ἡμῶν
μὴ τῆς διαιρέσεως δέοντος αὐτῷ λατρεύον-
τες. Ἐὰν δὲ ταῦτα ποιήσωμεν, ῥύσεται ἡμᾶς
ὁ Κύριος ἔκ τε τῆς τοῦ νόμου κατάρας, καὶ τῆ
ἐκάστης δίκης, ἣ χρήσεται τοῖς ἐξ ἀνανύμων,
Ματθ. κε'. καὶ καθίσει ἡμᾶς ἐκ δεξιῶν, καὶ τῷ ὑμε-
λγ', λδ'. νεσάτῳ τὴν εὐλογίαν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ δώσει ὑ-
μῖν, κεκλῆσθαι ἡμᾶς τῷ βασιλείαν αὐτοῦ ἔν-
δοξον κληρονομεῖν, εἰς ὃν αὐτὸς ἀξιώσαι
πάντας ἡμᾶς ἀναγαγεῖν, διὰ τὸ ἀπέραντον
ἔλεος αὐτοῦ. Ἀμήν.

¶ Εἶτα πάντες γονυπετήσαντες, ὁ τῆς Ἱερᾶς καὶ Κληρικοὶ γόνυ κλίνοντες (ὅπερ νομίζεται λέγεσθαι ἡ Λιτανεία) ἐξαγορεύουσι τήνδε τὴν Ψαλμῳδίαν,

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.
Ψαλ. να'.

ΕΛέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω

Διδάξαι ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψωσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου, τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ νῦν καὶ ἀεὶ
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

ΠΑτὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός.

Σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου.

Ἀπόκρισις.

Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Λειτουργός.

Ἐξαπόστειλαι αὐτοῖς βοήθειαν ἐξ ὑψους.

Ἀπόκρισις.

Καὶ διαπαντὸς ἐπάμυνον αὐτοῖς κραταιῶς.

Λειτουργός.

Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ Ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς· καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου.

Λειτουργός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Δεηθῶμεν.

ΙΛεως εἰσάκουσον, ἀντιλαλήμψει σου, Κύριε, τὰς προσευχὰς ἡμῶν, καὶ φεῖσαι πάντων ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς ἐνώπιόν σου ἐξομολογούμενοι· ὅπως ὧν τὰ σωτηρίου σου τῆς ἁμαρτίας καθηγορεῖται, αὐτοὶ ὑπὸ τῆς ἐλεήμονος καὶ χρηστότητός σου ἀπολυθῶσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοδυνάμε Θεὸς καὶ πολυέλεε Πάτερ, ὁ ὃς πάλιν τοὺς ἀνθρώπους ἀπολλυμένους καὶ ἀναζωπυρούμενος, ὁ οὐ μὴ μισήσας ἀδὲν ὧν ἐδημιούργησας, ὃν καὶ

δὴ κ᾽ μὴ βελόμεθ᾽ ἀ δύνατον τὸ ἁμαρτάλε, ἵνα μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὀμαρτίας αὐτὸ κ᾽ ζήσωται· οἰκτίρμονας σύζυγας ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, προσδέξαι κ᾽ παρακαθῆσαι ἡμᾶς τοὺ λυτρωμένους κ᾽ κοπιῶντας ὑπὸ ζάλης ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἰδιόν σοι ὄζιν ἀεὶ ἐλεῆσαι, σοὶ μόνῳ πρέπει ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας· Φεῖσαι ὃν ἡμῶν, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τῶ λαῶ σου, ὃν ἐλυτρώσω· μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ δούλων σου, φαύλης γῆς, καὶ ἀθλίων ὄντων ἁμαρτωλῶν. Ἀλλ᾽ ἴστω τὸ ὀργίλον σου ἀποστρέψῃς ἀφ᾽ ἡμῶν, τὸ σαυλότητα ἡμῶν πατεινῶς ὑπολογιζόντων, καὶ ὅτι τοὺς πλημμελήσαντας ἡμῶν ἀληθῶς μετανοήσαντας, καὶ ἵνας εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν πρόχρες ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ὅπως σοι διαπαντὸς συζήσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι, διὰ Ἰησῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ λαὸς μετὰ τὸν Ἱερέα τετο τὸ ἑπόμενον ἐρεῖ.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς Θεὸς ὁ Κύριος, κ᾽ ὀπίσω ἀφησόμεθα Ἰλάσθητι Κύριε, ἱλάσθητι τῷ λαῷ σου, ὃν ὀπίσω ἀφέντι πρὸς σε ἐν κλαυθμῷ, νηστείᾳ, κ᾽ προσευχῇ. Σὺ γὰρ ἐλεήμων ὁ Θεὸς, οἰκτίρμων, μακρόθυμος κ᾽ πολυέλεος. Σὺ φείσῃ ὅτι ἡμεῖς ἀξιοὶ ἐσμεν τιμωρίας, κ᾽ ἐν ὀργῇ σου μιμήσῃ τὰς ἁμαρτίας· Φεῖσαι, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ δῷς τὸν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος. Εἰσάκουσον ἡμῶν, Κύριε, ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ὄζι, κ᾽ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔπιδε ἡμᾶς διὰ τῆς ἁξίας κ᾽ ἐντεύξεως τῆς ὐλογητῆς Τεκούσης σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς μόνος ἐρεῖ,

Ἐυλογήσαι ὑμᾶς Κύριος, κ᾽ φυλάξαι ὑμᾶς· Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ὑμᾶς, κ᾽ δῴη ὑμῖν εἰρήνην νῦν κ᾽ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δόξα τῷ Θεῷ.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ
ΤΟΥ
ΔΑΒΙΔ,

Κατὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα·

ΕΙΣ ΤΑ

ΤΜΗΜΑΤΑ, τὰ ἐν τῇ τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας Λειτουργίᾳ νομιζόμενα, διηρημένον.

Ἐν Κανταβριγίᾳ,
Ἐτυπώθη παρ' Ἰωάννῃ τῷ Φίελδῳ, τῷ τῆς Ἀκαδημίας Τυπογράφῳ. Ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογονίας. ᾳ χ' ξ' δ'.

ΒΙΒΛΟΣ ΨΑΛΜΩΝ.

ΨΑΛΜ. ζ ζ Ἐνθυμὰ
α. 1. ζ ζ ὄψαι.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, Ἀνεπίγραφον παρ' Ἑβραίοις.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

4 Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται.

5 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὡσεὶ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

6 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδ' ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

7 Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. β'. 2.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἵνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησε κενά;

2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ αὐτοὶ, κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

3 Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐμυκτηριεῖ αὐτούς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν τὸ ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

7 Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρο-

νομίαν σε, καὶ πῶν κατάγεσιν ζωῆς τὸ πέρατα τῆς γῆς.

9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς σωφρονεῖτε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

11 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. γ'. 3.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, ὁπότε ἀπέδρασεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

ΚΥριε, τί ἐπληθύνθησάν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μού εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τοῦ κύκλῳ συνεπιθεμένου μοι.

7 Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

ΨΑΛΜ. δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάσωσε Κύριος τὸν Ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγουσι, Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;

7 Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

8 Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καιροῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

9 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατῴκισάς με.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. ί. 5.

Ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρός σε προσεύξομαι.

3 Κύριε, τὸ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐποψεῖ μου.

4 Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος.

5 Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

6 Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου· κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

9 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

10 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

11 Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαλογισμῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

12 Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σε· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

13 Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε· ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ϛ'. 6. Ἐπὲρ ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΚΎριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.

3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

4 Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου,

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μιμνησκόμενος σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-

μίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τῆς κλαυθμῶς μου.

9 Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου· Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜ. ζ'. 7.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενί.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὲ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

2 Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέαν τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σῴζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

5 Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

6 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου· καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσῃ σε· Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ὀπίσρεφον.

8 Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρῖνόν μοι Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖ δίκαιον.

10 Ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρὸς ὁ Θεὸς δικαίως.

11 Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

12 Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

13 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ σιλβώσῃ, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐτέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

14 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καυμβροῖς ἐξειργάσατο.

15 Ἰδὲ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

16 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

17 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

18 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. η'. 8.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ; Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπὲρ τοὺς οὐρανούς.

2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ

καὶ θλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σε, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σε, σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

4 Τί ὅτι ἀνθρωπός, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

5 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.

6 Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σε· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

7 Πρόβατα, καὶ βόας ἅπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κήνη τοῦ πεδίου·

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σε ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

ΨΑΛΜ. δ'. 9. } Ἐωθιναὶ ᾠδαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΕΞομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.

3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ὁ κρινῶν τὴν δικαιοσύνην.

5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς, τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Τὰ ἐχθρὰ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις κατεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχου.

7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει, ἡτοίμασεν εἰς κρίσιν τὸν θρόνον αὐτοῦ,

8 Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

9 Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει.

10 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.

11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

12 Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα, αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.

13 Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,

14 Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιὼν ἀγαλλιάσωμαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

15 Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν, ἐν παγίδι

γίδι ταύτῃ ἢ ἔκρυψαν, σιωπηλὴ ἦν ὁ πᾶς αὐτῆς.

16 Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.

17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.

18 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐδὲ ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.

19 Ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κατισχυέτω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.

ΨΑΛΜ. ι'. 10.

ΙΝατί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν, προσέχεις εἰς βοήθειαν, ἐν θλίψεσιν;

2 Ἐν τῇ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδίκων εὐλογεῖται.

4 Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλὸς, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.

5 Βεβηλῶσι) αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καταξυριεῖται.

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.

7 Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

8 Ἐγκάθηται) ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφοις, τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῷον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν.

9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφοις ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχὸν,

10 Ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτὸν ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν.

11 Κύψει καὶ πεσεῖ) ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων.

12 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐπιλέλησται ὁ Θεὸς, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

13 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

14 Ἕνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν, εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἐκζητήσεις.

15 Ἐλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς,

16 Τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου· σοὶ ἐγκατελείφθη ὁ πτωχὸς, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

18 Συνέτριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.

19 Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν

τον αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

19 Τοῦ ὀπισθομίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας Κύριε, τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου.

20 Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. ια'. 11.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, Μεταναστεύσατε εἰς τὰ ὄρη, ὡς στρουθίον;

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτρας, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ εὐθυδίᾳ τῇ καρδίᾳ.

3 Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, οὗτοι κατέλυον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

4 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

5 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

6 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

7 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος, ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

8 Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν· ὄψεται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ιϛ'. 12. Ἐσπέρι αὐλαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.

3 Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, γλῶσσαν μεγαλόρρημονα.

4 Τὰς εἰπόντας, Τῇ γλώσσῃ ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστι· τίς ἡμῶν Κύριος ἐστίν;

5 Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων,

6 Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

7 Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

8 Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜ. ιγ'. 13.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἕως πότε Κύριε ὀργιλίσῃ μοι εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

2 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,

4 Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. ιδ'. 14.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός.

2 Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα.

3 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

5 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.

6 Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.

7 Συντέτριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

8 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου;

9 Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, ὃν οὐκ ἦν φόβος· Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίᾳ.

10 Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

11 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ιε'. 15. } Ἐφυλαξάμην σε.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;

2 Ὁ πορευόμενος ἀμώμως, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,

3 Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ

τῆ πλησίον αὐτῆ κακὸν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ὅλη τοῖς ἐγγίσασιν αὐτῆ.

4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτῆ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει.

5 Ὁ ὀμνύων τῆ πλησίον αὐτῆ, καὶ οὐκ ἀθετῶν.

6 Τὸ ἀργύριον αὐτῆ οὐκ ἔδωκεν ὅλη τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν.

6 Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ιε'. 16.

Στηλογραφία τῆ Δαβίδ.

Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐλπίδα ἔσχηκά σε.

2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις, τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτῆ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτῆ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀδίνειαι αὐτῆ, εἶτα ἐτάχυναν.

5 Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' ἐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

6 Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

7 Σχοινία ἔπεσόν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν.

8 Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

9 Προορώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

10 Διὰ τῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·

11 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, οὐδὲ δώσεις τὸν Ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

12 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πλησθήσεί με εὐφροσύνης μετὰ τῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῆ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜ. ιζ'. 17.

Προσευχὴ τῆ Δαβίδ.

Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῆ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δόλιοις.

2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμά μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων.

4 Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον

τὸ ὃς ζῶ ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ὅτι σε· ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.

8 Φύλαξόν με Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με,

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11 Ἐκβαλόντες με, νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμον εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13 Ἀνάστηθι Κύριε, προφθασον αὐτὸν, καὶ ὑποσκέλισον αὐτόν, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου·

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου, Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν.

15 Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

16 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου· χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜ. ιη'. 18. Ἐσπερινὰ ᾠδαί.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίῳ τῷ Δαβὶδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐῤῥύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ· καὶ εἶπεν,

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου· Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου. Ὁ Θεός μου, βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν· Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

2 Αἰνῶν ὑμνήσω τὸν Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

4 Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

5 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα.

6 Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἐτρόμαξεν ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλεγήσεται, ἄνθρακες

ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐπέβη ὅτι Χερουβὶμ, καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη ὅτι πτερύγων ἀνέμων.

11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐναντίον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ Ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

14 Ἐξαπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς· καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ὀπὴ μυκτήρων σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματός σου ὀργῆς σου.

16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

17 Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχυρῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

18 Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιλήμπτωρ μου.

19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι.

21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐναντίον μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ.

23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

25 Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῴου ἄθῳος ἔσῃ.

26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε ὁ Θεός μου, φωτιεῖ τὸ σκότος μου.

29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

30 Ὁ Θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα· ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.

31 Ὅτι τίς θεὸς πάρεξ τοῦ Κυρίου; ἢ τίς θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

32 Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δυνάμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

33 Καταρτιζόμενον τὰς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά μου ἱστῶν με,

34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.

35 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου· καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.

36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου.

37 Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως οὗ ἐκλείπωσιν.

38 Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύωσιν σῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.

40 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.

41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.

42 Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

43 Ῥύσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, κατάστησόν με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν.

44 Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι.

45 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι.

46 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν.

47 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

48 Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

49 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με.

50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

51 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ Χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαβὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ιθ'.19. Εὐθυναὶ δικαίαι.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

1 Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

3 Οὐκ εἰσὶ λαλιὰ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐκ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

5 Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνω-

σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν.

6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.

7 Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ, σοφίζουσα νήπια.

8 Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς, φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

9 Ὁ φόβος Κυρίου ἁγνὸς, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπ' αὐτοῦ.

10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

12 Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με,

13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου, ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι· τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

14 Καὶ ἔστω εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός.

15 Κύριε, βοήθεί μου καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜ. κ'. 20.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

3 Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκάρπωμά σου πιανάτω.

4 Δῴη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.

5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

6 Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτῷ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

8 Αὐτοὶ ἐκάμφθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνεστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜ. κά. 21.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ

σου

Σε ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

3 Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

7 Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

8 Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὑροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

9 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

11 Ὅτι ἐξέκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὰς ἃς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

12 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ ψαλοῦμέν σου τὰς δυνάστειάς σου.

ΨΑΛΜ. κϛ'. 22. Ἐσωθείησαν οἱ δίκαιοι.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐκ θεοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

1 Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

2 Ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ· καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν· ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς.

5 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν· ὅτι σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ καταισχυνθήσῃ.

6 Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.

7 Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με· ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησε κεφαλήν·

8 Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.

9 Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἐλπίς μου ἀπὸ μαζῶν τῆς μητρός μου.

10 Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας· ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου θεός μου εἶ σύ.

11 Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι θλῖψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι.

12 Περι-

12 Περιεκύκλωσάν με μέροι πολλοί· ταῦροι πίονες περιέσχον με.

13 Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐγένετο ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

15 Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τοῦ λάρυγγός μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

16 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί· συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με.

17 Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου, ἐξηριθμήσαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.

18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

20 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.

22 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου· ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

23 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτόν· ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν, φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.

24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ· οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν, εἰσήκουσέ μου.

25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι· τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.

26 Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον, οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.

28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

29 Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς.

30 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν· καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ.

31 Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη.

32 Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜ. κγ'. 23.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΚΥριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ

με καὶ πεπύθοντο· ὅτι ὕδατι θ᾽ ἁπαπύστας ἐξέθρεψέ με.

3 Τῷ ψυχῷ μου ἐπέστρεψεν· ὁδήγησέ με ὅτι τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος θ᾽ αὐτοῦ.

5 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ᾽ ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος θ᾽ σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐτά με παρεκάλεσε.

5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ϛ'. Ψαλτὴν κδ'. 24. ϛ ϛ. ᾠδαί.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ὅτι ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ὅτι ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τῷ τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ· ὃς οὐκ ἔλαβεν ὅτι μάτην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ὅτι δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

7 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜ. κε'. 25.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Πρός σε Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου· ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πεποίθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, μηδὲ καταγελάσωσάν με οἱ ἐχθροί μου.

2 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῶς.

3 Τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

4 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

5 Μνή-

5 Μνήσθητι δὴ οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

6 Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου Κύριε.

7 Χρηστὸς καὶ δίκαιος ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

8 Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει· διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

9 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

10 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

11 Τίς ὅστις ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ἥρετίσατο.

12 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

13 Κραταίωμα Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

14 Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσῃ ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

15 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

16 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν· ἐκ τῶν ἀνάγκων μου ἐξάγαγέ με.

17 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου· καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

18 Ἴδε οἱ ἐχθροί μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

19 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθείω, ὅτι ἤλπισα ἐπί σε.

20 Ἀκακοι καὶ ἀληθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε.

21 Λυτρώσαιτο ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. κς'. 26.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΚΡῖνόν μοι Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· καὶ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Κύριον οὐκ ἀσθενήσω.

2 Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφροὺς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ καὶ διηρέσκησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος· καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων· καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε,

7 Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου· καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον

σκιωμάτ☩ σου ἐλπιῶ.

9 Μὴ συναπολέσῃς μετ' ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετ' ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου.

10 Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με καὶ οἰκτίρησόν με.

12 Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

ΨΑΛΜ. ΚΖ'. 27. Ἐσπέρας καὶ ὄρθρου καὶ μεσημβρίας.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, πρὸ τοῦ χριοθῆναι.

ΚΥρι☩ φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύρι☩ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίν☩ δειλιάσω;

2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντες, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου· οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον.

3 Ἐὰν παρεμβάλῃ ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσετ☩ ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμ☩, ἐν τούτῳ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

5 Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν με ἐσκέπασε με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με.

6 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.

7 Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμόν· ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

8 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

9 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

10 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου.

11 Βοηθός μου γέγονας, μὴ ἀποσωρακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου.

12 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με· ὁ δὲ Κύρι☩ προσελάβετό με.

13 Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

14 Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

15 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

16 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. κη'. 28.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΠΡός σε Κύριε κεκραξομαι· ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, μή ποτε παρασιωπήσῃς καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρός σε, ἐν τῷ ἄραι με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

3 Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με· τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τοῦ πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4 Δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

5 Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς· ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

6 Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

7 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

8 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην· καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

9 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

10 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ὕψωσον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. κθ'. 29.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐξόδιος σκηνῆς.

ΕΝέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

2 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.

4 Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν· φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύι. φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5 Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους· καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτοὺς ὡς τὸν μόσχον, τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

7 Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ Κυρίου σείοντος ἔρημον, καὶ σείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

8 Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

9 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ· καὶ καθεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Κύ-

10 Κύριος ἰσχυὸς πᾶ λαοῦ αὐτοῦ δυσοῦ· Κύριος ἐυλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜ. ϟϑ΄ λ'.30. Ἑορταὶ ὄρθρου.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τῆς ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαβίδ.

Ὑψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

2 Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρός σε, καὶ ἰάσω με.

3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἅδου τὴν ψυχήν μου· ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

4 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

5 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις.

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχες τῷ κάλλει μου δυναμιν.

7 Ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐταράχθην τεταραγμένος.

8 Πρός σε Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

10 Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

11 Ἤκουσε Κύριος καὶ ἐλέησέ με· Κύριος ἐγένετο βοηθός μου.

12 Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

13 Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ· Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜ. λά.31.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐκστάσεως.

Ἐπί σοι Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.

2 Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

3 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

4 Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διατρέφεις με.

5 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἣν ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

6 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

7 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διαπεσούσας· ἐγὼ δὲ ὅτι τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.

8 Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ὅτι τοῦ ἐλέους σου,

σε, ὅτι ἐπεῖδες ὅπι τῷ ταπείνωσίν μου· ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου.

9 Καὶ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

10 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

11 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

12 Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

13 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὀνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με ἔξω, ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.

14 Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας· ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.

15 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν, ἐν τῷ συστῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμοί, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

16 Ἐγὼ δὲ ἐπί σοι Κύριε ἤλπισα· εἶπα, Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

17 Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου· ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

18 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

19 Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.

20 Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

21 Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε· ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σε, ἐναντίον τῶν υἱῶν ἀνθρώπων.

22 Κατακούψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων· σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

23 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάσωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

24 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Ἀπερρίμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

25 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρός σε.

26 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

27 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜ. λϐ'. 32. } Εὐφροσύνη ὄψει.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, σωτήριος.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

2 Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ

μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τῆς κραυγῆς μου ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

5 Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

6 Εἶπα, Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

7 Ὑπὲρ τούτου προσεύξεται πρός σε πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγίσει.

8 Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

9 Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ· ὁπῆσηγέω ὑπί σε τοὺς ὀφθαλμούς μου.

10 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐλῶν ἄναξας, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρός σε.

11 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τῷ ἁμαρτωλῷ· τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

12 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ κατυγάσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

ΨΑΛΜ. λϛ'. 33.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, Ἀνεπιγράφως παρ' Ἑβραίοις.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν· καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὺς λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος· τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ· ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν· ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.

13 Ἐξ ἀρανῆ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας οὐς υἱὰς τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἑτοίμε κατοικητηρίε αὐτῆ ἐπέβλεψεν ὅτι πάντας οὐς κατοικάντας τὼ γλῶ.

14 Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῆ, ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ.

15 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτῆ.

16 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν ᾧ πλήθη δυνάμεως αὐτῆ οὐ σωθήσεται.

17 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίε ὅσι οὐ φοβεμένοι αὐτὸν, οὐ ἐλπίζοντας ὅσι τὸ ἔλεος αὐτῆ.

18 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτε τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτὺς ἐν λιμῶ.

19 Ἡ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τὼ Κυρίε, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπισὴς ἡμῶν ὄζιν.

20 Ὅτι ἐν αὐτῆ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῶ ὀνόματι τῶ ἁγίε αὐτῆ ἠλπίσαμεν.

21 Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σε ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ὅσι σε.

ΨΑΛΜ. λδ'. 34.

Ψαλμὸς τῶ Δαβὶδ, ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἐναντίον Ἀβιμελὲχ, καὶ ἐξέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.

ΕΥλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῶ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτῆ ἐν τῶ στόματί μου.

2 Ἐν τῶ Κυρίω ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μὲ, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

3 Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτῆ ὅσι ταυτό.

4 Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μὲ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μὲ ἐρρύσατό με.

5 Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῆ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῆ ἔσωσεν αὐτόν.

7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίε κύκλῳ τῶν φοβεμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτύς.

8 Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

9 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτῆ, ὅτι ὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβεμένοις αὐτόν.

10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, ὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθῦ.

11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μὲ, φόβον Κυρίε διδάξω ὑμᾶς.

12 Τίς ὅστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

13 Πῦσον τὴν γλῶσσάν σε ἀπὸ κακῦ, καὶ χείλη σε τῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

14 Ἔκκλινον ἀπὸ κακῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

15 Ὀφθαλμοὶ Κυρίε ἐπὶ δικαίες, καὶ ὦτα αὐτῆ εἰς δέησιν αὐτῶν.

16 Πρόσωπον δὲ Κυρίε

ὁδὸν τοῦ δύνασθαι κακὰ, τὰ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

17 Ἐβόησαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.

18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τῇ καρδίᾳ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμεληθήσονται.

22 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμεληθήσονται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. ϟϛ΄ Ἐναντιολέ. 35. ϛϟ δυσί.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου.

3 Ἔκχεον ἐμφύσημα, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου, Σωτηρία σού εἰμι ἐγώ.

4 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὤρυξαν τὴν ψυχήν μου.

8 Ἐλθέτω αὐτῷ παγὶς ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.

9 Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι, Κύριε, Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρου αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11 Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνασκον ἐπηρώτων με.

12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς ταπεινοῦσθαί με, ἐνεδυόμουν σάκκον, καὶ ἐταπείνων ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.

14 Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφοῦ ἡμετέρου, οὕτως ἐθρηνοῦμεν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ ἐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησάν ἐπ' ἐμοὶ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων·

ἔγνων· διεχλεύασαν μὲ καὶ κατεγέλασαν.

16 Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀπόκαταστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν κακουργιῶν αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ὀπιχαρείσαν με οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.

21 Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον, Εὐγε, εὐγε· εἶδεν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσῃ μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρῖνόν με Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ὀπιχαρείσαν μοι.

25 Μὴ εἴπωσιν ἐν καρδίαις αὐτῶν, Εὐγε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴπωσιν, Κατεπιόμεθα αὐτόν.

26 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ὀπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιασάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛΜ. λς'. 36.

Εἰς τὸ τέλος, τοῦ παιδὸς Κυρίου τοῦ Δαβίδ.

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐναντίον αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισῆσαι.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθύναι.

4 Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ· κακίαν οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή.

7 Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε, ὡς ἐπληθύνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν

δικαιοσύνην σε τοῖς ὠσὶ σε τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθέτω μοι πὸς ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ ἁμαρτωλὸς μὴ σαλεύσαι με.

12 Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξωσθησαν, καὶ ὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

ΨΑΛΜ. ϟ ϟ Ἔσπερινὰ λζ'. 37. ϟ ϟ ὠδαί.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΜΗ παραζήλα ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλα τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3 Ἔλπισον ὀπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνωσον τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ὀπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

4 Κατατρύφησον τῷ Κυρίῳ, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σε.

5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σε, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ποιήσει.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σε, καὶ τὸ κρίμα σε ὡς μεσημβρίαν.

7 Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκδέχου αὐτόν· μὴ παραζήλα ἐν τῷ κατευοδοῦσθαι ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν· μὴ παραζήλα, ὥστε πονηρεύεσθαι.

9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται· οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ οὐκ ἔσται ἡ ἁμαρτωλός· καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ τρυφήσουσιν ὀπὶ πλήθει εἰρήνης.

12 Παρατηρήσει ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν, ὅτι προσδέχεται ὀλίγα ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐτέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰς ἐλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολλοῦ.

17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ὡμοῦ τῇ δόξῃ τῶν ἀρνῶν ἀνῆται καὶ ὑφωθήσαν, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξελιποῦν.

21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ δίκαιος

δίκαιος οἰκτείρει, καὶ δίδωσιν.

22 Ὅτι εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ κατηραμένοι αὐτοῦ ἐξολοθρευθήσονται.

23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνδρὸς κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσῃ σφόδρα.

24 Ὅταν πέσῃ οὐ καταισχυνθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιλαμβάνεται χεῖρα αὐτοῦ.

25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

27 Ἐκκλίνον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνωσον εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.

29 Ἄνομοι δὲ ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

30 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

31 Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

32 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

33 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ θανατῶσαι αὐτόν.

34 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ κατα-δικάσῃ αὐτόν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.

35 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλούς, ὄψει.

36 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

37 Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν· καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

38 Φύλαξαι ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνδρὶ εἰρηνικῷ.

39 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ὁμοῦ· τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

40 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

41 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. λή. 38. Ἐκδιηγήσεις.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστρώθη

ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σε.

3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σε· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

5 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

7 Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

9 Κύριε, ἔναντί σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν καὶ μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν· καὶ οἱ ἐγγίζοντές μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον· καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

15 Ὅτι σοί, Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

16 Ὅτι εἶπον, Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναί πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός.

18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

20 Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, διεβάλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

22 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜ. λθ'. 39.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθούν, ᾠδὴ τῷ Δαβίδ.

Εἶπα, Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου.

2 Ἔθεμην τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

3 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην,

νάξω, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

4 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,

5 Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ὁ ὅτιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

6 Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐδὲν ἐνώπιόν σου πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.

7 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

8 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν.

9 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με· ὀνειδισμὸν ἄφρονι ἔδωκάς με.

10 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας.

11 Ἄφες ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου, ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῶν χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

12 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος.

13 Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου· ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου, μὴ παρασιωπήσῃς.

14 Ὅτι παροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος, κατὰ πάντας τοὺς πατέρας μου.

15 Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜ. μ'. 40.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

4 Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.

5 Μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

6 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις ὁμοιωθήσεταί σοι.

7 Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

8 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.

9 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας· τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἥκω.

10 Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ, Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου

σε ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

11 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ, τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, σὺ ἔγνως.

12 Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἐκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.

13 Οὐκ ἐκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

14 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺ οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ παντὸς ἀντιλάβοιντό μου.

15 Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· κατέλαβέν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐ δεδύνημαι βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

16 Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

17 Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ὁμοῦ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξάραι αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά.

18 Κομισθείησαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε.

19 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

20 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης, Κύριος φροντιεῖ μου.

21 Βοηθὸς μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ, ὁ Θεός μου μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. μϚ. 41. Ἑαυτοὺς ἐλεῆσαι δύναι.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

2 Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μὴ παραδῷ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

3 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακὸν μοι, Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάταια ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ· συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ· ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακὰ μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος καὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνε καθ' ἐμοῦ πτερνισμόν.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταπο-

ταποδώσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τάλῳ ἐγενων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι ἐ μὴ ὀπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

12 Ἐμοὶ ἢ διὰ τέλους ἀναμίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. μβ'. 42.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σωίεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

ΩΝ τρόπον ὀπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ὀπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρός σε ὁ Θεός.

2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

5 Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἦχος ἑορτάζοντος.

6 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;

7 Ἔλπισον ὅτι τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου.

8 Ὁ Θεός μου, πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

9 Ἄβυσσος ἄβυσσον ὀπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

10 Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί· προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

11 Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί με ἐπελάθου; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐνθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

12 Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδισάν με οἱ ἐχθροί μου.

13 Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

14 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;

15 Ἔλπισον ὅτι τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. μγ'. 43.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ΚΡῖνόν μοι ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους ἀχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

2 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς καταφυγή μου, ἱνατί ἀπώσω με; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐνθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς

σε κ) τὴν ἀλήθειάν σε, αὐτά με ὡδήγησαν κ) ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σε, κ) εἰς τὰ σκηνώματά σε.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τῦ Θεῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεός ὁ Θεός μου.

5 Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; κ) ἵνα τί συνταράττεις με;

6 Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῦ προσώπε μου, κ) ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. μδ'.44. } Ἐνωτίζου ὄχαι.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, κ) οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Ἡ χεὶρ σε ἔθνη ἐξωλόθρευσε, κ) κατεφύτευσας αὐτούς· ἐκάκωσας λαὸς κ) ἐξέβαλες αὐτούς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν· κ) ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς.

4 Ἀλλ' ἡ δεξιά σε κ) ὁ βραχίων σε κ) ὁ φωτισμὸς τῦ προσώπε σε, ὅτι ηὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

5 Σὺ εἶ αὐτός ὁ βασιλεύς μου κ) ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακὼβ.

6 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, κ) ἐν τῷ ὀνόματί σε ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

7 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, κ) ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

8 Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, κ) τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῃσχυνας.

9 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, κ) ἐν τῷ ὀνόματί σε ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Νυνὶ δὲ ἀπέσω κ) κατήσχυνας ἡμᾶς, κ) οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

11 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, κ) οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

12 Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, κ) ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

13 Ἀπέδου τὸν λαόν σε ἄνευ τιμῆς, κ) οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν.

14 Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτερισμὸν κ) χλεύασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

15 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

16 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστί, κ) ἡ αἰσχύνη τῦ προσώπε μου ἐκάλυψέ με.

17 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος κ) καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπε ἐχθρῦ κ) ἐκδιώκοντος.

18 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς κ) οὐκ ἐπελαθόμε-

σαί σε, καὶ ἐκ νοσημάτων σου ἐν τῇ διαθήκῃ σου.

19 Καὶ ὡς ἀπέρχῃ εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ὁδεύειν σε.

20 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

21 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον· οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.

24 Ἱνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.

26 Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ψ Α Λ Μ. μέ. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Ἐξερύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

2 Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

3 Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο ἠλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

4 Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ· τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου.

5 Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε· ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

6 Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

7 Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

8 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

9 Σμύρνα, καὶ στακτὴ, καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν ηὐφρανάν σε.

10 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου παρέστη ἡ βασίλισσα, ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ πεπεριβλημένη, πεποικιλμένη.

11 Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

12 Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ.

13 Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιταὶ δεήσονται οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ

14 Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν χρυσοπάστοις χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

15 Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

16 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

17 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς Ἄρχοντας ὅλης πάσης τῆς γῆς.

18 Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοί σε ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. μς'. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ὑπὲρ τῆς κρυφίων, ψαλμός.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

3 Ἠχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν· ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

4 Τὰ ποταμὰ τὰ ὁρμήματα εὐφράνει τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα ἑαυτοῦ ὁ Ὕψιστος.

5 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρωΐ πρωΐ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,

9 Ἀπαναιρῶν πολέμους μέχρι τέρατων τῆς γῆς· τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΨΑΛΜ. μζ'. 47.

Ἑβδόμη. Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ψαλμός.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησεν.

5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεὸς, ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜ. μή. 48.

Ὕμνος ᾠδῆς, τοῖς υἱοῖς Κορὲ, δευτέρᾳ Σαββάτου.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιὼν, τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου· ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἕδραις αὐτοῦ γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

3 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διῆλθοσαν ὁμοῦ.

4 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν.

5 Τρόμος ἐπελάβετο αὐτοῦ· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

6 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσείς.

7 Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

9 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεὸς, οὕτω καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.

10 Εὐφρανθήτω ὄρος Σιὼν, καὶ ἀγαλλιασθήτωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε.

11 Κυκλώσατε Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

12 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς ἕδρας αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

13 Ὅτι θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜ. μθ'. 49.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ, ψαλμός.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

2 Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὁμοῦ πλούσιος καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

5 Ἵνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει

πλήθει τῶν πλέκτων αὐτῶν κατακάμψει.

7 Ἀδελφὸς οὐ λυτρώσεται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ.

8 Καὶ τιμὴ τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος· οὐκ ὄψεται καταφθοράν,

10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ὁμοίως ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολεῖται· καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸ πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ γαιῶν.

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

13 Σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν.

14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ· καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ, ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξῳκίσθη.

15 Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με.

16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

20 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

ΨΑΛΜ. ν'. 50. Ἐνθυμήσεις ὄνειροι.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν· ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.

2 Ἐκ Σιὼν ἡ ὑπερβολὴ τοῦ κάλλους αὐτοῦ.

3 Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.

4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς Κριτής ἐστιν.

7 Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι, ὁ Θεός, ὁ Θεός

Θεός σε εἰμὶ ἐγώ.

8 Οὐκ ὀπὶ ταῖς θυσίαις σε ἐλέγξω σε· τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σε ὀξὶ διαπαντός.

9 Οὐ δέξομαι ἐκ τῶν ὄικῶν σε μόχους, ὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σε χιμάρους.

10 Ὅτι ἐμὰ ὀξὶ πάντα τὰ θηρία τῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι κὶ βόες.

11 Ἔγνακα πάντα τὰ πετεινὰ τῶν ὀρεινῶν, κὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμὲ ὄξιν.

12 Ἐὰν πεινάσω, ὐ μή σοι εἴπω· ἐμὴ γὰρ ὄξιν ἡ οἰκουμένη κὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

13 Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων; ἢ αἷμα τράγων πίωμαι;

14 Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, κὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς ὐχάς σε.

15 Καὶ ὄπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σε, κὶ ἐξελοῦμαί σε, κὶ δοξάσεις με.

16 Τῷ δ' ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός, Ἵνατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μὰ, κὶ ἀναλαμβάνεις τὼν διαθήκην μὰ διὰ στόματός σε;

17 Σὺ δ' ἐμίσησας παιδείαν, κὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγυς μὰ εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνήρχες αὐτῷ· κὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σε ἐτίθεις.

19 Τὸ στόμα σε ἐπλεόνασε κακίαν, κὶ ἡ γλῶσά σε συνεπλέκε δολιότητας.

20 Καθήμενος κατὰ τῦ ἀδελφῦ σε κατελάλεις, κὶ κατὰ τῆς μητρός σε ἐτίθεις σκάνδαλον.

21 Ταῦτα ἐποίησας, κὶ ἐσίγησα· ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε, κὶ παρεστήσω κατὰ πρόσωπόν σε τὰς ἁμαρτίας σε.

22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ὀπλανθανόμενοι τῦ Θεῦ, μήποτε ἁρπάσῃ, κὶ ὐκ ἔσται ὁ ῥυόμενος.

23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, κὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἣν δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μὰ.

ΨΑΛΜ. να'. 51.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῦ Δαβὶδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ὅτε εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε· κὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μὰ.

2 Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μὰ, κὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μὰ καθάρισόν με.

3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μὰ ἐγὼ γινώσκω, κὶ ἡ ἁμαρτία μὰ ἐνώπιόν μὰ ὀξὶ διαπαντός.

4 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, κὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σε ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σε, κὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Ἰδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, κὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μὰ.

6 Ἰδὲ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα κὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σε ἐδήλωσάς μοι.

7 Ῥαν-

7 Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

8 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

11 Μὴ ἀποβάλῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

17 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

18 Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜ. νβ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαβὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δοὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, Ἦλθε Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμελέχ.

Τί ἐγκαυχᾶσαι ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν;

2 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην· ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.

4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτείλαι σε καὶ μετανασεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.

6 Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν,

7 Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπήλπισεν ὅτι τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ὅτι τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία καταῤῥαφομένη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ὅτι τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας·

καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σε, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σε.

ΨΑΛΜ. νγ'. 53. } Ἐασπειναὶ ὀυχαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαβίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ὀστι Θεός.

2 Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

3 Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

5 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

6 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, ὃν οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων· κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ὀπισρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

8 Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. νδ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαβὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ, Οὐκ ἰδοὺ Δαβὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σε σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σε κρινεῖς με.

2 Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

4 Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

6 Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπείδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜ. νέ. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαβίδ.

Ἐνώπισον ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

2 Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην.

3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθ-

θεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐπάλυφέ με σκότ@.

6 Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

7 Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

8 Προσδεχόμην τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδ@.

9 Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπ@ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία.

11 Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῆς πλατείας αὐτῆς τόκος καὶ δόλ@.

12 Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

13 Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονήσειν, ἐκρυβόμην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Σὺ δὲ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου, καὶ γνωστέ μου·

15 Ὃς ὁμοῦ μετ' ἐμοῦ ἐγλύκανάς μοι τὰ ἐδέσματα· ἐν τῇ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

16 Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδ ζῶντες· ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

17 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριός@ εἰσήκουσέ μου.

18 Ἑσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεταί μου τῆς φωνῆς μου.

19 Λυτρώσεταί ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

20 Εἰσακούσεταί ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· διὰ γάρ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἀνταλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.

21 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ·

22 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι ξολίδες.

23 Ἐπίρριψον ὑπὲρ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

24 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς καταξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

25 Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητ@ οὐ μὴ ἡμισθοῦσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ Κύριε ἐλπιῶ ὅτι σε.

ΨΑΛΜ. νς'. 56. Ἐνθυμήσεις δυσχερεῖς.

Εἰς τὸ τέλ@, ὑπὲρ τῆς λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῆς ἁγίας μεμακρυσμένου, τῷ Δαβὶδ, εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτοῦ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

ΕΛέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπ@, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

2 Κατ-

2 Κατεπάτησαν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με.

3 Ἀπὸ ὕψους ἡμέρας φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπίδι ἔσομαι.

4 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τὸν λόγον μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐδιελύοντο, καὶ ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

6 Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν, αὐτοὶ τὴν πέρναν μου φυλάξουσι· καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου.

7 Ὑπὲρ τῷ μηδενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς καταίξεις.

8 Ὁ Θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ὀπίσω καλέσωμέν σε, ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

10 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαί τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

12 Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

13 Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺ ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺ πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος· εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜ. νζ'. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβὶδ, εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία.

2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὀνειδισμὸν τοὺς καταπατοῦντάς με.

4 Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων.

5 Ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

6 Ὑψώθητι ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

7 Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Διάψαλμα.

8 Ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

9 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

10 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

11 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

12 Ὑψώθητι ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜ. νη'. 58.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβίδ, εἰς στηλογραφίαν.

1 Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε; θεῖας κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;

2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψεῦδος.

4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς·

5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπᾳδόντων, φαρμάκια τε φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ.

6 Ὁ Θεὸς σωτερίᾳ σου οὐδὲν ὀφείλει ἐν τῇ σαρκὶ αὐτῶν· τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος· ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως ἂν ἀσθενήσωσιν.

7 Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀντανερεθήσονται· ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

8 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον· ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς.

9 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψει ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

10 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, Εἰ ἄρα ὀστὶν καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ὀστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. νθ'. 59. Ἐπιτεινανὲ δυχαί.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαβίδ, εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέστειλε Σαὰλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

1 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε.

4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.

5 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύνες,

κίων, καὶ κυκλώσωσι πόλιν.

7 Ἰδοὺ αὐτοὶ προθέξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖα ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι, τίς ἤκουσε;

8 Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃς αὐτούς, ἐξουδενώσῃς πάντα τὰ ἔθνη.

9 Τὸ κράτος μου πρός σε φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

10 Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσῃ με· ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

12 Ἁμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγελάσουσι.

13 Ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐκ ἔσονται· καὶ γνώσουσι ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς.

14 Ἐπιστρέψατε εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται, τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

16 Ἐγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐγένου ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

17 Βοηθός μου εἶ, σοί ψαλῶ, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜ. ξ'. 60.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις, εἰς ἐπιλογαφίαν, τῷ Δαβὶδ, εἰς διδαχήν· ὁπότε ἐπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰοὰβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς· ὠργίσθης, καὶ ἠκτείρησας ἡμᾶς.

2 Σεσείσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

3 Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

4 Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Διάψαλμα.

5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμερίσω Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

7 Ἐμὸς ὁ Γαλαάδ, καὶ ἐμὸς ὁ Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου.

8 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ὑπὲρ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου,

μοι ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς ; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας ;

10 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς ; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν ;

11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

12 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ξα'. 61.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαβὶδ ψαλμός.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρός σε ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου.

3 Ἐν πέτρᾳ ὕψωσας με· ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγένου ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

4 Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῷ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

5 Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῆς εὐχῆς μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

6 Ἡμέρας ἐπ' ἡμέρᾳ τοῦ βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει ;

8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΨΑΛΜ. ξβ'. 62.

Ἑωθιναὶ ᾠδαί.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούμ, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου ; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.

2 Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ὀπλέων.

3 Ἕως πότε ὁπτάζεσθε ἐπ' ἄνθρωπον ; φονεύετε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.

4 Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐξελογήσαντο ἀπώσασθαι, ἐδραγμὸν ἐν διψήν τοῖς στόμασιν αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.

5 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου.

6 Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.

7 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.

8 Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαῶν, ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.

9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς, τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐν μα-

ταράτητα ὅπτοαυτό.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ὅπλα ἅρπαγμα μὴ ὅπλοφορεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσκείσθω καρδίαν.

11 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα· Ὅτι τὸ κράτα τῷ Θεῷ,

12 Καὶ σοὶ Κύριε τὸ ἔλεα· ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ξγ'. 63.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

2 Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, πόσα πλῶς σοι ἡ σάρξ μου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ,

3 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

4 Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

5 Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖρας μου,

6 Ὡς ἐκ στέατος καὶ πίονος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσῃ τὸ στόμα μου.

7 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

8 Ὅτι ἐγένου βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

9 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμὲ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

10 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

11 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

12 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜ. ξδ'. 64.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῇ δεήσει μου πρὸς σε· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

2 Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν·

3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρόν·

4 Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον· ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν· διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα· εἶπον, Τίς ὄψεται αὐτάς;

6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερεύνησιν· προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα.

7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός· βέλος νηπίων ἐγένοντο αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

8 Καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς.

9 Καὶ

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ξέ.65. Ἐπιστρεψάτωσαν ὡς ὄρχαι.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαβὶδ, ᾠδὴ Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ καὶ τῶν λαῶν τῆς παροικίας ὅτε ἤμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Οἱ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρός σε πᾶσα σὰρξ ἥξει.

3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰ ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

4 Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,

5 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

6 Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιζωσμένος ἐν δυνάμει.

7 Ὁ συνταράσσων τὸν κύτος τῆς θαλάσσης, ἦχος κυμάτων αὐτῆς τις ὑπεστήσεται;

8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

9 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

10 Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπλήρωθη ὑδάτων, ἡτοίμασας τὸν σῖτον αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἐστὶν ἡ ἑτοιμασία.

11 Τὰς αὔλακας αὐτοῦ μέθυσον, πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτοῦ, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτοῦ εὐφρανθήσεται ἀνατέλλοντα.

12 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

13 Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

14 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων· καὶ αἱ κοιλάδες πλήνυσι σῖτον, κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜ. ξϚ'.66.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

2 Εἴπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σοι οἱ ἐχθροί σου.

3 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε. Διάψαλμα.

4 Δεῦτε,

4 Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς, ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ·

6 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁρῶσι βλεπέτωσαν· οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα.

7 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουστὴν ποιήσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ·

8 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

9 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρὶ τὸ ἀργύριον.

10 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

11 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

12 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

13 Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος κριῶν, ἀνοίσω σοι βόας μετὰ τράγων. Διάψαλμα.

14 Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

15 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

16 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακούσαιτό μου Κύριος.

17 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

18 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜ. ξζ'. 67.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς·

2 Τοῦ γνωσθῆναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεός· ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

7 Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. ξη'.68. Ἐξαναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ

θρὶ αὐτῶ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, ἕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιασθήτωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

4 Ἄσατε τῶ Θεῶ, ψάλατε τῶ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῶ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῶ· καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ, ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῆς χήρας· ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ· ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

7 Ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῇ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔστιξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

9 Βροχὴν ἑκούσιον ἀφορίσεις ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἀδύνησε· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

10 Τὰ ζῶά σου κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

11 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

12 Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπᾶν, τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελεῖν σκῦλα.

13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς κατηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

14 Ἐν τῷ διασκεδάσαι τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

15 Ὄρος θεοῦ ὄρος πίον· ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πίον.

16 Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες ἐνδυναστῶντων· Κύριος ἐν αὐτοῖς, ἐν Σινᾳὶν, ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀνέβης εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

19 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν κατευοδοῦσαν ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίου ἡμῶν.

20 Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

21 Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

22 Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βασὰν ἀποστρέψω, ἀποστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης·

23 Ὅ-

23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σε ἐν αἵματι· ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σε ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτῆ.

24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σε ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τῆ Θεῆ μου βασιλέως, τῆ ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἑχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν Κύριον, ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

27 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει· ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

28 Ἐντεῖλαι ὁ Θεός τῇ δυνάμει σε· δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σε ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· σοὶ ὄισουσι βασιλεῖς δῶρα.

30 Ἐπετίμησον τοῖς θηρίοις τῶ καλάμῳ· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τῶ ἐκκλειδῶναι τοὺς δεδοκιμασμένους τοῦ ἀργυρίου· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.

31 Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ· Διάψαλμα.

33 Τῷ ὀπιβεβηκότι ὀπὶ τὸν οὐρανὸν τῶ οὐρανῶ κτ' ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ὀπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

35 Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· αὐτὸς δώσῃ δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ΨΑΛΜ. ξθ'. 69. Ἑσπερινὰ ὄρθρου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

1 Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

2 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κράζων, ἐβεβαρύνθησάν μου αἱ σιαγόνες· ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ὀπὶ τὸν Θεόν μου.

4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως.

5 Ἃ οὐκ ἥρπαζον, τότε ἀπεδίδουν· ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

6 Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε τῶν δυνάμεων· μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμοὶ, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

7 Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν

ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἀπολλυμένῳ ἐγχρίμπτου τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένῳ τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

9 Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγένετο εἰς ὀνειδισμούς ἐμοί.

11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

12 Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρός σε Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

14 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

15 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἀπὸ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τοῦ βαθέος τοῦ ὕδατος.

16 Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπίτω με βυθὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

17 Ἐπάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

18 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

19 Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

20 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

21 Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐκ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον.

22 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

23 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον.

24 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

25 Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

26 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

27 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

28 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

29 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

30 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμὶ ἐγώ, ἡ σωτηρία σου ὁ Θεός ἀντιλάβοιτό μου.

31 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

32 Καὶ

32 Καὶ ἀρέσῃ τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

33 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

34 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

35 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῇ.

36 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας· καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

37 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜ. ο'. 70.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβὶδ, εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

2 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

3 Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε.

4 Ἀγαλλιασθήτωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεός· καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι.

6 Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. οα'. 71.

Ἐπὶ Σολομῶντι.

Τῷ Δαβὶδ, ψαλμὸς τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων. Ἀνεπιγράφως παρ' Ἑβραίοις.

Ἐπί σοι Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.

2 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

3 Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

4 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε· Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

5 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός, ἐκ κοιλίας μητρός μου σὺ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

6 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός.

7 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

8 Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

9 Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό, λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

10 Ὁ Θεός μου μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

11 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου· περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

12 Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ὅτι σε, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

13 Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας.

14 Εἰσελεύσομαι ἐν δυνασείᾳ Κυρίε· Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

15 Ὁ Θεός μου ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν· ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

16 Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ, τῇ ἐρχομένῃ τὴν δυνασείαν σου.

17 Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μοι μεγαλεῖα· ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

18 Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς· καὶ ἀποστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῆς ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με.

19 Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου· καὶ ἀποστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

20 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

21 Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψαλῶ σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω.

22 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου· ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜ. οβ'. 72.

Εἰς Σαλομών, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως·

2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.

3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

4 Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.

6 Κα-

6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ὅπι πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ὅπι τὴν γῆν.

7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

9 Ἐνώπιον αὐτῦ πορευθήσονται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῦ χοῦν λείξουσι.

10 Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι.

11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

12 Ὅτι ἐρρύσατο πλοῦτον ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐκ ὑπῆρχε βοηθός.

13 Φείσεται πλούτου καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῦ ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τῆς χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν δοξολογήσουσιν αὐτόν.

16 Ἔσται σήραγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

17 Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτῦ· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

19 Καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πληρωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ογ'. 73. Ἔφθειραι δὲ χαί. Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαβὶδ τοῦ Ἰεσσαί. Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ;

2 Ἐμοὶ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν.

4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάλυσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.

5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετ' ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.

6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος, περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.

7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας.

8 Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησε

λησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

9 Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπον, Πῶς ἔγνω ὁ Θεὸς; καὶ, Εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ;

12 Ἰδοὺ ἔτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες, εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλοῦτον· καὶ εἶπα, Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου.

13 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

14 Εἰ ἔλεγον, Διηγήσομαι οὕτως· ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνετήκησα.

15 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τοῦτο κόπος ὃς ἐνώπιόν μου·

16 Ἕως ἂν εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.

17 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοὺς καλά, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τοῖς ἐπαρθῆναι.

18 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρημώσιν; ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

19 Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγερομένου Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

20 Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν,

21 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων· κτῆνος ἐγενήθην παρὰ σοί.

22 Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου.

23 Καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὁδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

24 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

25 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου· ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρυνόμενοι ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται, ἐξωλοθρεύσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

27 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τοῦ θεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαι με πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜ. οδ'. 74.

Συνέσεως, τῷ Ἀσάφ.

1 Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ τοῖς προβάτοις νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

4 Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν

τῶν εἰς τέλ(ος)· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ Cκ;

5 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς Cκ· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα.

6 Καὶ ὡς ἐγνώσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑψάνω· ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνας·

7 Ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ὁπταυτῷ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρρηξαν αὐτό.

8 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σε εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός Cκ.

9 Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, Δεῦτε καὶ κατα-παύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

10 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

11 Ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός; παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντί(ος) τὸ ὄνομά Cκ εἰς τέλ(ος);

12 Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά Cκ, καὶ τὴν δέξιάν σε ἐκ μέσου τοῦ κόλπου Cκ εἰς τέλ(ος);

13 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶν(ος), εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

14 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

15 Σὺ συνέθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

16 Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ.

17 Σή ἐστιν ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.

18 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.

19 Μνήσθητι ταύτης, Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρᾴξυνε τὸ ὄνομά Cκ.

20 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων Cκ μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλ(ος).

21 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην Cκ, ὅτι ἐπλη-ρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.

22 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατηγγελμέ-νος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά Cκ.

23 Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην Cκ, μνήσθητι τῆς ὀνειδισμῆς Cκ, τῆς ὑπὸ ἄφρο(νος) ὅλην τὴν ἡμέραν.

24 Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἐχθρῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

ΨΑΛΜ. ΜΔ. Ἐπιτυχὼν οὐ. 75. ΜΔ. ᾠδὴ ψαλμοῦ.

Εἰς τὸ τέλ(ος), μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς, τῷ Ἀσάφ.

ΕΞομολογησόμεθά σοι ὁ Θεός, ἐξομολογησόμεθά σοι.

2 Καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ

ἐνομά ζω· διηγήσομαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

3 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ
δικαιώματα κρινῶ.

4 Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες
οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
διάψαλμα· ἐγὼ ἐστερέωσα
τοὺς στύλους αὐτῆς.

5 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, Μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς
ἁμαρτάνουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέρας.

6 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν· καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ θεοῦ ἀδικίαν.

7 Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων·

8 Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι· τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

9 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο.

10 Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.

11 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

12 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜ. οϛ'. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὑμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

ΓΝωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν, καὶ πόλεμον.

4 Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.

5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ἐν χερσὶν αὐτῶν.

6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ Θεὸς Ἰακὼβ, ἐνυσταξάτωσαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις.

7 Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου.

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν,

9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς. Διάψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμήσεως ἑορτάσει σοι.

11 Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ ἴσεσι δῶρα τῷ φοβερῷ·

12 Καὶ ἀφαιρεμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. οζ'. 77.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθούμ, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ΦΩνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε μοι.

2 Ἐν

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα τῇ χερσί μου, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.

3 Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα.

4 Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια.

6 Ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος; καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

8 Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπόκοπτει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

9 Μὴ ὤκτιρήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Διάψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

13 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

14 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ.

16 Εἶδόσαν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδόσαν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

17 Πλῆθος ὕδατος ἦχος ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.

18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἐτρόμησεν ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

ΨΑΛΜ. οὐ. 78. Ἀσσεριναὶ ὦδαί. Σωσέστρατος, τοῦ Ἀσάφ.

ΠΡοσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγνωμεν αὐτὰ, καὶ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν· ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ Κυρίου καὶ τὰς δυνασείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.

5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ· ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

6 Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ τεχθησόμενοι·

7 Καὶ ἀναστήσονται, καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

8 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·

9 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα· γενεὰ ἥτις οὐκ ἐκατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

10 Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

11 Οὐκ ἐφύλαξαν τὸν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορευθῆναι.

12 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν ἐνεργεσιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·

13 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.

14 Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

15 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

16 Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

17 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

18 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ, παραπικραίνειν Ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ.

19 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

20 Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον, Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

21 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χειμάῤῥοι κατελύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

22 Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

23 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπερἄνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε.

25 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐδώκεν αὐτοῖς·

26 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος· ὁδοποιησιὰν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

27 Ἀπῆρεν Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα.

28 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον

ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πλέροτά.

29 Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκιωμάτων αὐτῶν.

30 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὸ ὄρεξιν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ὀρέξεως αὐτῶν.

31 Ἔτι τῶν βρωσέων ὄντων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ὀπίσθυσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ ταραχῆς.

34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθρίζον πρὸς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ὄζει, καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ὄζει.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ὀπισώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δέ ὄζει οἰκτίρμων, καὶ ἱλάσεται περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ·

39 Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσῃ τῇ ὀργῇ αὐτοῦ.

40 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα παροδεύον, καὶ οὐκ ὑποστρέφον.

41 Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

42 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

43 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

44 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

45 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.

46 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς.

47 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

48 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.

49 Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.

50 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ· θυμὸν, καὶ ὀργὴν, καὶ θλῖψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.

51 Ὡ-

51 Ὡδὲ ποίησε πέλβον τῇ ὀργῇ αὐτῦ, καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτυ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.

52 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἀπαρχὴ πάντις πόνυ αὐτῦ ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.

53 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτῦ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.

54 Καὶ ὡδήγησεν αὐτὸς ἐπ' ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν· καὶ τὸς ἐχθρὸς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

55 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτῦ, ὄρος τῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτῦ.

56 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπυ αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτὸς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας· καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τῦ Ἰσραήλ.

57 Καὶ ἐπείρασε καὶ παρώξυναν τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον· καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.

58 Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.

59 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

60 Ἤκυσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένασε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

61 Καὶ ἀπέστησε τὴν σκηνὴν Σιλὼμ, σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

62 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὸ ἰσχυὸν αὐτῶν, καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.

63 Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτῦ, καὶ τὸν κληρονομίαν αὐτῦ ὑπερεῖδε.

64 Τὸς νεανίσκυς αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν.

65 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.

66 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὕπνος Κύριος, ὡς δυνατὸς καὶ κεκραπαληκὼς ἐξ οἴνυ.

67 Καὶ ἐπάταξε τὸν ἐχθρὸς αὐτῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ὀνειδισμὸν αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

68 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσὴφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο.

69 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.

70 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτῦ ἐν τῇ γῇ, ἐθεμελίασεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

71 Καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων·

72 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτῦ·

73 Καὶ ἐποίμανεν αὐτὸς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτῦ,

αὐτῆ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτῆς ὡδήγησεν αὐτάς.

ΨΑΛΜ. οθ'. 79. Ἐωθιναὶ ᾠδαί.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 Ὁ Θεός, ἦλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον.

2 Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

4 Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

5 Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ, εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

8 Μὴ μνησθῇς ἡμῖν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ φθασάτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς· ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

10 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

11 Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

12 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων· κατὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

13 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.

14 Ἡμεῖς δὲ ὁ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν διηγησόμεθα τὴν αἴνεσίν σου.

ΨΑΛΜ. π'. 80.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμός.

1 Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι.

2 Ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

3 Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ὑπόφαινον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

4 Κύ-

4 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ὅτι τῷ προσευχὴν τοῦ δούλου Σου;

5 Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

6 Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

7 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν Σου, καὶ σωθησόμεθα.

8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.

9 Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.

10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

12 Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς; καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν.

13 Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὰς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

14 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά Σου· καὶ ἐπὶ τὸν υἱὸν τὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

16 Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου Σου ἀπολοῦνται.

17 Γενηθήτω ἡ χεὶρ Σου ἐπὶ Ἄνδρα δεξιᾶς Σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ Σοῦ· ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικαλεσόμεθα.

19 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν Σου, καὶ σωθησόμεθα.

ΨΑΛΜ. πα'. 81.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν· ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

3 Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν.

4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κρῖμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῇ κοφίνῳ ἐδουλεύσαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρύσατό σε· ἐπήκουσά Σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος. Διάψαλμα.

8 Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος Ἀντιλογίας.

9 Ἄκου-

9 Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι· Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου.

10 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ.

11 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.

12 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

13 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ὁπτήματα τῆς καρδίας αὐτῶν· πορεύσονται ἐν τοῖς ὁπτήμασιν αὐτῶν.

14 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη·

15 Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα· καὶ ὅπου τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.

16 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

17 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στάτου πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ. πϚ'. 82. Ἐστερεώθη ὀργή.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρίνει.

2 Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

3 Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ· ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε·

4 Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

5 Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες.

7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

8 Ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν· ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜ. πγ'. 83.

Ὠδὴ ψαλμοῦ, τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς μηδὲ κατασταυνῇς ὁ Θεός.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἠχήσαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.

3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην· καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

4 Εἶπαν, Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους· καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ὅπου αὐτοὶ, κατὰ σοῦ διεθέντο.

6 Τὰ σκηνώματα τῆς Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μοὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,

7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσὼρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγένοντο εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. Διάψαλμα.

9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῷ

Μαδιὰμ καὶ τὴν Σισάρα, ὡς τὸν Ἰαβὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισῶν.

10 Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδὼρ, ἐγένηθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

11 Θὲς τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὼρὴβ καὶ Ζὴβ, καὶ Ζεβεὲ καὶ Ζαλμανὰν, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν·

12 Οἵτινες εἶπον, Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ.

13 Ὁ Θεός μου θὲς αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου,

14 Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη·

15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου σωτηρέξεις αὐτούς.

16 Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε.

17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

18 Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πάσῃ τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. πδ'. 84.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν λευκῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ, ψαλμός.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

3 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῇ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, ὅπου τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Διάψαλμα.

5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθέτης.

7 Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διάψαλμα.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός· καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

11 Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου, μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

12 Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

13 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σε.

ΨΑΛΜ. πέ. 85.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου· ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἄφηκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθήσῃ ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

6 Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς· καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοι.

7 Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου· καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

13 Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσῃ εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. πϛ'. 86. Εὐφράνθητι ψυχή.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου· ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

2 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σε.

3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρός σε κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρός σε, Κύριε, τὴν ψυχήν μου.

5 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρός σε, ὅτε ἐπήκουσάς μου.

8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε· καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.

11 Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου

τῶ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

12 Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ· καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἅδου κατωτάτου.

14 Ὁ Θεός παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ· καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προσέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜ. πζ'. 87.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

2 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

3 Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

4 Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.

5 Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ, Ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος.

6 Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ.

7 Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜ, πη'. 88.

Ὠδὴ ψαλμὸς τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελὲθ τοῦ ἀποκρίνασθαι, συνέσεως Αἰμὰν τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκραύξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου· εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

2 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

3 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος,

4 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὡσεὶ τραυματίαι κατεῦδοντες ἐν τάφῳ, οὓς οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

5 Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

6 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Διάψαλμα.

7 Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

8 Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

9 Οἱ

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πλωχείας· ἐκέκραξα πρός σε Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρός σε τὰς χεῖράς μου.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

11 Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

13 Κἀγὼ πρός σε Κύριε ἐκέκραξα, καὶ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

14 Ἱνατί Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

15 Πτωχὸς εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

16 Ἐπ' ἐμὲ ἦλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φόβοι σου ἐξετάραξάν με.

17 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛΜ. ΞΞ Ἐπιστήμη πθ'. 89. ΞΞ ᾠδή.

Συνέσεως Αἰθὰμ τοῦ Ἰσραηλίτου.

ΤΑ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ὅτι εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἐλεηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ;

7 Τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;

8 Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

9 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὁμοιός σοι; δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.

10 Σὺ δεσπόζεις τῆς ἀρχῆς τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.

11 Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

12 Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

13 Τὸν Βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας· Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

14 Σὸς

14 Σὸς ὁ βραχίων μ̄ δυναστείας· κραταιωθήτω ἡ χείρ σε, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σε.

15 Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σε· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται τοῦ προσώπου σε.

16 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σε πορεύσονται.

17 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ὑψωθήσονται.

18 Ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σύ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

19 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντιλῆψις, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

20 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, Ἐβοήθησα βοηθείαν ἐπὶ δυνατόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

21 Εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἐχρισα αὐτόν.

22 Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου καταρτιεῖ αὐτόν.

23 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

24 Καὶ συκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

25 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

26 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

27 Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, Πατήρ μου εἶ σύ, Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

28 Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

29 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

30 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

31 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν·

32 Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν· ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

34 Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω· ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῇ ἁγίᾳ μου, εἰ τῷ Δαβὶδ ψεύσομαι;

35 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.

36 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Διάψαλμα.

37 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξου-

δένω-

δέναντας, ἀνεβόλε τὸν Χριστόν σε.

38 Κατέσρεψας τὴν διαθήκην τῦ δόλε σε, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτῦ.

39 Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμὸς αὐτῦ· ἔθε τὰ ὀχυρώματα αὐτῦ δειλίαν.

40 Διήσπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτῦ.

41 Ὕψωσας τὸν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, εὐφρανας πάντας τοὺς ἐχθρὸς αὐτῦ.

42 Ἀπέσρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτῦ, καὶ ὐκ ἀντελάβε αὐτῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

43 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμῦ αὐτῦ τὸν θρόνον αὐτῦ εἰς τὴν γῆν κατέρηξας.

44 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τῦ χρόνε αὐτῦ, κατέχεας αὐτὸν αἰσχύνην.

45 Ἕως πότε Κύριε ἀποσρέφῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σε;

46 Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόσασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱὸς τῶν ἀνθρώπων.

47 Τίς ἐσιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ ὐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτῦ ἐκ χειρὸς ᾅδε; Διάψαλμα.

48 Ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σε τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε,

49 Μνήσθητι Κύριε τῦ ὀνειδισμῦ τῶν δούλων σε, ὃ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν·

50 Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σε, Κύριε, ὃ ὠνείδισαν τὸ ἀνταλλαγμα τῦ Χριστῦ σε. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ΝΒ΄. 90. Ἐσθηναὶ δυχαί.

Προσευχὴ τῦ Μωϋσῆ ἀνθρώπῳ τῦ Θεῦ.

ΚΥριε καταφυγὴ ἐγένθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

2 Πρὸ τῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκεμένην, καὶ ἀπὸ τῦ αἰῶνος καὶ ἕως τῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Μὴ ἀποσρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν· καὶ εἶπας, Ἐπισρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σε Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε· καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

5 Τὰ ὀξενόματα αὐτῶν ἔτη ἐσαν· τὸ πρωϊ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.

6 Τὸ πρωϊ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρωθείη καὶ ξηρανθείη.

7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σε, καὶ ἐν τῇ θυμῷ σε ἐταραχθημεν.

8 Ἔθε τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σε, τὸν αἰῶνα ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τῦ προσώπε σε.

9 Ὅτι πάσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σε ἐξελιπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν

ἡμῶν ἀεὶ ἀρχὴν ἐμελέτων.

10 Αἱ ἡμέραι τῆς ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν δυνατείαις ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος, ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σε, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σε τὸν θυμόν σε, ἐξαριθμήσασθαι;

12 Τὴν δεξιάν σε ὕστις γνωρίσειν μοι, καὶ οὓς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

13 Ἐπίστρεψον Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σε.

14 Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σε Κύριε· καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

15 Εὐφράνθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμέρων ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.

16 Καὶ ἴδε ὅτι οὗ δούλος σε καὶ ὅτι τὰ ἔργα σε, καὶ ὁδήγησον οὓς υἱὰς αὐτῶν.

17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜ. ϙα'. 91.

Ἄσις ᾠδὴ τῷ Δαυὶδ, Ἀνεπτέρωσε πῦρ· Ἑξαιρέσις.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

4 Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

6 Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, σοὶ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

9 Ὅτι σὺ Κύριέ ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

10 Οὐ προσελεύσεταί σοι κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.

11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαί σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

12 Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

13 Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ

καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

15 Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτῷ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτὸ, καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜ. μϛ'. 92.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

ΑΓαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε·

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

3 Ἐν δεκαχόρδῳ, ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

4 Ὅτι ἔυφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

5 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε; σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

8 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται· καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

9 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆρας μου ἐν ἐλαίῳ πίονι·

10 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

11 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

12 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

13 Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται·

14 Τοῦ ἀναγγεῖλαι, ὅτι εὐθὺς Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ξγ'. 93. Ἑσπερινὰὶ ὠδαί.

Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς προσαββάτου ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ, αἴνου ᾠδὴ τοῦ Δαβίδ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

2 Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

3 Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

4 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ὀπτείλας αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

5 Θαυμασοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

6 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τὸν οἶκον σου

σε πρέπει ὁ ὕμνημα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ϟδ'.94.

Ψδμὸς τῷ Δαβὶδ, τετράδι Σαββάτε.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο.

2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν· ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3 Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;

4 Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

5 Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.

6 Χήραν καὶ πάροικον ἀπέκτειναν, καὶ ὀρφανοὺς ἐφόνευσαν.

7 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

8 Συνίετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ πότε φρονήσατε;

9 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;

10 Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12 Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν·

13 Τοῦ πραΰναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

14 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει·

15 Ἕως δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα.

16 Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους; ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;

17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παρέβραχὺ παῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.

18 Εἰ ἔλεγον, Σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι.

19 Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου ἐὐφραναν τὴν ψυχήν μου.

20 Μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα;

21 Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσουσι.

22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. ξέ. 95. Ἑωθιναὶ ὠδαί.

Αἶνος ὠδῆς Δαβὶδ· Ἀνεπίγεγραπται πρὸ Ἐβραίοις.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν.

4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν.

5 Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

8 Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσεράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα, Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου;

ΨΑΛΜ. ϙέ'. 96.

Αἶνος ὠδῆς τοῦ Δαβὶδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν. Ἀνεπίγραπτος πρὸ Ἐβραίοις.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἁγιασμὸς καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9 Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ· σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὅτι Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ

γῆ κατόρθωσε τὸ δεξιὰ μέτρον, ὅτι ἐστερέωσε τὴν γῆν· οὐ σαλευθήσεται.

11 Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

13 Ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϟϚ'. 97.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ ἱδρύετο· Ἀνεπιγράφως παρ' Ἑβραίοις.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίσις κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

3 Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

4 Ἔφηναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ· εἶδε, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

5 Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

6 Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.

8 Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών· καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε·

9 Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν· σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρόν· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.

11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

12 Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϟζ'. 98. Ἐπεφάνησαν αἱ δυχαί.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος.

2 Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

3 Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

4 Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ· εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

5 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα

πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε κ) ἀγαλλιᾶσθε κ) ψάλατε.

6 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ κ) φωνῇ ψαλμοῦ,

7 Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, κ) φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.

8 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα κ) τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη κ) πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

9 Ποταμοὶ κροτήσατε χειρὶ ὁμοῦ πάντα· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν.

10 Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κ) λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜ. ϟδ'. 99.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, κ) ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

3 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν κ) ἅγιόν ἐστι.

4 Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν κ) δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.

5 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, κ) προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

6 Μωϋσῆς κ) Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, κ) Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, κ) αὐτὸς ἐπήκουσεν αὐτῶν.

7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, κ) τὰ πρόσταγματα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν, ὁ Θεὸς σὺ ἱλάσθητι ἐγίνου αὐτοῖς, κ) ἐκδικῶν ὅλα πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

8 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, κ) προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ρ'. 100.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ εἰς ἐξομολόγησιν.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

2 Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς κ) οὐχ ἡμεῖς· ἡμεῖς ἡ λαὸς αὐτοῦ κ) πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

3 Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

4 Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, κ) ἕως γενεᾶς κ) γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϙά. 101.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Ἔλεος κ) κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε, ψαλῶ.

2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ.

3 Πότε ἥξεις πρὸς μέ; διαπορεύομαι ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

4 Οὐ προσπεθέμην πρὸ ὀφθαλμοῦ μου πρᾶγμα παρανομον· ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα, οὐκ ἐκολλήθη μοι.

5 Καρδία σκαμβὴ ἐκκλινέτω ἀπ' ἐμοῦ· τὸ πονηρὸν οὐκ ἐγνώσομαι.

6 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρᾳ τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

7 Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

8 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθίσαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ.

9 Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

10 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατηύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

11 Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ΨΑΛΜ. ϛ ζ' Ἐφύλαξάν με. ϛϐ'. 102. ζ ϛ δυναι.

Περσεύχεται τῷ παλαιῷ, ὅταν ἀναθάσῃ καὶ ἁγιάσῃ τὸν λοιπὸν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ αὐτοῦ.

ΚΥριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σε ἐλθέτω.

2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου· καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

4 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μοναζον ἐπὶ δώματος.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

9 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἐφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν· κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν, ὅτι ἥκει καιρός.

14 Ὅτι ἠθέλησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς,

οἰ

καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσει.

15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σε.

16 Ὅτι οἰκοδομήσῃ Κύριος τὴν Σιὼν, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

17 Ἐπέβλεψεν ὅτι τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον·

19 Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὑψους ἁγίας αὐτοῦ· Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε·

20 Τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων, τοῦ λύσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,

21 Τοῦ διαγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίε, καὶ τὸν αἶνον αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

22 Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ὁμοῦ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχὺν αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

24 Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

25 Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

26 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·

27 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜ. ργ'. 103.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·

3 Τὸν ἱλαστεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

5 Τὸν ἐμπιμπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ὀρεξίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακροθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησικακήσει.

10 Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας

ας

ας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, ἀδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῆς ἀρανᾶ ἀπὸ τᾶς γᾶς ἐκραταίωσε Κύριος, τὸ ἔλεος αὐτῦ ἐπὶ τὸς φοβεμένως αὐτόν.

12 Καθάσον ἀπέχωσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱὸς, ᾠκτείρησε Κύριος τὸς φοβεμένως αὐτόν.

14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χὰς ἐσμέν.

15 Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτῦ ὡσεὶ ἄνθος τᾶ ἀγρᾶ, ἔτως ἐξανθήσει.

16 Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, κ' οὐχ ὑπάρξει, κ' οὐκ ἐπιγνώσετ' ἔτι τὸν τόπον αὐτῦ.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τᾶ Κυρίᾳ ἀπὸ τῶ αἰῶνος κ' ἐς τὸν αἰῶνος ἐπὶ τὸς φοβεμένως αὐτόν, κ' ἡ δικαοσύνη αὐτῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν·

18 Τοῖς φυλάσσοισι τὰ διαθήκην αὐτῦ, κ' μεμνημένοις τᾶς ἐντολᾶν αὐτῦ, τᾶ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ ἀρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτῦ· κ' ἡ βασιλεία αὐτῦ πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτῦ, δυνατοὶ ἰσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτῦ, τᾶ ἀκοῦσαι τᾶς φωνᾶς τῶ λόγων αὐτῦ.

21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῦ, λειτουργοὶ αὐτῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τᾶς δεσποτείας αὐτῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μα τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ρϟ'. 104. Ἐπερειναὶ δύχαι.

Ψαλμὸς τῶ Δαβὶδ, ὑπὲρ τᾶ κόσμω συστάσεως.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μα τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μα ἐμεγαλεώθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν κ' μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω.

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸ ἀρανὸν ὡσεὶ δέρριν·

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὸν ἐπίβασιν αὐτῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·

4 Ὁ ποιῶν τὸς ἀγγέλως αὐτῦ πνεύματα, κ' τὸς λειτουργὸς αὐτῦ πυρὸς φλόγα·

5 Ὁ θεμελιῶν τὰν γᾶν ἐπὶ τὸν ἀσφάλειαν αὐτᾶς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτᾶς, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σα φεύξονται, ἀπὸ φωνᾶς βροντᾶς σα δειλιάσουσιν.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, κ' καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

9 Ὅριον ἔθης ὃ οὐ παρε-

λεύ-

ἐλδύσον), καὶ ὃ ὑπερέψασι καλύψαι τὸν χιῶ.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιῶσι πάντα τὰ θηρία τὸν ἀγρόν, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·

15 Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

16 Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.

17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· τὰ ἐρωδιὸς ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

18 Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητοῦσι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε! πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπλήρωθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.

27 Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτοῖς ἐν καιρῷ.

28 Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

29 Ἀποστρέψαντος δὲ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀνταναλεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται· καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ἔστω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ

ζαὶ μᾶ, ψαλῶ τῷ Θεῷ μκ ἔας ὑπάρχω.

34 Ἡδωθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μκ· ἐγὼ δὲ ὐφρανθήσομαι ὀπὶ τῷ Κυρίῳ.

35 Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ ψυχή μκ τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ρέ. ιος. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ἄσατε αὐτῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

3 Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε· τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου ἃ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς·

9 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ καὶ τὸν ὅρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαὰκ·

10 Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον·

11 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστὸς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ·

13 Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον·

14 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·

15 Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μκ, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μκ μὴ πονηρεύεσθε.

16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ὀπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συέτριψεν.

17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

18 Ἐταπείνωσε ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρος διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·

19 Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.

20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν·

21 Κατέστησεν αὐτὸν Κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ·

22 Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.

23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ παῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.

24 Καὶ ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ

αὐτῶν σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς.

25 Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτῆς· τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτῆς.

26 Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτῆς, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῇ.

27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτῆς, καὶ τῶν τεράτων αὐτῆς ἐν γῇ Χάμ.

28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν· ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτῆς.

29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθῦας αὐτῶν.

30 Ἐξεῤῥύη ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

31 Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.

32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίων αὐτῶν.

34 Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρὶς, καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ κατέφαγε πᾶντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

35 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν πάντος πόνου αὐτῶν.

36 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

37 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.

38 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

39 Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.

40 Διέῤῥηξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

41 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτῆς· τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτῆς.

42 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτῆς ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῆς ἐν ἀγαλλιάσει.

43 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

44 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῆς, καὶ τὸν νόμον αὐτῆς ἐκζητήσωσιν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ρς'. 106. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα.

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου; ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῷ λαῷ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου,

5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τῶν ἐλέους σου, καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ, ὡς ἐν ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς· εἷς ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐπελείφθη.

12 Καὶ ὤπισθυ δοὺς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.

13 Ἐπάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐπεθύμησαν ὀπτασίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

16 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου.

17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ὀπὶ τὸν συναγωγὸν Ἀβειρών.

18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.

19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρὴβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον.

21 Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτοὺς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,

22 Θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ, φοβερὰ ὀπὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς.

23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.

24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ὀπιθυμητήν· οὐκ ὀπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.

26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ·

27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι,

θνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πληγή.

30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος Ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς.

33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς·

35 Καὶ ἐμίχθησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγένηθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον· καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.

37 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν· καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι,

38 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν· καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

39 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ὀπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·

40 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.

41 Καὶ ἐθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

42 Πλειάκις ἐρύσατο αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

43 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῇ θλίβεσθαι αὐτοὺς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν·

44 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς, ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.

45 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

46 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ρζ'. 107. Ἑωθιναὶ ὄυχαί.

Ἀλληλέϊα.

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ, ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν.

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

11 Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν.

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν· ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.

15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσι τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν

αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

27 Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῇ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔγη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασε, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

32 Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

33 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

35 Ἔθετο τὴν ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

36 Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικίας.

37 Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος.

38 Καὶ ἐυλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

39 Καὶ ὀλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδυνῆς.

40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πλησμονῆς, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

42 Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

ΨΑΛΜ. ρη'. 108. } Ἐπερωτικὴ ᾠδή.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαβίδ.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

2 Ἐξεγέρθητε ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητε ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

3 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου,

6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Ἀγαλλιάσομαι

κ) διαμερισῶ Σικιμα, κ) τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

8 Ἐμὸς ὁ Γαλαὰδ κ) ἐμὸς ὁ Μανασσῆς, κ) Ἐφραὶμ ἀντίλημψις τῆς κεφαλῆς μου.

9 Ἰούδας βασιλεύς μου· Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὸν Ἰδουμαίαν ὁπλισθήσομαι τὴν ὑποδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν τειχηρῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

11 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; κ) οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, κ) ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

13 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, κ) αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ρϑ'. 109.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ κ) στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη.

2 Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσαν δολίαν· κ) λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, κ) ἐπολέμησάν με δωρεάν.

3 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλόν με· ἐγὼ δὲ προσηυχόμην.

4 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, κ) μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

5 Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, κ) διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

6 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι κατάδικος γενόμενος, κ) ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.

7 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, κ) τὴν ὀπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

8 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, κ) ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.

9 Σαλεύμενοι μεταναστήσωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, κ) ἐπαιτησάτωσαν· ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

10 Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ· κ) διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.

11 Μὴ γενηθήτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γλωσσήσῃ οἰκτίρμονας τοὺς ὀρφανοὺς αὐτοῦ.

12 Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γλώσσῃ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντίον Κυρίου, κ) ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη.

14 Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντὸς, κ) ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·

15 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, κ) κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα κ) πτωχὸν, κ) κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ, τοῦ θανατῶσαι.

16 Καὶ ἠγάπησε κατάραν κ)

κὴ ἥξει ἀυτῷ, κὴ καὶ ἠθέλησεν
εὐλογίαν, κὴ μακρυνθήσεται
ἀπ' ἀυτῦ.

17 Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, κὴ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα ἀυτῦ, κὴ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις ἀυτῦ.

18 Γενηθήτω ἀυτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, κὴ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

19 Τῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίε, κὴ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μκ.

20 Καὶ σὺ Κύριε, Κύριε ποίησον μετ' ἐμῦ ἕνεκεν τῦ ὀνόματός σκ, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σκ.

21 Ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς κὴ πένης εἰμὶ ἐγὼ, κὴ ἡ καρδία μκ τετάραχται ἐντὸς μκ.

22 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι ἀυτὸν ἀπανηρέθην, ἐξεπινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

23 Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, κὴ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

24 Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος ἀυτοῖς· εἶδόν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς ἀυτῶν.

25 Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μκ· κὴ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σκ.

26 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σκ ἀῦτη, κὴ σὺ Κύριε ἐποίησας ἀυτόν.

27 Καταράσονται ἀυτοὶ, κὴ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν· ὁ δὲ δοῦλός σκ εὐφρανθήσεται.

28 Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν, κὴ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην ἀυτῶν.

29 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μκ, κὴ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω ἀυτόν·

30 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μκ.

ΨΑΛΜ. ρι. ℩ ℩ Ἐωθιναὶ ᾠδαί. ℩ ℩

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μκ, Κάθε ἐκ δεξιῶν μκ, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σκ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σκ.

2 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιὼν, κὴ κατεκυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σκ.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σκ· ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σκ, ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρε ἐγέννησά σε.

4 Ὤμοσε Κύριος κὴ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σκ, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χειμάρρε ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛΜ. ριά.111.

Ἀλληλέϊα.

ΕΞομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ.

8 Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, συνετάξατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· συνέσεις ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ριϐ.112.

Ἀλληλέϊα.

ΜΑκάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.

6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σεσάλευται· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον.

8 Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

10 Ἁμαρτωλὸς ὀψεται καὶ ὀργισθήσεται· τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. ριγ'. 113.

Ἀλληλέια.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίε.

2 Ἔιη τὸ ὄνομα Κυρίε εὐλογημένον ἀπὸ τῦ νῦν ϗ ἕως τῦ αἰῶνος.

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίε μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίε.

4 Ὑψηλὸς ὑπὲ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ὑπὲ τῦς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτῦ.

5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ϗ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ ϗ ἐν τῇ γῇ;

6 Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, ϗ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα,

7 Τῦ καθίσαι αὐτὸν μετ' ἀρχόντων, μετ' ἀρχόντων λαῦ αὐτε.

8 Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα υἱῶν τερπομένην.

ΨΑΛΜ. ριδ'. 114. Ἐν τῷ ἐξελθεῖν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτε, οἶκος Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρε.

Ἀλληλέια.

2 Ἐγένετο Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτε, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτε.

3 Ἡ θάλασσα εἶδε ϗ ἔφυγε, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, ϗ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

5 Τί σοι ὄντι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; ϗ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

6 Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ; ϗ οἱ βουνοὶ, ὡς ἀρνία προβάτων;

7 Ἀπὸ προσώπε Κυρίε ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπε τῦ Θεῦ Ἰακώβ.

8 Τῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, ϗ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

ΨΑΛΜ. ριέ. 115.

Μὴ ἡμῖν Κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σε δὸς δόξαν· ὑπὲ τῷ ἐλέει σε, ϗ τῇ ἀληθείᾳ σε.

2 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Πῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

3 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ϗ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

4 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον ϗ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχουσι, ϗ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, ϗ οὐ βλέπουσιν.

6 Ὦτα ἔχουσι, ϗ οὐκ ἀκούσουσιν· ῥῖνας ἔχουσι, ϗ οὐ μυρανθήσονται.

7 Χεῖρας ἔχουσι, ϗ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, ϗ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

8 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, ϗ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς· εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς· ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ὁ οὐρανὸς τῷ οὐρανῷ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐχὶ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ριε'.116. Ἐνθυμοῦ καὶ ὄχαι.

Ἀλληλούϊα.

1 Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὗρόν με.

4 Θλῖψιν καὶ ὀδύνην ηὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

11 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκε μοι;

12 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

13 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

14 Ὦ Κύριε ἐγὼ δοῦλός σός, ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

15 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,

σεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

16 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ριζ'. 117.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

2 Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ριη'. 118.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

6 Κύριός μοι βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Κύριός μοι βοηθός, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

8 Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.

9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας.

10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

12 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

13 Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.

14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

16 Δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ με· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.

18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.

20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου,

ρίς, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

23 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὦ Κύριε σῶσον δή, ὦ Κύριε εὐόδωσον δή.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

27 Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συνστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε.

29 Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

30 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ριθ'. 119. Ἑπτερινὰ καὶ ὄρθρου.

Ἀλληλούϊα.

ΑΛΕΡΗ.

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

5 Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

ΒΕΤΗ.

9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; Ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως οὐ μὴ ἁμάρτω σοι.

12 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἠτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 Ἐν

15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς Cκ ἀδολεχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς Cκ.

16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί Cκ μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων Cκ.

GIMEL.

17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ Cκ· ζήσομαι, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους Cκ.

18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου Cκ.

19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά Cκ ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν Cκ.

22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά Cκ ἐξεζήτησα.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός Cκ ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί Cκ.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά Cκ μελέτη μου ὁδὸς, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματα Cκ.

DALETH.

25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον Cκ.

26 Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Cκ.

27 Ὁδὸν δικαιωμάτων Cκ συνέτισόν με, καὶ ἀδολεχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις Cκ.

28 Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· ἐβεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις Cκ.

29 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30 Ὁδὸν ἀληθείας ἠρεπσάμην, τὰ κρίματά Cκ οὐκ ἐπελαθόμην.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις Cκ Κύριε, μή με καταισχύνῃς.

32 Ὁδὸν ἐντολῶν Cκ ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

HE. Ἑωθιναὶ ὦδαί.

Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων Cκ, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον Cκ, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ Cκ ζήσόν με.

38 Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ

τὸ λόγιόν σε εἰς τὸν φόβον σε.

39 Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπεπόθησα, ὅτι τὰ κρίματά σε χρηστά.

40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ζῆσόν με.

VAU.

41 Καὶ ἐλθοί ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σε Κύριε, τὸ σωτήριόν σε κατὰ τὸ λόγιόν σε.

42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σε.

43 Καὶ μὴ ἀφέλῃς ἐκ τοῦ στόματος μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σε ἐπήλπισα.

44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σε διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐξεζήτησα.

46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σε ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε, αἷς ἠγάπησα σφόδρα.

48 Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σε, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν τοῖς δικαιώμασί σε.

ZAIN.

49 Μνήσθητι τοῦ λόγου σε τῷ δούλῳ σε, ᾧ ἐπήλπισάς με.

50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σε ἔζησέ με.

51 Ὑπερήφανοι παρέλυόμην ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σε οὐκ ἐξέκλινα.

52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σε ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

53 Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σε.

54 Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σε, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σε Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σε.

56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σε ἐξεζήτησα.

CHETH.

57 Μερίς μου εἶ Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σε.

58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σε ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σε.

59 Διελογισάμην τὰς ὁδούς σε, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σε.

60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σε.

61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σε οὐκ ἐπελαθόμην.

62 Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τοῖς κρίμασι τῆς δικαιοσύνης σε.

63 Μέ-

63 Μέτοχός ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

64 Τὸ ἔλεός σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

ΤΕΤΗ.

65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

66 Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸν λόγιόν σου ἐφύλαξα.

68 Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

70 Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72 Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

JOD. ῾ Ἑπτερυγία ψυχαί.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· σύνες μοι, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

74 Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

75 Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76 Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι· ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν.

78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

79 Ἐπιστρεψάτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

CAPH.

81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με;

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν παχνῇ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐν τοῖς κατα-

διακόνταν με κρίσιν;

85 Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' ἐχ ὡς ὁ νόμ☧ σε Κύριε.

86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σε ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξαν με, βοήθησόν μοι.

87 Παραβεχὸ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σε.

88 Κατὰ τὸ ἔλεός σε ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σε.

LAMED.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγ☧ σε διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σε· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Τῇ διατάξει σε διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλά σοί.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμ☧ σε μελέτη μου ἦν, τότε ἂν ἀπολόμην ἐν τῇ ταπεινώσί μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σε, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94 Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σε ἐξεζήτησα.

95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαί με, τὰ μαρτύριά σε συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σε σφόδρα.

MEM.

97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σε Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

98 Ὑπὲρ ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τῇ ἐντολῇ σε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνά μοί ἐστιν.

99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σε μελέτη μου ἐστίν.

100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σε.

102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

103 Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σε, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

NUN. Ἐκφυγαὶ δύο.

Λύχν☧ τοῖς ποσί μου ὁ νόμ☧ σε, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

106 Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.

107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸ λόγιόν σε.

108 Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός

τὸς μὲ ὠδόκησον δὴ Κύριε, κ᾽ τὰ κρίματά σε δίδαξόν με.

109 Ἡ ψυχή μὲ ἐν ταῖς χερσί σε διαπαντὸς, κ᾽ τὸ νόμε σε ὐκ ἐπελαθόμην.

110 Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, κ᾽ ἐκ τῶν ἐντολῶν σε ὐκ ἐπλανήθην.

111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σε εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τ᾽ καρδίας με ὗτοί.

112 Ἔκλινα τὸν καρδίαν μὲ τὸ ποιῆσαι τὰ δικαιώματα σε εἰς τὸν αἰῶνα δι᾽ ἀνταπόδομιν.

SAMECH.

113 Παρανόμες ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σε ἠγάπησα.

114 Βοηθός μὲ κ᾽ ἀντιλήπτωρ μὲ εἶ σὺ, εἰς τὸν λόγες σε ἐπήλπισα.

115 Ἐκκλίνατε ἀπ᾽ ἐμῦ πονηροὶ, κ᾽ ἐξεβασανίσω τὰς ἐντολὰς τ᾽ Θεῦ μὲ.

116 Ἀντιλαβέ μὲ κατὰ τὸ λόγιόν σε, κ᾽ ζήσομαι μὲ κ᾽ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τ᾽ προσδοκίας μὲ.

117 Βοήθησόν μοι, κ᾽ σωθήσομαι, κ᾽ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σε διαπαντός.

118 Ἐξουδένωσας πάντας τὸς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τ᾽ δικαιωμάτων σε, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα ἀυτῶν.

119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τὸς ἁμαρτωλὸς τῆς γῆς, διὰ τῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σε.

120 Καθήλωσον ἐκ τῦ φόβε σε τὰς σάρκας μὲ ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σε ἐφοβήθην.

AIN.

121 Ἐποίησα κρίμα κ᾽ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

122 Ἐκδέξαι τὸν δοῦλόν σε εἰς ἀγαθὸν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοί μὲ ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σε, κ᾽ εἰς τὸ λόγιον τ᾽ δικαιοσύνης σε.

124 Ποίησον μετὰ τῦ δούλε σε κατὰ τὸ ἔλεός σε, κ᾽ τὰ δικαιώματά σε δίδαξόν με.

125 Δοῦλός σε εἰμὶ ἐγὼ, σύνες μοι, κ᾽ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σε.

126 Καιρὸς τῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σε.

127 Διὰ τῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σε ὑπὲρ χρυσόν κ᾽ τοπάζιον.

128 Διὰ τῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σε κατωρθέμην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας ἐμίσησα.

PE.

129 Θαυμάσια τὰ μαρτύριά σε, διὰ τῦτο ἐξεβασάνισεν ἀυτὰ ἡ ψυχή μὲ.

130 Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σε φωτιεῖ κ᾽ συνετιεῖ νηπίους.

131 Τὸ στόμα μὲ ἀνοιξα, κ᾽ ἕλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐπεθύμησα.

132 Ἐπήλπισάν με καὶ ἐλιγόστευσάν με· κατὰ τὸ κύμα τῶν ἁμαρτιῶν σου ἀπόστησον τὸ σπέρμα σου.

133 Τὰ διαζώματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου· καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου.

ΖΑΔΕ.

137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο οἱ λόγοι σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερος ἐγὼ εἰμὶ καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὑρόσαν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· σύνεσιν μοι χάρισαι, καὶ ζήσομαι.

COPH

145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε· τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

146 Ἐκέκραξά σε, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

147 Προέφθασα ἐν ὄρθρῳ, καὶ ἐκέκραξα· εἰς σοὺς λόγους σου ἤλπισα.

148 Προέφθασαν αἱ ἐννυχεύσεις μου πρός σε τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

150 Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

151 Ἔγγυς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

RESH.

153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ῥῦσαί με, ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην.

154 Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸ λόγιόν σου ζῆσόν με.

155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί Κύριε· κατὰ τὸ κρί-

μά

μοί σε ζῆσόν με.

157 Πολλοὶ οἱ διώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σε οὐκ ἐξέκλινα.

158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σε οὐκ ἐφύλαξαντο.

159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἠγάπησα Κύριε· ἐν τῷ ἐλέει σε ζῆσόν με.

160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σε ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.

SCHIN.

161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶ λόγων σε ἐφοβήθησεν ἡ καρδία μου.

162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ὀπὶ τὰ λόγιά σε, ὡς εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην· τὸν δὲ νόμον σε ἠγάπησα.

164 Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ὀπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.

165 Εἰρήνην πολλὴν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σε, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σε Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σε ἠγάπησα.

167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σε, καὶ ἐγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σε καὶ τὰ μαρτύριά σε, ὅτι πάσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σε Κύριε.

TAU.

169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σε Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σε συνέτισόν με.

170 Εἰσέλθοι τὸ αἴτημά μου ἐνώπιόν σε Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σε ῥῦσαί με.

171 Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σε.

172 Φθέγξαιτο ἡ γλῶσά μου τὰ λόγιά σε, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σε δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω χεὶρ σε τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐξελεξάμην.

174 Ἐπεθύμησα τὸ σωτήριόν σε Κύριε, καὶ ὁ νόμος σε μελέτη μου ἐστί.

175 Ζήσεταί ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σε βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σε, ὅτι τὰς ἐντολάς σε οὐκ ἐπελαθόμην.

ΨΑΛΜ. ρκ'. 120. Ἑβδόμαι ᾠδαὶ ἀναβαθμῶν.

ΠΡος Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί δοθείη σοι; καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθράκεσι τοῖς ἐρημικοῖς.

4 Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

5 Πολλὰ παῴκησεν ἡ ψυχή μου, μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην.

6 Ἐγὼ εἰρηνικὸς, ὅταν λαλήσω αὐτοῖς· ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜ. ρκβ'. 121.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χειρὶ δεξιᾷ σου.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.

8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρκβ'. 122.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

2 Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ὁμοῦ.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

7 Γενέσθω εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

8 Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

9 Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜ. ρκγ'. 123.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρός σε ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης

σου

σκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς· ὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς.

3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ὑπερπολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

4 Ἐμπλέον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθρωσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜ. ρκδ'. 124.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΙ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς·

2 Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.

3 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χειμάρρους διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

4 Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

5 Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

6 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

7 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ρκέ. 125.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΟΙ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιὼν· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ.

2 Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς· καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῆς ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων· ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

4 Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς σκολιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ρκς'. 126. Ἐσπερινὰ εὐχαί.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

3 Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

4 Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν· ἐγενήθημεν

ἡσημένῳ διφραινόμενοι.

5 Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ Νότῳ.

6 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θερίσουσι.

7 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. ρκζ'. 127.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΑν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

2 Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἐγρηγόρησεν ὁ φυλάσσων.

3 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδυνῶν, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

4 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ γαστρός.

5 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκπεπτωκυιῶν.

6 Μακάριος ὃς πλήρωσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜ. ρκή. 128.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΜΑκάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φαγέσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς πλευραῖς τοῦ οἴκου σου.

4 Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

5 Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

6 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

7 Καὶ ἴδοις υἱοὺς τοὺς υἱούς σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ρκθ'. 129.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΟλεμήσαι ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

2 Πολεμήσαι ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέλαμον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

7 Οὗ

7 Οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

8 Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παρέρχοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΨΑΛΜ. ρλ'. 130.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΚ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

2 Γενηθήτω τὰ ὦτά σε προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

3 Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;

4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

5 Ὑπέμεινά σε Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.

6 Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας,

7 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον· ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρλα'. 131.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΚΥριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

2 Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

3 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογαλακτισθὲν ἐπὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.

4 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρλβ'. 132. Ἑβδόμη ψαλμῳδία.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΜΝήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραΰτητος αὐτοῦ.

2 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ,

3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνος στρωμῆς μου,

4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου,

5 Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

6 Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτοῦ ἐν Ἐφραθὰ, εὕρομεν αὐτὸν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

7 Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβω-

τὸς τῶ ἁγιάσματός σκ.

9 Οἱ ἱερεῖς σκ ἐνδύσονται δικαιοσύνην, κ) οἱ ὅσιοί σκ ἀγαλλιάσονται.

10 Ἕνεκεν Δαβὶδ τῦ δούλκ σκ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τῦ Χριςῦ σκ.

11 Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, κ) οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

12 Ἐκ καρπῦ τῆς κοιλίας σκ θήσομαι ὅπ τὸ θρόνκ σου.

13 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σκ τὴν διαθήκην μκ, κ τὰ μαρτύριά μκ, ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς, κ) οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τῦ αἰῶνος κ) ὅπ σκ θρόνκ σκ.

14 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

15 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μκ εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν.

16 Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

17 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, κ) οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσει.

18 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριςῷ μκ.

19 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ὅπ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μκ.

ΨΑΛΜ. ρλγ'. 133.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ὅπτοαυτό;

2 Ὡς μύρον ὅπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ὅπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών· τὸ καταβαῖνον ὅπὶ τὴν ὄαν τῦ ἱματίκ αὐτῦ.

3 Ὡς δρόσος Ἑρμὼν ἡ καταβαίνουσα ὅπὶ τὰ ὄρη Σιών.

4 Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, Ζωὴν ἕως τῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρλδ'. 134.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίκ·

2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεῦ ἡμῶν, ἐν ταῖς νυξίν.

3 Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

4 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν κ) τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ρλέ. 135.

Αλληλία.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίε, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον.

2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίε, ἐν αὐλαῖς οἴκε Θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

4 Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιποίησιν ἑαυτῷ.

5 Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν τοῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7 Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

9 Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα, ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10 Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·

11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

13 Κύριε τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

15 Τὰ εἰδώλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται·

17 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

20 Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

21 Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ.

ΨΑΛΜ. ϛ ϛ Ἐαυτοῖς αἱ
ρλϛ'.136. ϛ ϛ ᾠδαί.

Ἀλληλούια.

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς σοφίᾳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τῷ παίσαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δυνάμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

27 Ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ τῷ κυρίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρλζ'. 137.

Τῷ Δαβὶδ, διὰ Ἱερεμίου.

ΕΠὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.

4 Πῶς ἄσομεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

5 Ἐὰν ἐπιλησθῶμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.

6 Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ· ἐὰν μὴ προσαναβήσομαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ ἀρχῆς τῆς εὐφροσύνης μου.

7 Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλὴμ τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

9 Μακάριος ὃς κρατήσει, καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

ΨΑΛΜ. ρλή. 138.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

ΕΞομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι.

2 Ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλωσας ὑπὲρ πᾶν, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ὑπακαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυρρίζωσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

4 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

5 Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7 Ἐὰν πορεύωμαι ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργῇ ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.

8 Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ΨΑΛΜ. ρλϑ'. 139. } Ἐωθιναὶ ὦδαί.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβὶδ ψαλμός, Ζαχαρίᾳ ἐν τῇ διασπορᾷ.

ΚΥριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με, σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπομακρόθεν.

2 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοινίσμα μου σὺ ἐξιχνίασας· καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες.

3 Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἐν γλώσσῃ μου· ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα.

4 Σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκάς ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

5 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐνεδυναμώθη, καὶ οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

6 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

7 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.

8 Ἐὰν ἀναβάλλωμαι τὰς πτέρυγάς μου καὶ ὄρθρου, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης·

9 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.

10 Καὶ εἶπα, Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

11 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

12 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβω μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.

13 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

14 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

15 Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·

16 Ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.

20 Ὅτι ἐρεῖτε ἐν διαλογισμοῖς· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα; καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μῖσος ἐμίσησα αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

23 Δο-

23 Δοκίμασόν με ὁ Θεὸς, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἄτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.

20 Καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ΨΑΛΜ. ρμ'. 140.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΕΞελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

3 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

5 Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· [Διάψαλμα] καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου, ἐχόμβια τρίβοις σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σὺ· ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριε, Κύριε, δύναμις σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ὑπὲρ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

8 Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου τῷ ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσι. Διάψαλμα.

9 Ἡ κεφαλὴ τῶν κυκλούντων αὐτοὺς, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

12 Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τὰ δίκαια τῶν πενήτων.

13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ΨΑΛΜ. ρμα'. 141.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

ΚΥριε ἐκέκραξα πρός σε, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρός σε.

2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

3 Θὲς Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνο-

ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· 6 Ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλὸς μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου, ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν. 7 Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδυνήθησαν. 8 Ὡσεὶ παχὺς γῆς ἐρράγη ὀρεὶ τῆς γῆς· διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην. 9 Ὅτι πρός σε Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου· ὅτι σοι ἤλπισα, μὴ ἀνταγάγῃς τὴν ψυχήν μου. 10 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνέστησάν μοι καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. 11 Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, χαταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜ. ρμβ'. 142. Ἑπτερινὰ ὠδαί.

Σωτέσεως τῷ Δαβὶδ, ἐν τῷ ἔχειν αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον.

ΦΩνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. 2 Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. 3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. 4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. 5 Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου. 6 Ἐκέκραξά πρός σε Κύριε· εἶπα, Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων. 7 Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. 8 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. 9 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως ἂν ἀνταποδῷς μοι.

ΨΑΛΜ. ρμγ'. 143.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, ὁπότε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

ΚΥριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. 2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. 3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐτα-

κατείνασεν εἰς γλῶ τὴν ζωλώμε· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία με.

5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σε, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σε ἐμελέτων.

6 Διεπέτασα πρός σε τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή με ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

7 Ταχὺ εἰσάκουσόν με Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά με· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8 Ἀκουτὸν ποίησόν μοι τοπρωὶ τὸ ἔλεός σε, ὅτι ὅτι σοι ἤλπισα· γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρός σε ἦρα τὴν ψυχήν με.

9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν με· Κύριε πρός σε κατέφυγον.

10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σε· ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός με, τὸ πνεῦμά σε τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

11 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σε Κύριε ζήσεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν με.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σε ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς με, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός σε εἰμί.

ΨΑΛΜ. ρμδ'. 144. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός με.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός με· ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους με εἰς πόλεμον.

2 Ἔλεός με καὶ καταφυγή με, ἀντιλήπτωρ με, καὶ ῥύστης με, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα· ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε, τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ;

4 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παρέρχονται.

5 Κύριε κλῖνον οὐρανὸς καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

6 Ἄστραπον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σε, καὶ συντελέσεις αὐτούς.

7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρα ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων.

8 Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.

9 Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ, ψαλῶ σοι·

10 Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρωμένῳ Δαβὶδ τὸν δοῦ-

λον ἀπὸ ἐν ῥομφαίας πο-
νηρᾶς.

11 Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με
ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε μαται-
ότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δε-
ξιὰ ἀδικίας·

12 Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς
νεόφυτα ἐῤῥιζωμένα ἐν τῇ νε-
ότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες
αὐτῶν πεκαλλωπισμέναι,
πεῤῥεκεσμωμέναι ὡς ὁμοί-
ωμα ναοῦ.

13 Τὰ ταμεῖα αὐτῶν
πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τού-
του εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐ-
τῶν πολύτοκα, πληθύνοντα
ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν.

14 Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτωμα
φειδομένη, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῶν.

15 Ἐμακάρισαν τὸν λα-
ὸν τὸν τοῦτο· μακάριος ὁ
λαὸς ᾧ Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρμέ. 145.

Αἴνεσις τῷ Δαβίδ.

Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ
βασιλεύς μου, καὶ εὐλο-
γήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰ-
ῶνος.

2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄ-
νομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

3 Μέγας Κύριος καὶ αἰνε-
τὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγα-
λοσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέ-
ρας.

4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέ-
σει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυ-
ναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

5 Τὴν μεγαλοπρέπειαν
τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης
σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμά-
σιά σου διηγήσονται·

6 Καὶ τὴν δυναμιν τῶν
φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν
μεγαλωσύνην σου διηγή-
σονται.

7 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς
χρηστότητός σου ἐξερεύξον-
ται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλ-
λιάσονται.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων
ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος.

9 Χρηστὸς Κύριος τοῖς
σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ
αὐτοῦ ὅπι πάντα τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ.

10 Ἐξομολογησάτωσάν
σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα
σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησά-
τωσάν σε.

11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου
ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου
λαλήσουσι·

12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς
τῶν ἀνθρώπων τὴν δυνα-
στείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς
μεγαλοπρεπείας τῆς βασι-
λείας σου.

13 Ἡ βασιλεία σου βασι-
λεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ
ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ· [πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι
τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.]

14 Ὑποστηρίζει Κύριος
πάντας τοὺς καταπίπτοντας,
καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατε-
σκαμμένους.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάν-
των εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ
σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐ-
τῶν

τῶν ἐν ὀδυνηρίᾳ.

16 Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σε, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τὴν δέησιν αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

21 Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ρμς'. 146.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἶνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

2 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, οὐδὲ ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

3 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.

4 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ·

5 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.

6 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδοῦντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι·

7 Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλούς.

8 Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Θεός σου Σιὼν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜ. ρμζ'. 147.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυσθείη αἴνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἰερουσαλὴμ ὁ Κύριος· τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.

4 Ὁ ἀριθμῶν πλῆθος ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς.

7 Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·

8 Τῷ νεφελοβαλοῦντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·

9 Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ὀπὴν καλοῦσιν αὐτόν.

10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, ἐυλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.

14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρηνικά, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·

15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγον αὐτοῦ τῇ γῇ· ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ,

16 Διδοὺς χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσονται,

17 Ἐκβάλλοντι κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

18 Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

19 Ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ.

20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

ΨΑΛΜ. ρμή. 148.

Ἀλληλούϊα, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπερῶνον τῶν οὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·

8 Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·

10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς·

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ὑμολόγησις αὐτοῦ ὑπὲρ γῆς καὶ οὐρανοῦ.

13 Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ρμθ'. 149.

Ἀλληλούϊα.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τὰ κοιτῶν αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·

9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ρν'. 150.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις δυσηχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

9 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Θεῷ.

HINC · LVCEM · ET · POCVLA · SACRA
ALMA
MATER
CANTA
BRIGIA

ΤΥΠΟΙ τῆς ΕΠΙΘΑΛΑΤΤΙΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.

¶ Ἡ Ἑωθινὴ καὶ Ἑσπερινὴ, ἣ καθ' ἡμέραν ὅπῃ τῆς θαλάττης χρῆναι δεῖ, Λειβαρχία, ἢ αὐτὴ ἔστω ἣ καὶ ἐν τῇ τῆδε Δημοσίων Εὐχῶν Βίβλῳ διατέτακται.

¶ Χρησέον ᾗ καθ' ἑκάστω ἐν ᾗ Σπλῳ τῷ Βασιλικῷ καὶ τῇ δύσει ταύταις ὧδε ἐπομβρίοις τροσδυχαῖς.

Ἰδιε Δέσποτα Θεὸς, ὁ μόνος Ἀ ἐκτείνας τὸν οὐρανὸν, καὶ δεσπόζων τῆς κράτους τῆς θαλάσσης· ὁ τροστάγμα γνοὺς τοῦ τροσώπου ὕδατος, μέχρι σωτελείας φωτὸς μὴ σκότος· Ἀρέσκοι σοι εἰς τὸ παντεδύναμον, καὶ ὀμβρίσεα τὴν σὴν τροσταγὴν ὅπῃ δ' ἂν θέλῃς σε, καὶ ᾗ τέλεον ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ μβρ. Φύλαττον ἡμᾶς ἀπό τε τῆδε τῆς θαλάσσης κινδύνων, καὶ τῆς τε ἐχθρᾶς βίας, ὅσε τῶν τε χαριεστάτῳ ἡμῶν Δεσπότῃ τῷ Βασιλεῖ ΚΑΡΟΛΩ, καὶ ᾗ βασιλείας αὐτοῦ φυλακὴν, καὶ τοὺς τῶν θαλασσῶν ὅπῃ ᾗ νομίμοις αὐτοῦ χρείαις διαπραίνοντι, ἄδειαν ἡμᾶς ἔχῃ· ὅπως ὦ τε τῆς ἡμετέρας Νήσε οἰκήτορες ἐκπείρωμεν καὶ ἡσυχία σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν λατρεύωσι, καὶ ἡμεῖς ἐν ἀσφαλείᾳ ἐπαινέσωμεν, ἐφ' ᾧ ᾗ τε ᾗ γῆς εὐλογίαν, μεθ' ὧν διὰ τῶν καμάτε ἡμῶν κατασκόμεθα ἀγαθῶν, ἀπολαύειν, καὶ μετὰ τῆς εὐχαρίστε τῆδε ὁσιότητος ἐκπληρῶν ἐκ μνήμης αἰνεῖν καὶ δοξάζειν τὸ ἅγιον Ὄνομά σε, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Σωσαπῆ.

Φθάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ᾗ τροφάσεσιν ἡμῶν τῇ δυμενεστάτῃ χάριτί σε, καὶ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σε, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχόμβριοι, τροϊόντι, καὶ τελεωθέντι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σε δοξάσωμβρ, καὶ τελδυταῖον διὰ ᾗ ἐλέες σε, τῆς αἰωνίε ζωῆς ἐπιτύχωμεν· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τε Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐν τοῖς ὅπῃ τῇ Θαλάττῃ Χειμῶσι.

Ἰσχυρότατε καὶ ἐνδοξότατε Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ τροστάτων τε τοῖς ἀνέμοις, καὶ πνέσι καὶ διεγείρων τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ καταπραύνων ᾗ στέλον αὐτῆς· Ἡμεῖς κλίσεις μβρ σε, ἐλεεινοὶ ᾗ ἁμαρτωλοὶ, ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἀνάγκῃ ἡμῶν πρός σε κράζομβρ, βοηθείας σου δεόμβροι· σῶσον Κύριε, εἰ ᾗ μὴν, ἀπολύμβθα. Ὁμολογοῦμβρ ὅτι ἀσφαλεῖς τοτε ὄντες, καὶ τὰ πάντα γαληνιῶντα ἐφ' ἡμῖν ἰδόντες, σε τῶ Θεῶ ἡμῶν ὁπλελήσμεθα, καὶ τῇ

ἡσεμαίᾳ ἐν τῷ λόγῳ σε φω-
νῆ προσέχειν, καὶ ταῖς ἐντολαῖς σε πειθαρχεῖν ἀνηνάμεθα.
Ἀλλὰ νῦν ὁρῶμεν ὡς φοβε-
ρὸς σὺ εἶ ἐν πᾶσι τοῖς θαυ-
μαστοῖς σε ἔργοις, ὁ μέγας
Θεὸς, ὁ ὑπὲρ πάντας φοβε-
ρός. Τοιγάρτοι τῷ θείαν σε
Μεγαλειότητα προσκυνῆμεν,
τῷ τε δυνάμιν σε ὁμολο-
γοῦντες, καὶ ὀπικαλοῦντες τὸν
ἁγαθωτατὸν. Βοήθησον Κύ-
ριε καὶ σῶσον ἡμᾶς ἕνεκα τῆς
ἐλέους σε, ἐν Ἰησῦ Χριστῷ
τῷ Υἱῷ Σου, τῷ Κυρίῳ ἡ-
μῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΕΝδοξότατε καὶ χαριέστα-
τε Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ ἐν
τῷ μὴ ἀρχὴν ἐικῶν, ὁρῶν ὃ
πάντα τὰ κόσμου, Ἔπιδε, δε-
όμεθά σε, καὶ εἰστάκαμεν ἡ-
μῶν, ὀπικαλέντων ἐν τῇ βά-
θει σε συμφορᾶς, καὶ ἐν γνάθ-
μῳ τῆς θανάτε τότε ἤδη
μέλλοντ' ἡμᾶς καταπί-
νειν. Σῶσον Κύριε, εἰ δὲ μὴ
γε, ἀπολλύμεθα. Οἱ ζῶν-
τες, οἱ ζῶντες ὑμνολογήσου-
σε. Ἀπόστειλον τὸν λόγον τῆς
προστάγματός σε, τῆς ὀπτη-
μῶν ἀνέμοις ἀχειμάνκτε, καὶ
πολυκύμονα θαλάσσης· ἵν' ἡ-
μεῖς ἐν τ' ταλαιπωρίας ταύ-
τῃς ῥυσθέντες ζῶμεν διὰ τὸ
λατρεύειν σοι, καὶ δοξάζειν
τὸ Ὄνομά σε πάσας τὰς ἡ-
μέρας τῆς βίε ἡμῶν. Ἄκκουσον
Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἕνεκα
τ' ἀπεράντε ἀξίας τῆς ὑπερ-
ευχῆς Σωτῆρ ἡμῶν τῆς Υἱῆς
σε, τῆς Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ
Χριστῦ. Ἀμήν.

Ἡ Προσευχὴ ποὺ τ' πρὸς
τ' Πολέμου ὁπλιτῶν
Ναυμαχίας.

ΔΥνατώτατε καὶ ἐνδοξότατε Κύριε ὁ Θεὸς,
Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ κυ-
βερνῶν καὶ περιέχων τὰ πάν-
τα. Σὺ καθίζεις ὑπὲρ θρόνον
κρίναν δικαιοσύνῳ, διὸ ἐν
ταύτῃ τῇ ἀνάγκῃ ἡμῶν τὴν
θείαν σε Μεγαλειότητα ὀπι-
καλόμεθα, ὅπως σὺ τὴν δί-
κην αὐτοβάλας διαγνώσκῃν,
καὶ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ τῶν ἐ-
χθρῶν ἡμῶν δικάζειν ἀξιού-
σης. Ἐξέγειρον Κύριε, τὴν
δυνασείαν σε, καὶ ἐλθὲ εἰς
τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν, ὅτι σὺ εἶ
ἀεὶ τοῖς δυνατοῖς τὴν νίκην
παρέχῃς, ἐν ᾧ ἢ διὰ πολλῶν,
ἢ δι' ὀλίγων σώζειν δυνά-
σαι. Μὴ καθ' ἡμῶν νῦν βρά-
τω τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν
ἀρχὴν τιμωρίαν, ἐν ᾧ ἄκκουσον
ἡμῶν τῆς ταπεινοτάτων δέ-
ησιν σε, ἐπαιτήνταν τὸ ἔλεός
Σου, καὶ λιταζόντων παρὰ
σῦ βοηθείᾳ, καὶ ἵνα σκέπῃ
ἡμῖν ἦ) θέλῃς σωτίαν τῆς
πολεμίκ. Φανερὸν τοῦτο ποι-
ήσον, ὅτι σὺ Σωτὴρ καὶ δυνα-
τὸς εἶ ὑπὲρ ἡμῶν εἶ, διὰ Ἰη-
σῦ Χριστῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν.
Ἀμήν.

Εὐχαὶ βραχεῖαι τοῖς καθ' ἕ-
καστον ἀνθρώποις ὁπωσδή-
ποι, τοῖς διὰ τὸν μόχλον, ἢ
τὰ χειμῶνα, ἄλλοις εἰς τὸ
προσδύεσθαι σωφρονίσεις
συγκοινωνεῖν μὴ δυναμέ-
νοις.

ΚΥριε ἵλαθι ἡμῖν τοῖς
ἁμαρτωλοῖς, καὶ σῶσον ἡ-
μᾶς ἕνεκα τῆς ἐλέους σε.
Σὺ εἶ ὁ μέγας Θεὸς, ὁ πάν-
τα

τα ποιήσας τε καὶ δίκαιος, ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκα τῦ Ὀνόματός σε.

Σὺ ὁ μέγας Θεὸς, ὁπὶ πᾶσι φοβερός· Σῶσον ἡμᾶς, ἵνα σε ἐπαινήσωμεν.

Ἰδιαί πνες Ἐυχαὶ, ὅσον γε πρὸς τ Πολέμιον.

Σῦ· ὦ Κύριε δίκαιε καὶ δυνατός· ἐπάμυνον τῇ δίκῃ ἡμῶν έναντίον τ ἐχθρῦ.

Θεὸς σὺ εἶ πύργος ἰσχυρὸς πρὸς ἄμυναν πᾶσι τοις ἐις σε καταφεύγεσι· σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ τ τῦ ἐχθρῦ βίας.

Κύριε δυνάμεων, μάχε ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα σε δοξάζωμεν.

Μὴ ἔα καταπονπίζεσθαι ἡμᾶς ὑπὸ τῦ βάρους τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἢ ὑπὸ τ βίας τ πολεμίων.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τῦ Ὀνόματός σε.

Ἐυχὴ βραχεῖα ἐν τῷ Χειμῶνι.

Σῦ· Κύριε, ὁ καταπραΰνων τ σάλον τῆς θαλάσσης, εἰσάκκυσον ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἀπολώμεθα.

Ὦ ὑλογητὲ Σῶτερ, ὁ σώσας τὸν μαθητάς σε ἐν τῷ χειμῶνι ἤδη μέλοντας ἀπόλλυδαι, εἰσάκκυσον ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς, δεόμεθά Σου.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.
Χριςὲ ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε εἰσάκκυσον ἡμῶν.
Χριςὲ εἰσάκκυσον ἡμῶν.

Θεὸς ὁ Παῖηρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς τ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐλέησον ἡμᾶς, σῶσον ἡμᾶς, νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνας. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σε· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε· Γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν ὐρανῷ καὶ ἐπὶ τ γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιέσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῦ πονηρῦ· Ὅτι σε ὄξιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἐπεςῶτος μεγάλου κινδύνου, ὅσοις ἐξὸν τῆς ἀναγκαίας ἐν τῷ πλοίῳ ὑπηρεσίας ἀπλέσιν ἦ), συγκλειδόσονται πάντες καὶ τὸν ταπεινὸν τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῶν ἐξομολόγησιν ποιήσονσι), ἐν ᾗ δεῖ ἕκαστον ὁπιλέπειν ὁπὶ τὰ καθ ἡμέρ ἁμαρτήματα, ὧν τὸ σύνολα συνειδὸς κατηγορήσειεν ἂν αὐτῦ, καὶ λέγειν τὰ ἑξῆς.

Ἡ Ἐξομολόγησις.

Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, Πάτηρ Κυρίε ἡμῶν Ἰησᾶ Χριςὲ, ὁ πάντων κλίσις, τῶν ἀνθρώπων πάντων κριτής· Ὁμολογῶμεν καὶ πανθῶμεν πολυπλησίας ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, ὡς συχνὰς καὶ ἐπαλλήλως καὶ ὑβριλίαν πονηρῶς ἐποιήσαμεν, ἀνοίᾳ, λόγῳ, καὶ ἔργῳ, κατὰ τ θείας Μεγαλειότητός Σου, τῷ ὀργῷ σε καὶ νέμεσιν κατ ἡμῶν δικαίως τα παροξύναντες. Ἐκζενῶς μετανοῶμεν, καὶ ὁπὶ τούτοις τοῖς παραπτώμασιν ἡμῶν σε καρδίας

λυπήμεθα. Ἀλλ εἰνὶ ἡμῖν ὄζιν ἡ ὑπόμνησις αὐτῦ, καὶ τὸ βάρ☉ αὐτῦ ἀφόρητον· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεημονίσατε Πάτερ, ἕνεκεν τῦ Υἱῦ Σου τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ἄφες ἡμῖν πάντα τὰ παρελημυθότα, καὶ χάρισαι ἡμῖν πάντεθεν διαπαντὸς, ἐν καινότητι τῦ βίε Σου ἀκλευσιν καὶ ἀρέσιμ, πρὸς τὸ τὸ ὄνόματος Σε τιμῶ καὶ δόξαν· δι' Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἰησοῦς, ἐάν τις ἐν τῷ πλοίῳ ᾖ, ταύτην τὴν Ἀπόλυσιν ἀνοφθέγξεται.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὁ ἐν μεγάλῃ τῇ ἐλέει αὐτῦ ἐπαγγειλάμενος συγχώρησιν ἐχθρῶν ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς σπουδαίᾳ μετανοίᾳ καὶ ἀληθινῇ πίςει πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφομένοις, ἱλάσθητι ὑμῖν, καὶ ἀπὸ πάντων τῦ ἁμαρτημάτων ὑμῶν ῥύσαιτο ὑμᾶς, ἐν πάσῃ τῇ ἀγαθότητι δυνάσαι καὶ διασώσαι ὑμᾶς, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον καταγάγοι ὑμᾶς· δι' Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὕμνος Εὐχαριστικὸς μετὰ τὸν Χειμῶνα.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ. Ψαλ. ξς'.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ Ὀνόματι αὐτῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτῦ.

Εἴπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα Σε ἐν τῷ πλήθει δυνάμεώς Σε ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σε.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ Ὀνόματί Σε. Διάψαλμα.

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῦ Θεῦ, φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμοῖς διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ.

Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτῦ τὸν αἰῶνα· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα.

Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτῦ.

Τὸν θέμενον τὴν ψυχήν ἡμῶν εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντα☉ εἰς σάλον τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυρὶ τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατ☉, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸ δικόν Σε ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω Σοι τὰς εὐχάς μου,

Ἃς διέῤῥηξε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὁλοκαυτώματα μεμυαμβα ἀνοίσω Σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ποιήσω σοι βόας μετὰ τράγων. Διάψαλμα.

Δεῦτε

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὑψώσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἀθυμίαν εἶδεν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα Πατεί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ.
Ψαλ. ρϛ'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ καὶ θαλάσσης.

Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.

Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.

Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν

τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν ἀγαλλιάσει.

Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,

Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίε, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀναβαίνουσιν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος.

Καὶ ἐυλόγησεν αὐτοὺς καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

Καὶ ἀλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδυνῶν.

Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τὰ λοιπὰ
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Συναπαὶ Εὐχαριστικαί.

Ὑπερυψωμένος εἶ ἐν τοῖς ὑψίστοις ὁ Θεὸς, ὁ τῶν χερουβὶμ καὶ τὸν ἔλεον ἀπείρως ἔχων· ἡμεῖς, ἀθλίαι κτίσεις ὄντες, ἃς ἐποίησας τε καὶ διέσωσας, δέομεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν εἰς ζωὴν, καὶ νυνὶ ἐυσταλοῦς ἡμᾶς ἐκ τῆς τῶν θανάτων γναθμῶν, ταπεινοφρόνως ἐαυτοὺς πάλιν παρασταίνομεν σοὶ τῷ τῆς θείας μεγαλειότητός σου, ἵνα τὴν σὴν αἴνεσιν καὶ δυσωδεστάτην θυσίαν σοὶ προσφέρωμεν, διότι εἰσήκουσας ἡμῶν ἐν τῇ παλαιποθείᾳ ἡμῶν βοησάντων, καὶ ἐκ ἐξέβαλες τὴν προσδυκὴν ἡμῶν ἣν πεποιήμεθα ἐνώπιόν σου ἐν τῇ μεγάλῃ ἡμῶν ἀνάγκῃ· ὅτε τὴν παῖδαν ἤδη ἀπηνάκαμψαν τὰ πλοῖα,

καὶ

καὶ ὑπαρχόντων, καὶ τῆς ζωῆς ἡμῶν, τότε σὺ ἐκλιπαρούμενος ἡμᾶς ἐπῆδες, θαυμαστῶς ἐντεταλμένος τὰς σωτηρίας ἡμῖν· διὸ ἡμεῖς νῦν διασωθέντες πάντα ἔπαινοι, καὶ πᾶσαν δόξαν τῷ ἀγίῳ Ὀνόματί Σου ἀναπέμπομεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

Ἰσχυρότατε καὶ ὁπλισμένε παναγαθὲ Θεός, τὸ μὲν ἔλεός Σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἔργα Σου, ἐξαίρετος ἦ αὐτὸ ἡμῖν ἔκλινας, ὁπότε ἂν θυμωθῇς καὶ θαυμαστῶς ἐπήμυνας· Ἔδειξας ἡμῖν φοβερὰ, καὶ τὰ θαύματα ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὅπως ἂν ἴδωμέν σε ὅτι ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁπλισμένος Θεὸς εἶ, ὃς τε σώζεις ἅμα καὶ ἑτοιμος εἶ ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν ἀντιλαμβάνεσθαι. Φανερὸν ἡμῖν ἐποίησας, ὡς ὅτι τὰ ἄνεμοι καὶ θάλασσαι τῷ πρεσβεύματί Σου ὑπακούουσιν, ἵνα καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἡμεῖς μανθάνωμεν τοῦντεῦθεν τῇ φωνῇ Σου ὑπήκοοι εἶναι, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Τοιγαροῦν δυλογοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸ ἅγιον Ὄνομά σου διὰ παντὸς τοῦ ἐλέους σου ἐν παντὶ σώζειν ἡμᾶς μονονὰ ἀπολλυμένους. Καὶ ἱκετεύομέν σε, παράσχου ἡμῖν ἰσχὺν εὐθυμίαν ἔχειν τοσοῦτον τῶν ἐλέους σου, ὅσον τότε εἴχομεν τῆς κινδύνου. Καὶ διάρκεσαν ἡμῖν καρδίας ἀεὶ ἑτοίμους εἰς τὸ δηλῶσαι τὴν δυναμιστίαν ἡμῶν οὐ μόνον τοῖς λόγοις, ἀλλὰ καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν, ἐν τῷ ὑπηκόους εἶναι τοῖς ἁγίοις Σου ἐντολαῖς· Παράστεινον ἡμῖν, δεόμεθά σου, παύτῃ τὴν ὀργὴν σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς ὑπὸ σου σωθέντας λατρεύειν Σοι ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὕμνος Ἐπινικίος καὶ Εὐχαριστικὸς μετὰ τὸν κίνδυνον Χειμῶνα.

Δεῦτε ἐξομολογώμεθα τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, εἰπάτωσαν οἱ λελυτραμένοι ὑπὸ Κυρίου, ὃς ἐρύσατο ἐκ τῆς ἀνελέου σάλου τῆς θαλάσσης.

Ὀκλήρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρομεν, καὶ ἠγγίσαμεν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

Παρὰ μικρὸν ἐκάλυψεν ἂν ἡμᾶς τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης, μονονουχὶ ὑπερέβαινεν ἂν τὸν ψυχὴν ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Ἐσαλεύθη ἡ θάλασσα, καὶ πνεύματα καταιγίδος ὑψώσε τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀνεβαίνομεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατεβαίνομεν ἕως τῆς ἀβύσσου· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

Καὶ ἐκεκράξαμεν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν ἡμῶν

μᾶς, καὶ ἐκ τῆς ἀναγκῶν ἡμῶν ἐξήγαγεν ἡμᾶς.

Ἐυλογητὸν τὸ Ὄνομά σε, ὃς οὐκ ἐξέδωκας τὴν δέησιν τῶν δούλων σε, ἀλλ' εἰσήκουσας τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς.

Καὶ ἐπέταξας τῷ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς ζύφον, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης.

Ἐξομολογώμεθα δὴ τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε καὶ ἐπ ποιεῖ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ἐυλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ καθυοδώσῃ ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίων ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτὸς ὤφθη, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

Σὺ Κύριε ἔυφρανας ἡμᾶς ἐν τῷ ποιήματί σε, καὶ ἐν τοῖς ἐπαίνοις σε ἀγαλλιασόμεθα.

Ἐυλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Ἐυλογησάτω τὸ Ὄνομα τῆς Μεγαλειότητος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἔλθοι τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα Πατρὶ, καὶ τοῖς ἑξῆς. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

Μετὰ τὴν Νίκην, ἢ Σωτηρίαν ἐκ τοῦ Πολεμίου.

Ψαλμὸς ἢ Ὕμνος Ἐπαινετικὸς, καὶ Εὐχαριστικὸς μετὰ τὴν Νίκην.

ΕΙ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς·

Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Ἐυλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν αὐτοῖς.

Ἐμεγάλυνε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ὁ Κύριος.

Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ ἡμῶν ἐκληρονόμησαμεν γῆν, καὶ ὁ βραχίων ἡμῶν οὐκ ἔσωσεν ἡμᾶς, ἀλλὰ ἡ δεξιά σε καὶ ὁ βραχίων σε, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σε, ὅτι ἠδόκησας ἐν ἡμῖν.

Ἐπεφάνη ὁ Κύριος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπισκίασεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· καὶ ἔθηκεν ἡμᾶς ἐποίησεν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Ἐπεφάνη ὁ Κύριος ὑπὲρ ἡμῶν, κατέπεσεν ὁ Κύριος ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ ἔθλασεν πόλεις ἐπὶ ἐπανεστάντας ἐφ' ἡμῖν.

Διὸ μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ Ὀνόματί σου δὸς δόξαν.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ποίημα μεθ' ἡμῶν, ἐμεγάλυνε Κύριος

κύριος ὁ ποιήσας μὲ ἡμᾶς, εὐχήσθω, εὐφραινόμενος.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν Ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Μετὰ τὸν Ὕμνον τοῦτον ἀναβαίνει ὁ Ἱερεὺς [Εἰς τὸν Θεὸν]

¶ Εἶτα αὕτη ἡ Συναπτή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, Παμβασιλεῦ, καὶ Παντεπέρατε Ἄρχων παντὸς τοῦ κόσμου· ὁ ἐν χειρὶ δυνάμεις ὁρίσας καὶ κράτος ἀνυπόστατον· Εὐλογοῦμέν σε καὶ μεγαλύνομέν σου τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον Ὄνομα· ὅτι διὰ τοῦτο τὰ ἀνυπόστατα ἡμῖν παρεχώρησας· ὅτι ὄλως τοῦ δοξάσαι σοι παρεσκόμεθα, τῷ μόνῳ τῆς νίκης δοτῆρι. Καὶ ἀντιβολοῦμέν σε, δὸς ἡμῖν χάριν τοῦ μεγάλου τούτου σου ὀνόματος εἰς τὴν δόξαν σου, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου σου παροικοῦντες, καὶ τοῦ τῶν Σεβασμίων σου ἡμῶν Ἀρχόντων τιμῶν, καὶ ὧν καὶ ὅσων ἐφ' ἡμῖν εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καὶ δεόμεθά σου, δώρησαι ἡμῖν τοιούτου τοῦ μεγάλου ἐλέους τοῦ σου αἰσθέσθαι, ὥστε ἐν ἡμῖν καταργάζεσθαι τὴν ὄντως εὐχαριστίαν, ἣ φανερὰ γένοιτ' ἂν ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν διὰ τῆς ταπεινώσεως, ὁσίως, καὶ πειθαρχοῦντας ἀπειπατεῖν ἐναντίον σου πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διά τε πάσας τὰς εὐεργεσίας σου, καὶ ἰδιαίτερόν γε διὰ ταύτην τὴν νίκην καὶ σωτηρίαν σου, ἔστω πᾶσα δόξα καὶ τιμὴ εἰς σὲ αἰῶνας. Ἀμήν.

β' Κορ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐν τῇ Ταφῇ Νεκρῶν τοῦ Ἐπιταλαπίου.

¶ ΑΚολουθία ἐν τῇ τῶν Δημοσίων Προσδοκῶν βίβλῳ ἀκριβῶς ἐμφερομένη, καὶ ἐνθάδε ὅπου ἡδύ ἐστιν. Μόνον ἀντὶ τῶν τῶν ῥημάτων [Τὸ σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ, καὶ τὰ ἑξῆς.] λέγε,

Τὸ ἓν σῶμα αὐτοῦ τῷ βυθῷ παραδίδομεν, εἰς τὸν φθορὰν μεταστρεφόμενον, προσδοκῶντες τὴν τοῦ σώματος ἀνάστασιν (ὅτε ἡ θάλασσα ἀποδώσει τοὺς νεκροὺς αὐτῆς) καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γένεσθαι αὐτὸ σύμμορφον τοῦ σώματος τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ μετ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ἢ κατ' ἐτος χρησέων ἐν τῇ Πέμπτῃ ἡμέρᾳ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ μηνὸς, Ὑπὲρ τ' μακαρίας σωτηρίας τε, κ) ἀπαλλαγῆς τῶν Βασιλέως, κ) τῶν τειῶν τ' Βασιλέως Ταγμάτων ἀπὸ τ' ἀιμοτίτης, κ) ἀτδυκλαιστάτης, διὰ τῶ πυρίνῳ κόνεως, ὀλιχειηθέισης Περσδισίας κ) Μιαιφονίας.

¶ Ἡ Λειτκρχία ἡ αὐτὴ ἔσαι τῇ εἰθισμένῃ ἐν τ' Ἑορτασίμοις ἡμέραις Ἀκολδίᾳ κτὶ πάντα· πλὴν ὅσα ἄλλως ἐν τοῖς ἑξῆς διατέτακται.

¶ Ἐι ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ Κυριακῇ ἑῇ συμβήσεται, ἡ Συναξὶς ἐκείνης τ' Κυριακῆς ἰδία, ἀφοσεθήσεται μόνον ἐν τῳ ἀφρσήκοντι τόπῳ τῇ Ἀκολδίᾳ ταύτῃ.

¶ Ἡ Εωθινὴ Περσδυχὴ ἄρξεται ἀφ' ἑνὸς τῶν Ῥησειδίων τόπων.

Πόσρισον τὸ πρόσωπον σκ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μκ, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μκ ἐξάλειψον. Ψαλ. νά'. ϑ'.

Ραδδυσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσῃ, κ) μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Ἀναστὰς πορδύσομαι πρὸς τ' πατέρα μκ, κ) ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τ' ϑεὸν, κ) ἐνώπιόν σκ· κ) οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός Σκ. Λκκ. ιέ'. ιή', ιϑ'.

¶ Ἰδιόμελα, ἤτοι ἴδια τῆς ἡμέρας Ψαλμοὶ, λέ'. ξϑ'. ρκϑ'. ρκϑ'.

¶ Ἴδια τῆ Προσ. ϐ'. Σ'μ. κϐ'. Ἀναγν. ϛ Δόξ. Προξ. κγ'.

¶ Ἐν ταῖς μ τὸ Σύμβολον Λειταῖς αὐτὰ παρεμϐεϐλημμένα λεχθήσονται ὑπὸ τῶ Βασιλέως.

Ἱερδύς.

Κύριε, σῶσον τ' Βασιλέα.

Λαός.

Τὸν υἱόν σοῦ παρακάλεσα.

Ἱερδύς.

Ἐξαπόστολον αὐτῷ βοήθειαν ἐκ τῶ ἁγίου τόπου σκ.

Λαός.

Καὶ ἐκ Σιὼν ἰσχύσας αὐτὸν.

Ἱερδύς.

Ὀι ἐχθροί μκ καταισχύσαι αὐτὸν.

Λαός.

Μηδὲν ὁι πονηροὶ ἐγγίσειαν τῷ βλάψαι αὐτόν.

¶ Ἀντὶ τ' ἀρχίτης Σωτηρίης ἐν τῇ Εωθινῇ Περσδυχῇ λεχθήσονται αἱ δύο.

Παναοιδίαμι Θεὸς, ὁ ἐν πᾶσαις τ' γῆς ἀναδείξας τὸ σὸν κράτος, κ) τὸ ἔλεός σκ ἐν τοῖς Θαύμασί σκ κ) δυνάμει τῆς Ἐκκλησίας Σκ σωτηρίας, κ) ἐν τῷ σῷ δικαίῳ κ) δυσεϐῶν Βασιλέων κ) Πολιτειῶν τῷ ἁγίαν κ) αἰάνιον

αἰώνιον ἀλήθειάν σε ἐπαγγελλομένων, ὑφ' ἁπάσης σημοῦ ἀπὸ τῆς πονηρᾶς σωματοσπορᾶς, καὶ μακρηγορίας πάντων τῆς ἐχθρῶν αὐτῆς· Τῷ ἀνυπόκριτον δυσχερείαν ἡμῖν καὶ ἀλογίαν. Σοὶ ἀναπέμπομεν γὰρ τ' θαυμασῆς καὶ ἰσχυρᾶς σωτηρίας τὸ σεβάσμιον Αὐτοκράτορ ἡμῶν τῶν Βασιλέως ΙΑΚΩΒΟΥ, καὶ τ' Βασιλίσσης, καὶ τῆς Ἀρχοντ, καὶ πάντων τῆς Βασιλικῶν Φιτυμάτων σῶν τοῖς Μεγίστοις, Κλήρῳ, καὶ Δημάρχοις τ' Βασιλείας ταύτης, ἐν τῷ παγκοίτῳ καὶ ὑπερτάτῳ Βυζαντίῳ τότε σωαθροισθεῖσι, διὰ τ' Παπιστικῆς δοξοδοσίας ὡς σεσηπότων εἰς σφαγὴν ταχθέντων ὑπ' αὐτῶν βάρβαρον καὶ ἀπάνθρωπον τρόπον, καὶ πέρα τῶν παραδείγματος τῶν τῆς σε τῶν αἰώνων. Ἀπὸ τῆς βδελυρωτάτης ταύτης δοξοδοσίας καὶ σωματοσπορᾶς ἀχθῆναι ἡμῖν, ἀλλὰ τὸ ἐλεύσε σε, καὶ σωφυλακθῆναι ἡμῖν, ἀλλὰ σωγνεῖσε σε ἡμᾶς ἐρύσατο. Τοιγάρτοι μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ Ὀνόματί σε δόσον μεθεῖναι πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα σὺν πάσαις τῆς ἁγίαν Ἐκκλησίας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Κύριε ὁ τὰ λίνα τῆς θνητότητα ἡμῶν ἐκπαιδεύτας σπουδῇ ὑποκαλύψας, καὶ ἀπ' αὐτῆς θαυμαστῶς ἡμᾶς ῥυσάμενος· Γίνε καὶ εἰσεπ ἰσχυρὸς ἡμῖν ὑπέρασπιστὴς, καὶ τοὺς ἐχθρούς ἡμῖν τῆς αἵματι χειροῦσας διασκόπισον· διασκέδασον καὶ ἀνέτηπον τὰς βελὰς αὐτῆς, ἀναχάλισον αὐτῆς ὑφηφανίαν, καταστειλον τὴν λύσσαν, καὶ διασκέδασον τὰ μηχανήματα. Ἐνδυνάμωσον τὰς χεῖρας τῶν Γαλλιωτάτε ἡμῶν Βασιλέως ΚΑΡΟΛΟΥ, καὶ πάντων τῆς ὑπ' αὐτὸν ἐν ὑξουσίᾳ ὄντων, τῇ κρίματι καὶ τῇ δικαιοσύνῃ, τῶ Ἀποκόψαι τοὺς δὲ τοὺ ἐργάτας τ' ἀδικίας, τοὺ τὴν θρησκείαν εἰς σεβάσματα, καὶ τὴν πίστιν εἰς στάσιν μελετῶντας· ὅπως μηδέποτε καθισχύσωσιν ἡμῶν, μηδὲ ὅλη τῇ πλάσῃ τῆς ἐν ἡμῖν Ἐκκλησίας Σου θραυσθῦσωσιν· Ἵνα ὁ τῶ Γαλλιωτάτε ἡμῶν Αὐτοκράτορ, καὶ τῆς Βασιλευομένων ὑπ' αὐτὸν ἐν τῇ ἀληθεῖ θρησκείᾳ σε διαφυλαχθέντων, καὶ διὰ τῆς πολυσπλάγχνε χρηστότητε σε ἐν αὐτῇ ὑφασπισθέντων, σωσηκόπως σοι λατρεύσωμεν ἄπαυστε, καὶ ἐυχαριστῶμεν σοι ἐν τῇ ἁγίᾳ Σου Ἐκκλησίᾳ διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ τέλει τῆς Λιτανείας (ἢ ἀεὶ χρησέον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ) μὲ τὸν Σωκαπλὸν [Τετράνδε δέσμιθεν σε ὦ Πάτερ, καὶ τὰ λοιπά.] ἢ ἐξῆς εἰρήσεσθ.

Θεὲς ὁ παντοκράτωρ καὶ Πάτερ ἀΐδιε, ὁ ἐκ τῆς δυμφῆς σοφοσίας, καὶ τῆς εἰς ἡμᾶς δυπλαγχνίας σε τὸν τῆς ἐχθρῶν ἡμῶν καινὰν καὶ διανοήματα ἀθετήσας, διὰ τὸ ἀποκαλύψαι καὶ συγχέαι τὸ σφετερισθὲν ὑπ' αὐτῶν ὅτι χείσημα, ἐφύσησον, καὶ ἀνέπνευσεν τοῦτα τῇ ἡμέρᾳ διασκεδασθῆ,

ναι, καὶ ἀποτελειῶσθαι καὶ τὴν Βασιλείαν, καὶ παντὸς τοῦ καταζήματος τῆς Βασιλείας ταύτης, ἀφεῖς τῷ ἀναξιοπρεπῶς τῆς τε Πολιτείας καὶ Θρησκείας τῆς ἐν ἡμῖν κεκινεφορμένης· Ταπεινοφρονέστατα ἐπαινέμεν καὶ μεγαλύνομεν τὸ ἔνδοξον Ὄνομά Σου ὑπὲρ τοῦ καθ' ὑπερβολὴν ταύτης τῆς ἀμνηστίας σε εἰς ἡμᾶς χρηστότητος. Ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ ἔλεός σε ἐστῶν, τὸ ἔλεός σε μόνον, ὅτι ἁμαρτάνομεν καθ' ἡμέραν. Αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀφῆκαν κρανὸν καθ' ἡμῶν ἐβόησαν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν τῷ πιμωρίαν ἐφ' ἡμᾶς δικαίως προκαλέσαντο. Ἀλλ' ὡς χρὴ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, ὡδὲ χρὴ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνελαπέδωκας ἡμῖν, ὡδὲ εἰς λείαν ἡμᾶς ἐπέτρεψας τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐλέει ἐρρύσω ἡμᾶς ἀπὸ τῶν αὐτῶν κακίας, καὶ ἐκ τῆ θανάτε καὶ τῆς ἀπωλείας ἡμᾶς διεφύλαξας. Ταύτης τῆς ἀγαθωσύνης σε, Κύριε, ἡ ἀναμνησις τῷ ἀληθῆ μετάνοιαν ἐν ἡμῖν ἀπεργάσαιτο, ἵνα μὴ εἰς ὄλεθρον ἡμῖν εἴη ἡ ἀνομία. Καὶ ἄυξησον ἐν ἡμῖν ἔτι μᾶλλον καθ' ἑκάστῳ τῷ ζῶσαν πίστιν, καὶ τῷ ἔυκαρπον ἀγάπην ἐν πᾶσιν τῇ αἰχμᾷ ὑπακοῆ, ὅπως τῷ χάριν σε μὴ τῆ φωτὸς τῆ Εὐαγγελίε Σου ἡμῖν, καὶ τοῖς λοιποῖς ἡμῶν εἰς πάντας ἐδῷ αἰῶνας χαριζόμενοι διαπλοίης· καὶ ταῦτα διὰ τὸν ἀγαπητὸν Υἱὸν Σε Ἰησᾶν Χριστὸν τὸν μόνον ἡμῶν Μεσίτην καὶ Ῥυσάκλητον. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ τῆς Σωτάξεως Λειτουργίᾳ ἀντὶ τῆς ἰδίας τῆς ἡμέρας Συναπῆς, ἡ ἑπομένη ἀυτῇ λεχθήσεται.

Ἀλλὰ Θεὸς καὶ δυνατότατε ἡμῶν Ὑπερασπιστὰ, ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σε ταπεινοφρόνως παρισώμεν ἡμᾶς ἀυτοῦ ἀνάπτον τῆς Μεγαλειότητός σου, ὁμολογοῦντες τῷ δυνάμιν, σοφίαν, καὶ χρηστότητά σε ἐν τῷ διασώζειν τὴν Βασιλέα, καὶ τὰ τέκα ταύτης τῆς Βασιλείας Τάγματα, ἐν τῷ ὑπάτῳ Βουλευτηρίῳ συναθροιζόμενα, ἀπὸ τῆς παγκοσμίας σήμερον κατ' ἀυτῶν ὀπτικεθείσης. Ποίησον ἡμᾶς, δέσποτα, ἀληθῶς εὐχαρίστους ὑπὲρ τῆς μεγάλης σου ταύτης εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίας. Κόπασον καὶ ὑπόδαπτον τὸν Αὐτοκράτορα ἡμῶν Διαπότην Βασιλέα, καὶ ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικὸν ἀπὸ πάσης φοβοδοσίας καὶ συναμοσίας. Σῶσον ἀυτοῦ ἐν τῇ πίστει, φόβῳ καὶ ἀγάπῃ σε· Εὐόδωσον τῷ Βασιλείαν ἀυτοῦ τῇ μαχαίρᾳ ἐκδάλε ὅπι τῆς γῆς εὐδαιμονία, καὶ τῇ αἰωνίῳ δόξῃ σεφάνωσον ἀυτὸν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶ κρανῶν, διὰ Ἰησᾶ Χριστᾶ τῶ μόνε Σωτῆρος καὶ Λυτρωτᾶ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ Ῥωμ. ιγ'. α'.

Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. Ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες,

ἑαυτοῖς

ἑαυτοῖς κρῖμα λήψονται. Οἱ γὰρ ἄρχοντες ὦσι εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς. Θεὸς γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν· ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ, οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.

Εὐαγγ. Ματθ. κζ'. α'.

Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις· λέγων, Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, Ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.)

¶ Μετὰ τὸ Σύμβολον, ἐὰν μὴ ᾖ ἡ Δημητρεία, ἀναγνωσθήσεται μία τῶν ἑξ Ὁμιλιῶν τοῦ Πεδασίας καὶ Ἀνταρσίας.

¶ Ἐν τῇ Προσφορᾷ ἀναγνωστέον τὸν Περιοχὴν ταύτην.

Ματθ. ζ'. ιβ'.

Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

ΤΥ΄ΠΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΥΧΗΣ, ἡ χρηστέον καθ' ἕκαστον ἐν τῇ πεντακοσιοστῇ ἡμέρᾳ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ, ἡμέρᾳ δηλαδὴ ἧς ἔσχε τὸ Μαρτυρεῖον τὸ Βασιλέως ΚΑΡΟΛΟΥ τοῦ πρώτου.

¶ Εἰ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔτυχεν Κυριακὴ ἢ συμβήσεται, τότε τὴν Λειτουργίαν τύπου χρηστέον τῇ ὀπίσω.

¶ Ἡ Λειτουργία ἡ αὐτὴ ἐστὶν καὶ τῇ εἰθισμένῃ ἐν ταῖς Ἑορτασίμοις ἡμέραις Ἀκολουθία καὶ πάντα, πλὴν ὅσων ἄλλως ἐν τοῖς ἑξῆς διατέτακται.

Τύπος τῆς Εὐδοκίας Περσευχῆς.

¶ Ὁ Λειτουργῶν ἄρξεται ἀφ' ἑνὸς τῶν Γραμμάτων τούτων.

Πῶς Δίδυσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει σου, καὶ μὴ ἐν θυμῷ σου, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Διερρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ τοῖς κακοῖς. Ἰωὴλ. β'. ιγ'.

Τὰ ἐλέη Κυρίου, ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ἡμᾶς, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ. Θρῆν. γ'. κβ'.

¶ Ἀντὶ τοῦ [Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα] εἰρήσεται ὁ ἑπόμενος Ψαλμός, τὸν μὲν Ἱερέως ἔχων ἕνα, τὸν δὲ Κληρικὸν σὺν τῷ λαῷ ἕτερον ἀμοιβαίως λέγοντα.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ψαλ. ϟε'. ϛ'.

Μετανοήσωμεν καὶ ἀποστρέψωμεν ἀπὸ τῶν πονηρείας ἡμῶν εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας. Πρεσβ. γ'. ιθ'.

Ἀποστρέψωμεν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἡμῶν τῶν πονηρῶν· τίς οἶδεν εἰ μετανοήσῃ ὁ Θεὸς, καὶ ἀποστρέψῃ ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. Ἰων. γ'. ι'. θ'.

Τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν γινώσκομεν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐνώπιόν ἡμῶν ὀξὺ διαπαντός. Ψαλ. να'. γ'.

Ἡμαρτήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, καὶ οὐκ ἐλάβαμεν. Ἀλλὰ παρέχεται ἵλασμός ὀξὺν ἔνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου. Ψαλ. ρλ'. δ'.

Μὴ συναπολέσῃς μετὰ τῶν ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν ἡμῶν. Ψαλ. κϛ'. θ'.

Σὺ εἶπας, ὅτι περὶ ἡμῶν κεκράξαι ἡμᾶς, σὺ ἐπακούσῃ ἡμῶν· ἐν λαλάνταν ἡμῶν ἐροῖς, τί ὅτι; Ἡσαΐ. ξη'. κδ'.

Ψυχὴ

Ψυχὴ ἐν στενοῖς κ᾽ πτῶμα ἐκκλησίαν κέκραγε πρός σε· Ἄκουσον Κύριε καὶ ἐλέησον. Βαρ. γ'. α'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς. Ψαλ. ς'. α'.

Ἕνεκα τοῦ Ὀνόματός σου Κύριε ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ ἡμῶν, πολλὴ γάρ ὅτι. Ψαλ. κε'. εα'.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κ᾽ πάσας τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐξάλειψον. Ψαλ. να'. θ'.

Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεὸς, κ᾽ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν. Ψαλ. να'. ι'.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τ σωτηρίας ἡμῶν, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα ἡμῶν τὴν δικαιοσύνην σου· να'. ιδ'.

Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, κ᾽ ἱλάσθητι τ ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκα τοῦ Ὀνόματός σε. Ψαλ. οθ'. θ'.

Ἀχάθυνον Κύριε ἐν τῇ δυσκλία σε τὴν Σιών, κ᾽ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Ψαλ. να'. κη'.

Οὗτος ἡμεῖς λαός σε κ᾽ πρόβατα νομῆς σε, ἐξομολογησόμεθά σοι εἰς τ αἰῶνα, εἰς γενεὰν κ᾽ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου. Ψαλ. οθ'. ιγ'.

Δόξα Πατεί. } κ᾽ τὰ λοιπά
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἴδιοι Ψδμοί. ζ'. θ'. ι'. ια'.

¶ Ἴδια } Πρῶτ. ζ'. Σαμ. α'.
Ἀναγν. } Δεύτερ. Μαθ. κζ'.

¶ Ἀντὶ τῆς προόδου Σωτὰ ἀπῆς ἐν τῇ Ἐωθινῇ Προσευχῇ, ἡ ἑξῆς λεχθήσεται.

ΠΑντοδύναμε ὁ Θεὸς, ὁ φοβερὸς ἐν τοῖς κρίμασι, κ᾽ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σε τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἐν τῇ ὀργῇ σε τὴν τῶν πρέπων θυμηδεσάτε ἡμῶν Αὐτοκράτορ, ζωὴ διὰ τ ἀνόμων χειρῶν ἀφαιρεθῆναι σήμερον ἐθέσας· Ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σε ταπεινῶς ὁμολογοῦμεν ὅτι αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἐθνῶν τάτε αἴτιαι γεγόνασι τῶ ἐλθεῖν ἐφ᾽ ἡμᾶς βαρὺ τοῦτο τὸ κρίμα. Οὐ μὴν ἀλλὰ, ὦ δυμφέρατε Θεὸς, ὅτε ἐκζητεῖς τὰ αἵματα, μὴ σήσῃς τὴν προσευχὴν τῶν ἀθῴων αἱμάτων τάτε, (ἅπερ τὴν ἔκχυσιν ἀδόντων εἰ μὴ τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ σε ἐξιλασκαθαίρειν δύναται) μὴ σήσῃς αὐτὴν τὴν λαῶ τ Χάριτας ταύτης, μηδὲ παύσατε ἀφ᾽ ἡμῶν, ἡ τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν ἀπαιτηθείη. Ἐλέησον, ἐλέησον τ λαόν σε, ὃν ἐπελυτρώσω, κ᾽ μὴ ὀργισθῇς ἡμῶν εἰς τ αἰῶνα· ἀλλὰ σύζυγόν τι ἡμῶν ἕνεκα τῶν ἐλέους σε, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Υἱοῦ σε τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ πλήρ τ Λιτανείας (ἢ ἀεὶ λεγόμενον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ) μετὰ τὴν Σωσαπήν [Ταπεινῶς δεόμεθά σε, ὦ Πάτερ] λεχθήσεται αἱ τρεῖς ἅπαξ Σωσαπαί.

ΟΙ λιτανεύοντες εἰσέλθωσιν, δεόμεθά σε, Κύριε, τ Προσευχῶν ἡμῶν, κ᾽ φείσαι πάντων τῶν ὁμολογούντων σοι τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, ἵν

αὐτοῖ ὧν αἱ συνειδήσεις διὰ τ̃ ἁμαρτίας καθηγορῶν), τ̃ῇ ἐλέημονι συζυγίᾳ σε δοξολογοῦντας, διὰ Χριστ̃οῦ τ̃οῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Δυνατώτατε ὁ Θεὸς, καὶ Πάτερ πολυέλεε, ὁ πρὸς πάντας ἀνθρώπους οἰκτιρμόνως ἔχων, καὶ κἂν μισήσας ὧν ἐποίησας, ὁ μὴ βουλόμενος τ̀ὸν θάνατον τ̃οῦ ἁμαρτωλοῦ, μᾶλλον δὲ ἵνα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τ̃ῆς ἁμαρτίας αὐτὸ καὶ σωθῇ, ἐλεημόνως ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ἀπόδεξαι καὶ παραμύθησαι ἡμᾶς, τ̃ῶν τ̃ῆς ἁμαρτίας ἡμῶν φορτίῳ ταλαιπωρουμένους καὶ κοπιῶντας. Ἰδιόν σοι ὄντι πάντοτε ἐλεῆσαι, σοὶ μόνῳ προσήκει ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας. Φεῖσαι ὧν ἡμῶν, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τ̃οῦ λαοῦ, ὃν ἐλυτρώσω· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μ̃ετ̃ὰ τ̃ῶν σ̃ῶν σε, ὅτι πᾶς ζῶν, καὶ ἀθλίων ἁμαρτωλῶν ὄντων· ἀλλ' ὅπως ἀποστρέψῃ τὴν ὀργήν σε ἀφ' ἡμῶν, τὴν κάθαρσιν ἡμῶν ταπεινῶς ἐξομολογουμένων, καὶ ἐκ τ̃ῆς παραπτώματων ἡμῶν ἀληθῶς μετανοούντων· καὶ ὅπως εἰς τὸ βραδῦναι ἡμῖν ἀπεῖσον ἐν τ̃ῇ αἰῶνι τούτῳ, ὡς μ̃ὴ σε ἀεὶ ζητεῖν ἡμᾶς ἐν τ̃ῷ μέλλοντι, διὰ Ἰησ̃οῦ Χριστ̃οῦ τ̃οῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐρεῖ τὰ ἐπόμενα ὁ λαὸς μ̃ετ̃ὰ τ̃οῦ Λειτουργοῦ.

Ἐπίσχυσον ἡμᾶς ὦ ἀγαθὲ Κύριε, καὶ ὑπόστραφησόμεθα· Ἱλάσθητι Κύριε, ἱλάσθητι τ̃ῷ λαῷ σε, τ̃ῷ ὑπ̃οστραφέντι πρός σε, ἐν κλαυθμῷ, νηστείᾳ, καὶ προσευχῇ· Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς οἰκτιρμόνων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· Σὺ φείδῃ, ὅτε ἡμεῖς ἄξιοί ἐσμεν τ̃ῆς τιμωρίας, καὶ ἐν τ̃ῇ ὀργῇ σε ἐλέους ἀναμιμνήσκῃ· Φεῖσαι τ̃οῦ λαοῦ σ̃ου, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι αὐτ̃ῶν, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σε εἰς ὄνειδος· Ἄκουσον ἡμῶν, Κύριε, ὅτι μέγα τὸ ἔλεός σε, καὶ κατ̀ὰ τὸ πλῆθος τ̃ῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τ̃ὴν ἀξίας καὶ εὐτρεπείας τ̃οῦ ὀνόματος σ̃ου Ἰησ̃οῦ Χριστ̃οῦ τ̃οῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τ̃ῇ τ̃ῆς Συναξεως Λειτουργίᾳ, οὐδὲις μ̃ετ̃ὰ τὰς Ἐντολὰς εἰρηνεύσατω ἢ Συναπτὴ αὕτη.

Παντοδύναμε Κύριε, καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ἀξίωσον, δεόμεθά σε, τὰς τε καρδίας καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν τ̃ῇ ὁδοῖς τ̃ῆς νόμων σε, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τ̃ῆς ἐντολῶν σε οὐδύνειν, ἀγάζειν τε καὶ διοικεῖν· ὥστε τ̃ῷ ἰσχυροτάτῳ σκεπάσματί σε νεῦσε καὶ ἰσαεὶ, τὸ, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησ̃οῦ Χριστ̃οῦ τ̃οῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἡ Εὐχὴ ὑπὲρ τ̃οῦ Βασιλέως [Παντοκράτωρ ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος καὶ ὁ Βασιλεὺς] καὶ μία αὐτ̃ῇ δύο αὗται αἱ Συναπταὶ ἀντὶ τ̃ῆς ὅτι τ̃ῇ ἡμέρᾳ διατεταγμένης.

Εὐλογητὸς Κύριε, ὃς ἐναντίον τίμιος ὁ θάνατος τ̃ῶν ὁσίων σε· Μεγαλύνομεν τὸ Ὄνομά σε ὑπὲρ τ̃ῆς ἀφθόνου

φθόνῳ χάριτος τῷ θεοῦ μαρτυρήσαντι Αὐτοκράτορι ἡμῶν δωρηθείσης· διʼ ἧς ἐσφαλμάθη ἅπαν θρόμος ἐπακολουθεῖν τοῖς ἴχνεσι τῆς βουλομένης Διδασκάλου καὶ Σωτῆρος αὐτοῦ, ἐν πάσῃ παῤῥησίᾳ βεβαίας καὶ παῤῥάς ὑπομένειν, καὶ τὸ τέλος μέχρι τῆς αἱματος ἀντισχεῖν· καθὼς καὶ τότε ἔχει ἡ αὐτῶν ὑπογραμμὸν, ὑπὲρ τῶ φονέων αὐτὸ θρόσθυχόμενον· Εὐλογητὸς ἐν ἡμῖν Κύριε ἐσαεὶ εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ, ἵν' ἡμεῖς τὸ τῆς τε ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ παράδειγμα μιμησώμεθα. Καὶ δώρησαι, ἵνα αὕτη ἡ γῆ καὶ χώρα ἡμῶν ἀπολυθῇ τῆς τε θρησκοπτίας, καὶ ἐκδικίας τῆς αἵματος αὐτοῦ, καὶ δοξασθῇ τὸ ἔλεός σε ἐν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν. Πάντα ἢ ταῦτα διʼ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Παράσχου ἡμῖν, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, ἵνα διὰ τῆς κυβερνήσεώς σε ὁ αἰὼν τῦ κόσμου τούτου εἰρηνικῶς ἅπαν διοικῆται, ὥστε Ἐκκλησίαν σοι ἀδεῶς πάσῃ ἡσυχίᾳ σοι λατρεύειν, διʼ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολ. αʹ Πέτρ. βʹ. ιγʹ.

Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρῃ τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.

Εὐαγγ. Ματθ. καʹ. λγʹ.

Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

αὐτῶς. Ὑστερον ὁ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσῃ τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

¶ Μετὰ τὴν Εὐχὴν [Ὑπὲρ τοῦ ὅλης κράτος τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας] λεχθήσεται ἡ Συναπτὴ αὕτη.

Κύριε Πάτερ ἡμῶν ἐλέησον, ὁ μὴ κολάζων ἡμᾶς κατ' ἀξίαν τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς κρίσεως ἐλέους ἀναμνησάμενος. Τὴν χάριν σου καὶ τὴν εὐδοκίαν ὁμολογοῦμεν, ὅτι κατὰ τοὺς πολλοὺς καὶ μεγάλους ἡμῶν παραπτώματος τῆς Χριστόν σου, τὸν ποιμένα βασιλέα ἡμῶν, εἰς χεῖρας τῶν βεβήλων, καὶ αἱμοχαρῶν ἀνθρώπων σύμφορον ἐμπεσεῖν, καὶ ὑπ' αὐτῶν βαρβαρικῶς φονευθῆναι εἰσους· ἃ μέντοι κατέλιπες ἡμῖν διαπαντὸς ὡς πρόβατα ἄνευ τοῦ ποιμένος, ἀλλὰ διὰ τῆς θυμηδοῦς παρουσίας σου τῶν ἀναπτέρων τὸν Διαδήματος αὐτοῦ Κληρονόμον, γαληνότατον ἡμῶν Αὐτοκράτορα τοῦ Βασιλέα ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν δεύτερον, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου σκεπάσας αὐτὸν, ἕως ἂν παρέλθωσιν αἱ τυραννίδες αὐτῶν, καὶ ἀνάξιον αὐτὸν ἐν τῇ καλῇ παρουσίᾳ σου εὐρωσίως καθέδρᾳ ὅπου τοῦ πατρὸς διόνυσ, καὶ ταύτην ὑπὲρ ἡμῶν δέησιν χρῆναι, διὰ τῆς ἐξαιρέτου σου χειρὸς αὐτῷ ἐνεχείρισας. Ὑπὲρ πάντων τῶν μεγάλων καὶ ἀνεκδιηγήτων σου δωρεημάτων τῷ ταπεινοτάτῳ σοι χέρειν ἀποδίδομεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, ἱκετεύοντές σε, εἰσέτι μένειν ὑπερασπίζειν αὐτὸν, καὶ μαχεῖν τε καὶ δυσαίμονα ἐφ' ἡμᾶς ἀρχὴν αὐτῷ χαρίζεσθαι. Ἡμεῖς δὲ λαός σου ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τύπος

Τύπος τῆς Εὐχῆς.

¶ Ἴδιοι ψαλμοὶ, λη', ξδ'. ρμγ'.

¶ Ἴδια Ἀναγνώσματα. Πρῶτον, Ἱερ. μα'. ἕως Δαν. β' μέχρι στίχ. κδ'. Δεύτερον, Ἔβρ. ια'. στίχ. λδ'. μέχρι Κεφ. ιδ', στίχ. ζ.

¶ Ἀντὶ τροπίου Σταυρώσιμον ἐν τῇ Εὐχῇ ταύτας δυσὶ τὰς ἑπομένας χρηστέον.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ τῇ σοφίᾳ σε κτίσας ὅπως οἰκονομῶν καὶ διατάττων τὰ πάντα δικαιοσύνῃ μὴ πρὸς τὴν δικαιοσύνην σε, ἀλλὰ μὴ τὸ δοκοῦν σοι τοιούτοις τὸν τρόπον ὑποπεσόντας, ἃς ἐξ ἀνάγκης ἡμᾶς ὁμολογεῖν σε δίκαιον ἔχει ἐν πάσαις σε ὁδοῖς σε, καὶ ἅγιον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σε. Ἡμεῖς ὁ ἁμαρτωλὸς σε λαὸς, σοὶ προσπίπτομεν, ἐξομολογούμενοι ὅτι δικαίως ἦσαν τὰ κρίματά σε ἐν τῷ ἐάσαι σε ἐπ' ἐμὲ ἡμᾶς ἀνθρώπων, ἐπ' ἀλάστορας, οἷς παρανόμων, ταύτῃ φῇ ἡμέρᾳ τὰς χεῖρας αὐτῶν μιαίνειν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, τοῦ προλιμ Βασιλέως ἡμῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς διὰ τῶν μεγάλων καὶ πολυχρονίων παραπτωμάτων τῶν κατὰ σε ἁμαρτημάτων ἡμῶν, καθειλκύσαμεν αὐτὸ ἐφ' ἡμᾶς αὐτούς· τειχομαχῶ καὶ νῦν δι' αὐτὰ ἐπιδεῖ ἐπ' ἐμὲ τὰ σεισμώδη, λιπαρῶς αἰτήμενοι τὸ ἐλεός σε, ὅπ τῷ φῇ αὐτῷ πάντων συγγνώμην· καὶ ἵνα τὸ Ἔθνος τοῦτο δὸ τῆς αἱματος (μᾶλλόν γε τῶν δε σήμερον ἐκχυθέντος) προστροπῆς τε καὶ αἰτίας ἐύσπλαγχνος ἀξιώσας, καὶ γε καὶ ἐφ' ἡμῶν, καὶ τῶν ὑπογόνων ἡμῶν πάντα κρίματα ἐκεῖνα, ὧν ἡμεῖς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄξιοι ὄντες τυγχάνομεν, ὑποτρέπειν ἀξιώσῃς· Χάρισαι δὲ τοῦτο διὰ τῶν παντιμήτου ἀξίαν τῆς Υἱοῦ σε τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐλογητὸς Θεὸς, δίκαιε, καὶ δυνατὲ, ὁ τὰ ἀγαπητὸν δηλόν σε, τὸν προφήτην ἡμῶν σοῦ τὸν Δαυϊδ τὸν προφήτορα καὶ Μακαρίτην ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τὰς τῆς ἀλαζόνων καὶ ἀλιτηρίων ἀνθρώπων μανίας παραδοθῆναι, ἐπιτραπῆναί τε καὶ ὑβρισθῆναι, καὶ τὸ τελευταῖον αὐτῷ φονευθῆναι ἐάσας· Εἰ καὶ ἀχθοῦς τε ἡμᾶς δικαίως τὸ βδελυκτὸν ὅτω καὶ ἐξάγιστον κακούργημα ὀφθαλέποντας μὴ ἐν θάμβει καὶ ἐκπλήξει ἔχῃ· ὅμως δὲ δυναμονέσατε διαμνημονεύομεν τῶν ἐνδοξοτάτων σου χαρίτων τότε διελάμψασαν ἐν τῷ Χριστῷ σε, ὃν καὶ ἐν τῷ ἄρτι τῷ θανάτῳ τὸ ἐκφάλλοντος τῆς τε θαυμασίας καὶ πολυζήλητε ὑπομονῆς, ἀφράτητε, καὶ ἀγάπης μέτρον, ἐνώπιον τῷ ὠμοστάτων αὐτὸ ἐχθρῶν, ἐπιδεῖξαι ἠξίωσας· Καὶ γε δὴ καὶ ἐάσας αὐτὸν εἰς τοσοῦτον τῆς ὕβρεως ἐκκλακέναι, ὥστε καὶ αὐτὸν φονεύειν, καὶ τὸν θεῖον αὐτὸ κλῆρον ἐρημοῦν· ἀλλ' ὅμως τὸν γε Τὸν αὐτὸ τὸν ἐκ δίκης κλο-

ρεγόμεν ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐλέει διέσωσας, καὶ τὸ τελευταῖον διὰ θαυμασῆς πυ, καὶ παραδόξε σωτηρίας ἀναγαγὼν, ἐπ' αὐτὸν ἐκάθισας, ἐφ' ᾧ τιμῇ τε ἀληθινῇ θρησκεῦσαι σε ἀποκαθησᾶν, καὶ τῇ εἰρήνῃ σε ἡμῶν βεβαιῶν. Διὸ δοξάζομεν τὸ Ὄνομά σε, δι' Ἰησῦ Χριστῦ τῦ ἀληθινῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐθέως πρὸ τῆς τῶ ἁγίε Χρυσοστόμε Περσευχῆς εἰρηθήσετ᾽ ἡ Συναπὴ αὕτη.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀίδιε Θεὸς, ὃν δικαιοσύνη ὡς ὄρη Θεῦ, καὶ τὰ κρίματα ὡς ἄβυσσος πολλὴ· ὁ διὰ τῦ βαρβαρικῦ ἐκείνε καὶ μυσαρᾶ φύλε ὅτι τῇ ἁγίῳ τῶ Χριςῶ σε τῇ πρεσβείᾳ Αὐτοκράτορι ἡμῶν σήμερον ἀπεργασάμενος διδάξας ἡμᾶς, μήτε τὸν Μέγιςον τῆς Βαπλέων, μήτε τὸν ἄρειον τῆς ἀνδρῶν ἀσφαλῶς ἔχειν πρὸς τὸν βίαν, ὃν μᾶλλον ἢ πρὸς τὸν θάνατον. Δίδαξον ἡμᾶς καὶ ἐντεῦθεν ἕτοιμοι τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἐξαριθμήσασθαι, ὥςε τὰς καρδίας ἡμῶν τῇ Σοφίᾳ πρὸς ἔχειν. Καὶ σῴζης ἡμᾶς, ἵνα μήτε λαμπρότης τῦ πρόσκαιρε ὑπερηφανεύσωμεν μεγάλης ὄντος, μήτε δόξα πρὸς τὰ ἡμῶν ὄικ δήποτε ἀγαθὰ ἀφελκύσῃ ὀπισθοποδῆσαι τῦ ὀφθαλμὲς ἡμῶν τῦ μὴ ὁρᾶν βλέπειν ἡμᾶς ἀνάξιον ὡς ἁμαρτωλὲς ὄντας, γνῶ, καὶ σωσθῆν· ἀλλὰ (κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῦ μακαρίε τέκτονος τῆς Μάρτυρός Σου) χρῆσκοπῶν διάκωμμον ὅπη τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, τὸ ἡμῶν πρόκείμενον, ἐν πίςει, καὶ ὑπομονῇ, ταπεινοφροσύνῃ, καὶ πραότητι, τῇ μελῶν τῆς ὅλη τῆς γῆς νικράσει, καὶ ἑαυτῇ ἁπαρνήσει, ἀγάπῃ, καὶ βεβαίᾳ πρόσκαρτερήσει μέχρι τὸ τέλες. Ταῦτα δὲ πάντα ἕνεκα τῆς Τίῦ σε, τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ᾧ καὶ σὺν καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν αἰῶνας τῆς αἰάνας. Ἀμήν.

ΤΥ΄ΠΟΣ ΤΗ΄Σ ΠΡΟΣΕΥΧΗ΄Σ μετ᾽ Εὐχαριςίας, ἣ χρηςέον κατ᾽ ἔτος τῇ εἰκοςῇ ἐνάτῃ ἡμέρᾳ τὸ Μαΐου μηνὸς, ἡμέρᾳ σελαδὴ ἔσῃ, τῆς τε τῶ Βασιλέως γενεθλίης, καὶ τῆς ὑπὲρ τὰς Βασιλείας αὐτῶ αἰσιωτάτης Ἐπανόδε.

¶ Ἡ Λειτυργία ἡ αὐτὴ ἔσαι τῇ εἰθισμένῃ ἐν ταῖς Ἑορτασίμοις ἡμέραις Ἀκολουθία καὶ πάντα· πλὴν ὅσα ἄλλως ἐν τοῖς ἑξῆς διατέτακται.

¶ Εἰ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τῶ Κυρίε Ἀναβάσιμον, ἢ τῇ Πεντηκοςῇ, ἢ τῇ τῆς Τριάδ☩ Κυριακῇ ἕξῃ συμβήσεται, ψαλθήσονται μόνον ἐκ τῶ προσήκοντος τόπου αἱ τ᾽ Ἀκολουθίας ταύτης Σωτηρίαι καὶ αἱ ἴδιαι τῆς Ἑορτῆς ἐκείναι Λειτυργίαι. Εἰ ἄλλῃ τινὶ Κυριακῇ, ἢ δευτέραν ἢ τρίτην τ᾽ Πεντηκοςῆς ἡμέραν ταύτῃ εἶναι συμβήσεται, αἱ Σωτηρίαι ἀς ἄνω λελοίπασιν, καὶ ὁι ἴδιοι Ψαλμοὶ ἐνταῦθα διατεταγμένοι, ἀντὶ τῆς κοινῆς εἰθισμένων, καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν τ᾽ Ἀκολουθίας ταύτης παραλειφθήσεται.

¶ Ἡ Ἑωθινὴ Εὐχὴ ἀρξεται ὑπὸ τῆς Περιοχῆς ταύτης.

Ἀρχαλᾶ τρεῶν πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσδυχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριςίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων· ὑπὲρ Βασιλέων, καὶ πάντων τῆς ἐν ὑποχῇ ὄντων, ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τῶ Σωτῆρ☩ ἡμῶν Θεῶ. α΄ Τιμ. β΄. α΄, β΄, γ΄.

¶ Ἀντὶ τῶ [Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα] ᾄδεται ἢ λεχθήσεται ὁ Ὑμν☩ οὗτος ὁ ἑπόμενο☩, τῶ μὲν Ἱερέως ἔχον ἕνα, τῶ δὲ Κληρικῶ σιὼ τῶ Λαῶ ἕτερον ἀμοιβαίας λέγοντ☩.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῶ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῶ Θεῶ τῶ Σωτῆρι ἡμῶν. Ψαλ. ϛ΄. α΄.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτῶ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῶ. Ψαλ. ϛ΄. β΄.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύρι☩, καὶ Βασιλεὺς μέγας ὑπὲρ πάντας τοὺς Θεούς. Ψαλ. ϛ΄. γ΄.

Ἔσωσεν αὐτῶ ἡ δεξιὰ αὐτῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγι☩ αὐτῦ· Ψαλ. ϛ΄. β΄.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτῦ, ἐναντίον τῶ ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτῦ. Ψαλ. ϛ΄. γ΄.

Ἐμνήσθη τῆς ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ψαλ. ϛ΄. δ΄.

Εὗρε γὰρ Δαυὶδ τὸ θέλον αὐτοῦ, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ αὐτοῦ ἐχρισεν αὐτόν. Ψαλ. πθ΄. κα΄.

Ἡ χεὶρ αὐτοῦ συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ κατισχύσει αὐτόν. Ψαλ. πθ΄. κε΄.

Οὐκ ὠφελήσῃ ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Ψαλ. πθ΄. κγ΄.

Καὶ συνέκοψεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν ἐτροπώσατο. Ψαλ. πθ΄. κδ΄.

Καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ Ὀνόματι αὐτοῦ ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Ψαλ. πθ΄. κε΄.

Καὶ ἔθηκεν ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. Ψαλ. πθ΄. μϛ΄.

Ἐξομολογησάσθωσαν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Ψαλ. ρλη΄. δ΄.

Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ψαλ. ρλη΄. ε΄.

Αἰνεσάτω Κύριος λαλήσας τὸ σύμπαν, καὶ βλυσάτω πᾶσα σὰρξ τὸ Ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ψαλ. ρμε΄. κα΄.

Δόξα. Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἴδιοι Ψαλμοὶ, κ΄, κα΄, πρόρρησις.

¶ Ἴδια Ἀναγνώσματα. } Πρώτ. ϛ΄. Σαμ. ιθ΄. στίχ. θ΄. Δεύτ. Ῥωμ. ιΓ΄.

¶ Ἐν ταῖς μὴ τὸ Σύμβολον Λιτανεῖαι αὗται παρεμβεβλημέναι λεχθήσονται ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Ἱερεύς.
Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα.
Λαός.
Τὸν ὑπό σοι πεποιθότα.
Ἱερεύς.
Ἐξαπόστειλον αὐτῷ βοήθειαν ἐξ ἁγίου τόπου Σου.
Λαός.
Καὶ εἰσαεὶ ἰσχυρᾶς ὑπεράσπιστον αὐτόν.
Ἱερεύς.
Οἱ ἐχθροὶ μὴ κατισχύσωσιν αὐτοῦ.
Λαός.
Μηδὲ οἱ πονηροὶ ἐγγίσειαν τῷ βλάψαι αὐτόν.

¶ Ἀντὶ τῆς προσευχῆς Συναπτῆς ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Προσευχῇ λεχθήσονται αὗται αἱ Λύ-

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ καθ' ὑπερβολὴν διαφερόντως τῷ Γένει τούτῳ, καὶ τῇ θαυμασῇ σου προνοίᾳ ὅσα καὶ συγχώρησιν καὶ ἀπολύτρωσιν ἡμῶν ἐπισκεπτόμενος ἡμᾶς, ἐν τῷ λυτροῦσθαι ἐν ἡμῖν τὸ Σέβασμόν σου Αὐτοκράτορα Δεσπότην τὸν δοῦλόν σου ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Βασιλέα· Ἐντεῦθεν νῦν ἐπαίτην Σου ἐπιεν, ὥστε μὴ πάσης ὀφειλομένης δικαιοσύνης ὁμολογεῖν τῷ ἀνεκλαλήτῳ σου εἰς ἡμᾶς χρηστότητι σπεύσαι ἀποδεχθῆναι, καὶ τῷ ἁγίῳ Ὀνόματί σου τὰς τῆς αἰνέσεως

σεως θυσίας ἡμῶν προσφέρειν· Ταπεινᾶς σε ἀντιβολῶντες, τὴν ἀνυπόκριτον ταύτην, καίτοιγε ἀνάξιον τῶν ἡμῶν αὐτῶν προσφορὰν ἀποδέχεσθαι· ἐπιθυμοῦμεν τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σε τῶν ἀγίων πάσαν ὑπακοὴν ἐν λογισμῷ τε καὶ ῥήματι καὶ ἔργῳ· ἵνα ᾧ καὶ ἐπαγγελλόμενοι ἐν σοὶ καὶ διὰ σὲ πειθαρχικοὶ ὦμεν, πάσαν τε πίστιν καὶ ὑπακοὴν παρέχεσθαι τῷ Χριστῷ σε δέλεαρ, καὶ σοὶς κληρονόμοις αὐτοῦ μετ' αὐτόν· ὃν δυλογήσαι τε ἱκετεύομέν σε, πάσης τῆς χάριτος, πηγῆς, καὶ δυσαμοιβίας ἀυξήσῃ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ τῇ ἀφθαρσίᾳ καὶ δόξῃ στεφανώσῃ ἐν τῷ μέλλοντι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μόνου Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν. Ἀμήν.

ΘΕὸς ὁ τῇ θείᾳ προνοίᾳ καὶ ἀγαδωσύνῃ σε ταύτην τὴν ἡμέραν προάγων εἰς τὸν κόσμον ἐξήγαγε, καὶ ᾗ καὶ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐπανάγαγέ τε καὶ ἀποκατέστησεν ἡμῖν, καὶ τοῖς νομίμοις, καὶ ἀνεν δοιάστοις ἀπὸ δικαίοις τοῦ χαριέστατον ἡμῶν Αὐτοκράτορα Δεσπότην τοῦ δέλεαρ σε ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Βασιλέα· Διαφύλαξον τῷ ζωῷ, καὶ βεβαίασον τοῦ θρόνου ἀπὸ, δέομεθά σου· Γίνε ἀπὸ περικεφαλαία τῆς σωτηρίας κατὰ τῶν προσώπων τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ, καὶ πύργος ἰσχυρὸς καὶ σθεναρὸς ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως· Ἐυεδωθείη ἡ Βασιλεία ἀπὸ, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῆς πληθυνθείησαν· Ἀνομάζοιεν ἐπ' αὐτὸ δικαιοσύνη, ἀλήθεια, καὶ ἀγιότης, εἰρήνη, καὶ ἀγάπη, καὶ πᾶσαι αἱ Χριστιανικαὶ ἀρεταί· Δηλόοι τε αὐτὸ ὁ λαός αὐτῆς, πιμνύ τε καὶ ὑπακοὴν αὐτὸ ὀνόμων· καὶ αὐτὸς ἄτου Σοι προσκύνητος δηλόοι ὅτι τῆς γῆς, ὥστε μεταταῦτα ἐσαεὶ συμβασιλδύειν Σοι ἐν τῷ ἑαυτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῷ τέλει τῆς Λιτανείας (ἣ ἀεὶ χρηστέον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ) μετὰ τὴν Συναπτὴν [Ταπεινᾶς δεόμεθά σου, ὦ Πάτερ] ἢ ἐξῆς εἰρηδήσεται.

ΚΎριε ὁ Θεὸς, Πάτερ ἐλεήμων ἑσπότα, ὁ ἐκ τῆς χάριτος καὶ δυνάμεως σε οὐ τυχόσης ἀδελόν σε τὸν Βασιλέα ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Αὐτοκράτορα ἡμῶν σήμερον ἡμῖν ἐπαναγαγὼν, καὶ ὁδηγήσας τοῦ θρόνου καδίσας, ἔτως δοκαθίσῃ ἡμῶν τῷ δημοσίᾳ, καὶ ἀνεμπόδιστον τῆς ἀληδινῆς θρησκείας καὶ λατρείας σε ἐξομολόγησιν, θεὸς τῷ μεγάλῳ τῆς καρδίας ἡμῶν παραμυθίαν τε καὶ χαρὰν· Ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σε ἱκετεύομέν σε ἐπιπαντὸς σωματοειδῶς, εἰς τὸ ἀνυμνεῖν τῷ μνήμῳ τῆς ἐλέους σε, ταπεινᾶς ἱκετεύομέν σε χάριν ἡμῖν δῶναι, ἵνα δι' αὐτὸ ἀληδῶς καὶ ἀνυποκρίτως δυχαριστῶμεν σοὶ· ὅπως τε ὁ μαλλιόταλος ἡμῶν Βασιλεὺς διὰ τῆς ἐλέους σε, ἐν πίστει ὁρτῇ δυσεβείᾳ καὶ τιμῇ τῷ Βασιλείαν ἐφ' ἡμᾶς πάμπολλα ἔτη ἔχων διατελῇ· ἵνα τε ἡμεῖς πειθαρχοῦντες αὐτῷ προσεφερόμενοι

φερόμενοι, καὶ προθύμως ὑπακούοντες, ὡς πρὸ καὶ ἔνορκοι ἐπ' ἀρχόμενοι, ὅτι μόνῳ Δεσπότῃ λατρεύομεν αὐτῷ ἐν εἰρήνῃ τῇ σῇ μεγάλῃ σκέπῃ, ἐν δὲ αὐτῷ χαίρεσθαι ἡμᾶς ἐξίωσας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐθέως μὲν πρὸ τῆς ἁγίας Χρυσοστόμου Προσευχὴν λέγε πρὸ Σωτῆρον τῆς Εὐχαριστίας [Ὑπὲρ Εἰρήνης, καὶ τὰ ἑξῆς]

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος ἐν ἁλλοις σου λαὸς προσκόπτε τῇ ἐχθρᾷ αὐτῆς. Τὴν αἴνεσιν καὶ εὐχαριστίαν σοι ὁμολογοῦμεν ὅτι τῆς ἐλευθερώσεώς σε ἡμᾶς ἀπὸ μεγάλων κινδύνων καὶ φανερῶν, καὶ παντοθεν ἡμᾶς περικυκλωσάντων φοβερῶν τῆς κινδύνων. Τὸ μὴ τῆς λείαν προδεδόσθαι ἡμᾶς αὐτοῖς, τῇ ἀγαθωτάτῃ σε ἀναπέμπομεν, ἱκετεύοντές σε εἰσέτι παρατείνειν ἡμῖν τοιάδε ἔλεος· ἵνα πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ γνῶσιν ᾖ, σὲ Σωτῆρα ἡμῶν καὶ δυνατὸν λυτρωτὴν εἶναι· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ τῆς Σωάζεως Λειτουργίᾳ μεταξὺ τῆς Ἐντολῶν καὶ τῆς Ἐπιστολῆς, ἀντὶ τῆς Συναπτῆς ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, καὶ τῆς τῇ ἡμέρᾳ ἑορτῆς, ἐιρηθήσονται αἱ δύο Συναπταὶ αὗται.

Χαρίσαι Θεὸς, καὶ ἐλεήμονέσατε Πάτερ, ὁ μὲν τοσαύτας καὶ τηλικαύτας παρεχόμενος καὶ συμφορὰς ἀσφαλῶς καὶ ἡσύχως διαβαίνειν καὶ δαλόν σε τὸν Αὐτοκράτορα Δεσπότην ἡμῶν ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν Βασιλέα ἐν τῷ θρόνῳ τῆς Πατέρων αὐτῷ (οὐδὲν ἐμποδὼν ἔσης πάσης τῆς ἐχθρᾶν αὐτῆς δυνάμεώς τε καὶ κακίας) ὑποκαθιζῶν ἡμῖν μετ' αὐτῷ καὶ δι' αὐτῷ τῆς ἐλευθέραν τῆς ἀγίας σε ἀληθείας καὶ τῆς Εὐαγγελίας ἐξομολόγησιν, ἅμα ἢ καὶ ἀρχαίαν ἡμῶν εἰρήνην καὶ ὁμιμερίαν· Δεόμεθά σε δέναι αὐτῷ τὴν ἀντίληψιν τῆς σωτηρίας σε, καὶ τῆς χρηστότητα καὶ τὸ ἔλεός σε αὐτῷ παρεχέσθαι, καὶ διαπαντὸς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἀναζωπυρεῖν τῆς πρὸς πᾶσαν φρὸς αὐτὸν σπουδὴν καὶ πειθαρχίαν, ἔτι ἢ καὶ τῆς δυσεβῆ φρὸς σε ὑπακοὴν τε καὶ δικαιοσύνην ὑπὲρ τέκνων καὶ ἄλλων πάντων τῶν δυσεργετημένων σε, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Χάρισαι, δεόμεθά σε, Παντοκράτωρ Θεὸς, ὅπως ὁ Αὐτοκράτωρ ἡμῶν Δεσπότης ὁ Βασιλεὺς, ὃν ἰδιότῃ τῇ ἡμέρᾳ θαυμαστῶς οἰκαδε ἐπανήγαγες, καὶ ἀπέδωκας ἡμῖν, ἰσχυρὸς τυγχάνῃ ἐν τῷ λαῷ αὐτῷ φρὸς πάντας, ὅλαξης τῆς ὁσίας σε πίστεως, καὶ τῆς ἁγίας σε ἐν ἡμῖν Ἐκκλησίας ἐδραιώσεως, ἔνδοξος ἢ ὅτι πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς νικηφόρος, ὑμνεῖν πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτῷ ἀσφαλείας κυβερνήτης, καὶ δυσαίμων πολλῶν τῆς τέκνων Πατὴρ, εἰς τὸ ἄρ-

χεσθ

χειν τὰ Ἔθνης τότε ἐν διαδοχῇ πάσας τὰς γλώσσας δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ, α΄ Πέτ. β΄. ια΄.

Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς. Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν. Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν Βασιλέα τιμᾶτε.

Εὐαγγ. Ματθ. κβ΄. ιε΄.

Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, Τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ; Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί; Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου· οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή; λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος· Τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ· καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

¶ Μετὰ τὴν δυτὴν [Ὑπὲρ τῆς ὅλης καθεστώσης τοῦ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας] λεγόμενος ἡ Σωσαπῆ ἄυτη.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀνέχων καὶ διοικῶν τὰ πάντα ἐν τῷ ἀέρι σου, καὶ ὑπὸ τὴν γῆς, ὑπόδεξαι τὰς ταπεινὰς ἡμῶν προσευχὰς καὶ δυσωπήσεις ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν Δεσπότου ΚΑΡΟΛΟΥ, διὰ τῆς χειρὸς καὶ προνοίας σου Βασιλέως ἐφ' ἡμῶν καθεσταθέντος· Ἅμα ᾧ καὶ σὺν αὐτῷ ὅλου τοῦ δικαίου Βασιλικοῦ ὄντος τῆς τοῦ ἀερανίου σου Πνεύματος δεξιᾶς· ὑπόταξον αὐτῷ πάντοτε τὰ ἀγαθότητί σου δαρέντα, τῇ συνάμει σου σκεπασθέντες, καὶ τῇ χειρὶ καὶ αἰδίῳ δυνάμει σου στεφανωθέντες, εὐπόν σε ὄντες διαβαίνειν, ἐν εὐσεβείᾳ, εἰρήνῃ, χαρᾷ, καὶ τιμῇ μακρὸν καὶ δυσδαίμονα βίον διαγόντες ὅπως τοῦ γῆς, καὶ μὴ τοῦ θανάτου σου αἰωνίως ζωῆς καὶ δόξης ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἀερανῶν ὑπάρχωσι, διὰ αἴσης καὶ μισπείας τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ μετὰ τοῦ Παρακλήτου καὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος ζωοποιοῦντος καὶ βασιλεύοντος πάντοτε τοῦ ἑνὸς Θεοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ Καταςάσεως, Χειροτονίας, καὶ Καθιερώσεως τῆς Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, κατὰ τὸν Τάξιν τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΠΑσι τοῖς ἀνθρώποις τοῦ τε ἀρίστου γραφῶ, καὶ ἐξ παλαι συγγραφέας ὁπωσοῦν ἀναγινώσκοντι φανερόν ἐστιν, ὅτι ἐκ τῆς Ἀποστόλων χρόνων γεγονέναι ταύτας τὰς Λειτουργίας Τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Χριστοῦ, Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους. Καὶ ἄνωθεν μὲν αἱ Λειτουργίαι πᾶσαι ἐν τιμῇ καὶ δι' αἰδοῦς εἶχοντο διαπαντὸς, ὥστε μηδένα πολλοῦ μηδεμιᾶς αὐτῆς ἀπτεσθαι, εἰ μὴ πρότερον κληθέντα, ἐξεταθέντα, καὶ γνωσθέντα ἅτου πως ἔχειν, ὡς πρὸς αὐτὸν ἱκανὸν ἔχῃ· ἐπ' ᾧ καὶ διὰ δημοσίας εὐχῆς μετ' ὀπθέσεως τῶν χειρῶν δοκιμασθέντα, καὶ προσδεχθέντα εἰς αὐτοῦ τοῦ ἱερατικοῦ Ἐξουσίαν. Ὅπως δ' ὧν αἱ Τάξεις αὗται ἐπ' ἴσης διατελῶσι, καὶ ὁλαβῶς τε μελαχειζωνται ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ· Οὐδεὶς νομισθήσεται, ὅτ' ἔστιν νόμιμον Ἐπίσκοπον, Ἱερέα, ἢ Διάκονον ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀδ' συγχωρηθήσεται ποτὲ ἀναδήποτε τῆς Λειτουργιῶν τῶν τελεῖν, πρὶν ἐὰν μὴ κληθῇ, ἐξεταθῇ, δοκιμασθῇ, καὶ προσδεχθῇ εἰς αὐτοῦ, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἐξῆς ἐπόμενον, ἢ καὶ πρότερον τῆς Ἐπισκοπικῆς Καθιεράσεως καὶ Χειροτονίας πατρικάς ἦ.

Οὐδεὶς ἢ εἰς Διακόνως ἐγγραφήσεται, ὁ μὴ ἔκοσι τεῖα ἔτη γεγονὼς, πρὶν εἰ μὴ Ἄδειαν ἔχοι· Οὐδ' εἰς Ἱερέας εἰ μὴ εἴκοσι τέσσαρα ἔτη βεβιωκώς. Οὐδέ τις χειροτονηθήσεται, ἢ Καθιερωθήσεται Ἐπίσκοπος, εἰ μὴ ἦδη τεσσαρακοντούτης ἄν.

Ὁ ἢ Ἐπίσκοπος ἢ δι' αὐτοῦ, ἢ διὰ τῆς ἀξιόχρεω μαρτυρίας εἰδὼς τινα ἄνδρα πον καλοκαγαθὸν ἔξ), καὶ ἀγαθὸν τὰ ἤθη, ἀθῷόν τε καὶ ἀνεπίληπτον, καὶ μὴ τοῦ ἐξέτασιν καὶ δοκιμασίαν, εὑρὼν αὐτὸν ἐν τῇ Λατινῇ γλώττῃ πεπαιδευμένον, καὶ ἱκανῶς ὑπομνήμων τοῦ ἱερὰν γραφῶ, δύναται ἀνεγνῶσεις καὶ Κανόνι ἀριθμοῦσις, ἢ, εἴ τι ἐπάγον εἴη, ἐν ἄλλα τινὶ Κυριακῇ, ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἰδίωτον τῆς Ἐκκλησίας αὐτὸν εἰς τὸν Διακόνιας ἐγκρίνειν, κατὰ τίνδε τὸν τύπον, καὶ τρόπον, ὡς ἑξῆς ἕπεται.

Τέσ-

Τύπος καὶ Τρόπος τῆς Καταστάσεως τοῦ ΔΙΑΚΟΝΩΝ.

¶ Ἐλθόντος ἤδη ἡμέρας τῆς διὰ τὴν Ἐπισκόπου αἵρεσιν, μετὰ τῶν Ἐκλογιτῶν ἔστω ἡ Δημηγορία, ἡ Παραίνεσις, δηλοῦσα τὸ ἔργον καὶ τὴν Λειτουργίαν τοῦ εἰς τὸν Διακόνους ταχθῆναι μελλόντων· ἃς ἀναγκαία ἐκείνη ἡ Τάξις ἔζη ἐν τῇ τῶν Χριστῶν Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἃς ἠξίουσαν αὐτὸν δεῖ τὸν λαὸν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ αὐτοῦ.

¶ Πρῶτον ὁ Ἀρχιδιάκονος, ἢ ὁ Τοποτηρητὴς αὐτοῦ παραστὰς τοῦ Ἐπισκόπου (ἐν τῇ καθέδρᾳ αὐτὸς ἐζηὼς τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ καθεζομένου) τοὺς εἰς Διακόνους τάττεσθαι ὀφθυμοῦντας, (κομίσας ἐκάστοις ἱματισθέντας) λέγων ταῦτα τὰ ῥήματα,

Ἰδόσμε ἐν Θεῷ, Ἀπόστολε, παρίστημί σοι τούτους ἀνδρας τοὺς παρόντας, ἵνα εἰς τὸν Διακόνους ἐγχρίνεσθαι αὐτούς.

Ἐπίσκοπος.

Βλέπε ὅπως οἱ ἄνδρες οὗτοι ἀξιοι ἦσι, ἱκανοὶ, καὶ σπουδαῖοι εἶσι, τῶν τε πρεσβείαν, καὶ τὸν ὁσιοπρεπῆ βίον αὐτοῦ, πρὸς τὸ τῶν Λειτουργιῶν αὐτοῦ δεόντως ὑπηρετεῖν, εἰς τιμὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας οἰκοδομῶν.

¶ Ἀρχιδιάκονος Χειροτονήσατω.

Ἐξήτασε, καὶ ἐδοκίμασα αὐτοὺς, καὶ τοιούτους εἶναι αὐτοὺς νομίζω.

¶ Εἶτα Ἐπίσκοπος ἐρεῖ τοῦ λαοῦ.

Ἀδελφοὶ, εἴτις ὑμῶν ἐστιν ὁ εἰδὼς τὸ ἐμπόδιον, ἢ βαρύ τι ἀνόμημα ἐν τινι τῶν ἀνδρῶν τούτων παρεσταθέντων τοῦ τάττεσθαι εἰς τὸν Διακόνους, δι' ὃ εἰς τὴν Διακονίαν ἐκείνην αὐτὸν προσδέχεσθαι καὶ δεῖ, παρελθέτω ἐν Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, καὶ δηλωσάτω, τί ἐν τὸ ἀνόμημα, ἢ ἐμπόδιον εἴη.

¶ Κἂν βαρύ τι ἀνόμημα ἢ ἐμπόδιον προφέρηται, ὁ Ἐπίσκοπος παύσει χειροτονῶν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ἕως ἂν λυθῇ τὸ ἔγκλημα, καὶ ὁ κατηγορηθεὶς ἀθῶος τοῦ ἀνομήματος ἐκείνου εὑρεθῇ.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος (τοῦ πρὸς τὸ χειροτονεῖσθαι ἱκανῶς διρρεθέντας τοὺς Ἐκλεκτοὺς προσδυχαῖς συνιζῶν) μετὰ τοῦ Κλήρου, καὶ λαοῦ τοῦ παρόντος ἄσῃ ἢ λέξῃ τῶν Λιτανείαν σὺν τῇ Προσδυχαῖς, ὅτωσί.

¶ Λιτανεία καὶ Ἱκεσίαι.

Ὦ Θεὲ Πάτερ ἀρχαῖε, ἐλέησον ἡμᾶς δεικαίως τοῦ ἁμαρτωλοὺς,

Ὦ Θεὲ Πάτερ ἀρχιῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δεηλαίας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ Λυτρωτὰ κόσμε, ἐλέησον ἡμᾶς δεηλαίας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ Λυτρωτὰ κόσμε, ἐλέησον ἡμᾶς δεηλαίας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τῦ Πατρὸς, κ τῦ Υἱῦ ἐκπορευθὲν, ἐλέησον ἡμᾶς δεηλαίας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τῦ Πατρὸς καὶ τῦ Υἱῦ ἐκπορευθὲν, ἐλέησον ἡμᾶς δεηλαίας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, κ ἐνδοξοτάτη Τριὰς, τρεῖς ὑποστάσεις κ εἷς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς δεηλαίας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, κ ἐνδοξοτάτη Τριὰς τρεῖς ὑποστάσεις κ εἷς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς δεηλαίας σοῦ ἁμαρτωλούς.

Μὴ ἀναμνησθῇς Κύριε τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, μηδὲ παραπτωμάτων τῶν προγόνων ἡμῶν, μηδὲ ἐκδικήσῃς ἡμᾶς τιμωρίαν τῶν παρελθόντων, φῶσαν Κύριε, φεῖσαι τῦ λαῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω τῷ τιμιωτάτῳ αἵματί σου, κ μὴ ὀργισθῇς ἐφ' ἡμῖν εἰς τοῦ αἰῶνας.

Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακῦ κ συμφορᾶς, ἀπὸ τῦ ἁμαρτίας, ἀπὸ μεθοδειῶν κ ἐνεδρῶν τῦ διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, κ ἀπ' αἰωνίου κρίματος,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ παθῶν πορνείας τῆς καρδίας, ἀπ' ἀλαζονείας, κενοδοξίας, κ ὑποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μίσους, κ κακίας, κ πάσης ἀφιλανθρωπίας,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας, κ πάσης ἀκαθαρσίας ἁμαρτίας, κ ἀπὸ παντὸς τοῦ ἀπαίτου τοῦ κόσμου, τῦ σαρκὸς τε κ τῦ διαβόλου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τῦ ἀσπλάγχνου κ καταγέλαστου, ἀπὸ πληγῆς, λοιμοῦ τε κ λιμοῦ, ἀπὸ πολέμου, κ φόνου, κ ἀπ' αἰφνιδίου θανάτου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στάσεως, σωματικῆς, ἀναρχίας τε κ ἀνομίας, ἀπὸ τῦ φθοροδιδασκαλείου, αἱρέσεως κ σχίσματος, ἀπὸ σκληρότητος τῆς καρδίας κ καταφρονήσεως τοῦ λογίου κ ἐντολῶν σου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τῆς μυστικῆς σου σαρκώσεως, διὰ τῦ γεννήσεως κ περιτομῆς σου, διὰ τοῦ βαπτίσματός σου, νηστείας τε κ πειρασμοῦ,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τῶν ἀγώνων κ αἱμάτων τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων σου, διὰ τῶν μαρτύρων σου κ πάντων διὰ πυρὸς θανάτου κ ταφῆς, διὰ τῆς ἐνδόξου τοῦ σου ἀναστάσεως, κ διὰ τῆς ἐπιβάσεως τῦ Πνεύματος ἁγίου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἐν παντὶ καιρῷ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἐν παντὶ καιρῷ τῆς διατριβῆς ἡμῶν, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, κ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, δεόμεθά σου, Κύριε, εἰσάκουσον ἡμῶν, κ δοκείπω σοι διοικεῖν κ κυβερνᾶν τὴν ἁγίαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν σου ἐν ὁδῷ τῆ ὀρθείᾳ,

Δῴ-

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι διαφυλάξαι καὶ ὅπως ἂν ἐν τῇ ἀληθεῖ θρησκείᾳ σε, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἁγιωσύνῃ τῆς βίᾳ τ' δλων Σε τ' ΚΑ'ΡΟΛΟΝ, χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Ἄρχοντα,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι καθυθμίειν αὐτὸ τὸν καρδίαν ἐν τῇ πίςῃ, εὐλαβείᾳ, καὶ ἀγάπῃ σε, ὡςε διαπαντὸς ὅπι Σοὶ πεποιθέναι, καὶ τὸν σὸν ἐν πᾶσι τιμὸν καὶ δέξαν ὀπιζητεῖν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι ἐκφαπτεσθαι καὶ φύλακα αὐτὸ εἶναι, καὶ νικηφορίαν αὐτῷ ὅπι πᾶσι τοῖς πολεμίοις αὐτὸ χαρίζεσθαι,

Δεόμεθά Σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν καὶ σώζειν τὸν χαριεστέτον ἡμῶν Βασίλισσαν ΚΑΘΑΡΙ'ΝΗΝ, τὸν τῆ Βασιλέως μητέρα Βασίλισσαν ΜΑΡΙ'ΑΝ, Ἰ'Α'ΚΩΒΟΝ Ἡγεμόνα τῆ Ἐθνεσέχε, καὶ πάντα τὸν Οἶκον Βασιλικόν.

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι φωτίζειν πάντας τοὺς Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, τῇ ἀληθινῇ γνώσει καὶ σωτήρι τῆς λόγε Σε, ὅπως τε δίδαχῇ καὶ ζωῇ δημοσθῶσιν αὐτὸν, καὶ ἀναγέλλωσι παρρησίας,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν τάντας τοὺς δλους σε, νῦν πορεσθεχθῶσι μέλλοντας εἰς τὸν Τάξιν τ' Διακόνων, καὶ τὸν χάριν Σε ἐπ' αὐτοὺς ἐπιχέειν, ἵνα τὴν Λειτεργίαν αὐτῷ, δέοντες ὅπιτελῶσι, πρὸς τὸν τε τ' Ἐκκλησίας σε οἰκοδομὸν, καὶ τὸν τὸ ἁγίε Ὀνόματός σε δόξαν,

Δεόμεθά Σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι καλλωπίζειν τοὺς Μεγισᾶνας τ' βελῆς Βασιλικῆς, καὶ πάντας τοὺς Δυνάστας, χάριτι, σοφίᾳ, καὶ φρονήσει,

Δεόμεθά Σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν καὶ φυλάτειν τοὺς ἐν ὑξουσίᾳ ὄντας, καὶ αὐτῆς τ' ὀῆς χέρλος μεταδδναι, ὡςε καλῶς καὶ δικαίως τὸν κρίσιν ποιεῖσθ, καὶ τῇ ἀληθεία συμπορεύειν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι εὐλογεῖν καὶ διασώζειν ἅπαντα τὸν λαόν Σου,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι δδναι πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμοφροσύνην εἰρήνην τε καὶ ὁμόνοιαν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι τὸν καρδίαν ἡμῶν δδναι, ὥςε ἁγιαδῶν, καὶ δεδιέναι σε, καὶ ἀκριβῶς ῥυθμίζειν τ' βίον ἡμῶν κῆ τὰς ἐντολάς σε,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκείτω σοι δδναι τὸν λαὸν σε, τὸν τῆς χαριτωθ' ωσκοπῶν, ὡςε ταπεινοφρόνας ἀναπέσαι τὸ ῥῆμά σε, καὶ καθαρᾷ τῇ διαθέσῃ δέξα-

σθαι αὐτὸ, καὶ ἐξενεγκεῖν σὺν καιρῷ τὸ Πνεῦμά σου,

Δέομεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκεῖτω σοι, εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐπαναγαγεῖν ἅπαντας τοὺς πεπλανημένους καὶ ἐξυπαντῆσαι,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκεῖτω σοι βεβαιῶσαι τοὺς ἑστῶτας, τῷ παραμυθίαν παρασχεῖν, καὶ βοηθῆσαι τοῖς ὀλιγόπιστοι τῇ καρδίᾳ, ἀπελεῖραι τοὺς πεπλακότας, καὶ τὸ τελευταῖον συντρῖψαι τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκεῖτω σοι συλλαμβάνεσθαι, βοηθεῖν, καὶ παρήγορον εἶναι τοῖς ἐν κινδύνοις, ἀνάγκαις καὶ παλαιπωρίαις διὰ ὄλης τῆς ζωῆς,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκεῖτω σοι σῴζειν τοὺς ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ ἐδραπορῶντας, πάσας τὰς ὀδυνώσας γυναῖκας, πάντας τοὺς νοσοῦντας, καὶ πένητας, καὶ ἀπορουμένους ἔλεός σε πᾶσι τοῖς δεομένοις καὶ ἀναγκαλύτοις,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκεῖτω σοι σωρίσασθαι καὶ προμηθεῖσθαι τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν καὶ πάντων τῶν ἐρημωθέντων καὶ καταδικασθέντων,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκεῖτω σοι ἐλεῆσαι ἀπαξάπαντας τοὺς ἀνθρώπους,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκεῖτω σοι συγχύσαι τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, τοὺς τε καταδιώκοντας καὶ διαβάλλοντας ἡμᾶς, καὶ ὀλοτρέφειν αὐτῶν τὰς καρδίας,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκεῖτω σοι δωρεῖσθαι καὶ δικαιοῦν ἡμᾶς εἰς τὸν ἡμῶν χρόνον τοὺς ἀσφαλῶς τῆς ζωῆς καρτὰς, ὥστε ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἀπολαύειν αὐτῆς,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Δοκεῖτω σοι χαρίζεσθαι ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, ἄφεσιν ἡμῖν πάσης τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀπιλίας τε καὶ ἁγνείας, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματός σου ἁγίας χάριτι φωτίσαι ἡμᾶς, ὥστε ἐπανορθῶν τὸν βίον ἡμῶν καὶ τὸν ἅγιον λόγον σου,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δέομεθά σου εἰσάκουσον ἡμῶν.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δέομεθά σου εἰσάκουσον ἡμῶν.

Ὦ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Δώρησαι ἡμῖν εἰρήνην σε.

Ὦ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς μετ' ἀυτὸ λέξῃ τὴν Κυριακὴν Εὐχήν.

ΠΑτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία

σηλεία σε· Γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἱερεύς.

Κύριε μὴ ποιήσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Μηδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταποδῷς ἡμῖν.

¶ Δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ μηδὲ τῆς σωστερεμμένης καρδίας στεναγμὸς, μήτε τὸ λυπκντων ὀδυρμὸς ἀφιστάμενος, δυσπλάγχνως παρασκευάσθης τὰ ἱκεσίας ἡμῶν, ἃς ἐν πάσαις ταῖς θλίψεσι καὶ δυσχερείαις ἡμῶν, ὅταν δήποτε καταπιέζωσιν ἡμᾶς, ἔμπροσθέν σε ποιούμεθα· καὶ δυμφορᾶς ἡμῶν παρόχεις, ἵνα πάντα τὰ σὰ κτίσματα καὶ πλάσματα τῇ σῇ παντοκρατορίᾳ καὶ ἐπιστασίᾳ ὑποκείμενα, ἐν τῇ ἐπὶ γῆς ἐνδημίᾳ αὐτῶν μὴ ἐνοχλῶνται, ἀλλὰ ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ τὸν βίον διάγοντες, ἐν τῇ ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῇ τοῦ παρόντος αἰῶνος, εἰς τὸν μέλλοντα τῶν δικαίων ἀνάπαυσιν καὶ ἀνάπαυσιν ἀπολαύσωσιν· Ἐξαιρέτως δὲ ἐν τοῖς πάλαι ποτὲ αὐτῶν χρόνοις.

Ἐξεγέρθητι Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶν ἡμῶν πολεμίων ῥῦσαι ἡμᾶς Χριστέ.

Ἐννοικῶς ἔσπλαγχνίσθης τὰς παλαιοπορίας ἡμῶν.

Τὸς τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐδόλους ἐλεημόνως ὁδήγησον.

Ἵλεως ἴσθι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σε.

Φιλανθρώπως καὶ εἰκλιμένως ἐπάκουσον τὰς δεήσεις ἡμῶν.

Τὲ δαιδὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ἀξίωσον εἰσακοῦσαι ἡμῶν Χριστέ.

Ἐυμφορᾶς εἰσάκουσον ἡμῶν Χριστὲ, δυμφορᾶς εἰσάκουσον ἡμῶν Κύριε Χριστέ.

Ἱερεύς.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σε.

Ἀπόκρισις.

Καθάπερ ἐλπίζομέν σοι σοί.

¶ Δεηθῶμεν.

Ταπεινοφρόνως ἱκετεύομέν σε, ὦ Πάτερ, δυσπλάγχνως ἐπίσκεψαι τὰς ἀδυνεσίας ἡμῶν, καὶ ἕνεκα τῆς τῶν ὀνόματός σε δόξης ἀπόστρεψον ἡμῶν πάντα τὰ κακὰ, ἃν ἡμεῖς δικαιότατοί ἐσμεν τυγχάνειν· παράσχε δὲ ὅπως ἐν ἁπάσαις ταῖς ἀμηχανίαις ἡμῶν ἔλλω τῷ ἐλπίδα καὶ ὑποδείκνυσιν ἡμῶν ἐν τῷ ἐλέει σε ἔχωμεν, καὶ παντοπάντως ἐν ἁγιότητι καὶ καθαρότητι τοῦ βίου σοι λατρεύωμεν,

αμῆν, φωὴς τῷ τιμίῳ καὶ δόξαν σε, διὰ μόνε ἡμῶν Μεσίτα καὶ Παρακλήτα Ἰησοῦ Χριστὲ τὸ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ἀδιάσπ.) ἢ λειτθήσπ.) ἢ Λειτεργία τ᾽ Σωμάξεως, μ᾽ Σωσαπῆς, Ἐπισελῆς, καὶ Εὐαγγέλια καὶ τὰ ἑπόμενα.

Σωσαπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὲς, ὁ τῇ θείᾳ φορονοίᾳ σε ποιᾷς πνας φῶ Λειτεργῶν Τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ϛου καταςήσας, καὶ ϛοῦ Ἀποςόλες Ϛε τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐπιγείρας εἰς τὸν φῶ Διακόνων Τάξιν ἐκλέξαθαι τὸν ἅγιον Στέφανον τ᾽ Πρωτομάρτυρα, καὶ ϛοῦ ἄλλες. Ἐλεημόνως ἔπιδε τότες ϛοῦ δόλες Ϛου φορὸς τὸν αὐτὸν Τάξιν καὶ Λειτεργίαν νυνὶ κεκλημένες. Οὕτω γὰρ τε ἀληθείας τ᾽ δίδασκαλίας σε ἀναπλήρωσον, καὶ τῷ τῆς βίᾳ καλοκαγαθίᾳ κόσμησον αὐτοῦ, ὥςε τῷ πλόγῳ καὶ τῷ τῆς ἀναςροφῆς τύπῳ πιςῶς σοι λατρεύειν ἐν τῇ Λειτεργίᾳ ταύτῃ, εἰς δόξαν τῷ Ὀνόματός σε, καὶ τῷ τ᾽ Ἐκκλησίας σε οἰκοδομὴν, διὰ τ᾽ ἀξίας τῷ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ συζῶντί σοι καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς ϛοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιςολὴ, α᾽ Τιμ. γ᾽. ι᾽.

ΔΙακόνες ἀσαύτως σεμνὲς [δεῖ ἦ] μὴ δίλογες, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχονται, μὴ αἰσχροκερδεῖς· ἔχονται τὸ μυσηρίον τ᾽ πίσεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· καὶ δὲ ὗτοι δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, ἔπα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες. Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλας, νηφαλίας, πιςὰς ἐν πᾶσι. Διάκονοι ἔςωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊςάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς κτῶνται ἀγαθὸν, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν ἐν πίσει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

¶ Ἡ πᾶτο ἐκ τῶ ϛ᾽ Κεφαλαίε τῶ Πράξεων τῶ Ἀποςόλων. Πράξ. ϛ᾽. ϛ᾽.

ΠΡοσκεκλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεσόν ἐςιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τῦ Θεῦ, διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε δῶν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρυμένες ἑπτὰ πλήρεις Πνεύματος ἁγίε καὶ σοφίας, ὃς καταςήσομεν ἐπὶ τ᾽ χρείας ταύτης. Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ, καὶ τῇ διακονίᾳ τῦ λόγε προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τῦ πλήθες· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον ἄνδρα πλήρη πίσεως καὶ Πνεύματος ἁγίε, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα. Ὃυς ἔςησαν ἐνώπιον τῶν Ἀποςόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τῦ Θεῦ ηὔξανε· καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τ᾽ μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολύς τε ὄχλος τῶν Ἱερέων ὑπήκεον τῇ πίσει.

¶ Πρὸ

¶ Πρὸ τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐπισκοπῆς ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ καθεζόμενος ὁ Ὀρκον περὶ τῆς τῆς Βασιλείας Ὑπεροχῆς, καὶ ὅτι οὐ πάντων ἧττον ἔξωθεν Δωρεῶν δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, ἐπὶ ἐκείνῳ ὁ παρεδόθη μᾶλλον παν δίδωσι ποιήσῃ.

Ὅρκος περὶ τῆς τοῦ Βασιλέως Ὑπεροχῆς.

Ἐγὼ Α. Β. ὅλως μαρτυρῶ καὶ ἐκ τῆς καρδίας καὶ συνειδήσεως μου καταγγέλλω, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν μόνος ἐστὶν ὁ Ὑπέρτερος, καὶ Αὐτοκράτωρ Ἄρχων τῆς Βασιλείας ταύτης, καὶ πασῶν ἄλλων τῆς Μεγαλειότητος ἀπὸ Ἐπαρχιῶν καὶ Χωρῶν, ἐν πᾶσι πράγμασιν ἢ κρίμασι τοῖς τε Πνευματικοῖς ἢ Ἐκκλησιαστικοῖς, καὶ τοῖς Βιωτικοῖς ἢ Πολιτικοῖς. Καὶ ὅτι ἔχει ὁ ἐξωθεν Ἄρχων, Ἀνὴρ, Πρόσωπος. Πολιτικὸς, ἢ Δικαιοδοσίαν ἔχῃ, ἢ ἔχειν ὀφείλει δικαιοδοσίαν, διάμαν, ὑπεροχὴν, πρεσβείαν, ἢ ἐξουσίαν τινὰ Ἐκκλησιαστικὴν ἢ Πνευματικὴν ἐν τῇ Βασιλείᾳ ταύτῃ. Ὅλως τοίνυν ἀποτάσσομαι καὶ χαίρειν φράζω πάσαις ταῖς ἔξωθεν δικαιοδοσίαις, διάμεσιν, ὑπεροχαῖς, καὶ ἐξουσίαις· καὶ ἐπαγγέλλομαι ὅτι τοιαύτης τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθινῆς πειθαρχίας παρεχέσθω πρὸς τὴν τοῦ Βασιλέως Μεγαλειότητα, πρός τε τοῦ Κληρονόμους, καὶ τοῦ νομίμους Διαδόχους αὐτοῦ· καὶ ὅση διάμαις ἀντιλήψομαι καὶ ὑπερασπίσω πασῶν τῶν δικαιοδοσιῶν, προνομιῶν, ὑπεροχῶν καὶ ἐξουσιῶν συγκεχωρημένων ἢ ἀνηκόντων τῇ τοῦ Βασιλέως Μεγαλειότητι, τοῖς Κληρονόμοις καὶ Διαδόχοις αὐτοῦ, ἢ προσπεφημένων ἢ συνημμένων τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ τῆς Βασιλείας ταύτης Διαδήματος. Οὕτω βοηθήσαι μοι ὁ Θεὸς, καὶ τὰ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ ἀναγεγραμμένα.

¶ Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος ἐξεταζέτω ἕκαστον τῶν Ταχθησομένων ἐμπροσθεν τὸν λαὸν καὶ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Ἀρά γε πεπεισθε ἔσωθεν ὑμῶς περτρέπειν ὑπὸ τὸ ἄγιον Πνεύματος πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖν τὴν Λειτουργίαν καὶ Ὑπηρεσίαν ταύτην διὰ τὸ λατρεύειν τῷ Θεῷ πρὸς τήν τε τῆς δόξης αὐτοῦ προβίβασιν, καὶ τὴν τῶν λαῶν αὐτοῦ οἰκοδομήν;

Ἀπόκρισις.

Πέπεισμαί γε.

Ἐπίσκοπος.

Μὴν ὑπολαμβάνετε ὑμᾶς ἀληθῶς καλεῖσθαι καὶ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν νόμιμον τάξιν τῆς Βασιλείας ταύτης περὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Λειτουργίαν;

Ἀπόκρισις.

Ὑπολαμβάνω γε.

Ἐπίσκοπος.

Πότερον ἀνυποκρίτως πιστεύετε πάσας τὰς Κανονικὰς Γραφὰς, τῆς τε Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης;

Ἀπόκρισις.

Πιστεύω αὐτάς.

Ἐπίσκοπος.

Ἀρά γε ἀσπάζεσθε αὐτὰς ἀναγνώσεσθε τῷ λαῷ τὴν

τὴν συναθροιζόμενον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅταν ἂν διακονῆσαι καταξιωθῇτε;

Ἀπόκρισις.

Ἀναγινώσομεν αὐτάς.

Ἐπίσκοπος.

ΠΡοσεκτὴ τὴν Διακόνῳ, καὶ ἔργον αὐτὸ ὄφειλε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπως τυχὸν ἂν διακονῆσαι τοῖς ἁγίοις παρίσεσθαι τὴν Ἱερατικὴν Λειτουργίαν μάλιστα ἐν τῇ σωτηρετικῇ τῆς ἁγίας Σωφίας, καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι αὐτοῦ ἐν τῇ μεταδόσει αὐτῆς· καὶ ἀναγινώναι τὰς ἱερὰς Γραφὰς, καὶ τὰς Ὁμιλίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ παιδεύειν τοὺς ἱεροφύτας εἰς τὰ Κατηχήσεις· καὶ ἐπόντος τοῦ Ἱερέως βαπτίζειν τοὺς Βρέφη, καὶ κατηχεῖν τὸ λόγον, ἵνα εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Ἱεροπέτρα προσδεχθῇ. Περὶ ᾧ πάντων, αὐτὸ ἔργον ὄφειλε, ὅπως ἀνάπτυ προσεκλῇ, τοὺς νοσοῦντας, πένητας καὶ ἀδυνάτους τῆς Παροικίας ἐπιζητοῦσα, πῶς τε ἔχουσι, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ τούτων τὰ καθ' ἑκάστας ἀνάγραφε τῷ Καθεδρεῖ, ἵνα διὰ τοῦ τοιούτου ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῶν ἀφῇ Παροίκων ἢ τῶν ἄλλων, ἐπαρκείας τύχωσι. Τοῦτό γε ποιήσετε ἐπαξίως καὶ ἐκκλίας;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἐπίσκοπος.

ΠΑ'σαν παιδείαν ποιήσεσθε τὸν βίον ὑμῶν καὶ τὸ εἶδος ἀφ' ὑμετέρων οἰκειακῶν καὶ τῶν τῆς Χριστοῦ διδασκαλίαν ῥυθμίζειν καὶ σχηματίζειν, καὶ ἀποδείξαι ὑμᾶς τοῦ ἀνεῖδος, ὅσον ἐφ' ὑμῖν, ἀνεπίληπτους, ὑγιαίνοντας τύπος τῆς ποιμνης τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

ΑΙδημόνας πειθαρχήσετε τῇ Διατάξει ὑμῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀρχηκμβίοις τῆς Ἐκκλησίας Ἱερατικοῖς, τοῖς τε τῶν κληρικῶν, καὶ τοῖς ἀσπασίαν ὑμῶν ἐμπιστοσύνης, ἱλαρὸς καὶ ἐκκοίας τοῦ ἀποδέξαν αὐτῷ νοθεσίαις ὑπακούοντες;

Ἀπόκρισις.

Καὶ τοῦτό γε ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Κυρίου.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος ὀπισθέμβολος τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἰδίᾳ ὑπὲρ τῶν κεφαλῶν ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν, παρόντος πρεσβυτερίου, λέγῃ.

ΑΛ'λε σὺ ἐξουσίαν τελεῖν ἔργον τῆς Διακονίας ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ σοι ὑπιτεθραμμένῃ· Ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος ἐκάστῳ αὐτῶν παραδώσῃ τὸν Καινὸν Διαθήκην, λέγων,

ΑΛ'λε σὺ ἐξουσίαν ἀναγινώναι τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ἀκούσαι αὐτοῦ· Λαὸς ἁγίων λαὸς παρὰ τοῦ Ἱεροκήρυκος αὐτοῦ.

¶ Τότε εἷς τῶν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου διαταχθεὶς ἀναγινώσεται

Εὐαγγ. Ἁγ. Λουκ. ιϛ'. λε'.

ΕΣτωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι

λύχοι καμόμβοι· Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν Κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀνοίξῃ ἐν τῷ γάμῳ· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ Κύριος εὑρήσει γρηγορέντας. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

¶ Τότε προῆλθεν Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Σωτήρῃ, καὶ πάντες οἱ πεπληρωμένοι μυῶν, καὶ τῶν ἁγίας Σωτήρος αὐθημερὸν τοῦ Ἐπισκόπου συμμεταλήψονται.

¶ Τελεσθείσης τῆς Σωτήρος μὲν τοῦ ἐγκαινίου Σωτῆρος καὶ δευτέρου τοῦ Εὐλογίας εἰσηνέχθησονται αἱ ἐξῆς προσφοραί.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἐκ τῆς μεγάλης σου χρηστότητος πάντας ἡμᾶς δούλους σου εἰς τοῦτο τὸ ἐν Ἐκκλησίᾳ σου Διακόνων Λειτουργίαν προσκέκλησαι καὶ προσελθεῖν ἠξίωσας. Ποίησον αὐτοὺς, δέομεθά σου Κύριε, κοσμίους, ταπεινοὺς, καὶ βεβαίους ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῇ, καὶ προσδεῖς εἰς τὸ φυλάξαι πάντα τοῦ Πνεύματος κάλλιον παιδεύειν· ἵνα τὸ μισθὸν τῶν ἁγίων συναθλήσεως πάντοτε ἔχοντες, εὐθαρσεῖς τε καὶ δυναμένους ἐν τοῦ Υἱοῦ σου Χριστοῦ ἀεὶ διακονοῦντες, ὅταν καλὸς φέρων ἐν τῇ κεντήσῃ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ, ἵνα τοὺς ἀναπαρεῖς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου κληθῆναι ἀξίους εὑρεθῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τιμὴ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΦΘάσαν ἡμᾶς, Κύριε, ἐν παντὶ τῷ προσέχειν ἡμῶν τῇ δυνατωτάτῃ χάριτί σου, καὶ περιέβαλον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀσχημόνως, πρεσβῶμεν, καὶ τελειωθείσι, τὸ ἆθλον Ὀνομά σου δοξάσωμεν, καὶ τελευτήσαντες διὰ τὴν ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΙρήνην τὴν Θεὸν, ἣν πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ τῇ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῶν παρείη καὶ μεθ' ὑμῶν διαμείναι. Ἀμήν.

¶ Κἀνταῦθα καταλαμβάνει δεῖ τοῦ Διακόνου, ὅτι διακονητέον αὐτοῦ ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν (πλὴν εἰ μή τι διὰ βλάβης αἰτίας ἄλλος δοκοίη τοῦ Ἐπισκόπου) ἐφ' ᾧ τέλειον εἶδ) καὶ ἐμπεδοῦν τῇ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Λειτουργίᾳ ἀνηκόντων σχημάτων. Ἐν ᾗ Διακονίᾳ ἐὰν πιστὸς καὶ σπουδαῖος εὑρεθῇ, δυνατὸν ἂν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτοῦ

τῷ εἰς τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ Τάξιν ἐγκαθίδρυσαι τοὺς ἡγουμένους ἐν τῷ Καινῷ ὡρισμένους, ἢ καὶ, εἴ τι ἐπέκεινα ἐστὶ, ἐν ἄλλῃ πανὶ Κυριακῇ, ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ, ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τόνδε τὸν ἐπόμβριον τύπον καὶ τρόπον.

Τύπος καὶ Τρόπος τῆς ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ.

¶ Ἐλθόντος δὲ τῆς ἡμέρας τῆς τοῦ Ἐπισκόπου ἀναγορεύσεως, ὑπὸ τῶν Ἐκλογέων ἐκεῖσε ἐκτὸς ἡ Δημηγορία ἐπὶ τῆς Ἀναλήψεως, δηλαδὴ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Λειτουργῶν ἢ εἰς ἕδρα Πρεσβυτέρων ταχθέντων μηχάνων· ὡς ἂν γένηται ἐκεῖ ἡ Τάξις ὁμοίως ἐν τῇ τῶν Χερουβικῶν μηχανῇ καὶ ὡς ἤδη ἐν τῷ Δεσπότου δηλαδὴ ἢ λαὸν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ αὐτῆς.

¶ Ποιῶσιν ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ Ἱερουσαλὴμ, ἢ ὁ Τοποτηρητὴς αὐτοῦ παρόντος τοῦ Ἐπισκόπου (ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ ἐγγὺς τῆς ἁγίας Τραπέζης καθιζομένου) πάντας τοὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ Τάξεως ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἀναλαμβάνειν μέλλοντας (κοσμίους ὄντας καὶ ἱκανοὺς ὑποπιπτόντας) λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα.

Δῶμεν ἐν Θεῷ ὑμᾶς, καὶ Πάτερ, ταρίσκομεν. Ἀ καὶ μὴ ἔστι τοῦτο ἀναγκαῖον ποιῆσαι, ἀλλ' εἰς τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ Τάξιν ἐγκαθίδρυσαι.

¶ Ἐπιτελεῖ ὁ Ἐπίσκοπος.

Βλέπε ὑπὸς ἡ ἔνδεσις, ἐς ταρίσεις, ἱκανοὶ καὶ ὑπήκοοι τῇ τοῦ Θεοῦ καὶ τῇ τοῦ Ἐπισκόπου παιδείᾳ, καὶ τὴν εὐσεβῆ βίον αὐτῶν, ὡς τὸ τῶν Λειτουργῶν αὐτῶν δέοντας ὑπηρετεῖν, εἰς τιμὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς αὐτῶν Ἐκκλησίας οἰκοδομήν.

¶ Ἀσπάζεται ὁ Ἐπίσκοπος τοὺς Πρεσβυτέρους.

Εἰρήνη, καὶ ἀδιάκριτος αὐτοῖς, καὶ πιστοὺς εἶναι αὐτοῦ νομίζω.

¶ Εἶτα Ἐπίσκοπος ἀρέσκει τῷ λαῷ.

Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἅπερ εἰσὶν, ὃς προσελόμεθα τῷ Θεῷ, εἰς τὴν ἁγίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ Τάξιν σήμερον προσδεξάσθαι· Καὶ γὰρ μὴ τῶν προσηκόντων δοκιμασίαν ἀδὲν παρ' ἐκείνων κατειλήφαμεν, ἀλλ' ἢ ὅτι εἰς τὴν Τάξιν καὶ Λειτουργίαν αὐτῆς νομίμως καλοῦνται, καὶ πρὸς αὐτῶν ἱκανοὶ καὶ ὑπήκοοι εἰσὶν. Οὐ μὴν δὴ εἶπε μὲν ὅδε ὁ εἰδὼς τὸ ἐμπεδοῦν, ἢ ῥαιδὶ τι ἀνάμνημα ἐν τῇ αὐτῇ, δι' ὃ εἰς τὴν τῶν Λειτουργίαν ταύτην οὐ δεῖ προσδεχθῆναι αὐτὸν, προσελθέτω τὸ Θεοῦ, καὶ δηλούτω, τί ἐν τὸ ἀνάμνημα ἢ ἀμπόδιον ἔσ-

¶ Κρί-

¶ Κὰν βαρύ τι ἀνόμημα ἢ ἐμπόδιον προφέρῃ, ὁ Ἐπίσκοπος παύσει χειροτονῶν ἢ ἄνδρα ἐκεῖνον, ἕως ἂν λυθῇ τὸ ἔγκλημα, καὶ ὁ κατηγορηθεὶς αὐτῷ τὰ ἀνομήματα ἐκεῖνα ἀπολογήσῃ.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος (ἐὰν πρὸς τὸ χροτονεῖσθαι ἱκανὰς εὑρεθέντας ταῖς τῆς Ἐκκλησίας προσδυχαῖς σωιζῶν) μὲ τὸν Κλῆρον, καὶ λαὸν τὸν παρόντα ἀσφαλῆ λέξῃ τὴν Λειτουργίαν σὺν τῇ προσδυχῇ, ὡς πρόσθεν διετάχθη ἐν Τάξει Χειροτονίας ἢ Διακόνων. Πλὴν ὅτι μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ Λιτῇ ἐκεῖ προσθεὶς παρακλείσθησε τὸ [Διακόνων] καὶ ἀντὶ αὐτοῦ παρεντεθήσε τὸ [Πρεσβυτέρων.]

¶ Τότε ἀσπάσε ἢ λεχθήσε ἢ Λειτουργία τῆς Σωλάξεως, μὲ Σωσπῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου τὰ ἑπόμενα.

Σωσπῆ.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὁ διὰ τῆς ἁγίας Πνεύματός σου ποιὰς πνας τῶν Λειτουργῶν τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου καταρτίσας, ἐλεημένως ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους, καὶ πρὸς τὴν τῆς Ἱερωσύνης Λειτουργίαν τοῦτον κατάλληλον. Οὕτω γὰρ τῆς τε ἀληθείας τῆς διδασκαλίας σου ἀναπλήρωσον, καὶ τῷ βίῳ καλοκαγαθίᾳ διακόσμησον αὐτόν, ὥστε πρέπῃ τε λόγῳ καὶ τῷ τῆς ἀγαθοποιίας τρόπῳ πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ταύτῃ, εἰς δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου, καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας σου οἰκοδομοῦ, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ Ἐφεσ. δ'. ζ'.

ΕΝὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει, Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δέ, ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστὰς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

¶ Εἶτα ἀναγινωσθήσεται τὸ Εὐαγγέλιον, μέρος ἓν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν τεσσάρων Κεφαλαίων τοῦ Ἁγίου Ματθαίου, καθὼς ἑπεται. Ἁγ. Ματθ. δ'. λς'.

ΙΔὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους, ἐσκαλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε λέγει

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ βρῶσις πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

¶ Ἡ αὐτὴ τοῦ ἐπομένου ἐν τῇ δεκάτῃ Κεφαλαίᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Λογ. Ἰωάν. α'. α'.

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

¶ Τότε ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ καθεζόμενος δώσει ἐκάστῳ αὐτῶν τὸν Ὅρκον περὶ τῆς Βασιλέως Ὑποταγῆς, ὡς πρότερον ἐξεδόθη ἐν τῷ Τύπῳ τῆς Διακόνων Χειροτονίας.

¶ Καὶ μετὰ ταῦτα προσφωνήσει αὐτοῖς ὧδε.

Ἠκούσατε, ἀδελφοὶ, ἔν τε τῇ ἰδίᾳ ὑμῶν δοκιμασίᾳ, καὶ ἐν τῷ παρακλήσει ἤδη πρὸς ὑμᾶς γενομένῃ, ὅτι ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἀπόστολος καὶ ἀρχιερεὺς τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀναγνώσμασιν, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, καὶ γραφῶν τῶν Ἀποστόλων λεχθείσιν, ὅσης ἀξίας ᾖ, καὶ ὡς μεγάλου ἔργου ῥοπὴν ἡ Λειτουργία αὕτη πρὸς ἣν ἐπιλήψεσθε. Καὶ νῦν πάλιν παρακαλοῦμεν ὑμᾶς

ὑμᾶς ἐν Ὀνόματι τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναμίμνησιν
ἔχειν ὅσων ἀνεῖν τι, τε
ὑψηλὸν τοῦ ἀξιώματος, καὶ
τὸ βαρὺ τοῦ ἔργου καὶ λειτουργή-
ματος, πρὸς ὃ ἐκλήθητε·
παρίσβεις εἶ δυλεδή, φύ-
λακας, καὶ οἰκονόμους τοῦ Κυ-
ρίου· διδάσκειν καὶ παρμη-
νύειν, παιμαίνειν τὸ ἔικεν τοῦ
Κυρίου, καὶ παρόγοιαν αὐτὸ ποι-
εῖσθαι· ἀναζητεῖν τὰ παρ-
βατα τοῦ Χριστοῦ διεσκεπ-
σμένα, καὶ τὰ τίκνα αὐτοῦ ἐν
μέσῳ τοῦ πτηρὸς κόσμου ὄντα,
ὅπως διὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ
παντελὲς σωθῶσιν. Τοιγαρ-
οῦν τῇ μήμῃ καὶ τῇ διαιτίᾳ
ὑμῶν διαπαντὸς ἐγκεχαραγ-
μένον εἶη, ἡλίκον τὸ δικαιο-
σύνην παρδόσθαι. Ἐπεὶ γὰρ τὰ
παρίβατα τοῦ Χριστοῦ, ἃ παῦ
θανάτου αὐτοῦ ἠγόρασε, καὶ
ὑπὲρ ὧν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐξέ-
χεεν. Ἡ Ἐκκλησία, καὶ Συν-
αγωγὴ ἢ ὑπηρετεῖν ὑμᾶς
χρὴ, νύμφη αὐτοῦ, καὶ σῶμα
αὐτοῦ ὄδιν. Ἐι δ' συμβίσει δ,
τῇ αὐτῇ Ἐκκλησία, ἢ μέλῃ
τινὶ αὐτῆς βλάβελω ἢ πινα-
σιῶ, ἢ ἐγκοπὴν διὰ τὴς ὑμε-
τέρας ἀμιλείας γλυέδη, ὑίδα-
τε τό, τε μίγεθ ἢ παραπτώματος, καὶ τὴν φευκτὴν
τιμωρίαν αὐτοῦ παρεπομέ-
νην. Σκοπεῖτε δὲ μὴ ἐαυ-
τοῖς τὸ τέλος τ' ἰδιορρίας ὑ-
μῶν πρὸς τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ,
πρὸς τὴν νύμφην, καὶ τὸ σῶ-
μα τοῦ Χριστοῦ· καὶ βλέπε-
τε μήποτε διαλείπῃ ὑμῶν
κόσμος, ὅπιμέλεια, καὶ σπε-
δή, ἕως ἂν πάντα ποιήσητε
τὰ ἐφ' ὑμῖν, κατὰ τὸ καθῆκον
ὑμῖν ἔργον, πάντας τῇ κη-
δεμονίᾳ ὑμῶν ὅπιτεραμμέ-
νους, ἢ ὅπιτραπῆναι μέλλον-
τας, εἰς πιαύτην πίστιν τε
συμφώνησιν τῆς πίστεως, καὶ
γνώσεως τοῦ Θεοῦ, πίστε ἀκ-
μὴν καὶ τελειότητα τ' ἡλικίας
ἐν Χριστῷ ἀναγαγεῖν, ἀσε
μηκέτι πότον λείπεσθαι ἐν
ὑμῖν, μήτε πλάνῃ ἐν Θρη-
σκείᾳ, μήτε κακίᾳ ἐν τῷ
βίῳ. Ἐπειδὴ γὰρ ἔων τὸ ἔρ-
γον ἡμῶν ἅπας τιμέν τε ὁδὶ καὶ
χαλεπὸν, ἐρᾶτε ὅσῃ ὅπιμε-
λείᾳ καὶ σπεδῇ χρῆσθαι ὑμᾶς
πρόσηκε τούτῳ, ὅπιτεθεὶς
καὶ ὑποχείρους ἑαυτοὺς ὑπέδε-
ξαν τοῦ Κυρίου, τοῦ ἐν ὑψη-
λῷ ἅπας ἀξιώσαι ὑμᾶς
καθαρίσαι τοῦτο δ, φυ-
λάττεσθε ἵνα μήτε ὑμεῖς αὐ-
τοὶ πάσχητε, μήτε τοῖς ἄλ-
λοις τοῦ πάσματος ὀφορ-
μὴν παρόχητε. Οὐ μὲν δὴ
ἐξ ἑαυτῆς ἔχ' ὅτι τ' ἰσχὺν
διαθεσίν τε καὶ βάλησιν ταύ-
την ἔχειν· τὸ γὰρ κατὰ θέλει, καὶ δωίσασθαι, τοῦ Θεοῦ μέ-
νε δ' ἐρημὰ ὄδιν. Ὀφείλετε
ἔων καὶ χεῖρας ἔχετε ὑπὲρ τοῦ
ὑγιὰ Πνεύματος ἐκπαύσας
παρσεύχεσθαι. Καὶ ἐπειδὴ
ἔρχεται κατὰ βαρὺ παρὰ τῶν
ἀνθρωπίνων σωτηρίαν τε εἶναι
ἄλλως ὅπιτελεῖν ἢ δυσέως,
εἰ μὴ τῇ δεήσει καὶ παρα-
κλήσει ἐκ τῆς ἱερᾶς Γραφᾶς παραληφθείσῃ, καὶ τῷ
βίῳ αὐτῇ ὁρμήσαντι· νοεῖ-
τε ἐς σπεδαίας ὑμᾶς ἔχ' χρὴ
ἐν τοῖς ἀναγνῶναι καὶ μαθεῖν
τὰς ἰδὲς Γραφὰς, καὶ ἐν τῷ
βυλεύεσθαι τὰ ἴδια ὑμῖν τε
αὐτῆς, καὶ τοῖς μέλιστα ὑμῶν
προσηκόντων καὶ τῆς αὐτῆς
Γραφῆς κατένα. Καὶ δι' αὐ-
τὸ τοῦτο, ὡς δεῖ ὑμᾶς πάσας
τὰς κοσμικὰς φροντίδας καὶ
περιμαίας καταλέγω (ὅ-
σων ἐφ' ὑμῖν) καὶ ὑπομένειν.

Πάν-

Πάνυ ἐλπίζομεν ὑμᾶς ταῦτα πολλῷ ἤδη πρὸ τοῦ χρόνου ὁπηύχας εἰς νοῦν βεβλῆσθαι, καὶ ἐσκέφθαι· καὶ δὴ καὶ δεδογμένων ὑμῖν ἦν, διὰ τῆς χάριτος τῆς Θεᾶς ὅλας πρὸς ἔχειν ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ, εἰς ἣν ἠξίωσεν ὁ Θεὸς ὑμᾶς καλεῖν. Ὥστε (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) προσκαστέραν βλέπεσθαι ὑμᾶς παντελῶς ἐν πάντα τοῖς πράγμασι, καὶ σοὶ τοῦτο διαπαμψᾶς ὑμᾶς σπουδάζειν, καὶ ὡς μάλιστα ἀγωνιζεσθαι· ἐπὶ ᾧ καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι τῷ Θεῷ τοῦ Παυλ διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ μόνου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς ἐπουρανίου ἀνωπλήσεως ἁγίου Πνεύματος· ἵνα διὰ τοῦ καθημερινῆς τῆς Γραφῆς ἀναγνώσεως καὶ μελέτης, μᾶλλον προκόπτητε καὶ δυνατώτεροι γίνησθε ἐν τῇ διακονίᾳ ὑμῶν, ἵνα τε κἀκεῖ σωφρόνως σπουδάζητε τὸν τε ἑαυτῶν, καὶ τοὺς ὑμῖν προσκλήτους βίον ἁγιάζειν, καὶ κατὰ τὴν κανόνα καὶ διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ ὁμιλητίζειν, ὥστε ὑγιαίνοντα ὑμᾶς παραφαίνεσθαι, καὶ ἀδιαβλήτους ὑπογραμμὸς εἶναι, ἃς μιμήσεσθαι χρὴ τὸν λαόν.

Νῦν δ' ἵνα καὶ τῇ παρούσῃ ταύτῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ σεσαυῶσθαι σωφρονισθείσῃ φανερὸν ᾖ, πῶς τε τὴν γνώμην ἔχετε, καὶ τί ὑμῖν δέδοκται περὶ ταῦτα· ἐπὶ ᾧ ἵνα ἄυτη ὑμῶν ἡ ἐπαγγελία πρὸς τὸ τὰ δέοντα προάπτειν μᾶλλον ὑμᾶς παροτρύνῃ, τὰ τοῖς τοῖς ἐφοτήμασιν, ἃ ἐν Ὀνόματι τοῦ Θεᾶ, καὶ τῆ Ἐκκλησίας ἀπὸ ὑμῖν προδεδόμθη, σαφῶς ἀποκριθῆσθε.

Μῶν ἐκ καρδίας ὑπολαμβάνετε ὑμᾶς ἀληθῶς καλεῖσθαι καὶ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Διάταξιν τῆ Ἐκκλησίας ταύτης Ἀγγλικανῆς πρὸς τὴν Τάξιν καὶ Διακονίαν τῆ Ἱερωσύνης;

Ἀπόκρισις.

Ὑπολαμβάνω γε.

Ἐπίσκοπος.

Ἀρά γε πέπεισθε ἔτι αὐτοῖς Γραφαῖς ἀρκέντως πρὸς ἔχειν πᾶσαν τὴν διδασκαλίαν ἁπλῶς ἀναγκαίαν πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν διὰ πίστεως εἰς Ἰησοῦν Χριστόν; Καὶ προσέχεσθε ἐν τῶν Γραφῶν ἤ λαϊν τῇ κηδεμονίᾳ ὑμῶν ὁπιτεταγμένων παιδεύειν, καὶ μηδὲν ἀλλοτριοῦν (ὡς πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν ἐξ ἀνάγκης ζητούμενον) διδάσκειν, πλὴν εἰ μή ὅ,τι ἂν πεπεισμένοι ἦτε διὰ τῶν Γραφῶν συλλογισθῆναι δυνατῶς καὶ πιστωθῆναι;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε πέπεισμαι, καὶ ἕτοιμος προσέσεσθαι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεᾶ.

Ἐπίσκοπος.

Πᾶσιν ὧν σπουδὴν ποιήσεσθε πάντοτε τὴν Διδαχὴν καὶ τὰ Μυστήρια, καὶ τὴν Ποιμένιαν τοῦ Χριστοῦ ἅτα τοῖς ἄλλοις διακονεῖν, ὡς προστάττων ὁ Κύριος, καὶ ὡς ἡ Ἐκκλησία καὶ Βασιλεία αὐτοῦ χρὴ τὰ τοῦ Θεᾶ ἐπιτάλματα παρέλαβεν αὐτά· ὡς τε ἐξεν ὑμῖν διδάξαι τὸ λαὸν τὴν Κηδεμονίαν καὶ Πίστιν ὑμῶν ὁπιτεταγμένον, μὴ πᾶσης σπουδῆς αὐτὰ τηρεῖν καὶ φυλάττειν;

Ἀπό-

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, ἂν Θεὸς θέλῃ.

Ἐπίσκοπος.

Ἆρ' ὦν ἕτοιμοι ἐστὲ μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ ὀπτασίας τὸν ψυχὴν πάσης ξένης διδασκαλίας τῷ λόγῳ τῆς Θεᾶς ἀκροατὰς, ἐξορίζειν καὶ φυγαδεύειν καὶ ταῖς τε δημοσίαις καὶ ταῖς ἰδίαις χρῆσθαι καθέσταις καὶ περιτροπαῖς εἴτε πρὸς τοὺς κάμνοντας, εἴτε πρὸς τοὺς ὑγιαίνοντας σὺν τῇ τῆς Κυβερνήσεως ὑμῶν καὶ Παροικίας διατεμβόντων, ὅπως ἂν ἀν χρεία ᾖ, καὶ ἀς ἂν τύχῃ;

Ἀπόκρισις.

Ἔσομαί γε, βοηθάντος μοι τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

Σπουδὴν ποιήσεσθε αὖθις τὰς περιοδείας, καὶ τὴν τῆς Γραφῆς ἀνάγνωσιν, καὶ τοιαύτας φροντίδας, αἳ πρὸς τὴν γνῶσιν αὐτῶν ὠφέλιμοι ὦσιν, ἀποθέμενοι τὴν φροντίδα τὰ κόσμικα καὶ τὰς σαρκός.

Ἀπόκρισις.

Σπουδάσω κἄτω ποιεῖν, βοηθῆ μοι ὄντος τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

Πᾶσαν σπουδὴν ποιήσεσθε τὸν βίον ὑμῶν, καὶ τὸν βίον τῶν ὑμετέρων οἰκιακῶν καὶ τὴν τῆς Χριστοῦ διδασκαλίαν ῥυθμίζειν καὶ σχηματίζειν· καὶ δώσεῖζαι ὑμᾶς τε καὶ αὐτοὺς (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) σὺν ὑγιαίνοντας τύπος καὶ ὑποχαμμὰς τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις.

Σπουδάσω γε κἄτω ποιεῖν, βοηθῆ μοι ὄντος τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

Ῥάγε φυλάξετε καὶ περιβεβάσετε, (ὅσον ἐφ' ὑμῖν) ἡσυχίαν, εἰρήνην, καὶ ἀγάπην ἐν πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς τῆς κυβερνήσεως ὑμῶν ἤδη ὑποτεταγμένοις, ἢ καὶ ἐφ' ὕστερον ὑποτεφθησομένοις;

Ἀπόκρισις.

Καὶ τοῦτο δὴ ποιήσω, βοηθέντός μοι τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσκοπος.

Ἀδιαμόνως πρόσεχε τῇ διατάξει ὑμῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις προηγεμένοις τῆς Ἐκκλησίας Ἱερεῦσι, τοῖς τε τῆς κυβερνήσεως καὶ προστασίαν ὑμῶν ἐμπιστευθεῖσι, ἵλαρὸς καὶ εὐκόσμως τὴν ὑποτέθεσιν αὐτῶν καθέσεως ὑπακόοντες, καὶ τοῖς ὑποτάγμασι ὑποτασσόμενοι;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Κυρίου.

¶ Τότε Ἐπίσκοπος ἐγὼ ἱερεῖ.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὸ θέλημα ὑμῶν διορισάμενος ποιῆσαι τὰ πάντα ταῦτα, δῴη καὶ ὑμῖν τὸν ἰσχὺν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ αὐτὰ ὁλοτελέσαι· ἵνα τὸ ἔργον ἀπᾷ, ὃ ἐν ὑμῖν ἐνήρξατο, τελειώσῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ὑμῶν. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα παρακαλέσῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἰδίᾳ ἐν τῇ προσευχῇ αὐτῶν ταπεινῶς πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἀπάντων δεήσεις ποιεῖσθαι· διὰ τούτους δὲ τοὺς προσευχὰς ὀφεὶ πᾶσι ἡμῖν ἐστιν χρόνον.

¶ Εἶτα ὁ ὑπὲρ τῆς Ἐπισκόπης (γονυπετόντων πάντων τῶν χειροτονεῖσθαι μελλόντων Ἱερέων) ἀδόντων ἢ λεχθήσεται Ὕμνος, [Ἐλθὲ Κτίστα τὸ Πνεῦμα] ἀρχομένης τῆς Ἐπισκόπου, τῶν Ἱερέων καὶ ἄλλων παρόντων, σιγηδὸν ἀμειβομένων, ὡς ἑξῆς ἔσται.

ΠΝεῦμ' ἅγιον ἐλθὲ, κ' ἄμμι ψυχὰς ἔπαγε,
Φάτιζέ τ' αὐτὰς σῷ ἐπουρανίῳ πυρί.
Σὺ Πνεῦμα, χρίειν ἃ μόνα ἔργον πέλῃ,
Ὃς ἐπαπλάσια δῶρά σα χαρίζεαι.
Σὸν χρίσμα τερπνακάρπιον ἐλθὲν ὑψόθεν,
Παρεμύθιον, κ' ζωὴ ἐς', ἀγάπης τε πῦρ.
Ἐπικράτειαν φαπὶ σα αἰωνίῳ
Ἡμῶν τὸ ἀμελὲν τῆς ὑποτύφλης ὄλεως.
Χεῖσον, κ' ἴνον μιαφὲ τὰ περσώπατα
Χέρπ ἐνέσῃ σα ἄναθεν δαψιλεῖ.
Ἐλθρὲς ἀπόσον, ὄικοι εἰρήνιω διδάς·
Ὅπως σὺ πομπὸς, ἀδὲν ἂν γ' ἔλθοι κακὸν.
Ἡμᾶς δίδαξον Πατέρα, Υἱὸν τ' εἰδέναι,
Καὶ σαυτὸν ἐξ ἀμφοῖν, ἓν ἔμμεναι μόνον.
Ἀπαντας εἰς αἰῶνας ὡς διαπρὸς
Ἀληθὲον ἆσμα τῶτ' ἀεὶ ἡμῶν ἔῃ,
Αινῶ γλυέδω ἀφθίτῳ σα ἀξία,
Πάτερ, Υἱὲ, κ' ἅγιον τὸ Πνεῦμα πάνσοφον.

¶ Ἡ ὅυτω.

ΠΝεῦμ' ἅγιον ἐλθὲ, Θεὸς ὃς εἷς αἰώνιω,
Καὶ ἐκπορδὴ ὑψόθεν,
Ἐκ τῶ τε Παξὸς, ἔκ τε τῶ Υἱῶ ἅμα,
Ἀγάπης κ' εἰέννης Θεός.
Ἐπίσκεψαι ἡμῶν νοιῶ τε, κ' ταῖς καρδίαις
Ὀυρανίον ἔμπνῃ σὴν χάριν,
Τἀληθὲς ὡς κ' τέυσεῖες σωαίμεθα
Ψυχῇ ὅλῃ διακέμυ.
Παράκλητω αὐτὸς εἶ σὺ, κ' παρήγορω
Ἐν ἀχεῖ, πανπί τ' ἐν κακῷ·
Ὀυρανίον εἶῃ ὑψηα δῶρον Θεῶ
Γλῶσ' ὅπις ἀν σαφῶς λέγοι.
Ἡ ζῶσα πηγὴ, κρωὴ ἡ αἰέννα
Πάσης ἐπουρανίς χαρᾶς.
Πῦρ ὡς διαυγὲς, ὄιω ὡς γλυκύς τ' ἔρως,
Τὸ χρίσμα θεῖκ Πνεύματω.
Πολυποικίλω σὺ σοῖσιν ἐν δώροις, δι' ἃν
Χρισᾶ μυῆ Ἐκκλησία.
Πιστᾶς σὺ καρδίαις σὺν ἀγλεάφεις νόμοις,
Ὁ δάκτυλω χειρὸς Θεῦ·

Κατὰ

Κατὰ τὸ πάλαι ὑπάρχειν Ζε Κύριε
Σὺ ἔυχαριν δίδοις λόγον.
Θεῦ ἐπαινοι ὡς βοηθῆντ' σέθεν
Ἐξηχέωνται πανταχῆ.
Πνεῦμ' ἅγιον εἰς ἡμῶν ἑκάστε τὸν νόον
Πέμψον σε ἐράνιον φάος·
Θέρμαινε ζήλῳ διαπύρῳ τὰς καρδίας,
Θεοῦ λατρεύειν πάντοτε.
Ῥῶσον, κραταίωσόν τε ἡμῶν τ' ἀσθενὲς,
(Σαθρὸς γὰρ ὅδ' ἡμὰς, Θεός.)
Ὡς μήτε δαίμων, μήτε κόσμος, μήτε σὰρξ
Ἡμῶν καπιχύσαι ποτέ.
Ἐχθρὸς ἀπῶσον, νόσφισόν θ' ἡμῶν ἑκὰς,
Ἡμῖν δ' ἄμωμον, ὡς ἔοι
Εἰρήνη ἡμῖν πρὸς Θεὸν, πρός τ' ἀνέρας
Ἐν καρδίαις (λῶσον κλέος·)
Δεῦρο ὃ ἡμῖν, ὄντ' ὡς σε, Κύριε,
Ἄρχοντ', ἠδ' ἡγήτορ',
Ὑπεκφύγοιμεν ἁμαρτίας βρόχος,
Μηδ' ἐμπέσοιμεν πως σέθεν.
Χάριτ' ἐνεργὸς ζῆς τοσύνδ' ἡμῖν μίτρον,
Δεόμεθα, δ' ὡς Κύριε,
Ὅπως σὺ ἡμῶν ἡ Παράκλητ' γένῃ
Ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἐσχάτῃ.
Ἔριδ', δίχοστασίης τε πάσης ἠ μάχης
Τὰ δεσμὰ λῦσον, Κύριε,
Σωὸ δ' ἄμμα τῆς ἀγάπης ἠ εἰρήνης πλέκε
Χριστιανῇ ἐν γῇ πανταχῆ.
Χάριν δὸς ἡμῖν, ὡς δυναίμεθ' εἰδέναι
Τὸν Πατέρα πάσης ἰχύ',
Υἱῆ ἠ αὖτε ἠγαπημένῳ τυχεῖν
Εὐδαιμονεσζάτης θέας,
Πίσζ τελείᾳ τ' ἔυ ἠ ἐρριζωμένῃ
Ὁμολογέειν σε πάντοτε,
Τὸ Πνεῦμα τῆς Πατρός τε ἠ Υἱῆ ἅμα,
Θεὸν ἕνα, τρεῖς δ' ὑποζάσεις.

Ἡ αἴνεσις ἠ δόξα τῷ Θεῷ Πατρὶ,
Υἱῷ θ' ᾧ δυλογημένῳ,
Ἁγίῳ τε τῆς χάριτ' ἀπάσης Πνεύματι,
Ἰσαιτάτοις τρισὶν, χ' ἑνί.
Εὐχώμεθ', ἡμῶν ἵνα μόν' θ' ὁ Κύρι'
Ὃν Πνεῦμα πέμπειν δυδοκῇ
Ἐπὶ πάντας αὖτε ὁμολογέντας ἔνομα,
Καὶ νῦν, ἠ ἐς κόσμε τέλ'.

Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος κτλ. προσεύξεται, λέγων,

Εὐχή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, καὶ Πάτερ οἰκτίρμων, ὁ ἐξ ἀπείρου τῆς σῆς ἡμᾶς ἀγάπης, καὶ ἀγαθωσύνης ὑπὲρ τὸ μετρεῖσθαι καὶ καταλαβεῖν ἀγαπήσας τὸν Υἱόν σου τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς λυτρωτὴν καὶ Ἀρχιερέα τῆς αἰωνίας ζωῆς ἡμῶν χειροτόνησον, ὃς πᾶσι δοὺς λύτρωσιν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τοῦ σταυροῦ τελειώσας, καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀναβὰς, εἰς πᾶσαν οἰκουμένην διέπεμψε τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ, Προφήτας, Εὐαγγελιστὰς, Διδασκάλους καὶ Ποιμένας, δι' ὧν περ κἀκεῖνος καὶ διακονίας ἐν πᾶσι τοῖς τῆς κτίσεως μέρεσι, μεγάλην πρόνοιαν συνελέξατο, τῇ ἁγιαζούσῃ σε αἰώνιον τοῦ ἁγίου Ὀνόματός σου ἔπαινον. Διὸ λαβὲ τὰ μεγάλα τῆς αἰωνίας ζωῆς δωρεάματα, καὶ ἀντ' αὐτῶν τούτοις τοὺς δούλους σου ἐνθάδε παρόντας εἰς τὴν αὐτοῦ Λειτουργίαν καὶ Διακονίαν, ὡς τὸν τῆς ἀνθρώπου σωτηρίας διατεταγμένον, καθὼς ἠξίωσας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν χώρει σοι λατρεύοντας, ἐπαινοῦμέν τε καὶ δοξολογοῦμέν σε· καὶ ταπεινοῦς σου δεόμεθα δι' αὐτοῦ τοῦ ἠγαπημένου Υἱοῦ σου, παρακαλοῦντες πάντοτε, εἴτ' ἐν καιρῷ εἴτ' ἐν ἀκαιρίᾳ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου ἐπικαλουμένους, ἵνα σοι ἐπὶ πᾶσιν τε καὶ πάντων ὑπὲρ ἁπάντων ἀνεκλείπτως ἐν δικαιοσύνῃ ἡμῶν λατρεύοντες διατελῶμεν· ὅπως τε ἐν τῇ χάριτί σου ὦμεν σε, καὶ ἐν τῷ ἐπὶ σοὶ διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος διὰ τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

¶ Μετὰ τὸν προσευχὴν ταύτην ὁ Ἐπίσκοπος μὲν ἡμῶν παρόντων Ἱερέων τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπιθήσουσι χωρὶς ὅτι κεφαλὴν ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν τῆς Ἱερωσύνης Τάξιν λαμβανόντων· ἢ μὲν χειροτονουμένων παρόντων γονυπετούντων, τῷ δὲ Ἐπισκόπῳ λέγοντος,

ΛΑβὲ Πνεῦμα ἅγιον εἰς τὸν Λειτουργίαν καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἱερείας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ νυνὶ ἐπιτεθειμένον σοι διὰ τῆς Ἐπιθέσεως χειρῶν ἡμῶν. Ἂν τινων ἀφῇς τὰς ἁμαρτίας, ἀφέωνται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατήσῃς, κεκράτηνται. Καὶ ἴσθι σὺ πρὸς Οἰκονόμον τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς ἁγίου Μυστηρίων αὐτοῦ, ἐν τῷ Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος παραδίδωσιν ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν γονυπετοῦντι, τὰ Βιβλία εἰς τὰς χεῖρας, λέγων,

ΛΑβὲ σὺ ἐξουσίαν κηρύξαι τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τελέσαι τὰ ἅγια Μυστήρια ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅσα ἂν προσ-

πρὸς αὐτὸ νομίμως καταστᾶς.

¶ Μετὰ ταῦτα λεχθήσεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Νιπτῆρος. Σύμβολον· εἶτα ὁ προέδρων ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῶν Σωτηρίων, ἃς ζυμμετέχουσι πάντες οἱ χριστιανόμοι, καὶ ἐν ἀμφοτέροις τόποις διαμένωσιν, ὅπου χειροτονήθησαν, μέχρις ἂν τὰ Σωτήρια μεταλημφθῶσιν.

¶ Τελεσθείσης τῆς Συνάξεως μὴ τῶν τελουμένων Συναπτῶν, καὶ ὕδατος ἤδη προσενεχθέντος, λεχθήσονται αὗται αἱ Συναπταί.

ΕΛεημονέστατε Πάτερ, καταπεμφθέντες, δεόμεθά σε, ὅλη τῇ ψυχῇ καὶ ὅλῃ τῇ διανοίᾳ ἱκετεύομεν σε, ἵνα τὸν ἁγιασμὸν τοῦτον ἐπιδῷς, καὶ τὸ ῥαντισθὲν σοι ἐπὶ τοὺς ἐκκλησιάζοντας ὕδωρ καλλιερήσῃ, εἰς ἔλεος καὶ ἀφεσιν ἁμαρτημάτων καὶ εἰς ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτοῦ.

Ἔτι δεόμεθά σου, ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ ἐλέησον καὶ εὐλόγησον τὸν λαὸν τοῦτον τὸν ἐνώπιόν σου κεκλιμένον καὶ τὸν ἐκλεκτὸν κλῆρον σου, ὃν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, καὶ κατάξιωσον αὐτοὺς τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας, ἵνα ἐν παντὶ τόπῳ τῆς ἐξουσίας σου ὦσι σοι λαὸς ἅγιος, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, ἐκκλησία ἐκλεκτή, ἀπὸ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ πάσης αἱρέσεως καὶ ἀκαθαρσίας καὶ ἐπιβουλῆς ἀνθρώπων ἀνόμων καὶ ἀπὸ παντὸς ἐνεργήματος πονηροῦ καὶ ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς ἐνεδρεύοντος κακοῦ, ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐκ τοῦ αἰῶνος ἐν τῷ αἰῶνι ἐκείνῳ ἐπιτελεσθησόμενα ἐν τῇ ἀνακαινίσει τοῦ κόσμου, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης, καὶ ἀποκαταστήσῃ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἰακὼβ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει τῶν ἁγίων, καὶ ἐν τῇ ἀναδείξει τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῶν ἁγίων εἰς τὸν οὐρανὸν τῶν ἐν Χριστῷ τελειωθέντων, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει τῶν ἁγίων ἐν τῇ ἀναπαύσει τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Χειροτονίας) οἱ καὶ Ἱε-
ρεῖς χειροτονεῖσθαι μέλλον-
τες ἀσαύτως ἂν παρὰ τῆς
Ὑποσχῆς Ὅρκον λήψον-
ται, ἐξεταζόμενοι, καὶ χει-
ροτονηθήσονται, ὡς ἐν τῇ
Ἀκολουθίᾳ ταύτῃ προδια-
τέτακται.

ΤΎΠΟΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΊΑΣ ΚΑΊ

Καθιερώσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἢ Ἐπισκόπου, ἣν ἀπαράβλητον τελεῖσθαι χρὴ ἔν τινι Κυριακῇ, ἢ Ἑορταστίμῳ ἡμέρᾳ.

¶ Πάντων ἤδη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δεόντως ἡτοιμασμένων, καὶ διατεταγμένων, μὴ τοῦ Ἐκτενοῦς Εὐχοῦ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος (ἢ ἄλλος τις Ἐπίσκοπος εἰς τοῦτο διατοχθεὶς) ἄρξεται τοῦ ὑμνου τῆς Συναξεως Λειτουργίας, ἐν ᾗ αὐτὴ ἔσται

Ἡ Συναπή.

Εἰς ὁ Παντοκρά-
τωρ, ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ
σου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, πολλὰ διαφέροντα χαρίσματα τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις σου δωρησάμενος, καὶ ποιμαίνειν τὸ ποίμνιόν σου αὐτοῖς ἐντειλάμενος· δὸς χάριν, δέομαί σου, καὶ παρὰ τοῖς Ἐπισκόποις, τοῖς Ποιμέσι τῆς Ἐκκλησίας σου, ὥστε σπουδαίως κυβερνᾶναι τὸν Λόγον σου, καὶ τὴν κατ' αὐτὸν Ἐκκλησιαστικὴν πολιτείαν εὐσεβῶς καὶ ἐνάρετον πολιτεύεσθαι· Χάρισαι ἡμῖν τοῖς Λαοῖς εὐπειθῶς αὐτοῖς παρακολουθεῖν, ἵνα τὸν σέβασμον τῆς αἰωνίας δόξης πάντες ἀπολάβωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἄλλος ὁ Ἐπίσκοπος ἀναγινώσεται Ἐπιστολὴ α΄. Τιμ. γ΄. α΄. μέχρι κώμ. ι΄.

Πιστὸς ὁ λόγος· Εἴ τις Ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν Ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν. Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον. Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊσταμένον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος. (Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς Ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;) Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς, εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ Διαβόλου. Δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ Διαβόλου.

¶ Ἡ τοῦτο ἀντὶ τοῦ Ἐπιστολῆς. Πράξ. κ΄. ιζ΄. μέχρι κώμ. λς΄.

Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας ὁ Παῦλος εἰς Ἔφεσον

φησον, μετακαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην· δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ πολλῶν δακρύων, καὶ πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων. Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ, καὶ κατ' οἴκους. Διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δεδεμένος τῷ Πνεύματι, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς. Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεταί μοι, λέγον, ὅτι δεσμὰ με καὶ θλίψεις μένουσιν. Ἀλλ' οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα, ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων. Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο Ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου, ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. Αὐτοὶ γὰρ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου, καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαι αἱ χεῖρες αὗται. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

¶ Εἶτα καὶ ἄλλου Ἐπισκόπου ἀναγνῶσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἰωάν. κα'. ιε'. μέχρι κέφ. ιη'.

Λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλέον τούτων; λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ, Βόσκε τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ,

Ἰωάν. ἀγαπᾷς με; λέγῃ αὐτῷ, Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Ποίμαινε τὰ προβάτιά μου. Λέγῃ αὐτῷ τὸ τρίτον, Σίμων Ἰωάν, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγῃ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Βόσκε τὰ προβάτιά μου.

¶ Ἡ αὐτὴ. Ἰωάν. κ'. ιθ'. μέχρι κυμ. κδ'.

Ὄντος οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγῃ αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγῃ αὐτοῖς, Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. Ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

¶ Ἡ αὐτὴ. Ματθ. κη'. ιθ'. μέχρι τέλους.

Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

¶ Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Σύμβολον τὸ Νικαῖον, καὶ τὴν Δημητρείαν τελευτήσας, ὁ Ὑποψήφιος Ἐπίσκοπος (τὸ Ὠμοφόριον αὐτὸ ἐνδεδυμένος) ὑπὸ τῶν δύο Ἐπισκόπων παραστᾶσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης (ἢ ἄλλου τινὸς Ἐπισκόπου νομίμως τοῦτ' ἐγχειρισθέντος) τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτοῦ ἐκλὺς τῆς ἁγίας Τραπέζης καθεζομένῳ, καὶ τοῦ παριστῶντων αὐτὸν Ἐπισκόπων λεγόντων,

Ἀξιοπιστότατε ἐν Θεῷ Πάτερ, παριστάνομέν σοι τοῦτον τὸν ὁσιώτατον, καὶ εὐπαιδευμένον ἄνδρα, Χειροτονεῖσθαι, καὶ Καθιερωθῆναι Ἐπίσκοπον.

¶ Τότε ἐπερωτήσας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸ Μανδάτον Βασιλικὸν τῆς Καθιερώσεως, καὶ ἀναγνωσθὲν ποιήσας· Καὶ ὁ Ὅρκος περὶ τῆς Βασιλέως Ὑπεροχῆς δοθέντος τοῖς Ὑποψηφίοις, ὡς ἐν τῷ Τύπῳ τῆς τῶν Διακόνων Χειροτονίας προσδιήλωται. Εἶτα ὁ δοθήτω καὶ ὁ Ὅρκος περὶ τῆς Ὑπακοῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὀφειλομένης, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Ὅρκος

Ὅρκος περὶ τῆς Ὑπακοῆς τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ὀφειλομένης.

Ἐν τῷ Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν. Ἐγὼ Ν. Ὑποψήφιος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας καὶ Καθέδρας τῆς Ν. ἐπαγγέλλομαι καὶ ὑπισχνοῦμαι πᾶσαν πρόσηκουσαν θεραπείαν, αἰδῶ, καὶ ὑπακοὴν τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ τῇ Μητροπολιτικῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Ν. καὶ τοῖς διαδόχοις αὐτῆς ὀφειλομένην. Οὕτω βοηθήσαι μοι ὁ Θεὸς δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ.

¶ Οὐληφθήσεται ὁ Ὅρκος ὅτι τῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καθιερώσει.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραινέσει τὴν Ἐκκλησίαν τὴν παροῦσαν προσευχεσθαι, ὥστε λέγων αὐτοῖς,

Ἀδελφοί, γέγραπται ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Λουκᾶ, Ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς ὅλῃ διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ πρὸ τοῦ ἐκλέξασθαι αὐτὸν, καὶ ἐκπέμψαι τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους αὐτοῦ. Γέγραπται ἢ καὶ ἐν τῇ Πράξει τῶν Ἀποστόλων, ὅτι οἱ Μαθηταὶ ὅτε ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐνήστευσαν καὶ προσηύξαντο, πρὸ τοῦ ἐπιθεῖναι τὰς χεῖρας τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, καὶ ἐκπέμψαι αὐτούς. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς ἐπακολουθοῦντες τῷ παραδείγματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἀποστόλων, προσῆκον προσευχώμεθα πρό τε τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἡμῖν παρακειμένου προσδέξασθαι καὶ ἐκπέμψαι πρὸς τὸ ἔργον εἰς ὃ τὸ ἅγιον Πνεῦμα (ὡς ἡμεῖς γε πεποίθαμεν) αὐτὸν ἐκάλεσεν.

¶ Τότε δὲ λεχθήσεται ἡ Λιτανεία, ὡς πρότερον ἐν τῷ Τύπῳ τῆς τῶν Διακόνων Χειροτονίας, πλὴν γε μόνον ὅτι μὴ ταύτῃ τῇ προσευχῇ (Δοκείτω σοι φωτίζειν πάντας τὸν Ἐπισκόπους) ἡ ἰδία Ἱκεσία ἐκεῖ ἐπομένη, παραλειφθήσεται, καὶ ἀντὶ ἐκείνης παρεμβληθήσεται αὕτη.

Δοκείτω σοι ὁσίως ἐκλογεῖν τοῦτον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Ὑποψήφιον, καὶ τῶν χεῖρα ἐπιτιθέναι σε ἐπ' αὐτὸν καὶ πέμπειν, εἰς ὃν δέοντα τελῇ τὸ ἔργον εἰς ὃ ἐκλήθη, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ τῶν τιμὴν, ἔπαινον, καὶ δόξαν τοῦ Ὀνόματός σου.

Ἀπόκρισις.

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

¶ Εἶτα λεχθήσεται ἡ ἑξῆς Προσευχή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, πάντων ἀγαθῶν δοτὴρ, ὁ διὰ τῆς ἀγίας Πνεύματός σου ποιᾷς τινας τῶν Λειτουργῶν Τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου καταστήσαι, ἐλεημένος ἐπιδεῖν τοῦτον τὸν δοῦλόν σου πρὸς τὸ Ἔργον καὶ τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἐπισκόπου νῦν κλῆσιν. Οὕτω δὴ τῆς τε ἀληθείας τῆς διδασκαλίας σου ἀναπλήρωσον, καὶ τῷ βίῳ καλοκαγαθίαν κόσμησον αὐτὸν, ἵνα τῷ τε λόγῳ καὶ τῷ τῆς ἀγαθοποιΐας τύπῳ πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

ταύτῃ, εἰς δόξαν τῦ Ὀνόματός Σου, καὶ πῶ τῆς Ἐκκλησίας Σε οἰκοδομῶ, διὰ τῆς ἁγίας τε Σωτῆρ☩ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, τῦ συζῆντ☩ καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τῦς αἰῶνας τ̃ αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπ☩ ἐν τῇ Καθέδρᾳ αὐτῦ καθιζόμεν☩ τῇ Καθεδρᾶσαι μέλλοντι ἐρεῖ,

ΑΔελφὲ, ἐπειδὴ ἡ ἁγία Γραφὴ, καὶ οἱ ἀρχαῖοι Κανόνες προστάσσουσιν ἡμῖν, μὴ ταχέως τινὶ χεῖρας ἐπιτίθεναι, μηδὲ προπετῶς προσδέχεσθαί τινα εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Ἐκκλησίας τῦ Χριστῦ, ἣν αὐτὸς ἱκανώσειε τιμῇ, ἢ τῷ τῦ αἵματος αὐτῦ ἐκχύσει ἀξιεπoίησατο· πρὸ τῦ προσδέχεσθαί σε εἰς ταύτην τὴν Λειτουργίαν, ἐν Κεφαλαίοις τισὶν ἐξετάσω σε, ἵνα ἡ πρέσβυσα Ἐκκλησία δοκιμὴν λάβῃ, καὶ μαρτυρήσῃ σοὶ τῦ πῶς ἔχεις ἀναστρέφεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῦ Θεῦ.

ΑΡά γε πέποιθάς σε ἀληθῶς καλεῖσθαι εἰς τὴν Λειτουργίαν ταύτην καὶ τὸ θέλημα τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, καὶ τὴν Τάξιν τῆς Βασιλείας ταύτης;

Ἀπόκρισις.

Πέποιθά γε.

Ἀρχιεπίσκοπ☩.

ΑΡά γε πέπεισαι, ὅτι αἱ ἁγίαι Γραφαὶ ἀρκοῦντως παρέχουσι πᾶσαν τὴν διδασκαλίαν ἁπλῶς ἀναγκαίαν πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν διὰ πίστεως εἰς Ἰησῦν Χριστόν; Καὶ παρώρμησας ἐκ τῆς αὐτῆς Γραφῆς τὸ λαὸν τῆ Κηδεμονίᾳ Σε ὄντα τρεφομένων παιδεύειν, καὶ μηδὲν ἀλλοπᾶν (εἰς πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν ἐξ ἀνάγκης ζητούμενον) διδάσκειν, πλὴν εἰ μὴ ὅ,τι ἐν πεπεισμένῳ☩ εἶναι διὰ τῆς Γραφῆς συλλογιζῆναι δύνασθαι, καὶ πιστωθῆναι;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε πέπεισμαι, καὶ ἅτε προῄρημαι διὰ τῆς χάριτ☩ τῦ Θεῦ.

Ἀρχιεπίσκοπ☩.

ΠΙστῶς ἂν καὶ σπουδαίως ἀσκήσεις σεαυτὸν ἐν τ̃ αὐταῖς ἱεραῖς Γραφαῖς, καὶ τ̃ Θεὸν διὰ τῆς προσευχῆς ἐπικαλέσεις ὅπως τῷ ὀρθῶς νοεῖν αὐτὰς, ἵνα δι' αὐτῆς δυνατὸς ᾖς παιδεύειν, καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τῦς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τῦ Θεῦ.

Ἀρχιεπίσκοπ☩.

ΑΡ' ὧν ἕτοιμ☩ εἶ μὲν πάσης σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας τὰς ψυδεῖς πάσας, καὶ ξένας διδασκαλίας πᾶν λόγῳ τῦ Θεῦ ἐναντίας, ἐξορκίζειν καὶ φυγαδεύειν· καὶ ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ ἄλλας παθητεῖν καὶ παρορτάζειν εἰς τὸ αὐτὸ ποιῆσαι;

Ἀπόκρισις.

Ἕτοιμός εἰμι, βοηθῦντός μοι ἐντ☩ τῦ Κυρίυ.

Ἀρχιεπίσκοπ☩.

ΠΟ'τερον ἀρνησάμεν☩ πᾶσαν τὴν ἀσέβειαν, καὶ

καὶ τὰς κοσμικὰς ὀπθυμίας, σωφρόνως, καὶ δικαίως, καὶ ὁσίως ζήσεις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἵνα περὶ πάντα σεαυτὸν ἄλλοις παρέχῃς τύπον καλῶν ἔργων, ἵνα καταισχυνθῇ ὁ ἀντικείμενος, μηδὲν ἔχων ϲκ καταλαλεῖν;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε ποιήσω, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Διαφυλάξεις καὶ φοβηθέλσεις, ὅσον ὀπὶ σοὶ, ἡσυχάζων, ἀγαπῶν, καὶ εἰρηνεύων ἐν πάσιν ἀνθρώποις· ϲδὲ ὃ ὀχληρὸς, ἀπαθὴς, καὶ μοχθηρὸς ἐν τῇ Διοικήσῃ Σου κολάσεις καὶ τιμωρήσῃ κατὰ τὸ ἐξαίρετον τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ σοι δοθεῖσαν, καὶ τῆς Βασιλείας ταύτης διαταγῆ σοι ὀπηρεφθησομένης;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω ποιήσω, βοηθοῦντός μοι ϑεοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Πίστις ἔσῃ ἐν τῇ τάξει, ἐμπεμψαι, καὶ χειροτονῆσαι ϲδὲ ἄλλος;

Ἀπόκρισις.

Ἐσομαί γε, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἧκον σεαυτὸν παρέξεις, καὶ Χριστοῦ ἕνεκα ἐλεήσεις ϲδὲ πένητας, καὶ ἐνδεεῖς, καὶ πάντας ϲδὲ ξένους τῆς ὀπηκοΐας ἐρήμους;

Ἀπόκρισις.

Οὕτω γε ἐμαυτὸν παρέξω, βοηθοῦντός μοι ἔντος τοῦ Θεοῦ.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἑξῆς ἐρεῖ,

Παντοκράτωρ Θεὲς, ὁ τὸ θέλημά σοι δωρησάμενος ποιῆσαι τὰ πάντα ταῦτα, δὸς καὶ σοὶ πίων ἰσχύν, καὶ πίων δύναμιν τὰ αὐτὰ ὀπιτελέσαι· ἵνα τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὃ ἐν σοὶ ἐνήρξατο, αὐτὸ τελειωθῆναι τέλος, καὶ ἀμώμητον ὀφεθῆς ἐν τῇ ἐκάστῃ ἡμέρᾳ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε Ἐπίσκοπος ὁ Ὑποψήφιος ἐνδύσει τὸν λοιπὸν σκεῦος Ἐπισκοπικὸν καὶ γονυπετοῦντος αὐτοῦ, ἀσθήσεται ἢ λεχθήσεται ἐπ' αὐτῷ ὁ Ὕμνος [Ἐλθὲ Κτίσει τὸ Πνεῦμα] ἀρχομένῳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὑπὸ ὃ Ἐπισκόπων καὶ ἄλλων παόντων ϲχηδὸν ἀμφοτέρων χειρῶν ἑξῆς τρόπον.

Πνεῦμα ἅγιον ἐλθὲ, καὶ ἅμμι ψυχὰς ἔκαινε,
Φάτζέ τ' αὐτὰς σῷ ἐπουρανίῳ πυρί.
Σὺ Πνεῦμα, χρίεις δ' ὠνάκ ἔργον πέλῳ,
Ὃς ἐπὶ πλάσια δῶρα ϲκ μεθίζεις.
Σὺ χρῖσμα τερσμακάριον ἐλθὲν ὑψόθεν,
Παράκλητον, καὶ ζωὴ ἐσ', ἀγάπης τε πῦρ.
Ἑπτακυπτίων φατὶ ϲκ αἰωνία
Ἡμῶν τὸ ἄμβλυ τῆς ὑποπτόφλε ὄψεως.
Χρῖσον, κ' ἴσχον μιαρὰ τὰ περισπάσματα
Χάριτι μένῃ ϲκ ἄνωθεν δωρίλεῖ.
Ἐχθρὸς ἀπώτερον, ὅπως εἰρήνην δίδῃς·
Ὅπως σὺ πομπὸς, κἄδεν ἄλγ' ἔλθοι κακόν.

Ἡμᾶς διδαξον Πατέρα, Υἱόν τ' εἰδέναι,
Καὶ Ϛαυτὸν ἐξ ἀμφοῖν, ἓν ἔμμιξα μόνον.
Ἅπαντας εἰς αἰῶνας ὡς διαμαδρὲς
Ἀλληλον ἄσμα τῦτ' ἀεὶ ἡμῶν ἓη,
Αἰνῶ γμνέδω ἀφθίτῳ Ϛ ἀξία,
Πάτερ, Υἱὲ, κ) ἅγιον τὸ Πνεῦμα πάνσοφον.

¶ Ἡ ὄυτω.

ΠΝεῦμ' ἅγιον ἐλθὲ, Θεὸς ὃς εἷς αἰώνιος,
Καὶ ἐκ πορδὴ ὑψόθεν,
Ἐκ τῦ τε Πατρὸς, ἔκ τε τῦ Υἱῦ ἅμα,
Ἀγάπης κ) εἰρήνης Θεός.
Ἐπίσκεψαι ἡμῶν νοῦ τι, κ) ταῖς καρδίαις
Οὐράνιον ἔμπνεῦσον χάριν,
Τάληθὲς ὡς κ) τέυσεβὲς δυναίμεθα
Ψυχῇ ὅλῃ διακέμπ.
Παράκλητος αὐτὸς εἶ σὺ, κ) παρήγορος
Ἐν ἄχει, πανπί τ' ἐν κακῷ·
Οὐράνιον ὂμ ὑψος κδῶρον Θεῦ
Γλῶσσ' ἅπας ἀν σαφῶς λέγοι.
Ἡ ζῶσα πηγὴ, κρυὴ ἡ ἀένναος
Πάσης ἐπκρανίς χαρᾶς.
Πῦρ ὡς διαγὲς, ὃς ὡς γλυκύς τ' ἔρως,
Τὸ χρίσμα θείκ Πνεύματος.
Πολυποίκιλος σὺ σοῖσιν ἐν δώροις, δι' ὧν
Χρις Ϛ μῦθ' Ἐκκλησία.
Πις ὰς σὺ καρδίαις σὺν ἐγγράφεις νόμον,
Ὁ δίκ υλος χειρὸς Θεῦ·
Κατὰ τίω πάλαι ὑπόχρεών Ϛ Κύριε
Σὺ ἔυχαριν δίδοις λόγον.
Θεῷ ἔπαινοι ὡς βροθὴντος σέβεν
Ἐξηχέανταμ πανταχῆ.
Πνεῦμ' ἅγιον εἰς ἡμᾶς ἐκάς κ τὸν νόον
Πέμψον σκ ἀράνιον φάος·
Θέρμαινε ζῆλω διαπύρω τὰς καρδίας,
Θεῷ λατρδύειν πάντοτε.
Ῥῶσον, κρατ χύσον τε ἡμῶν τ' ἀδυνὲς,
(Σθρὰς γὰρ δι' ἡμᾶς, Θεός.)
Ὡς μήτε δαίμων, μήτε κόσμος, μήτε σὰρξ
Ἡμῶν κατ χύσ ποτέ.
Ἐχθρὸς ἀπῶσον, νοσφισόν θ' ἡμῶν ἑκάς,
Ἡμῖν δ' ἀμυνον, ὡς ἔοι
Εἰρήνη ἡμῖν πρὸς Θεὸν, πρός τ' ἀνέρας
Ἐν καρδίαις (λῶσον κλέος·)
Δόλης ὴ ἡμῖν, ὄντος ὡς σκ, Κύριε,
Ἄρχοντος, ὃς ἡγήτορος,

Ὑπκφύ-

Ὑπνοφύλοιμι τ' ἁμαρτίας βεβηκὼς,
Μηδ' ἐκπέσοιμι πως σέθεν.
Χάριτος ἐνεργὸς ζῆς τοσόνδ' ἡμῖν μάτεον,
Δέσποτα, δῶρον Κύριε,
Ὅπως σὺ ἡμῶν καὶ Παράκλητος γένῃ
Ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἐσχάτῃ.
Ἔριδος δ' ἰσχυρᾶσίν τε πάσης καὶ μάχης
Τὰ δεσμὰ λῦσον, Κύριε,
Σωὸ δ' ἄμμα τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης πλέκε
Χριστιανῇ ἐν γῇ πανταχῇ.
Χάριν δὸς ἡμῖν, ὡς σωαίμεθ' εἰδέναι
Τὸν Πατέρα πάσης ἰσχύος,
Υἱῷ καὶ αὐτῷ ἡγαπημένῳ τυχεῖν
Εὐδαιμονεστάτης θέας,
Πίστει τελείᾳ τ' ἔν καὶ ἐρρίζωμένῃ
Ὁμολογέειν σε πάντοτε,
Τὸ Πνεῦμα τῷ Πατρός τε καὶ Υἱῷ ἅμα,
Θεὸν ἕνα, τρεῖς δ' ὑποστάσεις.

Ἡ αἴνεσις καὶ δόξα τῷ Θεῷ Πατρὶ,
Υἱῷ θ' ὧ δὴ λογημένῳ,
Ἁγίῳ τε τῇς χάριτος ἁπάσης Πνεύματι,
Ἰσαπαύστοις τε σὺν, καὶ ἑνί.
Εὐχώμεθ', ἡμῶν ἵνα μόνος θ' ὁ Κύριος
Ὃν Πνεῦμα πέμπειν δῶρον ἧς
Ἐπὶ πάντας αὐτὸ ὁμολογοῦντας ὄνομα,
Καὶ νῦν, καὶ εἰς κόσμου τέλος.

Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐρεῖ,

Κύριε ἐλέησον τὸ πρόσωπόν ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Δεηθῶμεν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, καὶ ἐλεήμων ἑστὼς Πάτερ, ὁ ἐξ ἀπείρου τ' πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης, καὶ ἀγαθωσύνης ζῶν, τ' μονογενῆ καὶ παρρησίαν ἀγάπην τὴν Υἱόν Σου Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς Λύτρωσιν τῶν καὶ Ἀρχηγὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς ἡμῖν χαρισάμενος· ὃς τῷ ἀπολύτρωσιν ἡμῶν διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τελειώσας, καὶ εἰς τ' οὐρανὸν ἀναβὰς, πλουσίως ἐξέχεε τὰ χαρίσματα αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἔθετο τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστὰς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς οἰκοδομὴν καὶ καταρτισμὸν τῆς Ἐκκλησίας· Δέομαι σου, δέομαι σε τῷ τοιούτῳ χάριτι, ὥστε ἔτοιμον δεῖ ἐν αὐτὸν διαφημίζειν τὸ Εὐαγγέλιόν σου, Εὐαγγέλιον τ' πρός σε καταλλαγῆς, καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῷ δεδομένῃ χρῆσθαι μὴ εἰς καθαίρεσιν, ἀλλ' εἰς

σωτηρίαν, μὴ εἰς βλάβην, λία, ὁπλίμβε αὐτοῖς· πῶτο γδ̀ ποιᾶν ϗ σεαυτὸν σώσεις, ϗ τοὺ ἀκόντας Cϗ. Ἰδι τὴ ποίμνη τὴ Χριςὴ ποιμάνι, μὴ λύκ⊙· ποίμαινε τὰ πρόβατα, μὴ κατεδίε· τὸ ἀπολειπον ἀνόρθωσον, τὸ ἀσθενᾶν ἰάσαι, τὸ σωτηρμένον καταδήσον, τὸ πλανάμβνον ἀπόστρεψον, τὸ ἀπολωλος ζήτησον. Ἐπὶ τοσᾶτον οἰκτιρμόνως ἔχε, ὥστε μὴ ῥάθυμον εἶναι· ἅτω τῇ παιδείᾳ χρῶ, ὥστε μὴ ὀπλαγδρεῖν τὴν ἐλέος· ἵνα φανερωθέντ⊙ τὸ Ἀρχιποίμνος κομίσῃ τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον, διὰ Ἰησοῦ Χριςοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπ⊙ παρέσεται ἐν τῇ τῆς Σωτῆρος Λάρνακι· ὃ καὶ Ἐπίσκοπ⊙ ἅρτι Καθιερωμέν⊙ (μὴ ὄντ⊙ ἄλλων) Συγκοινωνήσῃ.

¶ Ἀντὶ δὲ τῆς τελευταίας Σωκτηρίας, δύο τρὸ τοῦ Εὐλογίας λεχθήσονται αἱ τρόσευχαί.

ΕΛεημονέστατε Πάτερ, καταπεμφον, δέομεθά Cϗ, ὅπ τὸν τ̀ ἁλὸν Cϗ τοῦτο ἁγίασον εὐλογίαν σε, ϗ ἅτως ἀπόσυσης αὐτὸν τὸ ἅγιον Πνεῦμά Cϗ, ὅπως κηρύσσων τ̀ Λόγον Cϗ, μὴ μόνον σπουδάσῃ ἐλέγξαι, παρακαλέσαι, ϗ ὀπτιμῆσαι ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ ϗ διδαχῇ· ἀλλὰ ϗ ὑμαίνων τύπ⊙ γίνηται τῆς ποίμνης, ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίσει, ἐν ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι· ἵνα τοῦτο γένηται ἐν αὐτῷ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐχάτης ἡμέρας κομίσηται

παρὰ τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον, ἀποκείμενον παρὰ τῷ Κυρίῳ τῷ δικαίῳ Κριτῇ, τῷ ζῶντι καὶ βασιλεύοντι ἐν Θεῷ, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Φθάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις τοῖς ἀσθενείαις ἡμῶν τὴν ἐλεημοσύνην σου, καὶ παρέκλεσον ἡμᾶς συνεχῶς τῷ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι πεποιθότες ἐπὶ σοὶ ἀσχολούμενοι, σωφρονῶσι, καὶ τελειωθῶσι, τὸ ἀγιόν σου ὄνομα δοξάσωμεν, καὶ τελευτῶν διὰ τὰ ἐλέη σου, τὴν αἰωνίαν ζωὴν ἀπολάβωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰρήνη τῷ Θεῷ, ἣ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν ὑπακοῇ σοφίας καὶ ἀγάπης τῆς Θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρείη, καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμείναι. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.